

OTRDIENA, 2009. GADA 10. MARTS

SĒDI VADA: M. Rothe

Priekšsēdētāja vietniece

1. Gadskārtējās sesijas atklāšana

Priekšsēdētāja. – Es paziņoju, ka Eiropas Parlamenta 2009.–2010. gada sesija ir atklāta .

2. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Lēmums par pieprasījumu piemērot steidzamības procedūru

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsojums par pieprasījumu piemērot steidzamības procedūru Padomes regulas priekšlikumam, ar ko izveido daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.

Philippe Morillon, Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šorīt izskatāmo pieprasījumu piemērot steidzamības procedūru, īstenojot Reglamenta 134. pantu, Padome mums iesniedza pagājušajā nedēļā, un, kā jūs teicāt, tas attiecas uz Padomes regulas priekšlikumu, ar ko izveido daudzgadu plānu zilās tunzivis krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā.

Šī priekšlikuma mērķis ir īstenot jauno atjaunošanas plānu, kā savā sanāksmē pagājušā gada novembrī šo reģionu interesēs to ieteica Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija.

Kā Padome norādīja savā pieprasījumā piemērot steidzamības procedūru, šai regulai ir jāstājas spēkā pirms galvenās zvejas sezonas sākuma 15. aprīlī, kas nozīmē, ka šīs plenārsēdes laikā ir jāveic obligātā apspriede ar Parlamentu, lai turpmākajās nedēļās panāktu politisku vienošanos Padomē.

Ņemot vērā minēto un to, ka Eiropas Savienībai ir jāpilda savi starptautiskie pienākumi un jāveic sava darba daļa izšķirīgajos pasākumos, lai risinātu nopietno krīzi attiecībā uz zilās tunzivis krājumiem, Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komiteja ir vienprātīgi apstiprinājusi šo pieprasījumu piemērot steidzamības procedūru. Tādēļ es jūs mudīnu atbalstīt šo pieprasījumu šī rīta balsojumā.

(Parlaments pieņēma steidzamības procedūru)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, es tikai īsumā pieminēšu procedūras jautājumu par šīs nedēļas darba kārtību. Trešdiena, 11. maijs, ir Eiropas diena terorisma upuru piemiņai. Šīs dienas noteikšanu pirmo reizi ierosināja Parlaments balsojumā, kas notika 2004. gada 11. martā. Toreiz mēs diskutējām par brīvības, drošības un tiesiskuma telpas novērtējumu. Tajā dienā notika traģiskie uzbrukumi Madridē. Sākotnēji šo dienu bija ierosināts noteikt 11. septembrī, bet, ņemot vērā šajā dienā notikušo traģēdiju, Parlaments nobalsoja, ka tā tiks atzīmēta 11. martā.

Dažas dienas vēlāk, ja mana atmiņa mani neviļ, tad 25. martā, Eiropadome pieņēma šo datumu kā Eiropas dienu terorisma upuru piemiņai. Tomēr rīt, 11. martā, mums ir paredzēta plenārsēde, un darba kārtībā es redzu, ka nav paredzēts pat nekāda veida piemiņas pasākums. Es vēlētos zināt, vai šajā nedēļas nogales sēdē ir plānots kāds šāda veida pasākums.

Priekšsēdētāja. – Ribeiro e Castro kungs, es saprotu tā, ka priekšsēdētājs rīt plenārsēdes atklāšanā uzstāsies ar paziņojumu par jūsu pieminēto dienu un īpašajiem apstākļiem. Uzstāšanās būs viens no pasākumiem, kas paredzēti šajā sakarā.

5. Tipa apstiprinājuma prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0482/2008), ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā sagatavoja Schwab kungs, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību [COM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)].

Andreas Schwab, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos sākt — un nevis formalitātes dēļ, bet tāpēc, ka es jūtu patiesas emocijas — sirsnīgi pateicoties komisāram Verheugen kungam, Komisijai, tās darbiniekiem, Eiropadomes prezidentvalstij Čehijai, kuras pārstāvji šodien diemžēl nevarēja ierasties, un komitejas locekļiem par pozitīvo un konstruktīvo sadarbību šī dokumenta sagatavošanā.

Kad esam apzinājuši, kādus videi draudzīgus pasākumus, kas attiecas automašīnām, var veikt, dažreiz brīnāmies, kāpēc tik daudz laika tiek tērēts, pētot citus pasākumus. Manuprāt, mēs Parlamentā, kas ir Eiropas iestāde, esam kopā veikuši svarīgu pasākumu, kas politiskajās debatēs līdz šim nav īsti spējis parādīt savu nozīmīgumu attiecībā uz plašu sabiedrību.

Regula, ko mēs šodien pieņemam, ir daļa no tiesību aktu kopuma, kas attiecas uz CO₂ emisijām, un nosaka videi draudzīgus pasākumus, kuri ir svarīgs Eiropas politikas ieguldījums mehānisko transportlīdzekļu radīto CO₂ emisiju samazināšanā. Tajā pašā laikā — un es to sauktu par gudru vides politiku — tā arī palīdz patērētājiem, proti, autovadītājiem, ietaupīt, jo, īstenojot regulu, tiek ievērojami samazināti ne tikai CO₂ izmeši, bet ietaupīts arī degvielas un dīzeļdegvielas patēriņš. Turklāt tādējādi tiek uzlabota satiksmes drošība uz Eiropas ceļiem ne tikai attiecībā uz kravas transportlīdzekļiem, bet arī uz vieglajiem automobiļiem — arī tas ir svarīgs punkts, īpaši svarīgs Parlamentam un tā deputātiem.

Man nav nodoma izskatīt visus regulas atsevišķos punktus pēc virsrakstiem, bet, manuprāt, ir daži svarīgi politiski jautājumi, kas mums patlaban ir jāizskata.

Pirmais punkts ir saistīts ar mehānisko transportlīdzekļu riepu spiediena obligāto kontroles sistēmu, kuras ieviešana liks uzlabot riepu veiktspēju, ko, nepalielinot izmaksas, realizēs riepu ražošanas nozare, tā nodrošinot labāku spiedienu automobiļu riepās, kā rezultātā līdz pat 5 % samazināsies degvielas patēriņš Eiropā. Riepu spiediena kontroles sistēma, kas jau ir laista tirgū, maksā apmēram EUR 100 vai dažkārt pat daudz mazāk, bet šīs sistēmas radītie ietaupījumi patērētājiem būs daudz lielāki.

Otrais punkts, kas, manuprāt, ir pelnījis īpašu uzmanību, ir tas, ka mums ir izdevies panākt elektroniskās stabilitātes sistēmas jeb ESP sistēmas obligātu uzstādīšanu transportlīdzekļos no 2011. gada un ka mēs to panācām nevis pret Eiropas autotransporta nozares gribu, bet ar tās skaidri izteiktu līdzdalību un atbalstu, un tā ievērojami uzlabos satiksmes drošību uz Eiropas ceļiem. Diemžēl mums neizdevās nodrošināt arī avārijas bremžu sistēmu un brīdinājuma sistēmu par izbraukšanu no joslas obligātu uzstādīšanu līdz 2018. gadam īpaši kravas transportlīdzekļos, jo attiecīgās tehniskās specifikācijas vēl nebija pietiekami gatavas. Es atvainojos par šo tehnisko terminu lietošanu, kas parasti netiek pieminēti publiskajās debatēs par šo jautājumu. Šī pasākuma rezultātā tiks ievērojami uzlabota satiksmes drošība uz Eiropas ceļiem, jo īpaši satiksmes drošība uz mūsu autoceļiem. Visi šie pasākumi varētu samazināt nāves gadījumu un traumu skaitu par apmēram 35 000.

Visbeidzot, un šajā jautājumā joprojām viedokļi mazliet atšķiras, ar šīs regulas palīdzību mēs arī esam radījuši situāciju, kad riepas radīs ievērojami mazāku troksni. Tā ir taisnība, ka tas maksā naudu, tādēļ mēs uzskatījām par īpaši svarīgu regulā iekļaut tekstu, ka ceļu satiksmes radīto trokšņa emisiju samazināšanu nevar novēlēt tikai uz riepu ražotājiem un netieši uz patērētājiem, jo tā ir arī dalībvalstu atbildība nodrošināt valstu ceļu segumu, un es esmu ārkārtīgi pateicīgs, ka Padome beidzot pieņēma šo nosacījumu.

Paldies par sadarbību, un es ar nepacietību gaidu interesantas debates.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, cienījamie deputāti, arī es vēlētos sākt ar pateicību, šoreiz referentam Schwab kungam un tiem Parlamenta deputātiem, kas piedalījās ziņojuma sagatavošanas darbā, par viņu patiešām konstruktīvo un ieinteresēto sadarbību, kura padarīja iespējamu vienošanos pirmajā lasījumā.

Mēs šeit patiesībā izskatām ļoti tehnisku regulu, tomēr tā ir ļoti nozīmīga un politiski tālejoša regula. Regulas pieņemšana būs pagrieziena punkts ceļu satiksmes drošības uzlabošanā. Pieņemot šo regulu tiks uzlabota Eiropas automašīnu drošība. Tā ir pagrieziena punkts attiecībā uz Eiropas transportlīdzekļu atbilstību vides

prasībām, kas, protams, tiks nodrošināta, bet ne vienīgi ražojot dzinējus ar lietderīgāku degvielas izmantojumu — automašīnām ir arī citas pilnīgi atšķirīgas iespējas ietaupīt degvielu un samazināt piesārņojumu. Gala iznākumā šī regula arī būs svarīgs ieguldījums tajā mūsu politikā, kas attiecas uz labāku likumu izstrādi, jo tā novedīs pie visas regulatīvās vides patiesi ievērojamas vienkāršošanas.

Es vēlētos sākt ar drošības aspektu, kas bija šī projekta vissvarīgākais punkts. Ceļu satiksmes drošība Eiropā joprojām ir jautājums, kam jāpievērš nopietna uzmanība un kas mūs ļoti satrauc. Noteikumi, ko mēs šeit ieviešam un kas tiks piemēroti kā standarts Eiropas automašīnām no 2011. gada, katru gadu par 35 000 samazinās nāves gadījumu un traumu skaitu uz Eiropas ceļiem. Elektroniskās stabilitātes programmas ieviešana pasažieru automašīnām un īpaši komerciāliem transportlīdzekļiem katru gadu var izglābt gandrīz 3000 dzīvības un novērst nopietnas traumas 25 000 cilvēku. Galu galā tas ir drošības aprikojums, kas līdz šim ir izmantots ļoti reti, jo īpaši kravas transportlīdzekļos, kuri bieži ir iesaistīti nopietnās avārijās. Ražotāju izmaksas ievērojami kompensēs vispārējie ekonomiskie ieguvumi.

Šim pasākumu kopumam būs ievērojama nozīme Eiropas stratēģijas īstenošanā, lai samazinātu CO₂ emisijas, ko rada pasažieru automašīnas un viegie komerciālie transportlīdzekļi. Tas padara zemas ripošanas pretestības riepu lietošanu par obligātu prasību un pieprasa uzstādīt riepu spiediena kontroles sistēmas un ātruma pārslēga indikatorus. Šie pasākumi samazinās CO₂ emisijas vidēji par 6–7 gramiem CO₂ uz kilometru, kas ir patiešām ievērojams samazinājums.

Turklāt es nevēlos palaist garām iespēju norādīt, ka šis priekšlikums ievērojami samazinās ceļu trokšņa radīto piesārņojumu, jo riepu radītā trokšņa līmeņa samazināšana ievērojami uzlabos šo situāciju.

Tagad es vēlētos vēlreiz uzsvērt, ka mēs varam sasniegt ilgtspējīgu mobilitāti Eiropā tikai tad, ja kā daļu no integrētas pieejas mēs iekļausim visu šeit iesaistīto faktoru iespējas, proti, paša transportlīdzekļa iespējas — par ko mēs šodien diskutējam —, bet mums ir jāpārrunā arī jautājumi par transporta infrastruktūru un ceļa satiksmē iesaistīto cilvēku uzvedību. Es ļoti priecājos, ka Eiropas Parlaments tieši tā to saprot.

Runājot par tiesību aktu vienkāršošanu, šī regula ievērojami vienkāršos regulatīvo vidi. Pieņemot šo regulu, tiks atceltas 50 pašreizējās direktīvas un, ja vien iespējams, aizstās tās ar starptautiskiem noteikumiem. Zemākas administratīvās izmaksas, labāka pārredzamība un lielāka starptautiskā saskaņošana nozīmēs ievērojamus ietaupījumus rūpniecībai, un tas palīdzēs uzlabot tās konkurētspēju. Vienlaicīgi dalībvalstis gūs labumu no samazinātajām administratīvajām izmaksām.

Runājot par automašīnām, praktiski nav iespējams nepieminēt to, ka Eiropas autotransporta nozarē pašlaik ir ļoti nopietna krīze, kas ir visnopietnākā krīze pēdējās desmitgadēs. Tādēļ dabiski varētu rasties jautājums, vai šis ir piemērots laiks, lai īstenotu tehniskas regulas. Es vēlētos uz to atbildēt ļoti skaidri un teikt, ka mēs šodien cenšamies pieņemt regulu, kas radusies saistībā ar CARS 21 procesu, kura laikā mēs intensīvi strādājam ar ražotājiem, dalībvalstīm un pilsonisko sabiedrību pie tā, kāda izskatīsies Eiropas autotransporta nozares sistēma nākotnē un kādu mēs iztēlojamies Eiropas nākotnes automašīnu. Es vēlos stingri uzsvērt, ka pat šīs krīzes laikā un īpaši šīs krīzes laikā Eiropas ražotāji nedrīkst atslābt, kad runa ir par tādu automašīnu izstrādi un laišanu tirgū, kas atbilst 21. gadsimta prasībām, kuras ir visnotaļ skaidras. Patērētāji vēlas transportlīdzekļus, kas patērē mazāk degvielas, kas ir videi nekaitīgāki un drošāki.

Redzējums par Eiropas nākotnes automašīnu, kas izveidojās CARS 21 procesa rezultātā, un visu dalībnieku kopējā nostāja, kad runa ir par šīs nozares nākotni, ir tieši tāda — mēs vēlamies, lai Eiropā tiktu ražotas ne tikai viskvalitatīvākās automašīnas, kuras varētu izturēt starptautisko konkurenci, bet arī tādas automašīnas, kuras patērē vismazāk degvielas, ir videi visnekaitīgākās un drošākās, un es esmu pilnīgi pārliecināts, ka ar šādiem produktiem Eiropas rūpniecības nozare saglabās savu līderpozīciju starptautiskajā transportlīdzekļu tirgū. Liels paldies!

Jorgo Chatzimarkakis, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vispirms es vēlētos apsveikt Schwab kungu par kompromisu, ko viņš ir panācis sadarbībā ar Padomi. Ne visi jautājumi tika izskatīti, bet tā jau notiek ar kompromisiem.

Es īpaši atzinīgi vērtēju transportlīdzekļu obligāto drošības sistēmu ieviešanu. Tādu jaunu drošības tehnoloģiju kā ESP obligātā ieviešana nozīmēs, ka turpmāk no augstāka līmeņa ceļu satiksmes drošības standartiem labumu gūs ne tikai tie, kas iegādāsies *premium* klases automašīnas, bet arī kravas transportlīdzekļu vadītāji. Tādējādi mēs ievērojami uzlabosim satiksmes drošību Eiropā. Drošības sistēma nepārprotami jāpiemēro arī attiecībā uz riepām.

Tas ir pareizi, ka saķere ar slapju ceļu un tādējādi riepu drošība tiek nosaukta par svarīgāku faktoru nekā ripošanas pretestība, kas palīdz samazināt CO₂ emisijas. Riepu ripošanas pretestība atkarībā no braukšanas apstākļiem un ātruma rada 20–30 % no degvielas patēriņa. Tādēļ ir skaidrs, ka, ņemot vērā pašreizējās debates par vidi un lai samazinātu degvielas izmaksas, ir jāpanāk degvielas samazinājums. Tomēr ir jāsaprot, ka bez ripošanas pretestības, kas rodas riepu deformācijas un to elastības dēļ, droša un komfortabla braukšana nebūtu iespējama. Tādēļ mums šajā gadījumā ir jāapskata drošība arī citā aspektā. Riepu ražotāju jaunās izstrādes parāda, ka ir iespējams apvienot drošību un zemāku ripošanas pretestību. Šādā veidā mēs arī ļausim Eiropas autotransporta nozarei iegūt un saglabāt līderpozīciju pasaulē.

Kompromisa priekšlikums, par kuru mēs balsosim rīt, noteikti mazinās histēriju, kas saistīta ar CO₂ emisijām, un veicinās satiksmes drošību uz ceļiem.

Malcolm Harbour, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, savas grupas vārdā es vēlētos pateikties savam kolēģim *Schwab* kungam par to, ka viņš ir ļoti prasmīgi sagatavojis ļoti sarežģītu dokumentu. Tā kā Padomes pārstāvji šeit izpaliek, mums varbūt ir jāpasaka, ka sarunas šajā iestādē bija grūtas, bet godīgas, un mēs esam sasnieguši ļoti labu rezultātu.

Es vēlētos runāt par vairākiem punktiem, ņemot vērā komisāra teikto. Man bija tā privilēģija piedalīties *Cars 21* iniciatīvas darba grupā no paša sākuma, un tagad mēs redzam šīs integrētās pieejas ietekmi. Tā ir svarīga attiecībā uz terminoloģiju un klasisks piemērs tam, kā virkne dažādu noteikumu tiek satuvināti tiesiskā regulējumā, kas allaž tiek atjaunināts, kas skar mehāniskos transportlīdzekļus un ko gaida rūpniecības nozare.

Iniciatīvai *Cars 21* mēs noteicām rīcības plānu attiecībā uz uzdevumiem vides un drošības jomā, kuri būs jāatrisina rūpniecības nozarei, un izšķirīgais aspekts šajā jautājumā ir nodrošināt nozares stabilitāti un informētību, lai tā var plānot un projektēt savus jaunus produktus saprātīgā un secīgā veidā, ievērojot striktus izpildes termiņus un mērķus. Mēs nevēlamies atteikties no šiem izaicinošajiem mērķiem, bet gan nodrošināt rūpniecības nozarei stabilitāti. Kā norādīja *Günter Verheugen*, šobrīd, kad rūpniecības nozare atrodas kritiskā situācijā pieprasījuma trūkuma dēļ, regulatīvā stabilitāte ir ārkārtīgi svarīga.

Es vēlētos uzsvērt divus punktus. Pirmkārt, vienošanās, lai, cik vien ātri iespējams, ieviestu elektroniskās stabilitātes kontroles sistēmas, ir ļoti svarīgs ieguldījums drošības jomā, un es to vērtēju ļoti atzinīgi. Tie, kam ir bijusi iespēja pārbaudīt šīs sistēmas, sapratīs to efektivitāti. Otrkārt, es vēlos uzsvērt jautājumus, kas saistīti ar starptautisko sistēmu, ES direktīvu atcelšanu un to iekļaušanu valstu tiesību aktos. Es to vērtēju atzinīgi, bet, manuprāt, šobrīd ir svarīgāk nekā jebkad iepriekš, komisāra kungs, lai šis process kļūtu daudz pārredzamāks attiecībā uz nostāju, ko Komisija ieņem sarunās par šīm direktīvām, kas tiek sagatavotas ANO struktūrā, nevis Parlamentā.

Gary Titley, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt ar pateicību *Schwab* kungam par viņa ziņojumu un efektīvi organizētās sadarbības pieeju visam šim jautājumam.

Pagājušās ceturtdienas naktī mūsu kolēģe *Linda McAvan* iekļuva ļoti nopietnā satiksmes negadījumā. Viņas automašīna tika sadauzīta, bet viņa pati tika cauri gandrīz bez ievainojumiem, jo viņas automašīna bija aprīkota ar vismodernākajiem drošības elementiem, un tas ļāva viņai izvairīties no nopietnām traumām. Mūsu debates par šo ziņojumu risinās tieši šādā kontekstā. Ceļu satiksmes drošība glābj dzīvības, kā to komentēja komisārs *G. Verheugen*, un tā ir ļoti svarīga daudzu ģimeņu labklājībai Eiropas Savienībā. Mēs nedrīkstam to aizmirst pat šajos ārkārtīgi grūtajos laikos.

Tādēļ es biju apņēmies iebilst tiem cilvēkiem Parlamentā un Padomē, kas vēlējas vājināt šo Komisijas priekšlikumu. Manuprāt, sākotnējais Komisijas priekšlikums ir ļoti labs, un mēs bijām apņēmušies pretoties tā izmaiņām.

Tomēr šajā priekšlikumā bija viena svarīga vāja vieta, proti, tajā nebija noteikuma par tādu riepu izpārdošanu, kas neatbilda jaunajām prasībām, kuras bija jāievēro pēc regulas īstenošanas datuma. Es to uzskatu par lielu trūkumu. Tādēļ es komitejai ierosināju grozījumu, kurā teikts, ka riepas, kas neatbilst standartiem pēc regulas īstenošanas datuma, ir jāpārdod 12 mēnešu laikā, un komiteja to pieņēma.

Tomēr pašreizējos autobūves nozares apstākļos, ņemot vērā zemos automašīnu pārdošanas rādītājus, diskusijās ar Padomi bija visnotaļ skaidrs, ka faktiski 12 mēneši visdrīzāk nav reāls termiņš, un mums bija jāņem vērā, cik bīstamu ietekmi uz vidi atstātu pilnīgi labu un nebojātu riepu iznīcināšana. Tādēļ mēs bijām gatavi trīspusējā dialogā pieņemt to, ka pēc regulas īstenošanas datuma prasībām neatbilstošās riepas ir

jāpārdod 30 mēnešu laikā. Pateicoties tam, ka iesaistījās *Schwab* kungs, komitoloģijas procedūrā tika paredzēts, ka varētu būt īsāks laiks, ja Komisija tā uzskatīs. Šī svarīgā joma bija jānostiprina.

Tāpat es vēlos vērst uzmanību uz svarīgajiem vides pasākumiem, jo īpaši riepu spiediena kontroles sistēmām, kas ne tikai samazinās CO₂ izmešus, bet arī padarīs automašīnas drošākas, jo nepietiekami piepumpētas riepas ir iemesls daudziem negadījumiem. Šajā priekšlikumā mēs esam samazinājuši ripošanas pretestību un iekļāvuši ātruma pārslēga indikatorus, kas nebija sākotnējā priekšlikumā. Tas ne tikai dos labumu videi, bet arī ietaupīs automobilistu naudu — šoreiz ļoti svarīga ir tieši cilvēku personīgā nauda.

Drošības jautājums ir ļoti pamatots. Kā jau es teicu, riepu spiediena kontroles sistēmas ir ļoti svarīgas, jo nepietiekami piepumpētas riepas ir daudzu negadījumu cēlonis, un man par lielu kaunu Apvienotajā Karalistē ir viena no sliktākajām situācijām attiecībā uz nepietiekami piepumpētām riepām. Arī brīdinājuma par izbraukšanu no joslas sistēmas un elektroniskā stabilitātes kontrole ir ļoti svarīgi pasākumi. Es apsveicu *Schwab* kungu par to, ka viņš par vienu gadu pietuvināja šo pasākumu īstenošanu, jo tie būs svarīgs ieguvums drošības ziņā.

Kā norādīja *M. Harbour* un komisārs, vienkāršošana ir daļa no šī priekšlikuma, un tas ir ļoti svarīgi.

Visbeidzot es vēlos vērst uzmanību uz to, ko mēs esam izdarījuši, pieprasot pievērst lielāku uzmanību trokšņa samazināšanai ceļu ekspluatācijā. Tas ir tāpēc, ka ceļu satiksmes radītais troksnis ir stresa cēlonis, un stress savukārt ir cēlonis tam, ka pasliktinās veselība un palielinās upuru skaits, tādēļ ir svarīgi risināt šo jautājumu.

Olle Schmidt, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, šis ir konstruktīvs ziņojums ar skaidriem mērķiem, kas saistīti ar vidi un drošību. Komitejai bija stingra nostāja attiecībā uz troksni un veselību. Patlaban 210 miljoni eiropiešu ir pakļauti satiksmes radītajam troksnim, kas saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas datiem tieši apdraud veselību. Riepu radītā trokšņa mazināšana nav vienīgais veids, kā samazināt satiksmes radīto troksni, bet vislabākos rezultātus var sasniegt, apvienojot pasākumus, kuros ietilpst arī svarīgā riepu radītā trokšņa mazināšana.

Ir cilvēki, varbūt kāds arī Parlamentā, kuri saka, ka trokšņa emisiju mazināšana nav savienojama ar riepu drošības īpašībām. Par to nav nekādu pierādījumu nevienā no veiktajiem detalizētajiem un neatkarīgajiem pētījumiem. Tādēļ es paužu nožēlu, ka kompromisā nav atspoguļots tas, par ko mēs balsojam komitejā. Runājot par kravas automašīnām, 90 % to riepu jau šobrīd atbilst prasībām par trokšņa līmeņiem, kas minēti kompromisā. Diemžēl to nevar nosaukt par augstu mērķi.

Seán Ó Neachtain, UEN grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un apsveicu *Schwab* kungu par tā sagatavošanu.

Mums ir jāvērtē atzinīgi viss, kas uzlabo satiksmes drošību uz ceļiem. Vissvarīgākais aspekts šajā jautājumā noteikti ir pats transportlīdzeklis un centieni nodrošināt, ka transportlīdzekļu drošības standarts ir augstāks.

Kā jau komisārs teica, tā ir vairāk nekā 50 noteikumu konsolidēšana vai apvienošana. Es atzinīgi vērtēju šo vienkāršošanu, jo visā Eiropā transportlīdzekļu ražošanā ir jāievēro visaugstākie standarti, un transportlīdzekļu ražotājiem ir jābūt atbildīgiem par šī standarta ievērošanu ne tikai attiecībā uz automašīnu riepām, bet arī attiecībā uz citiem aspektiem, kas šorīt tika šeit pieminēti, piemēram, elektronisko kontroli un citiem mūsdienīgiem faktoriem, kuri nodrošina, ka automašīnas un transportlīdzekļi, kas brauc pa ceļiem, atbilst visaugstākajam iespējamajam standartam.

Heide Rühle, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, arī es vēlētos pateikties referentam un „ēnu” referentam, un īpaši *Titley* kungam un Komisijai par šo pamatoto priekšlikumu.

Tomēr mana pateicība pret Čehijas prezidentvalsti ir nedaudz divdabīga. Man jāsaka, ka trīspusējā dialoga laikā Padome izdarīja uz mums lielu spiedienu, bet tās plāni nebija tālejoši. Tieši pretēji, tā jau iepriekš mūs brīdināja neuzstādīt pārāk augstas prasības, lai nepakļautu briesmām ražotājus šajos ekonomiskās krīzes laikos. Mani uzskati pilnīgi atšķiras, un, manuprāt, vairums šajā sēžu zālē esošo man piekrīt, ka īpaši ekonomiskās krīzes laikā mums ir vajadzīgi noteikti standarti, un Eiropas rūpniecības nozare ir jāmotivē un jānudina noteikt augstus standartus un izstrādāt modeļus nākotnei, nevis pašreizējai situācijai. Neapšaubāmi, energoefektivitātei un CO₂ emisiju samazināšanai ir ļoti svarīga nozīme šajā sakarā.

Neapšaubāmi, arī drošības jautājums ir svarīgs, lai gan nedrīkst aizmirst arī šajā diskusijā īsi pieminēto jautājumu par trokšņa samazināšanu līdz minimumam, jo troksnis arvien biežāk izraisa slimības, par ko sabiedrībai dārgi izmaksā. Tādēļ ir svarīgi šo regulu saskaņot arī ar attiecīgajiem standartiem.

Kopumā mēs esam panākuši labu kompromisu. Mēs neparakstījām vienošanos pirmajā lasījumā, jo mums bija iebildumi pret procedūru un arī pret Čehijas prezidentvalsts spiedienu, bet mēs varam pieņemt šo kompromisu, un mūsu grupa par to balsos.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, naktī manā vēlēšanu apgabalā Ziemeļīrijā teroristi kārtējo reizi ir izdarījuši slepkavību. Pirms pievērsties izskatāmajam jautājumam, es vēlētos izteikt līdzjutību brutāli nogalinātā policista, kurš bija arī mans vēlētājs, ģimenei un paust nosodījumu par šo rupjo IRA terorisma aktu.

Attiecībā uz Parlamentā izskatāmo jautājumu man jāsaka, ka manā vēlēšanu apgabalā mani reti lobē par labu kādai ES regulai, un man laikam jāpiebilst, ka vēl retāk mani izdodas pārliecināt. Tomēr šoreiz es priecājos, ka mani pārliecināja, jo šajā priekšlikumā ir iekļauti noteikumi, kas uzlabo ceļu satiksmes drošību, kā arī veiksmīgi atbalsta Ziemeļīrijas uzņēmumu, kurš ir riepu spiediena kontroles sistēmu tehnoloģijas un ražošanas līderpozīcijās. Tādējādi priekšlikums, kurā pieprasīta šādu sistēmu obligāta uzstādīšana, ne tikai veicina drošību uz ceļiem, bet arī darbavietu radīšanu manā vēlēšanu apgabalā.

Ņemot vērā milzīgo nāves gadījumu skaitu uz ceļiem visā ES, ir atzinīgi jāvērtē pasākumi, kas padara drošākas mūsu automašīnas un tādējādi arī mūsu ceļus. Šī ir tā galvenā joma, kurā regulai būs svarīga nozīme. Šai regulai ir jābūt saprātīgai, racionālai un vajadzīgai, nevis regulai regulas dēļ. Tomēr šoreiz, manuprāt, šajā ziņojumā ir sasniegts pareizais līdzsvars, un es apsveicu referentu par viņa ziņojumu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es augstu vērtēju *Schwab* kunga augsto profesionalitātes līmeni, kad viņš izdarīja grozījumus Komisijas regulas projektā, lai iekļautu pasākumus, kas uzlabos Eiropas autobūves nozares konkurētspēju, vienlaicīgi ļaujot dalībvalstīm efektīvi uzraudzīt tirgus atbilstību mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājuma prasībām. Piemēram, pārbaudot riepu spiedienu, mēs varam samazināt degvielas patēriņu un tādējādi arī emisijas, un, ieviešot mūsdienīgas elektroniskās stabilitātes kontroles sistēmas 2011. gadā, vienu gadu ātrāk tiks sasniegts negadījumu skaita samazinājums uz Eiropas ceļiem. Trokšņu samazinājums ir vēl viens ieguvums, un tas attiecas gan uz riepām, gan ceļu būvi. Šī regula samazinās administratīvo slogu un vienkāršos tiesisko regulējumu saskaņā ar ANO nolīgumu par vienotu tehnisko prasību apstiprināšanu riteņu transportlīdzekļiem. Šī regula ir izcils integrēta tiesību akta piemērs, un es priecājos, ka Čehijas prezidentvalsts bija tam labi sagatavojusies un ka tādējādi vienošanās starp Parlamentu, *Schwab* kungu un Padomi tiks panākta pirmajā lasījumā.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ir sasniegts grūts kompromiss, un es uzskatu, ka *Schwab* kungs ir radījis šedevru, tādēļ turpmāk es viņu saukšu par lielmeistaru *Schwab* kungu.

Lai uzlabotu automašīnu vadītāju drošību uz Eiropas ceļiem, *ESP* bremžu pretbloķēšanas sistēmas (*ABS*) drīza ieviešana ir īpaši augstu vērtējama. Turklāt tas, ka turpmāk tiks uzlaboti riepu saķeres ar slapju ceļu rādītāji arī ir uzskatāms par pozitīvu sasniegumu, jo minētās riepu spiediena kontroles sistēmas, brīdinājuma par izbraukšanu no joslas sistēmas un uzlabotās avārijas bremzēšanas sistēmas tiks izskatītas arī attiecībā uz citām transportlīdzekļu kategorijām.

Tomēr es vēlētos izteikt kritiku par to, ka ražotāji ir aizsteigušies priekšā ar augstākiem riepu radītā trokšņa līmeņiem attiecībā uz kravas transportlīdzekļiem, un tāpat es neatbalstu to, ka drošības pasākumi, izņemot *ESP*, nav ieviesti agrāk par ierosināto datumu.

Turklāt es vēlētos norādīt, ka kompromisā ar Padomi netika iekļautas precīzas specifikācijas par riepu veiktspējas prasībām attiecībā uz ziemas riepu spēju uzsākt vai saglabāt transportlīdzekļa kustību. Es personīgi nesaprotu, kāpēc netika noteiktas specifikācijas par vajadzīgajiem braukšanas raksturlielumiem, piemēram, atkalā vai pa dubļiem.

C1, C2 un C3 klases riepas, kas neatbilst šīs regulas noteikumiem, kā noteikts 1. pielikumā, tagad drīkstēs pārdot turpmākos 30 mēnešus saskaņā ar kompromisu par pārejas periodiem. Parlaments šim mērķim bija paredzējis 12 mēnešu ilgu nepieciešamo pārejas periodu.

Nobeigumā es vēlētos jums visiem vēlreiz atgādināt par maksimālo iecerēto ātrumu 180 km/h, jo, manuprāt, tas ir ļoti saprātīgs pasākums.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties *Schwab* kungam par viņa apņēmību, jo trīspusējā dialogā viņš „bija piespiests pie sienas”. Kad es studēju Eiropas tiesības, pilnvaras piedalīties koplēmuma pieņemšanā acīmredzami bija pilnīgi atšķirīgas salīdzinājumā ar šodienu.

Pirmā lasījuma dokuments, ko mēs šobrīd izskatām un par kuru sarunas risināja četri EP deputāti, starp tiem arī es kā „ēnu” referents, ievērojami atšķiras no Parlamenta pieņemtā teksta. Tas atšķiras no Komisijas priekšlikuma; ekonomiskā krīze tika ļaunprātīgi izmantota, lai iesniegtu drausmīgu priekšlikumu. Patiešām, visi sūdzas, ka tam trūkst satura, tomēr tas acīmredzot ir pieņemts.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa uzskata, ka tiek apdraudēta demokrātija un Parlamenta ietekme. Galu galā, ja Parlamenta pirmajā lasījumā pieņemtais teksts netiek iekļauts trīspusējā dialoga sarunās, tad ir vajadzīgs otrs lasījums, jo tieši tādā veidā notiek darbs. Mēs arī domājam, ka tāda rīcība, kad četri deputāti trīspusējā dialogā vienojas par tekstu, kam Parlaments vienkārši pielāgojas, brīdina mūs par kaut ko nevēlamu.

ALDE grupa balsos pret šo priekšlikumu principa pēc. Tas galvenokārt ir procesuālu iemeslu dēļ, nevis tāpēc, ka mums nepatīk saturs, lai gan to vēl var ievērojami uzlabot.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos ierosināt līdzīga rakstura jautājumu. Komisija zinās, ka trīs „F” gāzes ietilpst sešu galveno gāzu grupā, kas rada siltumnīcefektu. Es biju referente, sagatavojot Mobilo gaisa kondicionēšanas sistēmu (MAC) direktīvu attiecībā uz šo gāzu izmantošanu mobilajās gaisa kondicionēšanas sistēmās.

Izskatās, ka tiek izmantotas nepilnības starp šo tiesību aktu un tipa apstiprinājuma tiesību aktu, kas kā instruments tika izvēlēts direktīvas īstenošanai. Pēdējās nedēļās mani brīdināja par automašīnu ražotāju plāniem izvairīties vispār no jebkādu dzesējošu vielu maiņas gan 2011. gadā, gan pēc tam, piemērojot noteiktu sastāvdaļu tipa apstiprinājumu. Tas nozīmē, ka R1 34a izmantošanas aizlieguma pēdējais termiņš būs 2017. gads, nevis 2011. gads. Tādējādi vairs nebūs iespējams izvairīties no emisijām, kas ekvivalentas vairākām tonnām CO₂ izmešu.

Valstu tipa apstiprinājuma iestādes ir galvenās atbildīgās par MAC direktīvas īstenošanu. Piemēram, VCA, kas ir tipa apstiprinājuma iestāde Apvienotajā Karalistē, nesēn apgalvoja, ka tā pēc 2011. gada janvāra apstiprinās jauna tipa transportlīdzekļus, kas aprīkoti ar pašreizējām MAC — tās jau ir apstiprinātas Regulas (EK) Nr.706/2007 standartiem —, kuras satur „F” gāzes ar globālo sasilšanas potenciālu (GWP) lielāku par 150. Tātad mums ir pierādījumi, ka automašīnu ražotāji novilcina vai pat aptur attīstību un ieguldījumus novatoriskā, ilgtspējīgā tehnoloģijā. Vai komisāra kungs, lūdzu, varētu to komentēt?

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šobrīd es varu tikai sirsnīgi pateikties par visu Parlamenta grupu plašo atbalstu šim priekšlikumam. Mēs šodien debatējam par kompromisa dokumentu un šādos gadījumos vienmēr gribas mazliet vairāk. Tāpat es varu teikt, ka es personīgi un Komisija būtu bijusi gatava iet vēl soli tālāk. Tomēr šis kompromisa dokuments bija vienīgais, ko mēs spējam panākt, un tas ir nozīmīgs solis uz priekšu.

Es vēlreiz īpaši vēlētos uzsvērt Rühle kundzes teikto. Apsverot šo jautājumu no politiskā aspekta, īpaši šajā situācijā noteikti būtu jāuzlabo Eiropas transportlīdzekļi tajās jomās, kas būs izšķirīgas nākotnē. Viena lieta ir pilnīgi skaidra, proti, ka pieprasījuma krīze nav radusies tikai vispārējo ekonomisko apstākļu un ekonomiskās nenoteiktības dēļ, bet tai ir arī saistība ar to, ka Eiropas ražotāju piedāvātie transportlīdzekļi pēdējos gados, iespējams, neatbilst Eiropas tirgus prasībām attiecībā uz degvielas patēriņu, nekaitīgumu videi un drošību. Tādēļ ir svarīgi šo stāvokli to steidzami izlabot.

Lūdzu, ļaujiet man teikt pāris vārdus par Doyle kundzes pieminēto jautājumu. Es apzinos, ka prasības attiecībā uz tipa apstiprinājumu vairākās dalībvalstīs tiek kļūdaini interpretētas, kā jūs tikko ļoti pareizi norādījāt, bet tieši kļūdaina interpretācija ir pretrunā spēkā esošajai tiesiskajai sistēmai. Komisija nodrošinās, ka tiek publicēti vajadzīgie precizējumi un ka nerodas negatīvās sekas, ko jūs, Doyle kundze, uzsvērāt.

Andreas Schwab, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es, protams, priecājos par apsveikumiem, bet man jāsaka, ka trīspusējā dialogā jūs esat tikai tik stipri vai ātri, cik stipri vai ātri ir tie, ar kuriem jūs strādājat. Tādēļ es ar prieku pievienojos *Bulfon* kunga izteiktajam komplimentiem Schwab kungam.

Tomēr man jāsaka, un, manuprāt, tas ir ļoti svarīgi, ka es nejutu ne kādas personas spiedienu, ne arī politisku spiedienu. Vienīgās grūtības saistībā ar šo tiesību akta priekšlikumu — un es nevēlos to slēpt, par to tika arī mazliet runāts —, protams, bija sagatavot šo tālejošo tiesību aktu tā, lai mēs Eiropas Savienībā nevis zaudētu darbavietas, bet gan tās nodrošinātu. Šo līdzsvaru ne vienmēr bija viegli panākt atsevišķos punktos, bet, manuprāt, beigās mēs atradām ļoti stabilu kompromisa risinājumu, kas apmierina visas intereses.

Tomēr man jāsaka, ka attiecībā uz visiem procesiem, ko mēs nokārtojam trīspusējā dialogā pēdējo nedēļu vai mēnešu laikā, tika atkārtoti izteikta kritika, ka darbs rit uz priekšu pārāk ātri. Kaut ko tādu mēs noteikti

varētu pārrunāt Parlamenta pilnvaru termiņa sākumā un pēc tam pieturēties pie tā visu laiku, bet nedrīkst termiņa beigās pēc trīs gadu ilgas dalības šādā procesā — laikā, kad tiek atrisināti īpaši jautājumi, — šeit Parlamentā kritizēt par to, ka procesi ir demokrātiski nepamatoti. Es pieņemu kritiku, bet uzskatu, ka šis jautājums ir jāatrisina nekavējoties pēc vēlēšanām attiecībā uz visu Parlamenta pilnvaru termiņu.

Tāpat ir svarīgi šo priekšlikumu atkal skatīt veiksmīgi pieņemtā *Sacconi* kunga priekšlikuma kontekstā. Viņa priekšlikums bija par mehānisko transportlīdzekļu radīto CO₂ emisiju samazināšanu līdz 130 gramiem, 10 gramus paredzot papildu pasākumiem. Daļa no šiem papildu pasākumiem šobrīd tiek regulēta. Es ar nepacietību gaidu, kā mēs atrisināsim jautājumu par šiem atlikušajiem gramiem, par ko vēl ir jālemj, un kādus priekšlikumus Komisija izvirzīs, lai Parlaments varētu pieņemt lēmumu.

Varētu piebilst, ka tad, kad bija jārisina jautājums par pārejas periodu, mums bija jāatrod vidusceļš no ekonomiskā viedokļa. Mēs nenoteicām 30 mēnešu periodu kā galīgo lēmumu, un Komisija veiks vēl vienu ietekmes novērtējumu katram atsevišķam riepu tipam. Pēc šī novērtējuma mēs varēsim lemt par galīgo termiņu katram tipam. Manuprāt, ekonomiskā ziņā vissaprātīgāk ir pēc iespējas ātrāk izņemt no aprites riepas, kas ir likumīgi saražotas Eiropā, bet tas jādara tikai tad, kad tirgus tiešām būs potenciāli tam gatavs. Tādēļ nobeigumā es vēlētos vēlreiz sirsnīgi pateikties visām iesaistītajām personām.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt *Schwab* kungu par līdzsvaroto ziņojumu, ko viņš ir sagatavojis. Šis ziņojums apmierina rūpniecības nozares vajadzības, jo izveido vienkāršotu, pārredzamu tiesību aktu, kas aizstāj ne mazāk kā 50 pamatdirektīvas un tādējādi samazina administratīvo slogu. Tā mēs palīdzam konkurētspējīgai autobūves nozarei.

Mums visiem ir svarīgi padarīt Eiropas ceļus drošākus un samazināt nāves gadījumu un nopietnu traumu gadījumu skaitu, ieviešot standarta aprīkojumu. ESP sistēmai ir jāklūst pieejamai visiem, un tā vairs nedrīkst būt neobligāts papildinājums. Protams, mēs nedrīkstam aizmirst arī ietekmi uz vidi, kāda būs jaunajai riepu spiediena kontroles sistēmai, kuru piemērojot, samazinās oglekļa dioksīda emisijas. To arī papildinās trokšņa un skaņas piesārņojuma samazinājums kopumā. Jaunās tehnoloģijas mums ļaus ieviest drošākas, dabai nekaitīgākas automašīnas.

6. Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole: rūpnieciskās emisijas, titāna dioksīda ražošana, organisko šķīdinātāju izmantošana, atkritumu sadedzināšana, lielās sadedzināšanas iekārtas (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0046/2009), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma vārdā sagatavoja *Krahmer* kungs, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) [COM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD)].

Holger Krahmer, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi, mēs pēc brīža balsosim par direktīvu par rūpniecisko emisiju novēršanu. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ar lielu balsu pārsvaru pieņēma virkni kompromisu. Es ceru, ka mēs varam ieturēt šo kursu, jo šie noteikumi saskaņos vides prasības rūpnieciskām iekārtām visā ES. Tas uzlabo vides aizsardzību, vienlaicīgi nodrošinot godīgu konkurenci.

Kompromisu pamatā ir Eiropas drošības tīkls. Šis jēdziens ievieš Kopienas mēroga robežvērtības rūpniecības radītajām piesārņojošu vielu emisijām. Tās nosaka skaidras prasības rūpniecisku iekārtu licencēšanai. Lai iegūtu atļauju, šīm robežvērtībām ir jābūt labākām par drošības tīkla specifikācijām. Šāda pieeja dod pietiekamu rīcības brīvību, lai noteiktu individuālas prasības. Tomēr tas noteikti nozīmē, ka vairs nevarēs ļaunprātīgi izmantot šo rīcības brīvību un ar atkāpju palīdzību darbināt iekārtas, kurām ir slikti emisiju rādītāji. Ar drošības tīkla palīdzību mēs nodrošināsim skaidrību kopā ar vajadzīgo elastīgumu. Nebūs nekādas vajadzības pēc elastīgām atkāpēm, ko var dažādi interpretēt.

Kad es sagatavoju šo priekšlikumu, mani nosauca par „zaļo aktīvistu”. Teikšu mazliet piesardzīgi — tas ir pārspilējums. Runa ir par tādu ES noteikumu īstenošanas uzlabošanu, kas ir bijuši spēkā vairākus gadus.

Labākajai pieejamajai metodei, kas ir Eiropas drošības tīkla mērķis, bija jāklūst par standartu visās ES rūpnieciskajās ražotnēs kopš pagājušā rudens, tomēr tas vēl ir tālu no realitātes. Labākā pieejamā metode šobrīd saprātīgi tiek izmantota trijās dalībvalstīs.

Slāpekļa un sēra oksīdu radītais rūpnieciskais piesārņojums ir viena no galvenajām problēmām attiecībā uz vidi. Šo piesārņojumu varētu samazināt par 60–80 %, ja tiktu konsekventi piemērotas labākās pieejamās metodes. Tie ir Eiropas Vides aģentūras dati. Šī metode nav zinātniskā fantastika. Tā nav teorija, šī metode neatrodas izpētes stadijā, tā ir pieejama, tā ir īstenojama, un tā darbojas. Par spīti tam daudzas dalībvalstis necenšas to piemērot, jo var labi nopelnīt pat ar iekārtām, kas rada piesārņojumu. Dažas dalībvalstis gadiem ilgi ir vienkārši ignorējušas vajadzību veikt ieguldījumus savu iekārtu modernizēšanā. Tas izkropļo konkurenci un kaitē videi, tādēļ es aizstāvu jaunu pieeju labāko pieejamo metožu uzlabotai īstenošanai.

Kompromisa pakete arī samazinās izdevumus birokrātijai, kas tikai tērē naudu un neko nedara, lai palīdzētu videi.

Jo vairāk ziņojumu iekārtu operatori nākas sūtīt iestādēm, jo lielākus draudus rada viņu iekārtas un mazāka pārliecība, ka operatori izpilda viņiem izvirzītās prasības. Tas pats attiecas uz iestāžu veiktajām pārbaudēm. Ja iekārtas rada draudus, tad tām ir jāpievērš lielāka uzmanība. Ja draudu nav, tad pastāvīga uzraudzība nav vajadzīga.

Daudziem šeit sēžu zālē esošajiem augsnes aizsardzība ir sāpīgs jautājums. Diemžēl konstruktīvas debātes par šo jautājumu acīmredzot vairs nav iespējamas, lai gan bija iespējams panākt kompromisus. Viņi augsnes statusa ziņojumā atstāj tikai būtisko, jo statusa ziņojumam nav jābūt visaptverošam, un tas ne vienmēr ir jāsaprot. Tā vietā mēs koncentrējamies uz reālajiem draudiem, ko rada noteikts augs. Analīze ir jāveic, kad tiek reāli izmantoti attiecīgie bistamo vielu apjomi.

Turklāt atrašanās vietu attīrīšana līdz to sākotnējam stāvoklim nav reālistiska, tādēļ kompromisā tiek runāts par attīrīšanu līdz apmierinošam stāvoklim. Tas nemaina manu personīgo viedokli, ka augsnes aizsardzība nav joma, kas jāregulē ES līmenī. To būtu labāk atstāt dalībvalstu ziņā.

IPNK ietekmē gandrīz visas rūpniecības nozares. Ņemot to vērā, pēdējos gados ir bijusi ļoti intensīva lobēšana. Dažās jomās bija faktiski jāuzlabo sākotnējie kompromisi, piemēram, attiecībā uz lauksaimniecību. Robežvērtību aprēķini mājputnu fermām ir pārāk birokrātiski. Tā vietā, lai mājputnus sadalītu pa sugām — tītarim, pīlēm un broileriem —, mums ir jāsauglabā robežvērtība 40 000 mājputnu vietām.

Turklāt dabīgā mēslojuma, šķidrā mēslojuma un vircas ražošanas neattiecas uz šīs direktīvas darbības jomu. Temats ir svarīgs, regula atbilst mērķim, bet, lūdzu, ne šajā tiesību aktā. Lauksaimnieka tūrums nav rūpnieciska ražotne. Lauksaimnieku vēlmju sarakstā vēl ir daudz jautājumu, un lēmums par šiem diviem punktiem ir adekvāts. Tādēļ es pielīku lielas pūles, lai vienotos ar „ēnu” referentiem par šo punktu.

Tas pats attiecas uz elektroenerģijas ražošanu no dūmgāzēm, kas rodas tērauda ražošanā. Šis process ir ļoti efektīvs un rada enerģiju no pretējā gadījumā nelietderīga blakusprodukta. Piesārņotāji emisiju galējo samazināšanu, kas bija vēlama, varētu panākt tikai ar lieliem finanšu izdevumiem. Tas attiecas uz proporciju ievērošanu.

Es uzskatu, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas rīcība ir apbēdinoša un nožēlojama, kad tā izstājas no kompromisa un izskata visu ziņojumu no jauna, mēģinoties ar grozījumiem. Šāda pieeja nav konstruktīva. Politisku lēmumu pieņemšanā ir vajadzīgs vismaz minimāls savstarpējās palāvības un sadarbības līmenis. Es saprotu, ka EPP-ED grupas locekļi varētu nebūt pilnībā apmierināti ar dažādajiem kompromisiem. Es šajā sakarā tikai saku, ka es būtu ļoti priecājies, ja varētu pārrunāt viņu priekšlikumus, bet kompromisa sarunu laikā ar „ēnu” referentiem šādi priekšlikumi netika izvirzīti. Viņu nekoordinētā pēdējā brīža rīcība nozīmē, ka šobrīd pastāv draudi, ka tiks sasniegts tieši pretējais — tiks apdraudēti stabili un pareizi priekšlikumi.

Tagad es vēlētos sirsnīgi pateikties pārējiem „ēnu” referentiem, jo īpaši *Turmes, Hegyi* un *Blokland kungiem*, kas bija uzticami partneri sarunās par spīti atšķirībām pēc būtības.

Šodien mums šeit ir iespēja atbalstīt labāku vides aizsardzību un godīgu konkurenci. Es ceru, ka mēs izmantosim šo iespēju un sagatavosim plānu, ko atbalsta lielākās ekonomiskās un vides grupas. Lūdzu, atbalstiet kompromisus! Paldies!

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es esmu gandarīts, ka mēs šodien diskutējam par priekšlikumu pārveidot direktīvu par rūpnieciskajām emisijām, un es vēlētos īpaši pateikties referentam

Krahmer kungam un *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai* par viņu izcilo darbu pie šī dokumenta. Tāpat es vēlētos pateikties *Juridiskajai komitejai* par tās pozitīvo ieguldījumu.

Pēdējo nedēļu laikā Komisija ir pārbaudījusi svarīgus pierādījumus, kas apstiprina, ka pašreizējā direktīva par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli netiek atbilstīgi piemērota un ka rūpniecisko emisiju līmenis joprojām ir pārāk augsts. Šai situācijai ir bijusi nopietna ietekme uz vidi un Eiropas iedzīvotāju veselību. Turklāt tā izkropļo konkurenci starp Eiropas rūpniecības nozarēm.

Šī nepieņemamā situācija ir jāizbeidz. Direktīvas darbības pamatā ir integrētā pieeja, kuras galvenais komponents ir labākās pieejamās metodes. Šīs metodes nodrošina ievērojamas vides un ekonomiskās priekšrocības.

Tās galvenokārt samazina emisijas un ierobežo resursu izmantošanu, tādējādi veicinot ilgtermiņa energoapgādes drošības uzlabojumus Eiropas Savienībā. Tās arī nodrošina stimulus ekoloģiskiem jauninājumiem, kas ir vajadzīgi, lai Eiropas rūpniecības nozare varētu reaģēt uz turpmāko globālo pieprasījumu pēc vides tehnoloģijām.

Lai mēs atbilstīgi izmantotu labāko pieejamo metožu priekšrocības, ir jānostiprina un jāuzlabo to piemērošanas sistēma. Tas ir Komisijas priekšlikuma mērķis. Tas precizē un atjaunina LPM (labākās pieejamās metodes) atsauces dokumentu (*BREF*) nozīmi tiesību aktu piemērošanā. Tas vienkāršo uzņēmumu licencēšanas nosacījumus visā Eiropas Savienībā un attiecīgi sasniedz lielāku konkurences apstākļu konvergenci.

BREF tiek sagatavoti ar pārredzamas procedūras palīdzību, un tajā plaši piedalās dalībvalstis, rūpniecības nozare un citas attiecīgās aģentūras. Tādējādi tiek pieliktas ievērojamas pūles, lai tos sagatavotu un apstiprinātu. Mums ir jāatbalsta apstiprināšanas procedūra un *BREF* sistēma kopumā. Tādējādi *BREF* būs lielāka nozīme tādu nosacījumu definēšanā, ar kuriem rūpniecības uzņēmumiem tiek piešķirtas darbības licences, kā rezultātā mūsu rūpnieciskās ražotnes atbildīs augstākajām iespējamajām vides prasībām, kas noteiktas Eiropas Savienības tiesību aktos.

Komisijas priekšlikums nodrošina vajadzīgo elastīgumu atkāpēm no *BREF*, protams, ar nosacījumu, ka to atļauj tā laika vietējie nosacījumi. Tomēr katrai atkāpei ir vajadzīgs detalizēts pārskats par iemesliem un pamatojumu, lai varētu novērst iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu. Vienlaicīgi Eiropas Savienības līmenī ir jānosaka minimālās obligātās prasības atsevišķām rūpniecības nozares jomām, kas īpaši nopietni ietekmē vidi. Turklāt attiecīgie obligātie standarti jau ir pieņemti tādām jomām kā lielās sadedzināšanas iekārtas un atkritumu sadedzināšanas iekārtas.

Kā jau jūs zināt, Eiropas Parlamenta referentam šis jautājums ir radījis īpašas raizes. Lai gan minimālās obligātās prasības var uzskatīt par lietderīgām attiecībā uz atsevišķām rūpniecības nozares jomām, nav skaidrs, vai ir jādefinē obligātie standarti visām jomām un vai tas ir lietderīgi. Obligātie standarti ir jāpieņem tikai tad, ja tie ir vajadzīgi un ja tie ir attaisnojami no vides viedokļa.

Viens no tipiskiem piemēriem ir lielās sadedzināšanas iekārtas, kas ir lielā mērā atbildīgas par atmosfēras piesārņojumu. Šajā īpašajā jomā labākās pieejamās metodes netiek pareizi piemērotas. Tādēļ Komisija ir ierosinājusi jaunas obligātās prasības lielajām sadedzināšanas iekārtām, pamatojoties uz attiecīgajos *BREF* paustajiem secinājumiem. Tās ir paredzēts piemērot 2016. gadā.

Tie ir pasākumi, kas ievērojami palīdzēs sasniegt attiecīgos mērķus, kas saistīti ar tematisko stratēģiju par vides piesārņojumu, ekonomiski izdevīgā veidā. Turklāt attiecīgo prasību tīrie ieguvumi gan Eiropas Savienības līmenī, gan starptautiskajā līmenī atsver attiecīgās izmaksas.

Visbeidzot, papildus direktīvas piemērošanas uzlabošanai reformas pamatmērķis ir vienkāršot tiesību aktu un samazināt gan rūpniecības nozares, gan kompetento iestāžu administratīvās izmaksas saskaņā ar Eiropas Savienības labākas likumdošanas programmas principiem, kā tas vienmēr ir bijis.

Tādēļ priekšlikums vienā direktīvā apvieno septiņus pašreizējos tiesību aktus. Tas dalībvalstīm un uzņēmumiem viesīs lielāku izpratni par tiesību aktu skaidrību un to vienotību. Šai vienkāršošanai ir daudz labumu.

Rūpniecisko ražotņu radītā piesārņojuma samazināšana ir galvenā prioritāte gan vides, gan ekonomisku iemeslu dēļ. Iesniegtais priekšlikums vienkāršos pašreizējos tiesību aktus un vienlaicīgi stiprinās labāko pieejamo metožu piemērošanas sistēmu. Tas papildus veicinās vides aizsardzības uzlabošanu un Eiropas rūpniecības nozares dzīvotspēju. Tādēļ es gaidu jūsu viedokļus par šo svarīgo priekšlikumu un konstruktīvu dialogu, kuram es ar interesi sekošu līdzī.

Marcello Vernola, *PPE-DE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man šķiet, kā jau tika teikts, ka šī direktīva ir vissvarīgākais piesārņojuma kontroles instruments, par kādu Parlaments ir diskutējis kopš klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma.

Iespējams, šobrīd nav vispiemērotākais brīdis, ņemot vērā finanšu krīzi, kas pakļauj spiedienam rūpniecības sistēmu un kuras rezultātā šie uzņēmumi, kuri ir noraižējušies par šīs direktīvas finansiālo ietekmi, kā tas notika klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma gadījumā, nesamērīgi lobē parlamentārās grupas. Mūs iedrošina tas, ka mēs joprojām skatām šo jautājumu pirmajā lasījumā, tādēļ, iespējams, otrajā lasījumā mēs spēsim atgūt zaudētās pozīcijas ar izmaiņu un uzlabojumu palīdzību.

Man jāsaka referentam *Krahmer* kungam, ka ceļš nebija viegls. *Krahmer* kungs kritizēja Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas nostāju, jo tā apšaubīja dažus kompromisus. Tomēr es vēlētos norādīt, ka tika iesniegti ne mazāk kā 60 grozījumi, no kuriem vismaz vienu trešdaļu bija sagatavojuši EPP-DE grupas locekļi. Tādējādi Parlamentā valda vispārēja vēlme no jauna pārbaudīt atsevišķus šīs direktīvas punktus, un diemžēl pēdējo dienu laikā referents un „ēnu” referents nav tikušies, lai pārrunātu šos 60 grozījumus. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šī direktīva radās tādēļ, ka iepriekšējo direktīvu dalībvalstīs līdz šim ir bijis grūti īstenot. Kontroles un pārbaudes sistēma ir kļuvusi pārāk atšķirīga. Kā jau *Krahmer* kungs teica, tajā ir jāizdara labojumi. Tomēr ir vajadzīgi arī lielāki centieni no Eiropas Komisijas puses.

Atsauces dokumentu par labākajām pieejamajām metodēm (*BREF*) sagatavošana aizņem pārāk daudz laika, tādēļ nevar garantēt, ka direktīva tiks piemērota pārredzamā veidā. Tā ir taisnība, ka šobrīd notiek ļoti aktīvs sadarbības process ar uzņēmēju līdzdalību, bet gadījumā, ja *BREF* tiktu pieņemti ātrāk un regulāri, tad tiktu uzlabota arī sabiedrības veselības aizsardzība. Es vēlētos piebilst, ka rūpnieki līdz šim noteikti ir ieguldījuši maz līdzekļu: ir vajadzīga aktīvāka iesaistīšanās, un es uzskatu, ka mums ir jāievieš piemēroti attīrīšanas pasākumi un stingra uzraudzības un pārbaudes sistēma, jo pārāk daudzi cilvēki Eiropā saslimst un mirst no atmosfēras piesārņojuma, ko rada rūpnieciskās emisijas.

SĒDI VADA: L. Cocilovo

Priekšsēdētāja vietnieks

Guido Sacconi, *PSE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos precizēt, ka es runāju „ēnu” referenta vietā, kurš diemžēl šodien nevarēja šeit ierasties, bet es varu izklāstīt mūsu grupas vienoto nostāju. Mēs pilnībā atbalstām kompromisus, kas ir vairāk nekā gadu ilga darba rezultāts. Mēs par to pateicamies *Krahmer* kungam, kurš, uzmanīgi klausoties un pat pārskatot savas sākotnējās nostājas, veica ļoti svarīgu darbu. Šis kompromiss uzlabos aizsardzību un sniegs atbalstu Eiropas rūpniecības nozarei daļēji ar to, ka ievieš elastīgumu.

Kā jau tika teikts, šīs vienprātības, šīs vienošanās galvenais aspekts nostiprina un paplašina LPM jeb labāko pieejamo metožu piemērošanu, nostiprinot noteikumus un padarot tos pārredzamākus. Lai šai jomai piemērotu LPM un gaisa kvalitātes kritēriju, ir jāizpilda obligātās prasības, kas ierosinātas lielajām sadedzināšanas iekārtām. Tādēļ mēs sakām, ka plenārsēdē iesniegtos grozījumus nedrīkst piemērot. Tie pavājinā kompromisu, jo īpaši tie grozījumi, kuru mērķis ir sašaurināt IPNK darbības jomu, LPM piemērošanu un prasības lielajām sadedzināšanas iekārtām.

Man jāuzsver, ka mūsu grupa ir nolēmusi neiesniegt nevienu grozījumu, lai gan šis lēmums tika pieņemts pēc aktīvas iekšējas diskusijas. Tādēļ mēs aicinām pārējos darīt to pašu un neatbalstīt iesniegtos grozījumus, lai paustu spēcīgu, skaidru nostāju pirmajā lasījumā.

Chris Davies, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, direktīvas par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPNK) galvenā ideja bija ļaut mums ar minimālām izmaksām sasniegt maksimālu labumu videi, nodrošinot lielu elastīgumu rūpniecības nozarei un dalībvalstīm. Tomēr, kā jau komisārs norādīja, šis princips tiek ļaunprātīgi izmantots: daudzas dalībvalstis ir interpretējušas labākās pieejamās metodes veidos, ko Komisija nebija paredzējusi.

Tādēļ es ļoti atbalstu referenta ideju par obligāto standartu noteikšanu. Varbūt tam ir kāds sakars ar to, ka referents ir vācietis; Vācijai ir ļoti labi rādītāji šajā sakarā. Es neredzu iemeslu, kāpēc dalībvalstis, kas ir veikušas ieguldījumus, lai nodrošinātu, ka to ražošanas nozare ievēro augstus vides standartus, ir jāpakļauj to valstu draudiem, kuras nav gatavas veikt līdzīgus ieguldījumus.

Tāpat es vēlos pievērsties iespējai, ko šī pārstrādātā direktīva mums dod, lai grozītu direktīvu par lielajām sadedzināšanas iekārtām. Es ar nepacietību gaidu, kad emisiju standarti tiks ieviesti lielajām akmeņogļu un

gāzes iekārtām, jo tās rada milzīgus CO₂ apjomus. Tomēr notiek plašas diskusijas, jo tagad valda bažas par globālo sasilšanu, bažas, kas, iespējams, nebija tik asi jūtamas, kad mēs šo direktīvu iestrādājām tiesību aktā. Zināmā mērā bažas par vecajām, tradicionālajām piesārņotājielām tagad ir tikpat lielas kā bažas par gāzēm, kas veicina globālo sasilšanu.

Manā valstī pastāv liela iespēja, ka 2015. gada beigās mēs saskarsimies ar smagu elektroenerģijas trūkumu, jo tiks slēgtas daudzas vecas ar akmeņoglēm kurināmas iekārtas, kas nav modernizētas saskaņā ar lielo sadedzināšanas iekārtu prasībām.

Personīgi es esmu gatavs uz kompromisu. Es esmu gatavs otrajā lasījumā vienoties par atkāpi — par lielo sadedzināšanas iekārtu prasību paplašināšanu — lai vecās iekārtas varētu darboties, ja vien mēs nesāksim būvēt jaunas ar akmeņoglēm kurināmas elektrostacijas, kā rezultātā turpmākajās desmitgadēs tiktu radīts liels apjoms CO₂ emisiju. Tomēr tam ir jābūt īstam kompromisam: dalībvalstīm ir patiesi jāiesaistās un jāveic izmaiņas, kas vajadzīgas viņu CO₂ emisiju samazināšanai, ja tās grib, lai tām vēl dažus gadus atļauj izmantot pašreizējās iekārtas, kas turpina piesārņot vidi.

Claude Turmes, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties *Krahmer* kungam, kas ir bijis ļoti konstruktīvs un labi organizēts referents ziņojumam par šo direktīvu.

Ko mēs šeit darām? Mēs Eiropā veicinām labākās pieejamās metodes veselības labā, vides labā un arī Eiropas rūpniecības nozares konkurētspējas labā. Mums jāapzinās, ka šobrīd Eiropā lielā daļā rūpnieciskās ražošanas darbaspēka izmaksas ir mazākas par materiālu izmaksām, kā arī elektroenerģijas, ūdens un citu resursu izmaksām. Tādēļ mēs gūsim milzīgu labumu no šīs direktīvas, kas liek novērsties no tās tehnoloģijas, kura paredz attīrīšanu ražošanas cikla noslēgumā, un pievērsties tiem labākajiem pieejamajiem dokumentiem un labākajai tehnoloģijai, ko rūpniecības nozare jau izmanto. Tieši tas mums ir jādara. Tas arī stiprina mūsu videi draudzīgās tehnoloģijas piegādātājus Eiropā. Pastāv milzīgs videi draudzīgas apstrādes pasaules tirgus, un mums ir jāpalīdz Eiropai tajā piedalīties.

Kā Zaļo grupa mēs esam apmierināti ar Eiropas drošības tīklu, kas dažām valdībām samazinās dempinga iespējas, un mēs esam uzlabojuši uzraudzību un iedzīvotāju piekļuvi dokumentiem.

Tas bija ļoti labs process, bet diemžēl es nesaprotu *Vernola* kungu. Jūs labā veidā ar mums risinājāt sarunas par šiem kompromisiem. Dzīve tāpat kā politika ir uzticības jautājums, tādēļ es nesaprotu, kāpēc pašās beigās jūs, kas tik labi izprot šo dokumentu, tagad padodaties tādiem politiķiem kā *Jackson* kundze un citiem politiķiem, kuriem nerūp veselība vai konkurētspēja. Manuprāt, tā ir kauna lieta. Tas ir kauns, ka Parlamenta lielākā politiskā grupa vairs nav uzticams sarunu partneris. Mēs nevaram risināt sarunas nedēļām ilgi un pēc tam pieļaut, ka kompromisi tiek apdraudēti pašā pēdējā brīdī. Tas nav nopietns politiķu darbs, strādājot pie tik svarīga dokumenta.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai gan tā ir vairāku direktīvu apvienošana un tādēļ pastāv ierobežotas iespējas grozīt tiesību akta tekstu, šī jaunā IPNK direktīva ir vajadzīgs un lietderīgs instruments, lai ne tikai ievērojami samazinātu emisijas, izmantojot labākās pieejamās metodes, bet arī, lai paātrinātu jaunu tendenci attiecībā uz ieguldījumiem rūpniecībā.

Pievēršot uzmanību detaļām un visu „ēnu” referentu ieguldījumam, kā arī pirmām kārtām un galvenokārt darbiniekiem un referentam *Krahmer* kungam, kuram es vēlētos pateikties par viņa godīgumu un pacietību, mēs esam saglabājuši pilnīgu pārredzamību, pieņemot LPM, apmainoties ar informāciju un internetā publicējot šo dokumentu operatīvos secinājumus. Mēs esam nodrošinājuši, ka tiks turpināta līdzdalības apspriežu procedūra, kas uzsākta ar Seviļas Forumu. Ir svarīgi nenovirzīties no šī kursa; es aicinu visus referentus saglabāt konsekveni, ko mēs parādījām mēnešiem ilgo atvērto diskusiju laikā.

Es pats strādāju pie augsnes aizsardzības direktīvas. Diemžēl mēs joprojām gaidām Padomes atzinumu par šo direktīvu, kas ir izšķirīga, lai saglabātu dabisko līdzsvaru attiecībā uz oglekļa dioksīda izplūdi atmosfērā, kā komisārs *Dimas* kungs nesen pareizi teica. Atsevišķu grozījumu mērķis, arī IPNK direktīvas projekta grozījumu mērķis, ir apšaubīt obligātās izmantošanas prasības attiecībā uz pamestu rūpniecisko zemi: tie nav paredzēti tam, lai saistītu noteikumus ar citām prasībām, ko ieviesīs ar augsnes direktīvu. Attīstot uzņēmumus un uzlabojot ES iedzīvotāju dzīvi, tas viss, manuprāt, nav pieņemams, nevis vides iemeslu dēļ, bet tāpēc, lai aizsargātu sabiedrības veselību un novērstu valsts resursu ļaunprātīgu izmantošanu. Līdz šim arī Itālijā ir bijuši pārāk daudz šādu iepriekšējā IPNK direktīvā noteikto atļauju pārkāpumu gadījumu, radot nesaskaņas gan vides perspektīvas, gan tirgus un rūpniecības nozares noteikumu izteiksmē. Mana valsts jau ir dārgi samaksājusi par nekontrolēto rūpniecības nozares attīstību, arī par *Seveso*, *Eternit* un citu uzņēmumu attīstību, kas atstāja sekas uz ainavu un vietējiem cilvēkiem.

Visbeidzot, es atzinīgi vērtēju noteikumu par sadedzināšanas iekārtām ierobežošanu un noteikumu par sadedzināšanas iekārtām iekļaušanu. Regulējumu šajā jomā nedrīkst atslābināt, lai mēs varētu sagatavoties atteikumam no šīs prakses un virzībai pretim sabiedrībai, kura nerada atkritumus. Tāpat ir pamatoti grozījumi, ko pārrunāja visas grupas, lai atļautu stingrāku dioksīna un furāna emisiju kontroli. Manuprāt, ņemot to vērā, mums ir jāapvieno šīs debātes ar Parlamenta balsojumu. Šī ir svarīga direktīva, un es ceru, ka tā tiks pieņemta.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu rūpniecības nozare ir svarīga mūsu ekonomikā, bet arī bieži rada gaisu, ūdens un augsnes piesārņojumu. Eiropas Savienība desmitgadēm ilgi ir cīnījusies pret šāda veida vides piesārņojumu, un nesen visa uzmanība vides jomā tika pievērsta CO₂ un klimata pārmaiņām. Dažkārt šķiet, ka tā ir vienīgā vides problēma. Gore kungs par to ir parūpējies.

Tomēr pastāv draudi, ka visas vides problēmas tiks noreducētas līdz klimata pārmaiņām; neskatoties uz to, mēs saskaramies arī ar citiem vides politikas izaicinājumiem. Atmosfēras piesārņotāju emisijas apdraud arī jaunradi; 40–80 % šo piesārņotāju rada lielās rūpnieciskās iekārtas. Tādēļ mēs pamatoti cenšamies sasniegt stabilu vides aizsardzību, izmantojot šo Direktīvu par integrēto piesārņojuma novēršanu un kontroli (IPNK direktīva).

Mēs Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā esam detalizēti izskatījuši priekšlikumus un esam sasnieguši pieņemamu kompromisu daudzos punktos. Manuprāt, šis ziņojums joprojām ir nepilnīgs tikai attiecībā uz jautājumu par emisiju standartiem lielajām sadedzināšanas iekārtām. Tieši saistībā ar tām ir jāpaveic visvairāk, lai panāktu vislielākos ieguvumus vides jomā.

Tādēļ es iesniedzu pāris papildu grozījumus. Piemēram, elektrostaciju emisiju standartu stingrība ir jāsalīdzina ar atkritumu sadedzināšanas iekārtu emisiju standartu stingrību, jo īpaši, ja mēs ņemam vērā, ka elektrostacijas līdzsadedzina atkritumus. Turklāt es ierosinu novērst nepilnību tiesību aktā: gazifikācijai, kas ir pielīdzināma parastajai sadedzināšanai, ir jāatbilst tiem pašiem emisiju standartiem. Jaunākā tiesu prakse ir parādījusi, ka tā nav. Tādēļ tiesību akts ir jāizlabo.

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār Dimas kungs, dāmas un kungi, šīs direktīvas skaidrs mērķis ir vienkāršot pašreizējos tiesību aktu noteikumus rūpniecisko emisiju jomā un iekļaut tos vienotā direktīvā, tādējādi samazinot birokrātiju. Tomēr man ir radies priekšstats, ka nekas daudz no tā nebūs iekļauts Komisijas konkrētajā priekšlikumā.

Man birokrātijas samazināšana nenozīmē jaunu atskaitīšanās pienākumu un sarežģītu procedūru ieviešanu, bet galvenokārt izvairīšanos no dubultas regulēšanas un nevajadzīga sloga. Komisijas priekšlikums ievērojami palielinās birokrātiju īpaši lauksaimniecībā. Piemērojamības paplašināšana nozīmētu, ka tiktu iekļauta arī lopkopības un lopu audzēšanas uzņēmumi, kas nekādā veidā nav pielīdzināmi rūpnieciskajām iekārtām, kuras patiesībā ir šīs direktīvas mērķis.

Turklāt Komisija ierosina noteikumus, kas jau ir iekļauti Nitrātu direktīvā vai Ūdens pamatdirektīvā, vai Gruntsūdeņu direktīvā. Es lūdzu jūsu atbalstu mūsu grozījumiem, lai nepieļautu šādu dubultu regulējumu. Augstāko robežvērtību aprēķiniem jābūt saprātīgiem un saprotamiem gan attiecībā uz lopkopību, gan putnkopību. Lūdzu, pievienojieties manam balsojumam pret to, ka tiek ieviesti atsevišķi aprēķini gaļas cāļiem, dējējvistām un gaļas tītariem. Vācijā mēs šādu sīkumainību saucam par „zirņu skaitīšanu”. Tāpat nedrīkst būt mēģinājumi izmantot šo direktīvu, lai atkārtoti izskatītu jautājumu par augsnes aizsardzību, izmantojot aplinkus ceļus. Augsnes aizsardzība ir svarīga. Lai to risinātu, ir jābūt efektīviem valsts tiesību aktiem.

Es vēlētos teikt referentam, ka es personīgi kopā ar citiem savas grupas locekļiem ļoti atzinīgi vērtēju Eiropas drošības tīkla koncepciju. Tas ir labs kompromiss. Nosakot emisiju robežvērtības, kas dalībvalstīm ir jāievēro kā absolūtas augšējās robežvērtības, izsniedzot atļaujas lielajām rūpniecības iekārtām, mēs apturēsim atkāpju aizvien plašāku piemērošanu, kas līdz šim ir notikusi atsevišķās dalībvalstīs. Šādā veidā mēs nodrošināsim vienādi augstu drošības līmeni. Tad dalībvalstis vairs nevarēs iegūt konkurences priekšrocības uz vides rēķina.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, šis ir ļoti svarīgs tiesību akts. Cita starpā tas ir palīdzējis atrisināt ļoti lielu problēmu, kas mums Zviedrijā bija attiecībā uz ezeriem ar paaugstinātu skābes saturu. Tomēr šajā direktīvā ir svarīgi arī nepieļaut papildu atkāpes vai ilgākus laika ierobežojumus, lai mēs varētu turpināt šo pozitīvo attīstību, samazinot kaitīgu emisiju nogulsnes visā Eiropā. Tādēļ mēs vēlamies atcelt šīs iespējas, kas ļauj plašāk piemērot atkāpes.

Tāpat mēs vēlētos, lai tiktu noteikti ierobežotas oglekļa dioksīda emisijas. Emisiju tirdzniecība nav piemērots instruments, lai risinātu klimata krīzes radīto izaicinājumu. Mēs to sapratīsim tagad, ekonomikas lejupslīdes

periodā, kad automātiski kļūs pieejamas vairākas emisiju kvotas. Tās tiks pārdotas par ļoti zemu cenu, un tas nozīmē, ka mēs zaudēsim vairākus pārejas gadus, kas vajadzīgi, lai problēmu risinātu ilgtermiņā, un tas arī nozīmē, ka pēc šīs lejuplīdes mēs būsim ievērojami slīktāk aprikti un mums būs vājākas iespējas tikt galā ar šo problēmu, ja mēs neieviesīsim tādu papildu pasākumus kā emisiju prasības lielajām sadedzināšanas iekārtām. Tādēļ es to uzskatu par lielu kauna lietu, ka netika atļauts balsojums par šiem grozījumiem.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu šo pasākumu un tā mērķi veicināt labākās pieejamās metodes vides aizsardzībai, bet man ir bažas par Parlamenta metodoloģiju šajā sakarā. Direktīva būtībā ir paredzēta smagās rūpniecības regulēšanai, bet tās tekstā un pielikumā ir iekļauti vairāki punkti, kas tieši skar lauksaimniekus.

Lauksaimniecības komitejai nebija iespējas sniegt savu atzinumu, un diemžēl daži no priekšlikumiem, kas skar lauksaimniekus, ir ļoti nepiemēroti. Īpaši prasības par mēslojumu un vircu dublē Nitrātu direktīvā un Ūdens pamatdirektīvā noteiktās prasības. Zemākās robežvērtības attiecībā uz putnkopību pakļauj ģimenes saimniecības sarežģītai regulatīvai sistēmai, kas ir veidota, lai kontrolētu globālus rūpniecības gigantus. Šajā direktīvā nav jāiekļauj noteikumi mazo saimniecību regulēšanai.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, normatīvās rezolūcijas projektā par rūpnieciskajām emisijām parādās spēcīga tendence ierobežot svarīgus pašreizējās direktīvas vides aspektus, vienlaicīgi mēģinot izvairīties paplašinātākas atsaucēs uz siltumnīcefekta gāzēm.

Daudzie grozījumu priekšlikumi ir krasi uzlabojuši standartus termoelektrostaciju radītajām emisijām, kas nav tieši toksiskas, lai gan vienlaicīgi citi liberālāki grozījumu projekti tikai nedaudz uzlabo noteikumus par atkritumu sadedzināšanu vai līdzsadedzināšanu.

Oglekļa dioksīda emisijas nav toksiskas, turpretim dioksīns, furāns, ūdeņraža hlorīds, fluorūdeņradis, smagie metāli un citi ārkārtīgi bīstami savienojumi ir reāls un tiešs drauds cilvēku veselībai un videi.

Cieša uzraudzība gan attiecībā uz sadedzināto atkritumu veidiem, gan kaitīgajām vielām, kas rodas procesa rezultātā, ir svarīgs nosacījums atkritumu drošai termiskai pārstrādei. Saudzīgu robežvērtību ieviešana, kam vajadzīgi preventīvi pasākumi, kad tiek pārsniegtas emisijas, var kaitēt videi un cilvēku veselībai.

Ierosinātā pieeja parāda nevienlīdzīgu attieksmi pret īpaša veida iekārtām, īstenojot īpaši ierobežojošu pieeju termoelektrostacijām, kas izmanto parastās degvielas.

Caroline Jackson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šīs direktīvas pamatā ir izmaksu novērtēšanas un kontroles problēma. Kā mēs varam nodrošināt, ka ES pieņemtie tiesību akti tiek piemēroti kā kopums, un kā mēs varam izstrādāt tiesību aktus, nezinot, cik maksā tas, ko mēs vēlamies? Referents vēlas ieviest universālu vienotu emisiju robežvērtību sistēmu, kas būtu jāizstrādā milzīgā birokrātiskā pasākumā, kurš aizņemtu vismaz astoņus gadus. Nevienš nezina, cik izmaksās šis Eiropas drošības tīkls.

Es iesniedzu 134. grozījumu par to, lai rūpniecības nozarēs, kas rada augstas emisijas, neiejauktos ar standartiem, kuru pamatā ir labākās pieejamās metodes, atstājot šādu pasākumu īstenošanu dalībvalstu ziņā. Tas ir reāli un īstenojami, un tas atbilst subsidiaritātes principam.

Ja Eiropas drošības tīkls tiks pieņemts, es ceru, ka Padome un Komisija izdarīs spiedienu uz Parlamentu, lai tiktu sagatavots šīs idejas ietekmes novērtējums. Jautājums ir par to, vai mums ir griba izveidot vienotu Eiropas Savienības mēroga sistēmu — Eiropas drošības tīklu. Atbilde ir tāda, ka visi līdzšinējie pierādījumi liecina, ka dalībvalstīm trūkst šādas gribas. Tās neatbalstīs Eiropas vides inspekciju: tās vēlas pieturēties pie valsts izpildiestādēm. Pareizā atbilde uz mūsu apmulsumu nav milzīgas jaunas birokrātijas izgudrošana, kas nekad nerealizēsies dzīvē, bet gan mūsu naudas izmantošana tā, lai uzlabotu valstu izpildiestāžu morāles standartus, lai tās darītu savu darbu, palīdzot īstenot ES tiesību aktus.

Es jums iesaku 129. grozījumu, kas nosaka, ka veselības aprūpes iestāžu rezerves ģeneratoriem netiek veikta piesārņojuma kontrole, kuru piemērojot, tos uzskatītu par nepārtrauktas darbības ģeneratoriem. Šis grozījums ietaupīs naudu šajā veselības budžetiem kritiskajā laikā. Es jums iesaku grozījumus par lielajām sadedzināšanas iekārtām: ja mēs tos neiekļausim direktīvā, mana valsts saskarsies ar elektrības padeves problēmām. Cilvēkiem ir pietiekams pamats vainot ES arī bez tā!

Mans pēdējais komentārs attiecas uz kompromisiem un pret mani vērsto Turmes kunga uzbrukumu: pirmais lasījums nav paredzēts kompromisiem, tas ir lasījums, kura laikā mēs „izšaujam” visus savus grozījumus un idejas un tad to visu pārrunājam. Mēs nevaram pieņemt kompromisus, jo tie neļauj izvērst diskusijas.

Visbeidzot, nākamajam Parlamentam es iesaku izmantot pašreizējo Reglamenta 55. pantu, kas mums ļautu atjaunot šīs ļoti svarīgās direktīvas pirmo lasījumu. Šķiet, ir nepareizi rīkot pirmo lasījumu vecajā Parlamentā un otro lasījumu bez pirmā lasījuma jaunajā Parlamentā.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, jaunā Direktīva par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPNK direktīva) nodrošinās, ka uzņēmumiem būs jāaprīko visas lielās iekārtas ar labāko pieejamo tehnoloģiju. Dažās valstīs tas jau ir jādara obligāti, un ir pienācis laiks saskaņot mūsu darbības virzienu un radīt vienlīdzīgus konkurences nosacījumus. Tik tālu viss ir labi.

Tomēr, dāmas un kungi, es jūs īpaši lūdzu atbalstīt grozījumus, kuru mērķis ir nākotnē noteikt prasības elektrostacijām, kas tiek kurinātas ar akmeņoglēm. Šīm elektrostacijām ir jāievieš emisiju griesti, un to var izdarīt, izmantojot oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu (CCS) vai arī līdzsadedzinot 40–50 % ilgtspējīgas biomasas. CO₂ emisiju griesti ir vienīgais veids, kā mēs varam arī turpmāk izmantot akmeņogles, vienlaicīgi sasniedzot mērķus, kas saistīti ar klimata pārmaiņām.

Daži EP deputāti apgalvo, ka elektroenerģijas nozare attiecas uz jauno ES emisiju tirdzniecības shēmu un ka tādējādi nav vajadzīgas jaunas prasības. Tomēr šī spriešana ir kļūdaina, jo emisiju tirdzniecības shēma (ETS) ne tikai pieļauj izņēmumus ar akmeņoglēm kurināmām elektrostacijām, bet arī ļauj rūpniecības nozarei, kas aktīvi izmanto enerģiju, saņemt kompensāciju par paaugstinātām elektroenerģijas izmaksām. Tas likvidē ekonomisku stimulu samazināt CO₂.

Ikvienam, kas uzskata, ka emisiju tirdzniecības shēma (ETS) ir atbilde uz visiem jautājumiem, nav jānosaka prasības attiecībā uz automašīnām vai jāaizliedz spuldzes, un viņiem nevajag ilgtspējīgas enerģijas direktīvu. Mums jābūt konsekventiem. Ja mēs nosakām prasības automašīnām un apgaismojumam, mums noteikti ir jānosaka prasības arī elektrostacijām, kas tiek kurinātas ar akmeņoglēm, jo tās ir galvenās piesārņotājas. Tāpat tā ir taisnība, ka gadījumā, ja mēs vēlamies atrast vieglu veidu, kā samazināt CO₂, tad mums ir jāskatās nevis uz tērauda vai cementa rūpniecību, bet gan uz enerģētikas nozari.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, ja Nitrātu direktīvā un Ūdens pamatdirektīvā ir kādai būtiski trūkumi attiecībā uz cukām, māļputniem un pienotavām, tad, manuprāt, šie jautājumi jārisina šajā direktīvā. Es patiesi domāju, ka ar atbilstības nodrošināšanu saistītās izmaksas pārsniegtu tos ieguvumus, kas rastos tad, ja šos jautājumus iekļautu šajā īpašajā tiesību aktā. Bet pastāv citi tiesību aktu instrumenti situācijas risināšanai šajās īpašajās jomās, un ir jāapsver to izmantošana šajā kontekstā.

Runājot par lielo sadedzināšanas iekārtu jautājumu, ES ETS darbība šobrīd nenodrošina pret nevajadzīga piesārņojuma ieprojektētu bloķēšanu daudzās jaunās, dārgās iekārtās, kas rada augstas emisijas, jo īpaši jaunās ar akmeņoglēm kurināmās iekārtās, kuras, cerams, pēc uzbūvēšanas darbosies vairāk nekā 40 gadus, tādējādi apgrūtinot un padarot dārgāku vispārējo mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar vidi.

CO₂ emisiju standarti palīdzētu nodrošināt no oglekļa dioksīda brīvu elektroenerģijas nozari atbilstoši tam laika grafikam, kas noteikts gan pasaules vidējās temperatūras palielināšanās ierobežošanai līdz mazāk nekā 2°C, gan jaunas, tīrākas tehnoloģijas ieviešanai ražošanā. Lai rūpniecības nozare varētu izšķirties par ieguldījumiem šajos lielajos, dārgajos, apjomīgajos projektos, tai pirmām kārtām nepieciešama juridiska noteiktība. 350 g ierobežojums nodrošinātu, ka tiek būvētas tikai visefektīvākās un modernākās, piemēram, ar gāzi kurināmās iekārtas. CO₂ standarti, kas tiks piemēroti, teiksim, no 2020. gada, nozīmētu, ka jaunas ar akmeņoglēm kurināmās iekārtas varētu būvēt tikai pēc šī priekšlikuma spēkā stāšanās ar nosacījumu, ka tajās tiek izmantots CO₂ uztveršanas aprīkojums no 2020. gada līdz laikam, kad, cerams, būs komerciāli pieejama CCS. Pašreizējām iekārtām būtu atvēlēts ilgāks laiks, lai nodrošinātu to atbilstību standartam, vai nu uzstādot CO₂ uztveršanas tehnoloģiju, vai arī patiešām pārtraucot darbību. Iekārtām varētu nodrošināt atbilstību standartam arī citos veidos, piemēram, līdzsadedzinot biomasu vai izmantojot termālo spēkstaciju radīto siltumu.

Kā referente par jaunāko ES ETS pārskatu es esmu noraizējusies par vispārējo mērķtiecības līmeni visos mūsu politikas virzienos. Jaunākie zinātnes atklājumi parāda, ka mums ir jānosaka striktākas emisiju robežvērtības īsākam laika periodam, lai mēs varētu sasniegt mērķi, proti, ierobežot temperatūras palielināšanos līdz mazāk nekā 2°C, ko mēs — Parlaments — ar savu decembra balsojumu par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu apstiprinājām kā vajadzīgu sabiedrības nākotnei vides, sociālajā un ekonomikas jomā. Ar ETS vienu pašu nepietiks, lai vajadzīgajā apjomā samazinātu elektroenerģijas nozares radītās emisijas.

Visbeidzot, Eiropas drošības tīkls sniedz mierinājumu, bet es joprojām esmu noraizējies, ka tas varētu būt pamudinājums noteikt zemāko iespējamo kopējo saucēju un minimālu emisiju samazinājumu jeb tā varētu būt tieksmība uz zemāko robežvērtību. Lūdzu, pārlieciniet mani par pretējo.

Glenis Willmott (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, lai gan es atbalstu priekšlikumu mērķus vienkāršot un precizēt tiesību akta prasības un nodrošināt tā labāku un vienmērīgāku īstenošanu, man ir bažas par trim galvenajiem jautājumiem. Pirmkārt, Komisija ir ne tikai centusies vienkāršot un nodrošināt labāku īstenošanu, tā ir arī ievērojami paplašinājusi noteiktu jomu iespējas. Manuprāt, ir jāievieš līdzsvars starp vides aizsardzību, no vienas puses, un birokrātiju un izmaksām, kas rodas rūpniecības nozarei un mazajām iekārtām, piemēram, lauksaimnieku un veselības aprūpes iekārtām, no otras puses.

Otrkārt, obligātās prasības lielajām sadedzināšanas iekārtām rada nozīmīgas problēmas daļai Apvienotās Karalistes enerģētikas nozares. Man ir teikuši, ka Polijai, Francijai, Itālijai, Spānijai un dažām austrumu un dienvidu dalībvalstīm ir līdzīga bažas. Prasības nozīmētu, ka bez atkāpes, kas ierobežota laika ziņā, tiktu apdraudēta energodrošība vai iespēja īstermiņā turpināt valstu emisiju samazināšanas plānus.

Visbeidzot, es esmu ļoti noraizējies par Eiropas drošības tīklu un iebilstu pret to. Manuprāt, tā nav laba ideja. Es uzskatu, ka emisiju minimālās robežvērtības kļūtu par saistību neizpildes vērtībām, nevis koncentrētos uz mērķtiecīgāku labāko pieejamo metožu pilnu piemērošanu, un tas arī varētu samazināt vides aizsardzības līmeni, vienlaicīgi ievērojami palielinot īstenošanas izmaksas. Es lūdzu visus deputātus pirms balsojuma rūpīgi izskatīt šos punktus.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, kā Lauksaimniecības komitejas locekle es aprobežošos ar piezīmēm par šī priekšlikuma ietekmi uz lauksaimniecības nozari visā Eiropas Savienībā. Es apstiprinu komentārus, ko pauda pārējie kolēģi, kuri ir noraizējušies par „tīkla izplešanu” un lauksaimnieku iekļaušanu tiesību akta darbības jomā rūpniecisko piesārņotāju statusā.

Lauksaimniecības radītās emisijas ir jākontrolē, bet es nepiekrītu, ka tas jādara šādā veidā. Manuprāt, Nitrātu direktīva savā pašreizējā veidā dara daudz no tā, par ko mēs runājam. Iespējams, mums ir jāparaugās, kā šī direktīva, kas rada problēmas daudzās dalībvalstīs, tiek īstenota un vai tā tiek īstenota efektīvi.

Turklāt pastāv bažas par putnkopības iekļaušanu, jo īpaši tāpēc, ka Eiropas nozari nopietni apdraud imports no trešām valstīm, kur šādi ierobežojumi netiek piemēroti. Es atbalstītu grozījumus ar nosacījumu, ka tas nenotiks pašreizējā priekšlikumā. Bažas rada arī piena produktu ražošana, un es atbalstīšu savas grupas kolēģus un pārējos, kas iesniedza grozījumus, lai izslēgtu šīs nozares no pašreizējā priekšlikuma.

Lauksaimniecībā pastāv virkne direktīvu, kas attiecas uz emisiju un piesārņojuma kontroli šajā nozarē, tādēļ es vēlējos ierosināt, ka varbūt ir pienācis laiks tās visas pārstrādāt, lai lauksaimnieki, kuriem tās ir jāīsteno, varētu pilnībā saprast un novērtēt, kas viņiem ir jādara. Viena lieta ir sagatavot tiesību aktu, kā mēs to darām šeit Parlamentā, bet mums dažkārt nav nekādas saiknes ar to, kā tas tiek īstenots un kas to īsteno, un vai šī īstenošana ir efektīva.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, direktīvas par rūpnieciskajām emisijām pārskatīšana ir sen nokavēta. Tiesību aktu, kurā visi svarīgie piesārņojuma samazināšanas pasākumi ir atkarīgi no labākās pieejamās metodes, ir jāpielāgo vismaz reizi piecos, nevis trīsdesmit gados. Pēc šāda perioda metodes ir ievērojami attīstījušās.

Vienlaicīgi mums jāņem vērā, ka par spīti tehnoloģiju attīstībai, mērķi, kas toreiz tika saistīti ar mūsu direktīvu, nekādā ziņā nav sasniegti. Tādēļ es esmu tik augstās domās par kompromisu, kas sasniegts Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Tā īstenošana palīdzēs mums sasniegt mūsu mērķus. Es neizprotu histēriju, kad mēs risinām jautājumu par augsnes aizsardzību vai lauksaimnieku savienību vēlmēm.

Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa vēlas sasniegt ar vidi saistītos mērķus, netraucējot ekonomiskajai darbībai. Tā lielā mērā ir raudzīšanās nākotnē, nevis pagātnē, kā tas ir Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas priekšlikumos.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, IPNK (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) direktīvas sagatavošanā pagājušajā gadā tika pieliktas lielas pūles, un, lai gan direktīva savā sākotnējā veidā ir ārkārtīgi svarīga Eiropas rūpniecības nozarei un iedzīvotājiem, tā tomēr tika noniecināta salīdzinājumā ar klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Tas ir nožēlojami, jo direktīvai kopā ar klimata tiesību aktu kopumu būs milzīga ekonomiskā ietekme uz pasākumiem, par kuriem jau ir pieņemts lēmums. Tādēļ tiem ir jābūt pareizajā proporcijā ar ieguvumiem klimata un vides jomā, kas sasniegti ar direktīvas palīdzību.

Uzlabošanas pasākumiem, kas ierosināti saskaņā ar direktīvas mērķiem, galvenokārt ir jābūt rentabliem, pretējā gadījumā nebūtu vērts uzņemties izaicinājumu apvienot septiņas dažādas direktīvas vienā direktīvā. Mums jāspēj samazināt pašreizējās birokrātijas un darbības izmaksas, lai gan man ar nožēlu jāsaprot, ka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumā tas nav izdarīts. Licencēšanas iestādēm ir jāspēj brīvi izskatīt iekārtām paredzētos emisiju noteikumus, ņemot vērā iekārtas kalpošanas laiku un tehnisko standartu, tās ietekmi uz vidi un stāvokli, kā arī uzlabošanas pasākumu izmaksas. Tādā veidā varētu garantēt pietiekamu elastīgumu pašreizējām elektrostacijām, jo īpaši maksimuma elektrostacijām, kas nodrošina maksimumstundās nepieciešamo jaudu, un rezerves elektrostacijām, lai tās varētu darboties līdz to ekspluatācijas termiņa beigām.

Tāpat vairāku iemeslu dēļ būtu ļoti ačģārni pieņemt Eiropas drošības tīkla (EDT) projektu referenta ierosinātajā veidā. Mēs nezinām, kur vai kā tiktu izveidots EDT, un šāda situācija pati par sevi ir neapdomīga. Turklāt vietējās atļauju izsniegšanas iestādes nepārprotami ir labākā situācijā, lai ņemtu vērā tādus noteicošos apstākļus kā iekārtas ekspluatācijas laiks, atrašanās vieta un, piemēram, ūdens patēriņš, kas nodrošina elastīgumu pretstatā pilnīgi neelastīgajam EDT. Atļauju izsniegšanas nosacījumi pārsvarā jau ir ļoti stingri. Striktāka kontrole saistībā ar jaunajām atļaujām radīs milzīgus izdevumus, nesniedzot būtisku labumu videi. Praksē tas pat vājinātu vides aizsardzības standartus. Es priecājos, ka manas grupas iesniegtais grozījums to precizē.

Šai brīdī es vēlētos īpaši pateikties savai kolēģei *Jackson* kundzei par viņas 134. grozījumu, kuru mana grupa ir nolēmusi atbalstīt. Mēs vēlreiz esam liecinieki sava veida praktiskai gudrībai, kas rodas no pieredzes. Grozījumā ir rasts kompromiss par daudziem sarežģītākajiem jautājumiem.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā manā rīcībā ir ierobežots laiks, pēc pateicības *Krahmer* kungam par viņa smago darbu es vēlētos koncentrēties uz 136.–139. grozījumu, kuros apmēram 40 kolēģi, starp viņiem arī es, ierosina šajā direktīvā iekļaut vides rādītāju standartu lielajām sadedzināšanas iekārtām, nākotnē ierobežojot CO₂ emisijas. Šobrīd nav skaidrs, vai šodien būs balsojums par šiem četriem grozījumiem.

Pārstrādātajā versijā ir iekļauts noteikums, kas paredz, ka gadījumā, ja jauna notikumu attīstība rada vajadzību pēc grozījumiem un ieteikumiem, kuri nav iekļauti sākotnējā priekšlikumā, tad tie ir jāizskata. Manuprāt, jaunākā zinātniskā informācija ir pietiekami neatkarīgs pierādījums, ka, runājot par klimata pārmaiņu mazināšanu, mums ir jābūt mērķtiecīgākiem nekā pirms gada vai diviem gadiem.

Manuprāt, ar emisiju tirdzniecības shēmu (ETS) vien nepietiek, lai sasniegtu mērķi, proti, ierobežotu temperatūras palielināšanos līdz mazāk nekā 2°C, par kuru ES ir vienojusies. Kā pašreiz ir paredzēts, emisiju tirdzniecības sistēma atbrīvos elektroenerģijas nozari no oglekļa dioksīda tikai pēc apmēram 60–65 gadiem. Tādēļ mēs iesniedzām šos grozījumus, kuros mēs aicinām no 2020. gada ierobežot visu nākotnē būvējamo elektrostaciju radītās emisijas līdz 350 g CO₂ un līdz 2025. gadam modernizēt vai slēgt elektrostacijas, kuras jau darbojas. Priekšlikums ir tehnoloģiski neitrāls, un to var sasniegt dažādos veidos. Es stingri mudinu priekšsēdētāju apstiprināt, ka mēs varam balsot par šiem grozījumiem, un es mudinu deputātus tos pilnībā atbalstīt.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es pastāvīgi redzu, kā arvien augstāko vides standartu pārmērīgās izmaksas, kas rodas Eiropas ražotājiem, samazina konkurētspēju un negatīvi ietekmē nodarbinātību, kamēr līdzīgi standarti netiek pieņemti arī Ķīnā, Brazīlijā, ASV un citās valstīs. Vēl vairāk mani satrauc tas, ka Komisija nav sagatavojusi pētījumu par ekonomisko ietekmi uz nodarbinātību, lai mēs varētu pieņemt informētu un atbildīgu lēmumu attiecībā uz jaunajām prasībām, kas visādi citādi ir ļoti vēlams slāpekļa oksīda emisiju samazinājums. Es atbalstu spiediena izdarīšanu, lai modernizētu rūpnīcas. Šobrīd, kad dalībvalstis īsteno krīzes pasākumus, lai samazinātu uzņēmumu un rūpnīcu izdevumus, man arī jānorāda, ka ENVI komitejas priekšlikumus varētu izpildīt tikai ļoti konkurētspējīgi uzņēmumi, turpretim mazajiem uzņēmumiem būtu jāierobežo vai jāslēdz iekārtas un jāatlaiž darbinieki. Es balsošu pret šīs emisiju samazināšanas direktīvas darbības jomas paplašināšanu, lai šajos krīzes apstākļos direktīvas darbības jomā iekļautu māsaimniecības, mazās iekārtas, mazās saimniecības un pat skolas, baznīcas un citas iestādes. Tas ir nesamērīgi un tādēļ nesaprātīgi. Es vēlētos pateikties *Jackson* kundzei par viņas priekšlikumu grozījumam.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu tieši par lauksaimniecību. Vispirms man jāatzīst, ka esmu lauksaimnieks, bet es neaudzēju cūkas, es neaudzēju mājputnus, tomēr man dārzā ir siltumnīca. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai komisārs saprastu, kā jau tas tika teikts, ka šī direktīva ir īpaši domāta rūpniecības nozarei.

Komisāra kungs, es jūs ļoti lūdzu pārskatīt situāciju attiecībā uz lauksaimniecības direktīvām. Mēs jau zinām, ka lauksaimniecība saskaras ar milzīgu spiedienu. Mēs šeit Parlamentā esam daudzreiz dzirdējuši jautājumu par nodrošinājumu ar pārtiku. Lūdzu pārskatiet grozījumus, kas tam īpaši kaitē. Manuprāt, daudzi no grozījumiem, kas nav saistīti ar lauksaimniecību, ir ārkārtīgi labi, un es apsveicu *Vernola* kungu par viņa ziņojumu.

Komisāra kungs, jūs savas uzstāšanās laikā runājat par konkurences izkropļošanu. Es jums uzdošu vienkāršu jautājumu, lūdzu, mēģiniet uz to atbildēt šodien. Vai jūs ieviesīsiet tiesību aktus, lai apturētu tādu pārtikas produktu importu Eiropas Savienībā, kas neatbilst tādiem pašiem standartiem, kādi mums ir Eiropas Savienībā?

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem deputātiem, kas piedalījās šodienas debatēs. Viņu darbs bija konstruktīvs. Es vēlētos īpaši pateikties referentam *Krahmer* kungam par viņa izcilo, smago darbu. Pirms nobeidzu, es vēlētos teikt pāris vārdus par dažiem galvenajiem grozījumiem, kas šodien tika pārrunāti.

Pirmkārt, es atzinīgi vērtēju to, ka jūs plaši atbalstāt Komisijas priekšlikumu un īpaši to, ka atbalstāt labāko pieejamo metožu (LPM) piemērošanu un atsaucis dokumentu par labākajām pieejamajām metodēm (BREF) statusa nostiprināšanu. Tas ir Komisijas priekšlikuma stūrakmens.

Komisijai vismaz daļēji vai principā ir pieņemami daudzi grozījumi. Daudzi grozījumi īpaši palīdz precizēt Komisijas priekšlikuma tekstu vai uzlabot pārredzamību, izstrādājot BREF un atļaujot dalībvalstīm ieviest īstenošanas pasākumus. Es ļoti atzinīgi vērtēju sabiedrības labāku informēšanu un līdzdalību šajos lēmumos.

Tāpat es piekrītu bažām, kas tika paustas par vajadzību izvairīties no elastīguma ļaunprātīgas izmantošanas atļauju nosacījumu ieviešanā. Kā jau es minēju iepriekš, obligātās prasības var būt ļoti lietderīgs un vajadzīgs instruments, lai risinātu īpašas problēmas, ja nozares nav veikušas vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu LPM. Tomēr obligāto prasību sistemātiska noteikšana nav vajadzīga, un tas draud radīt papildu administratīvo slogu, dodot mazu labumu videi. Tādēļ es uzskatu, ka obligātie standarti ir jānosaka tikai tad, ja tie vajadzīgi, lai uzlabotu LPM īstenošanu.

Izskatot obligātās prasības lielajām sadedzināšanas iekārtām, ir svarīgi paturēt prātā šādu darbību būtisko ietekmi uz vidi un Eiropas Savienības iedzīvotāju veselību. LPM lielajām sadedzināšanas iekārtām tika pieņemtas 2006. gadā, un Komisija uzskata, ka obligātais kritērijs ir jāpiemēro no 2016. gada. Mums ir jānodrošina, ka pasākumi, kas tiek īstenoti attiecībā uz nozari, pie pirmās iespējas saskaņo to ar LPM un veicina tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu noteikto mērķu sasniegšanu.

Vēl viens būtisks faktors, lai nodrošinātu tiesību akta mērķu efektivitāti, ir noteikumi par atbilstības un īstenošanas pasākumiem. Līdz šim mēs esam atklājuši dažus trūkumus šajā sakarā, tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, ka jaunajā tiesību aktā ir iekļauti skaidri noteikumi, lai nodrošinātu tiesību akta pareizu īstenošanu. Tādēļ Komisijas priekšlikumā tiek ieviesti obligātie noteikumi attiecībā uz pārbaudēm, atļauju pārskatīšanu un ziņošanu par atbilstību. Šis izmaiņas nodrošinās LPM pareizu īstenošanu un samazinās konkurences izkropļošanu. Komisija būs ārkārtīgi piesardzīga šajā jautājumā.

Es vēlētos teikt pāris vārdus par robežvērtībām intensīvām lauksaimniecības fermām, pārsvarā mājputnu fermām. Viena robežvērtība šobrīd tiek piemērota visām mājputnu fermām, neņemot vērā dažādos sugu veidus. Dažādu sugu audzēšana rada dažādu ietekmi uz vidi, jo īpaši dzīvnieku atšķirīgā svara dēļ. Jaunās ierosinātās robežvērtības ir noteiktas, pamatojoties uz attiecīgo sugu ietekmi uz vidi. Jaunajās robežvērtībās tiktu iekļauts ierobežots fermu skaits salīdzinājumā ar pašreizējo apjomu, un tas rentablā veidā samazinātu amonjaka emisijas, lai dažās jomās sasniegtu mērķus, kas noteikti tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu.

Es iesniegšu Parlamenta sekretariātam sarakstu, kurā ir detalizēti izklāstīta Komisijas nostāja par grozījumiem.

H. Krahmer ziņojums (A6-0046/2009)

Komisija var pilnībā, daļēji vai principā atbalstīt 1., 5.–8., 12.–14., 16., 18.–21., 27., 34.–37., 40., 42.–44., 46., 48.–56., 58.–62., 64.–66., 68., 69., 71.–73., 75. un 79. grozījumu.

Komisija nevar atbalstīt 2.–4., 9.–11., 15., 17., 22.–26., 28.–33., 38., 39., 41., 45., 47., 57., 63., 67., 70., 76.–78., 80., 93., 97., 114., 115., 117., 129. un 133. grozījumu.

Holger Krahmer, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos īsi. Es vēlētos pateikties par deputātu konstruktīvo ieguldījumu šodienas debatēs.

Nobeigumā es vēlos pieminēt vēl tikai dažus jautājumus. Pirmkārt, es vēlētos sirsnīgi pateikties komisāram, ka viņš kategoriski neiebilda pret drošības tīkla obligāto prasību koncepciju. Šis priekšlikums nav ne velna darbs, ne arī birokrātisks briesmonis. Tas ir problēmu risināšanas instruments, un mums tam ir jādod iespēja. Tādēļ es vēlētos izmantot šo izdevību, lai vēlreiz jūs aicinātu to atbalstīt.

Otrkārt, es vēlētos vēltīt dažus vārdus saviem britu draugiem un „visām partijām”. Mani dārgie britu draugi, es tiešām saprotu, *Caroline Jackson*, es redzu jūsu problēmu. Es labi saprotu, ka valsts energodrošība uz noteiktu laiku tiks vērtēta augstāk par atbilstības nodrošināšanu gaisa piesārņojuma ierobežojumiem. Es tam lielā mērā piekritu. Es arī nebūšu tas, kas atteiks Viņas Augstībai Apvienotajai Karalistei papildu laiku attiecībā uz jaunu ar akmeņoglēm kurināmu elektrostaciju būvniecību. Mēs vēl varam par to runāt. Problēma ir tā, ka tieši to mēs neesam darījuši. Pēdējo četru mēnešu laikā šādas sarunas nav notikušas ne reizi.

Šobrīd, gaidot otro lasījumu, es vēlos jūs mudināt vēlreiz būt atvērtiem un teikt: „Runāsim par kompromisu” un šajā sakarā pārtraukt pretestību, kas, manuprāt, ir pilnīgi iracionāla, un fundamentālo pretošanos obligātajiem standartiem, ko nevar attaisnot nedz no konkurences politikas, nedz vides politikas viedokļa. Es uzskatu, ka šajā jautājumā var sasniegt kompromisu, un es arī uz to ceru otrā lasījuma beigās. Starp citu, es neuzskatu, ka mums nav jāmēģina rast kompromiss pirmajās lasījumā. Šis tiesību akts tam ir pārāk sarežģīts. Es nevēlos beigt šo Parlamenta pilnvaru termiņu kā referents un nodot tiesību aktu nākamajam Parlamentam, ja nākamā direktīva, par kuru notiks debates, ir neatbilstīga, nelōģiska un pretrunīga. Tādēļ es jūs lūdzu atbalstīt kompromisus balsojumā, kas notiks pēc stundas.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 10. martā.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju gan integrēto pieeju (septiņu atsevišķu direktīvu par rūpnieciskajām emisijām apvienošana vienā tekstā), gan stingrākus noteikumus, kas regulē labāko pieejamo metožu izmantošanu ar mērķi rast novatoriskus risinājumus, lai samazinātu piesārņotājienu ietekmi uz ražošanu. Konkrētu mazāk piesārņojošu produktu izstrādāšana prasa dažādu pušu, piemēram, uzņēmumu, kompetento iestāžu un NVO, iesaistīšanos.

Šī direktīva piedāvā sadarbības iespējas starp dažādām pusēm (vietējām pārvaldes iestādēm un uzņēmumiem), tādējādi dodot tām iespēju veicināt inovācijas.

Tam ir labi piemēri Nīderlandē un Dānijā, kā arī tādās Austrumeiropas valstīs kā Rumānija.

Ierosinātā viena direktīva par rūpnieciskajām emisijām līdz ar ieteicamajām politikas paketes opcijām uzlabos šā tiesību akta efektivitāti, lai visrentablākajā veidā sasniegtu vides un veselības mērķus. Tā arī samazinās nevajadzīgus administratīvos izdevumus (prognozējamais samazinājums no EUR 105 miljoniem līdz 225 miljoniem gadā) un līdz minimumam samazinās konkurences izkropļojumus Eiropas Savienībā, negraujot Eiropas rūpniecības konkurētspēju.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Kaut arī rūpnieciskajai darbībai ir fundamentāla loma ekonomiskās labklājības saglabāšanā un vairošanā, mēs nedrīkstam neņemt vērā tās ietekmi uz vidi..

Pārskatot direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPNK), stingrs uzsvars tika likts uz robežvērtību noteikšanu sadedzināšanas iekārtām un uz labāko pieejamo metožu (LPM) izmantošanu, lai nodrošinātu pienācīgu vides aizsardzības līmeni. Es atbalstīju 350 g oglekļa dioksīda robežvērtības ieviešanu no 2020. gada 1. janvāra elektrības ražošanā izmantotajām sadedzināšanas iekārtām, kas jaudīgākas par 500 MW, jo šīs iekārtas izraisa oglekļa dioksīda koncentrācijas palielināšanos atmosfērā un līdz ar to pastiprina globālo sasilšanu.

Robežvērtības ieviešana veicinātu līdzekļu ieguldīšanu metodēs, ko izmanto emisiju samazināšanai, ņemot vērā, ka līdz 2025. gadam visām iekārtām jāatbilst šai robežvērtībai.

Es ticu, ka dažādu rūpniecisko avotu radītā piesārņojuma samazināšana, palīdzēs Eiropas Savienībai sasniegt tās mērķi — saglabāt globālās temperatūras paaugstināšanos līdz mazāk nekā 2°C. Šīs direktīvas efektivitāte būs redzama pēc pārbaudēm, kas tiks veiktas visās sadedzināšanas iekārtās, un tā atspoguļosies arī atļauju piešķiršanas nosacījumu ievērošanā.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Lēmums par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (IPPC) paver Eiropai iespēju iegūt nemainīgi augstus aizsardzības standartus. Delikatajā rūpniecisko emisiju

jomā ir svarīgi, lai Eiropas uzņēmumiem tiktu dots stimuls ieviest vistīrākās un efektīvākās pieejamās tehnoloģijas. Labāko pieejamo metožu princips nākotnē ir jānostiprina. Tomēr tā īstenošanā jāpievērš uzmanība tam, lai nodrošinātu, ka šis novatoriskais IPNK direktīvas projekts atkal netiktu pārslogots ar birokrātiju, noliekot dalībvalstis un uzņēmumus neiespējama darba priekšā.

Šā iemesla dēļ mums rūpīgi jāizvērtē, cik stingram jābūt ziņošanas pienākumam un cik lielā mērā šīs koncepcijas ieviešana varētu būt saistīta ar zaudējumiem, ja kaut kas tāds vispār ir iespējams.

Turklāt nevajadzīga mazo un vidējo uzņēmumu apgrūtināšana arī nav mūsu mērķis, tāpat kā pārmērīgs regulējums tādās jomās kā augsnes aizsardzība — joma, kura faktiski ir dalībvalstu kompetencē. Tāpēc tā vietā labāk koncentrēsimies uz svarīgāko, proti, uz vides standartu saskaņošanu un augsta vides aizsardzības līmeņa nostiprināšanu rūpnieciskajās darbībās.

7. Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir M. Cashman ziņojums (A6-0077/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (pārstrādātā versija) (COM(2008)0229 C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)).

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es ar nepacietību gaidu šīs debātes un, jo īpaši, es gribētu dzirdēt, kas būs sakāms tiem, kuri nemaz tik dedzīgi nevēlas veicināt pārredzamību un publisku piekļuvi dokumentiem.

Iesakumā es vēlos pateikties tiem septiņiem ministriem no ES, kas izteica savu atbalstu manam ziņojumam. Konkrēti runājot, viņi ir, es citēju: „gandarīti uzziņāt, ka Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja 2009. gada 17. februārī pieņēma ziņojumu, kurā atspoguļotais redzējums par pārredzamāku Savienību saskan ar mūsu redzējumu.”

Man šķiet šokējoši, ka laikā, kad mēs cenšamies no jauna izveidot saikni ar mūsu pilsoņiem, cilvēki neatbalsta pārredzamību un atklātību. Tikpat šokēts es esmu par to, ka laikā, kad mēs cenšamies atjaunot saikni starp iestādēm un sabiedrību, mēs neesam gatavi veicināt uzraudzību no sabiedrības puses un atbildību tās priekšā.

Daži deputāti ir izteikuši šaubas par to, vai visi grozījumi, kas ierosināti manā ziņojumā, ietilpst regulas juridiskā pamata darbības jomā — Līguma 255. pants Es vēlos nomierināt viņu prātus: Regulas (EK) Nr. 1049/2001 mērķis ir: „dot sabiedrībai pēc iespējas plašākas tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu.” Tie nav mani vārdi, kuriem jums jātic — es burtiski citēju Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu M. Turco lietā. Tieši šā sprieduma kontekstā mums jāinterpretē Līguma 255. pants.

Ņemsim par piemēru mūsu 44. grozījumu, kas attiecas uz klasificētiem dokumentiem. Runāt, ka dokumentu klasifikācijai, ierindojojot tos pie konfidencialiem, nav nekāda sakara ar publisku piekļuvi šādiem dokumentiem, kā to pateica Komisija, ir vienkārši liekuļošana. Saskaņā ar pašreizējo Regulas (EK) Nr. 1049/2001 versiju dokumentus drīkst klasificēt tikai, lai aizsargātu būtiskās intereses, kas norādītas 4. panta 1. punktā. Tāpat saikne jau pastāv. Tas, ko izdarījām mēs, ir — izziņājām loģiskās sekas, kas izriet no šīs saiknes, un iekļāvām noteikumus par dokumentu klasifikāciju pašā regulā. Šie noteikumi, kas ir rūpīgi izstrādāti pēc to noteikumu parauga, kurus Padome un Komisija jau piemēro, nosaka ierobežojumus sabiedrības tiesībām piekļūt dokumentiem, gluži kā to prasa 255. pants, un Līgumā nav nekā, kas varētu neļaut iestādēm pieņemt šos noteikumus regulā.

Ņemsim par piemēru mūsu 24. grozījumu, kas attiecas uz iestāžu izveidotām aģentūrām un struktūrvienībām. Grozītā Regula (EK) Nr. 1049/2001 noteiks principus, nosacījumus un ierobežojumus publiskai piekļuvei šo aģentūru dokumentiem, taču pati par sevi tā neuzlikts aģentūrām nekādas saistības.

Ja jūs izlasīsiet, piemēram, 29. grozījumu, jūs redzēsiet, ka regula attiecas tikai uz dokumentiem, kas ir iestāžu rīcībā, lai gan tā nosaka standartus, kuri aģentūrām būs jāievēro, pieņemot pašām savus noteikumus par publisku piekļuvi to dokumentiem, kas — atļausos piebilst — ir saskaņā ar 2001. gada 30. maijā pieņemto Padomes, Komisijas un Parlamenta kopīgo deklarāciju.

Ļaujiet man arī atzīmēt — tiem, kas to neredz, — skumjo faktu, ka šeit nav ieradies Padome, lai piešķirtu pienācīgu nozīmi šim ārkārtīgi svarīgajam ziņojumam.

Es zinu arī, ka daži no jums uztraucās par to, ka mēs pāršāvām pār strīpu savos centienos nodrošināt, lai dalībvalstis nesagrautu augsto pārredzamības līmeni, kura sasniegšana ir šīs regulas mērķis. Es uzskatu, ka man ir labi izdevies novērst bažas, kā jūs redzēsiet no kompromisa grozījumiem, kas atgādina dalībvalstīm par to pienākumiem saskaņā ar Līguma 10. pantu, nevis likt šķēršļus Kopienas mērķu, starp tiem arī pārredzamības un demokrātijas, sasniegšanai.

Nassauer kunga iesniegtie grozījumi var palīdzēt nomierināt šo grupu, kā arī citus deputātus, kas ir nobažījušies par to, ka zināma daļa privātas informācijas varētu kļūt pieejama visiem. Manā ziņojumā šāda iespēja ir izslēgta, un tā nevar notikt. Joprojām ir pamats domāt, ka personiskie un privātie dati paliks aizsargāti, tāpēc es ar lielu interesi uz klausīšu, kādēļ šīs regulas pretinieki tai pretojas.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, paldies par ļoti saturīgo ziņojumu par Komisijas priekšlikumu pārstrādātai Regulai (EK) Nr. 1049/2001 attiecībā uz publisku piekļuvi dokumentiem. Šis ir ļoti svarīgs un sirdij tuvs temats, un es augstu vērtēju milzīgo darbu, ko paveicis *Cashman* kungs kā referents un arī daudzi citi aktīvi, ieinteresēti un pieredzējuši cilvēki šajā Parlamentā.

Šis ir temats, kas skar būtiski svarīgas un reizēm konfliktējošas pilsoņu, apvienību un uzņēmumu tiesības.

Mums ļoti rūpīgi jāizskata izmaiņas, kas jāveic šajā regulā, un jākoncentrējas uz atklātību.

Visas trīs iestādes ir vienprātis, ka kopumā Regula (EK) Nr. 1049/2001 pēdējos astoņus gadus ir darbojusies ārkārtīgi labi. Parlaments, Padome un Komisija šodien ir daudz atklātākas iestādes, nekā tās bija agrāk. Varētu teikt, ka izmaiņas noteikumos izmainīja arī metodes, domāšanu un attieksmi.

Parlaments, Padome un Komisija piekrīt arī tam, ka ir nodrošināta pietiekami laba likumīgo interešu aizsardzība. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka ES iestādes ir piešķirušas atļaujas piekļūt lielākam skaitam dokumentu, kurpretī reģistrēto atteikumu skaits ir samazinājies. Tāpēc es ceru, ka jūs piekritīsiet, ka Regula (EK) Nr. 1049/2001 ir apliecinājusi savu vērtību. Šā iemesla dēļ pilnīga pārstrādāšana nav nepieciešama.

No otras puses, pat labu instrumentu vienmēr var uzlabot. Juridiskais pamats, kuru mēs izmantojam kā izejas punktu, kā jau to minēja referents, ir Līguma 255. pants. No tā izriet, ka regulai jānosaka principi un ierobežojumi, kas regulē pilsoņu tiesības piekļūt dokumentiem. Kas attiecas uz mūsu rīcībā esošo ziņojumu, es redzu, ka daži grozījumi neiekļaujas Līguma 255. panta darbības jomā un tāpēc nav pieņemami. Bet — un šis ir svarīgs „bet” — tie norāda uz būtiskām problēmām, kuras, iespējams, vajadzētu risināt citā kontekstā. Komisija noteikti tos izskatīs ar konstruktīvu, pragmatisku un bezaizspriedumainu pieeju.

Laiku pa laikam novērtēt, vai tiesību akts darbojas labi un sasniedz savus mērķus, ir laba prakse, un tieši tāpēc Komisija izstrādāja priekšlikumu šīs regulas pārstrādāšanai. Pārstrādāšanas paņēmiena izmantošana atbilst mērķim par tiesību aktu labāku izstrādi. Tā kā šī regula skar pilsoņu pamattiesības, ir ārkārtīgi svarīgi pieņemt vienotu, skaidri saprotamu un viegli lasāmu juridisko tekstu.

Pārstrādāšanas paņēmiena nesasaista likumdevējam rokas vairāk nekā tradicionālais tiesību aktu grozīšanas veids. Neatkarīgi no tiesību aktu izstrādes paņēmiena Kopienas likumdevējs nedrīkst iet tālāk, nekā to prasa priekšlikuma mērķis.

Mēs esam cieši apņēmušies turpināt pārredzamības un atklātības veicināšanu, un tiešām ticu, ka šis ir labs veids, kā to darīt. Tomēr šajā kontekstā man jāteic, ka vairāki grozījumi attiecas uz tādiem Regulai (EK) Nr. 1049/2001 noteikumiem, kurus Komisija neierosināja grozīt. Mēs nevaram tos pieņemt, jo tie neiekļaujas Komisijas priekšlikumā.

No otras puses, Komisija, protams, ir gatava ņemt vērā labas idejas, kau arī patlaban mēs vēl atrodamies šīs procedūras sākuma stadijā. Es vēlos apstiprināt to, ka Komisija ir gatava veikt pārrunas ar abiem likumdevējiem un ka mēs vēlamies mēģināt rast savstarpēju sapratni, lai iegūtu sabalansētu un praktiski īstenojamu kompromisa tekstu. Tomēr, kad abi likumdevēji būs paziņojuši savu nostāju, Komisija vēlas nākt klajā ar uzlabotu priekšlikumu. Mēs nevaram un nemēģināsim pieņemt pārāgrus lēmumus vai prognozēt pārrunu rezultātus.

Mums arī jāpatur prātā izmaiņas, ko šajā svarīgajā jautājumā ieviesīs Lisabonas līgums — ja un kad tas stāsies spēkā. Regula (EK) Nr. 1049/2001 tad attieksies uz visām Eiropas Savienības iestādēm, struktūrām un aģentūrām, kaut arī uz Eiropas Kopienas Tiesu, Eiropas Centrālo banku un Eiropas Investīciju banku tā attieksies tikai ierobežotā apmērā. Pilsoņiem Lisabonas līgums nozīmēs īstu progresu, jo visām ES iestādēm tiks piemērots vienots noteikumu kopums attiecībā uz piekļuvi dokumentiem. Šāds vienots noteikumu

kopums nodrošina konsekvenci, taču tajā pašā laikā tas ir jāpielāgo tā, lai to būtu iespējams piemērot lielajam skaitam iestāžu, kurām ir ļoti atšķirīgas pilnvaras un kompetences.

Vēl es vēlos atkārtot to, ko esmu teikusi jau iepriekš gan šajā Parlamentā, gan citur. Regula (EK) Nr. 1049/2001 ir pārredzamības politikas stūrakmens, taču mums arī jāpadomā, ko mēs varam aktīvi darīt ārpus šī oficiālā tiesību akta robežām. Šā iemesla dēļ es 20. janvārī notikušajā Pilsoņu tiesību, tieslietu un iekšlietu komitejas apvienotajā sanāksmē paziņoju, ka es uzņemos iniciatīvu sagatavot rīcības plānu atklātības nodrošināšanai. Uzlaboti reģistri, labāka saprotamība lietotājiem un pieejamība, aktīva izplatīšana un ātrāka dokumentu publicēšana ir tie jautājumi, kuriem es vēlos pievērsties šajā rīcības plānā un, protams, turpināt tos pārrunāt ar citām ES iestādēm. Šis ir pragmatisks un efektīvs veids, kā ieviest pārredzamību visās mūsu politikas jomās. Mums ir jārada piemērs.

Šādā pašā garā mums arī jāmeklē veidi, kā padarīt mūsu iestādes un to darbību saprotamāku pilsoņiem. Mums nepieciešama aktīva pilsoņu informēšanas politika, lai darītu viņiem zināmu, kā Eiropas mēroga politika ietekmē viņu ikdienas dzīvi. Protams, Regula (EK) Nr. 1049/2001 ir svarīgs instruments, taču daudz svarīgāks par šo juridisko tekstu ir tas, kā mēs to īstenojam praksē.

Lai apkopotu Komisijas nostāju attiecībā uz *Cashman* kunga ziņojumu šajā procedūras stadijā, es gribu kaut ko teikt. Ir daži grozījumi, kurus Komisija nevar pieņemt, tādēļ ka tie sniedzas ārpus Līguma 255. panta juridiskā pamata. Ir citi grozījumi, kurus mēs nevaram pieņemt, jo tie neiekļaujas Komisijas ierosinātajās izmaiņās, taču dažos gadījumos šādi grozījumi norāda uz svarīgām problēmām, kuras, iespējams, vajadzētu risināt citā kontekstā. Tāpat Komisija vienmēr ir gatava ņemt vērā labas idejas neatkarīgi no konteksta. Kad mēs būsim uzzinājuši Parlamenta un Padomes nostājas, jūs saņemsiet iestāžu trijstūra trešā stūra nostāju.

Es ar cerībām gaidu interesantas un domas rosinošas pārrunas. Šis temats ir pelnījis, lai par to izstrādātu skaidri saprotamu un iedarbīgu tiesību aktu par publisku piekļuvi mūsu dokumentiem, un mūsu pilsoņiem ir tiesības sagaidīt šādu dokumentu.

Monica Frassoni, *Juridiskās komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, manā rīcībā ir viena Juridiskās komitejas minūte un viena Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas minūte. Šā iemesla dēļ es vēlētos tās apvienot, jo abiem šajā gadījumā ir daudz kopīga.

Priekšsēdētāja kungs, Juridiskajā komitejā mēs daudz esam pārrunājuši jautājumu par pārstrādāšanu. Uzreiz pateikšu, ka mēs it nemaz par to nepriecājamies: patiesībā mēs domājam, ka pārstrādāšanas procedūras izmantošana šāda veida tiesību aktam nebija īpaši saprātīgs lēmums, vēl jo vairāk tādēļ, ka, kā jau minēja komisāre, īstais uzdevums šajā gadījumā ir saprast, kā reāli uzlabot regulu, kas darbojas labi, taču kuru vēl varētu pilnveidot. Tāpēc iznākums, neatkarīgi no tā, vai tas tiks sasniegts ar šo procedūru vai, pateicoties praktiskajiem priekšlikumiem, kas tika ierosināti, pavisam noteikti būs solis atpakaļ, salīdzinot ar pašreizējo situāciju. Tāpēc kaut kas šajā sakarā ir jādara, un to ir daudz grūtāk paveikt, izmantojot pārstrādāšanas procedūru, nekā visas likumdevēja pilnvaras.

Otra lieta, ko es gribētu teikt, ir, ka nav jēgas runāt aplinkus: mani priecē tas, ka komisāre apsveic iniciatīvas, kas saistītas ar pārredzamību un atklātību, taču fakts ir un paliek, ka Komisijas priekšlikumā dokumenti, kas šobrīd ir atklāti un pārredzami, ir izslēgti no šā tiesību akta darbības jomas. Tāda ir šīs lietas būtība, un tainība ir arī tas, ka vairākas dalībvalstis, starp tam arī viņas pašas valsts, pavisam skaidri ir pateikušas to pašu, proti, ka tas nav pieņemami.

Šodien problēma ir tāda, ka, ja mēs gribam uzlabot kādu tiesību aktu, mēs nevaram visi vienkārši aizstāvēt *status quo*, jo, šādi rīkojoties, mēs riskējam kļūt mazāk pārredzami, nesaprotamāki un, es teiktu, pat nedemokrātiskāki.

Anneli Jäätteenmäki, *Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, pārredzamība ir demokrātijas pamats. Diemžēl Eiropas Savienība nevar lepoties ar pārredzamību. Direktīvas ir jāmaina, taču jāmaina ir arī attieksme. Ko jūs teiksiet par Padomes paziņojumu, ka nepiederošām personām nedrīkst dot piekļuvi dokumentiem, kuri attiecas uz juridiskiem atziniem, kas saistīti ar tiesību aktu izstrādes procedūru? Tādad nepiederošām personām, proti, pilsoņiem. Man nav saprotams, kā Eiropas Savienības pilsoņi var būt nepiederošas personas.

Tāpēc ir jāmaina attieksme. Ir jāmaina tiesību akti, lai padarītu pārredzamus Padomes, Parlamenta un Komisijas normatīvos dokumentus, un uzsvāru es lieku uz normatīvajiem dokumentiem. Ja es salīdzinu, piemēram, manu valsti Somiju un Somijas Parlamentu, mēs nevarētu iedomāties situāciju, kad Somijas Parlamenta Konstitucionālo tiesību komitejas paziņojumi būtu jāslēpj no Somijas pilsoņiem. Tas nozīmētu, ka no tautas

tiek noklusēti iemesli, kādēļ mēs ieviešam vienu vai otru likumu, un Padome apgalvo, ka mums ir jāklusē, jo sabiedrība ir nepiederošas personas.

Likumdošanā, direktīvu formulējumos, itin visā mums jāstrādā ar domu, ka jāuzlabo pārredzamība, un uzlabojumi ir vajadzīgi arī balsošanas procedūrā. Mums nepieciešama elektroniskā balsošana...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

David Hammerstein, Lūgumrakstu komitejas atzinuma sagatavotājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, mums jāizmanto izdevība, ko mums sniedz šis lieliskais ziņojums, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā — proti, šā Parlamenta sasaukuma laikā — par tiesību akta izstrādi, kas nodrošina labāku pārredzamību saistībā ar piekļuvi dokumentiem. Atrunas nav pieņemamas, un es ceru, ka mums pietiks laika un veselā saprāta, lai panāktu šādu vienošanos attiecībā uz šo brīnišķīgo ziņojumu.

Šajā ziņojumā mēs, proti, Lūgumrakstu komiteja, paudām savas bažas par faktu, ka gadījumos, kad, reaģējot uz pilsoņu iesniegtajiem lūgumrakstiem, pret kādu dalībvalsti tiek uzsākta pienākumu neizpildes procedūra, šai dalībvalstij ir tiesības liegt piekļuvi pienākumu neizpildes procedūrā izmantotajiem oficiālajiem dokumentiem.

Mēs arī esam ļoti noraizējušies par nesavietojamību un tehnisko bloku Eiropas Parlamentā, attiecībā uz savstarpēji savietojamu dokumentu lietošanu, kas, tā teikt, ir atklāto standartu dokumenti, kuri nav savietojami ar programmatūru un IT platformu, ko pašlaik izmanto Parlaments un kas ir specifiska vienai konkrētai firmai.

Faktiski Eiropas iestādes nenodrošina pilsoņiem reālu piekļuvi dokumentu saturam, nepakļaujot viņus tehniska rakstura diskriminācijai. Tas ir nepieņemami, jo cilvēki nevar piekļūt dokumentiem, kurus mēs izstrādājam. Man šobrīd runājot, neviens nevar piekļūt manis teiktajam, ja viņa rīcībā nav tehniskās platformas, ko piegādā konkrēta firma, kurai ir monopoltiesības uz šo informāciju. Tas nūdien ir pretrunā pārredzamībai un piekļuvei informācijai.

Charlotte Cederschiöld, PPE-DE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, mēs pilnībā atbalstām *Cashman* kunga mērķus un uzticību pārredzamībai, taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka šeit tiek pārstrādāta regula. Kopā mēs esam izdabūjuši cauri pašreizējo tiesību aktu par pārredzamību. Četras ziemeļu dalībvalstis ir rakstījušas komitejai par šo regulu, ka tā vairojot pilsoņu uzticēšanos Eiropas Savienībai un nodrošinot maksimāli iespējamo pārredzamību. Mums ar *Cashman* kungu vienmēr ir bijusi ļoti laba sadarbība, taču šoreiz mums nebija pietiekami daudz laika, lai tiktu skaidrībā ar visiem neskaidrajiem jautājumiem. Citiem vārdiem sakot, šis process vēl atrodas pašā sākuma stadijā, bet es atzinīgi vērtēju daudzus no priekšlikumiem un ceru uz mūsu sadarbību arī turpmāk.

Kad tika pieņemta Pārredzamības regula, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas „jā” balsis bija izšķirošās, lai uzvarētu balsojumā. Arī šoreiz EPP-ED balsis droši vien būs svarīgas galīgajam iznākumam, kas, visticamāk, ir sagaidāms jaunā Parlamenta sasaukuma laikā. EPP-ED grupa izmantos savas balsis, lai stiprinātu tiesisko noteiktību, prognozējamību un skaidrību, formulējot noteikumus šā procesa tālākajā gaitā. Mēs esam par labāku pārredzamību, un pilsoņiem ir jābūt iespējām sekot līdzi demokrātiskām debatēm. Mēs uzskatām, ka šai lietai nepieciešama pamatīgāka sagatavošanās, piemēram, veicot vispārējus ietekmes novērtējumus attiecībā uz iestāžu darbību.

Vairāki grozījumi, aptuveni no 40. līdz 50., kas attiecas uz Komisijas tiesībām uz iniciatīvu, izraisīja diskusijas. Vienīgais, ko es gribētu piebilst, ir, ka tam nevajadzētu novest pie vēl lielākas neskaidrības, jo tas būtu pretrunā pārstrādāšanas mērķim. Tas, ko mēs šodien pārrunājam, droši vien tiks grozīts pēc vēlēšanām. Tad nu EPP-ED grupa vēlas sasniegt tādu pārredzamības līmeni, kas saņemtu visu ES pilsoņu un tās dalībvalstu atbalstu. Lai tas notiktu, iesaistītajām pusēm ir jāzina, kādi ir noteikumi, kas arī ir šā priekšlikuma mērķis. Arī sankcijas nav iespējams piemērot, ja nav skaidru instrukciju. Kas attiecas uz sankcijām, mums jau ir spēkā esošs tiesību akts, ar kuru jāreķinās. Šo iemeslu dēļ mēs uzlūkojam šo priekšlikumu kā nepabeigtu produktu, taču mēs pilnīgi piekritam *Cashman* kungam, ka tas atnesīs mums labāku pārredzamību, un to mēs arī esam norādījuši savos grozījumos. Pārredzamība ir svarīga demokrātijas sastāvdaļa.

Manā rīcība ir piecas EPP-ED grupas minūtes, tāpēc, vai es varētu, lūdzu, pateikt vēl dažus pēdējos vārdus?

(SV) Mēs sakām „jā” pārredzamībai, bet mēs gribam izvairīties no naivitātes, kas var pakļaut cilvēkus ļaunprātīgas izmantošanas briesmām.

Vai EPP-ED grupa zaudēs trīs minūtes no sava laika?

Priekšsēdētājs. – Es nezinu, ko lai saku. Darba kārtībā ir norādītas divas minūtes, bet es esmu pārliecināts, ka jums vēl būs iespēja izteikties.

Costas Botopoulos, PSE grupas vārdā – Priekšsēdētāja kungs, lai izrādītu cieņu mūsu referentam, es runāšu angļiski. Ar šo ļoti interesanto ziņojumu Parlaments dara trīs lietas. Pirmkārt, tas ņem vērā reālijas. Šodien mēs runājam par privātumu interneta laikmetā, nevis par privātumu kā abstraktu jēdzienu. Mēs ņemam vērā Regulu (EK) Nr. 1049/2001, kuras izmantošana zināmu laiku bija saistīta ar problēmām, taču tika arī labi izmantota.

Mēs ņemam vērā Pamattiesību hartu, ombuda un citu aģentūru priekšlikumu un Tiesas judikatūru. Mēs ņemam vērā arī Komisijas reālo priekšlikumu ar tā iespējām un trūkumiem — un, manuprāt, tajā ir daži trūkumi.

Otrs moments — un tas ir ļoti interesanti — ir tas, ka šī ziņojuma pamatā ir principi, nevis tehniskas detaļas; līdzsvars starp piekļuvi dokumentiem un privātās dzīves aizsardzību; vispārināta piekļuve dokumentiem, taču ar ļoti precīziem noteikumiem; ļoti svarīgi, ka ir nošķirtas sabiedrības intereses no privātajām interesēm, un šis Eiropas sabiedrības interešu jēdziens ir ļoti būtisks tiem no mums, kuri mīl Eiropu; nošķirtas likumdošanas procedūras no procedūrām, kas nav saistītas ar likumdošanu, kas arī ir interesanti; līdzības starp ES pārredzamību un dalībvalstu pārredzamību.

Visbeidzot, svarīgākais ir tas, ka šis ziņojums cenšas ieviest pilnīgu pārredzamības sistēmu — nevis pārredzamību katrai iestādei atsevišķi, bet pārredzamību iestāžu līmenī, kur tiek ņemtas vērā visas iestādes un tiek ņemti vērā arī labas pārvaldības principi un Pamattiesību harta. Ir arī vispārējs neizpaužamās klasificētās informācijas kopums ar spiegu filmu cienīgiem nosaukumiem — „ES konfidenciāls” un „ES sevišķi slepens” —, taču arī šajā jautājumā ir svarīgi, lai būtu vienoti noteikumi.

Tas, ko mēs šeit cenšamies panākt, ir pārredzamība kā vispārēja norma ar izņēmumiem, ja vien šie izņēmumi ir pamatoti ar citu tiesību aizsardzību, taču lai būtu vienots noteikumu kopums, ar kuru pārredzamība ir svarīgākais noteikums, taču tiek ņemti vērā arī citi izņēmumi.

Marco Cappato, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, atvainojiet mani, ja es nevarēju palikt, lai noklausītos komisāres atbildi. Manuprāt, šajās debatēs iztrūkst kaut kas būtiski svarīgs, un tā ir Padome, kura patiesībā nav piedalījies šajās debatēs vispār, pat izskatīšanā komitejās. Turklāt šis ir materiālais moments: pastāv priekšstats, jo īpaši Padomē, par Eiropu kā tās dalībvalstu valdību summu. Tātad attiecīgi, kad šīs valdības sanāk kopā kā likumdevēji, šie jautājumi, sacīsim tā, ir konfidenciāli; pilsoņiem jāgaida galīgais iznākums.

Tas vienkārši nav pieļaujams, jo mēs zinām, ka Eiropas Savienībai ir likumdevēja pilnvaras, un pilsoņiem ir tiesības saņemt informāciju visa likumdošanas procesa laikā. Kā tas apstiprinājās un tika uzskatāmi parādīts *Maurizio Turco* lietas spriedumā, pilsoņiem ir tiesības saņemt informāciju par dalībvalstu delegāciju nostāju Padomē, kā arī par juridiskajiem atzinumiem. Tieši tāpēc mēs apņemas pilnībā atbalstīt *Cashman* kunga ziņojumu, kas iemieso citādu priekšstatu par Eiropu, par demokrātisku Eiropu.

Es uzskatu, ka jāatbalsta arī *Cashman* kunga mēģinājums izvirzīt priekšlikumus, kas neiekļaujas Komisijas izvirzīto priekšlikumu robežās. Eiropas Komisija kļūdās, ja tā grib, lai mēs kā likumdevēja iestāde savā darbībā aprobežotos ar Komisijas ierosinātajiem priekšlikumiem. Cik man zināms, mūsu tiesības pagarināt pilnvaras ir pat nostiprinātas līgumos. Es ceru, ka *Cashman* kungs pieņems mūsu ierosinātos grozījumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz lielāku finanšu pārredzamību, un es uzskatu, ka mums kā Eiropas Parlamentam jābūtu labs piemērs.

Es šodien izlasīju presē, ka mūsu lēmums publicēt informāciju par Parlamenta apmeklētību — tam gan nav nekāda sakara ar šo ziņojumu — lēmums, kas tika pieņemts Parlamentā, acīmredzot ir atdūries pret tehniska rakstura problēmām, kas neļaus to īstenot pirms Eiropas vēlēšanām. Nekādu tehnisku problēmu nav, šis darbs ir paveicams ātri un viegli, un es ceru, ka mēs kā Parlaments parādīsim labu piemēru gan šajā jautājumā, gan atiecībā uz referenta rosinātajām vajadzīgajām un pozitīvajām izmaiņām Komisijas priekšlikumā par uzlabotu piekļuvi dokumentiem. Mēs ceram ātrāk vai vēlāk saņemt kādu ziņu no tukšajiem Padomes krēsliem, vismaz publisku paskaidrojumu, kādēļ viņi oponenti mūsu priekšlikumiem.

Viņiem jābūt tik drosmīgiem, lai publiski aizstāvētu savu ideju par Eiropu, kurai lēmumi par likumdošanu jāpieņem slepeni, kas man šķiet pilnīgi nepieņemami.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, pārredzamība un publiska pieejamība attiecībā uz visu, kas saistīts ar likumdošanu un politiskiem lēmumiem, ir viens no svarīgākajiem faktoriem,

kas raksturo demokrātisku sabiedrību. Pārredzamība un publiska pieejamība rada līdzdalības sajūtu un uzticību politiskajai sistēmai. Turpretī slepenība un dokumentu nepieejamība rada neuzticēšanos un sajūtu, ka jūs netiekat iesaistīti, un reizēm veicina korupciju un varas ļaunprātīgu izmantošanu.

Arvien vairāk tiesību aktu, uz kuriem attiecas Zviedrijā pastāvošais princips par publisko piekļuvi dokumentiem, patlaban tiek izstrādāti ES līmenī. Lēmumi ir pārnesti uz ES līmeni, taču pārredzamība un publiskā pieejamība tiem neseko. Mūsu pilsoņi to, protams, redz, un tas ir viens no iemesliem, kādēļ mums ir tik zema vēlētāju aktivitāte Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Pilsoņiem ir grūti iedziļināties un izprast lēmumu pieņemšanas procesu ES sistēmā, un viņiem gluži pamatoti rodas iespaids, ka tiesību akti ES līmenī tiek izstrādāti, nedodot viņiem kārtīgu iespēju iepazīties ar visiem dokumentiem. Tādējādi viņiem nav iespēju apsvērt, pārrunāt vai iespaidot lēmumu pieņēmējus.

Mēs visi vēlamies palielināt vēlētāju aktivitāti Parlamenta vēlēšanās, taču lai gūtu panākumus šajā jomā, ar kampaņām un pārliecināšanu, ka jāiet un jāvēl, vienkārši ir par maz. Lai piešķirtu tam visam nozīmi, mums jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu pilsoņus ar informāciju un radītu viņos izpratni. Mums jāizveido dialogs ar pilsoņiem, nevis jāpiegādā vienpusīga informācija „no augšas”. Publiskai pieejamībai jābūt galvenajam principam, slepenība ir pieļaujama izņēmuma gadījumos. Ir jābūt speciālai metodei, ar kuru atsevišķos gadījumos tiktu pieļauta slepenība, un ir jābūt nopietnam pamatojumam, lai to darītu.

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa un es esam iesnieguši grozījumus, lai cita starpā palašinātu dokumentu definīciju, padarītu vairāk dokumentu pieejamus sabiedrībai un nepieļautu, ka kāda atsevišķa dalībvalsts varētu uzlikt veto. Komisāre M. Wallström izteicās, ka labu instrumentu vienmēr var uzlabot. Diemžēl šis ziņojums nenesīs uzlabojumus, bet patiesībā tikai pasliktinās situāciju. Tomēr to ir iespējams uzlabot, atbalstot manus un GUE/NGL grupas iesniegtos grozījumus. Tāpēc demokrātijas vārdā balsojiet par GUE/NGL grozījumiem un palieliniet pilsoņu iespējas piedalīties.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Paldies, priekšsēdētāja kungs, *Cashman* kungs ir uzrakstījis labu ziņojumu, kuram es vēlos paust savu atbalstu. Komisijas pārskatītā 2008. gada pārredzamības iniciatīva vēl vairāk apgrūtinās publisko piekļuvi ES dokumentiem. Ja šis ziņojums tiks pieņemts, būs ejams tāls ceļš, lai šo situāciju labotu. Tomēr mums vēl aizvien ir ierobežota piekļuve Komisijas konsultatīvajām darba grupām. Saskaņā ar organizācijas *Alter-EU* paziņojumu īsi pirms Ziemassvētkiem, mums ir apmierinoša uzskaitītā informācija tikai par divām trešdaļām darba grupu locekļu, kas ir iesaistīti ES tiesību aktu priekšlikumu izstrādē. Tas ir pilnīgi nepieņemami. Kā pilsonei man ir jāzina, vai, izstrādājot iniciatīvu par sabiedrības veselības uzlabošanu, Komisiju konsultē tabakas rūpniecības lobisti vai veselības organizācijas. Tāpat man arī jāzina, vai, sagatavojot ar ūdens vidi saistītu plānu, pie galda sēž ķīmiskās rūpniecības pārstāvji vai vides organizācijas.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, viens no iemesliem, kādēļ mēs iekritām globalizācijas lamatās, ir tas, ka mēs nespējam izvairīties no Eiropas lamatām. Eiropas lamatas būtībā ir mūsu nespēja — gan toreiz, gan tagad — rīkoties saskaņā ar labi pārbaudītajiem pārredzamības principiem, kas darbojas Skandināvijas valstīs un citās dalībvalstīs.

Es esmu Parlamenta deputāts jau 10 gadus, un tā nebija nejaušība, ka neilgi pēc manas ierašanās šeit — es neierados šeit risināt pārredzamības problēmu — es pieķēru sevi sakām: „Ak vai, pārredzamība te ir nopietna problēma”, un šā iemesla dēļ es 2000. gadā izveidoju Eiropas pārredzamības iniciatīvu. Komisija šo iniciatīvu pieņēma vārdā vārdā, taču satura ziņā no tās vēl joprojām ir aizgūts pavisam maz.

Komisāre, jūs varat iepazīties ar maniem vārdiem, ko es par šo tematu teicu jūsu tautietei *Anna Lindh* savā garajā runā Nīcas samītā. Kā zviedriete jūs saprotat, par ko ir runa. Jūs zināt, kas tiešām būtu darāms.

Tomēr Eiropas Savienībā realitāte saistībā ar pārredzamības jautājumiem ir tāda, ka uzdevums, kas stāv mūsu priekšā, līdzinās lavīnas šķūrēšanai ar parastu lāpstu. Mēs nevaram izlauzties tai cauri, un sniegs tikai nāk un nāk klāt. Ir tikai viens veids, kā izglābt Eiropas Savienību, un tā ir īsta pārredzamība pēc Zviedrijas parauga un ASV Likuma par informācijas brīvību parauga, tagad un tūlīt. Bez tās mēs piedzīvosim aizvien jaunas lavīnas, un šoreiz tās uzbruks apdzīvotām vietām.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, mēs izgudrojam likumus Eiropas līmenī vairākiem miljoniem cilvēku, un tieši tāpēc pārredzamība ir nepieciešama. Mēs visi esam vienprātis attiecībā uz mērķi — pārredzamība ir svarīga, un es arī domāju, ka mums kā Eiropas Parlamentam nav vajadzības slēpties. Mēs esam plašsaziņas līdzekļu uzmanības centrā, mūs vēro žurnālisti, mūsu darbs jau ir pārredzams.

Mēs visi esam vienādās domās par mērķi, taču mums jāļauj diskutēt par metodēm, ar kādām tas sasniedzams, un tas vien, ka kāds strīdas un vēlas aizrakties līdz šo metožu saknei, vēl nebūt nenozīmē, ka viņš vai viņa vēlas, lai viss notiktu aiz slēgtām durvīm. Nē, tie bieži vien ir vienkārši cilvēki, kas uzdod jautājumus. Mums Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupā ir daudz kritisku jautājumu, piemēram, par konkursa procedūru Padomē, par to, vai mums jādara zināmi atklātībai visi Juridiskā dienesta dokumenti, par to, vai mums tagad jānodod publiskai apspriešanai deputātu privātā dzīve. Mēs cīnāmies par mūsu pilsoņu datu aizsardzību, taču no deputātiem prasīsim, lai tie visu atklāj sabiedrībai. Uzdot tamlīdzīgus jautājumus nav aizliegts.

Galvenais iemesls, kādēļ mūsu grupā valda liela skepse, ir jautājums par likumdošanas procesu. Kad mēs balsojam, ikviens var uzmeklēt informāciju par to, kā balsojis katrs deputāts. Visiem deputātiem arī jāatbild par to, kā viņi balso. Pašreizējā situācijā tas jau ir acīmredzams. Taču likumdošanas procesā, dialogā, kad mēs apspriežamies savā starpā, ir jābūt arī vietai, kur veikt pārrunas.

Mēs zinām, ka tad, ja viss notiktu atklāti, tas sarunu veids, kāds mums ir šodien, vairs nepastāvētu, jo tiklīdz jūs mēģinātu meklēt vai panākt politisku kompromisu, jūs uzreiz pienaglotu pie kauna staba. Tieši tāpēc mūsu grupa vēl aizvien raugās uz šo priekšlikumu diezgan skeptiski. Šovakar mēs precizēsim mūsu grupas galīgo nostāju.

Savas grupas vārdā es tomēr gribu paskaidrot vienu lietu, proti, mēs esam par pārredzamību, taču metodēm, kā to sasniegt, joprojām ir jābūt apspriežamām. Mēs visi esam vienprātis attiecībā uz mērķi. Runājot par atsevišķām Eiropas iestādēm, problēma nav Parlamentā. Problēma drīzāk ir Padomē, kas šodien šeit nav pārstāvēta, jo mums nav ne mazākās nojausmas par to, kas notiek Padomes darba grupās.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāre Wallström kundze, iesākumā es gribu pateikties *Cashman* kungam un citiem, kas devuši savu ieguldījumu, lai mēs drīz spertu jaunu un sengaidītu soli pretī tam, kas padarīs mūsu darbu pieejamāku mūsu pilsoņiem. Priekšsēdētāja vietniece un komisāre Wallström kundze arī par to ir dedzīgi un ilgi cīnījusies.

Kad Zviedrija pievienojās ES, daudzi uztraucās, ka dokumenti varētu nonākt atklātībā caur šo valsti, kur darbojas ļoti spēcīgs publiskās pieejamības princips, taču tas nenotika. *Cashman* kungs var mums par to pastāstīt, jo, ja cilvēks atbalsta pārredzamību un pieejamību, viņš arī zinās, kur velkamas robežas darba dokumentiem, slepenībai un izpaušanai.

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrāti atturējās no balsošanas. Es ceru, ka tagad jūs atbalstāt publiskās pieejamības palielināšanu ES, lai Zviedrijas prezidentvalsts kopā ar mums pārējiem varētu panākt progresu šajā nozīmīgajā un demokrātībai tik būtiski svarīgajā jautājumā visu ES pilsoņu labā. Taču es saprotu EPP-ED grupas svārstīšanos — galu galā, tā bija jūsu grupa, kas panāca, lai mūsu balsojums par pievienošanās sarunu sākšanu ar Turciju būtu slepens. Vai to jūs vēlaties? Es ceru, ka tagad Parlaments būs vienots un ka mēs varēsim ar lepnumu pateikt mūsu vēlētajiem jūnijā gaidāmajās ES vēlēšanās, ka ES kļūs arvien atklātāka — ka mums nav nekādu slepenu darba kārtību un ka mēs gribam, lai mūs rūpīgi pārbauda un vērtē pēc mūsu darbiem — un ka mums būs tāda pārredzamība, ar kuru var lepoties. Mēs darām daudz laba, un būtu labi, ja pilsoņi varētu labāk sekot līdz mūsu darbam.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ikvienam ir skaidrs, ka lēmumu pieņemšanas procesam Kopienas iestādēs un struktūrvienībās jābūt atklātam un publiskam. Tas ir demokrātijas pamats. Pamatojoties uz šo principu, pilsoņiem un ievēlētājiem varasiestādēm ir vajadzīga visplašākā iespējamā piekļuve dokumentiem, kas atrodas Eiropas iestāžu, arī Parlamenta, rīcībā. Tas ļaus pilsoņiem reāli piedalīties politiskajā procesā un prasīt izskaidrojumu no valsts iestādēm.

Par spīti Eiropas iestāžu centieniem palielināt atklātību un pārredzamību, situācija, diemžēl, ir tālu no apmierinošas. Lūgumrakstu komiteja ir paziņojusi, ka pilsoņi zina par nepilnībām un kļūmēm šo tiesību īstenošanā. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiesību pārkāpumu procedūrās, kas bieži vien tiek uzsāktas, reaģējot uz pilsoņu lūgumrakstiem, pilsoņiem būtu garantēta pilnīga piekļuve visiem dokumentiem visos viņu cīņas par tiesībām posmos. Tam jāattiecas arī uz dokumentiem, ko Eiropas iestādēm iesniedz dalībvalstis. Šī ir bijusi milzīga problēma, pat Komisijai Vācijas *Jugendamt* lietā, kurā piekļuve informācijai bija stipri ierobežota, kaut arī tā bija publiska informācija.

Es vēlreiz gribētu uzsvērt, ka viegla piekļuve lūgumrakstu iesniedzējiem nepieciešamajai informācijai ir Eiropas pārredzamības iniciatīvas panākumu pamats. To prasa demokrātijas principi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, sabiedrības atsvešināšanās no politikas Eiropas Savienībā ir labi zināma problēma, un tāpēc mēs atkal un atkal mēģinām demonstrēt, ka esam pilsoņiem draudzīgi. Tas ietver regulāru jaunu iniciatīvu radīšanu, lai vienkāršotu piekļuvi Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem.

Šā mērķa sasniegšanai lēts un vienkāršs līdzeklis, protams, ir internets. Eiropas Savienības interneta vietne ir uzlabota un padarīta vismaz sakarīgāka un vieglāk navigējama nekā tā bija agrāk. Ar savu klātbūtni internetā ES arī uzsver daudzvalodības kā svarīga faktora lielākas pārredzamības, tiesiskuma un efektivitāte sasniegšanai Eiropas Savienībā lielo nozīmi. Tomēr īstenībā tā neattaisno prasības, ko pati sev izvirza. Praksē trīs darba valodu — vācu, angļu un franču — konsekventa lietošana ļautu aizsniegt lielāko daļu iedzīvotāju.

Pat pašreizējā prezidentvalsts, kas internetā izmanto angļu, franču un čehu valodu, nav ņēmusi vērā faktu, ka vācu valoda, ir mātes valoda 18 % ES iedzīvotāju, kas ir procentuāli vislielākais iedzīvotāju skaits, turklāt vēl 14 % ES iedzīvotāju to pārzina kā svešvalodu. Es uzskatu, ka ir laiks beidzot pievērst lielāku uzmanību šim apstāklim.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, informācijas pieejamība ir viens no demokrātijas stūrakmeņiem. Cilvēkiem jābūt pēc iespējas plašākai piekļuvei informācijai iestāžu lēmumu pieņemšanas sākuma stadijās vai saistībā ar šo lēmumu priekšvēsturi, lai viņi varētu pilnībā piedalīties politikas veidošanā.

ES tiecas būt demokrātiskāka un pilsoņiem pieejamāka, tāpēc iespējami plašākas piekļuves piešķiršana ES dokumentiem ir būtiski svarīga saistībā ar Eiropas Savienības centieniem vairojot pilsoņu uzticību tās iestādēm un šīs organizācijas tiesiskumam kopumā. Tieši tāpēc es biju diezgan vilusies par Komisijas priekšlikumu attiecībā uz šo regulu, lai gan es gribu apsveikt referentu ar ļoti labi, pārlicināti un prasmīgi paveikto darbu šajā kontekstā.

Es arī gribu pateikties *Jäätteenmäki* kundzei par viņas lielo ieguldījumu šajā lietā. Abi divi ir pieturējušies pie vadošajiem atklātības un pārredzamības principiem, kuri nosaka, ka atteikt piekļuvi kādas iestādes rīcībā esošam dokumentam drīkst vienīgi izņēmuma gadījumā. Dažos gadījumos šādi izņēmumi ir nepieciešami, taču to skaits ir jāierobežo līdz minimumam ar precīzi definētu pamatojumu.

Es atbalstu arī iniciatīvas, kuru mērķis ir panākt savlaicīgāku un saprotamāku dokumentu nodošanu atklātībā, izmantojot uzlabotas interneta datu bāzes. Piekļuve dokumentiem ietver arī to atrašanu. Nereti informācija tiešsaistē ir pieejama, taču tā slēpjas aiz sarežģītām datu bāzēm, un šajā jomā mums noteikti vēl daudz kas jāpilnveido.

Kolēģi, mēs esam demokrātijas aizstāvji, un tāpēc mums vajadzēja būt aktīvākiem. Mums jābūt ļoti drošiem, aizstāvot plašu piekļuvi visiem dokumentiem un to pārredzamību. Manuprāt, šis nav īstais laiks, kad ielaisties kompromisos, citādi mēs varam sakompromitēt savu kā labu lēmumu pieņēmēju statusu mūsu vēlētāju acīs.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos apsveikt *Cashman* kungu ar izcilu ziņojumu, kas skar vienu no svarīgākajiem Eiropas demokrātijas aspektiem.

Eiropas Savienība piedzīvo sistemātiskas izmaiņas un pārvērtības. Diemžēl komunikācija starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem netiek šim pārmaiņām līdzī. Līdzīga situācija ir ar piekļuvi dokumentiem un informācijai, kas paredzēti pašiem pilsoņiem.

Pārredzamība ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, kas izklāstīts EK līguma 255. pantā. Jebkuram Eiropas Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem.

Mēs varam ieinteresēt Eiropas pilsoņus par ES iestādēm, deputātiem un dalībvalstu politiķiem un radīt viņos uzticību tiem, tikai sniedzot pilnīgu un godīgu informāciju. Šā iemesla dēļ mūsu pienākums ir palielināt pārredzamību un Eiropas Savienības iestāžu efektivitāti līdz maksimāli iespējamajam līmenim. Mums jākoncentrējas uz to, lai atvieglotu lietotājiem piekļuvi informācijai un turpinātu vienkāršot sistēmu un tās instrumentus.

Kaut arī regulu, kas attiecas uz šo ziņojumu, vajadzētu nedaudz uzlabot un pilnveidot, tā tomēr ir saprātīgs juridiskais pamats. Tāpēc es izsaku nožēlu, ka Komisija nepiegrieza vērību referenta 2006. gada ziņojumam par pārredzamību.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, piekļuve dokumentiem ir daļa no pārredzamības procesa, taču ir vēl daudzi citi aspekti. Dokumentu un informācijas izmantošana ir atslēga, un viena no mūsu lielajām problēmām — mēs paši to atzīstam, un klātesošā komisāre ir viens no cilvēkiem, kuriem šajā jomā ir vislabākā prakse — ir nodot zināšanas par ES lēmumu pieņemšanas procesu tautai, jo cilvēki šo procesu nesaprot. Laikā, kad Īrijā notika debates par Lisabonas līgumu, cilvēki nāca man klāt un sacīja: „jūs mudināt mūs balsot „par”, bet jūs zaudēsiet darbu”. Viņi noturēja mani par komisāri — pasargi dievs!

Nepietiek pateikt, ka mēs dodam cilvēkiem kaudzēm informācijas, jo savā ziņā tas novestu pie mazākas pārredzamības: tā mēs tikai paslēptu visu zem papīru kalniem, neradot nekādu skaidrību. Man gribētos, ka cilvēki līdz galam saprastu, kā Parlaments darbojas, lai varētu ar to mijiedarboties. Es uzdrīkstos sacīt, ka šajā Parlamentā ir daudz tādu, kas līdz galam nezina, kā tas darbojas. Man viedoklis ir apstiprinājies.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Mēģinot risināt Baltijas valstu „enerģijas salas” problēmu, jo īpaši saistībā ar draudiem Lietuvas enerģētiskajai drošībai, kas pieaugs pēc Ignalīnas atomelektrostacijas slēgšanas šā gada beigās, Eiropas Komisija ir sagatavojusi Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam. Es lūdzu Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektoriātu dot man iespēju ielūkoties šajā dokumentā. Man atbildēja, ka ar augsta līmeņa grupu, kas izstrādāja šīs stratēģijas projektu, neesot pārrunāta informācijas un dokumentu publicēšanas iespēja, kas atbildē tika formulēta kā: *dalīšanās ar tiem, kas atrodas ārpusē*. Eiropas Parlaments atrodas ārpusē, un tam informācija netiek sniegta. Mēs to vien darām kā pārrunājam sabiedrībai pieejamās iespējas ieskatīties ES iestāžu rīcībā esošajos dokumentos, vai ne tā? Ja Eiropas Parlamenta deputātam, kas pārstāv pilsoņus, nav šādu tiesību, situācija ir katastrofāla.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, es gribu pateikties deputātiem par saistošajām debatēm un par viņu vērtīgajiem komentāriem.

Varētu teikt, ka Regula (EK) Nr. 1049/2001 tagad tiks atjaunināta līdz „otrajai versijai”. Ir svarīgi vēlreiz uzsvērt, ka mēs nesākam no nulles: mums jau ir labs pamats, un runa ir tikai par tā uzlabošanu. Šī būs arī versija interneta ērai, kas tika pieminēta šajās debatēs. Piemērs šiem uzlabojumiem būs elektroniskie reģistri un vēl aktīva izplatīšana.

Ideāla situācija, protams, būtu tad, ja mēs varētu izplatīt informāciju tik aktīvi, ka nebūtu vajadzības pieprasīt piekļuvi tai, jo viss jau būtu kā uz delnas — protams, ar dažiem izņēmumiem. Es varu jums minēt vienu piemēru tam, ko iespējams paveikt, proti, es esmu padarījusi savu korespondences reģistru pieejamu internetā, tātad jūs tagad varat iepazīties ar manu korespondenci un dokumentiem.

Man nav iespējams iztirzāt visus komentārus, kas izskanēja šo debašu laikā, taču es gribētu īsi izteikt savas domas par dažiem svarīgākajiem momentiem, no kuriem viens ir saistīts ar dokumentu definīciju saskaņā ar 3. pantu. Šis ir viens no visvairāk apspriestajiem un, jāatzīst, arī visvairāk kritizētajiem pantiem Komisijas priekšlikumā.

Mēs uzskatām, ka pašreizējā definīcija rada nenoteiktību un draud ar neparedzamām sekām un sliktu praksi. Piemēram, vai šī piezīmju lapa ir dokuments? *M. Cashman* kungs saka, ka ir, un saskaņā ar regulas plašo definīciju tā tiešām varētu būt dokuments — gluži tāpat kā citi skricelējumi, kas man te ir priekšā. Reizēm nav lietderīgi padarīt definīciju pārāk plašu. Mēs joprojām saglabājam plašu definīciju, bet mēs ierobežosim dokumentu patvaļīgu neizpaušanu. Mūsu ierosinātā definīcija ir daudz plašāka nekā oficiālo dokumentu jēdziens, kāds bieži vien tiek izmantots dalībvalstu tiesību aktos. Tā ir ļoti līdzīga informācijas koncepcijai, kas atrodama, piemēram, AK Likumā par informācijas brīvību un Nīderlandes Likumā par pārredzamību. Dokumentu reģistrēšana ir pienākums, ko nosaka Komisijas iekšējie noteikumi, taču tie nenosaka to, vai dokuments ietilpst regulas darbības jomā. Tāpēc mēs to precizējam un palīdzējam definēt dokumentus. Tas arī palīdzēs pilsoņiem uzzināt, ko viņi var prasīt un kas viņiem jāprasa, lai iegūtu pilnīgu informāciju. Precīzāka dokumentu definīcija nozīmē drošāku pārvaldību un lielāku skaidrību pilsoņiem.

Tiesa ir noteikusi, ka uz dokumentiem, kas saistīti ar notiekošu izmeklēšanu, nepārprotami attiecas piekļuves tiesību izņēmums un ka tāpēc šie dokumenti nav pieejami dotajā brīdī, un tas nav piekļuves tiesību papildu ierobežojums. Nevienā dalībvalstī pilsoņiem nav pieejami konkurences iestāžu dokumenti — es vienkārši gribēju to uzsvērt.

Es arī atzīstu, ka 3. panta saturu mēs varējām izskaidrot un noformulēt labāk. Es domāju, ka mums ir viens un tas pats mērķis un tāpēc noteikti ir iespējams atrast skaidru un nepārprotamu formulējumu. Šī ir tā joma, kur mums vajadzētu nonākt pie laba kompromisa teksta.

Vēl viens moments, kas tika dedzīgi pārrunāts, ir 5. panta 2. punkts, kas attiecas uz piekļuvi dalībvalstu dokumentiem. Ļaujiet man paskaidrot, ka Komisijas nodoms ir bijis īstenot to, ko noteikusi Eiropas Kopienų Tiesa, un dalībvalstīm konstruktīvi jāpamato, kādēļ tās atsaka piekļuvi kādam no to dokumentiem, tieši tāpat kā to dara iestādes attiecībā uz visiem pārējiem dokumentiem. Pamatu pamats vienmēr būs Regulas (EK) Nr. 1049/2001 noteikumi.

Tomēr vienlīdz svarīgi ir arī, lai Komisija uzturētu korespondenci ar dalībvalstīm, piemēram ES likumu pārskatīšanu. Mums jābūt iespējai ātri atrast risinājumus, kas apmierinātu gan Komisiju, gan ES pilsoņus, kā tas noteikts ES tiesībās. Šai saziņai jāpaliek konfidencialai, un arī to ir noteikusi Tiesa.

Visbeidzot, es tikai vēl gribētu izklāstīt savas domas par „telpu pārdomām”, ko slēpj sevī 4. panta 3. punkts. Ja mēs tā rūpīgi padomātu, man šķiet, ka vairums cilvēku piekristu, ka Parlamentam, Komisijai un Padomei ir nepieciešama sava veida telpa pārdomām. Dokumenti, kas saistīti ar vēl nepieņemtiem lēmumiem, vai dokumenti, kas atspoguļo iekšējās pārrunas, nav tādi paši kā citi dokumenti. Un kā ir ar politisko grupu sanāksmju vai sagatavošanas stenogrammām? Jums taču ir zināmas vairākas problēmas un ierobežojumi, ko var radīt situācija, kad jums tiek liegta telpa pārdomām, iespēja vēlreiz apsvērt, kas būtu labāks un noderīgāks pilsoņiem.

Man jāsaka — kā jau daudzi no jums ir teikuši — ka es būtu gribējusi, lai šeit piedalītos arī Padome, tāpat kā es būtu gribējusi lielāku apmeklētību, jo šie ir ārkārtīgi svarīgi jautājumi mums visiem. Lielais uzdevums, kas mums jāpaveic dažu tuvāko nedēļu vai mēnešu laikā, ir atrast savstarpēju sapratni. Tas attiecas arī uz Parlamentu, un šīs dienas debates parādīja, ka tas ne vienmēr ir viegli. Jo vairāk mūsu domas dalīsies, jo grūtāk trim iestādēm klāsies pārrunu laikā. Parlamentam, Padomei un Komisijai katram ir sava loma, kas jārespektē, un es ceru, ka Parlaments runās vienā spēcīgā balsī, jo tas nāks par labu mums visiem un gala rezultātam, kas — es ceru — būs sabalansēts, praktiski īstenojams kompromisa teksts.

Michael Cashman, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es noklausījos ļoti interesantas piezīmes, taču baidos, ka tās nekādā veidā neattiecas uz mana ziņojuma saturu.

Es teikšu, ka mums nav nekāda iemesla baidīties no sabiedrības uzraudzības un ka mums kā iestādēm ir visi iespējamie iemesli, lai baidītos no informācijas slēpšanas. Mēs kļūstam vieglāk ievainojami. Komisāre, oficiālie dokumenti ir pieejami. Pārlasiet ziņojumu. Telpa pārdomām. Oficiālie dokumenti. Jēdziens par telpu pārdomām taču neattiecas uz neko oficiālu. Pārlasiet ziņojumu. Pieņemiet mūsu principus.

Šīs bija interesantas debates, taču man jāteic, ka pārstrādāšana, par kuru jūs iestājaties, nav iestāžu nolīguma garā, un ar to ir par maz. Jūs sakāt, ka tā darbojas labi, taču es baidos, ka pārstrādāšanas procesā tiek ignorēta būtiski svarīga likumu mācība par to, kas būtībā ir jādara.

Es vēlos galīgo balsojumu atlikt tādēļ, lai panāktu maksimāli iespējamo elastību pārrunās ar politiskajām grupām un ar iestādēm. Vēl es gribētu norādīt, ka Komisijai nekas netraucē mainīt savu priekšlikumu jebkurā laikā pēc rītdienas balsojuma, ja nu vienīgi institucionāla vai politiska nevēlēšanās.

Solījumi, ka mēs saņemsim rīcības plānus, man nedaudz atgādina aizbilniecisku attieksmi. Komisāre, es neapšaubu jūsu personisko uzticību atklātībai un pārredzamībai, taču man nav vajadzīgi rīcības plāni mūsu pilsoņiem. Es vēlos, lai ar likumu tiktu nostiprinātas tiesības, ko nevar atņemt — nevis dāvanas, bet tiesības.

Tāpēc Parlamentam ir jāizdara politisks spiediens uz prezidentvalsti, lai risinātu sarunas, un var gadīties, ka mums nāksies risināt sarunas bez Komisijas. Jā, komisāre, es zinu, ka Padomes te nav, taču es neesmu atmetis Padomei ar roku. Esmu darbojies politikā pietiekami ilgi, lai zinātu, ka cīņa nekad nebeidzas.

Nobeigumā, ja jūs man atļausiet, es gribētu citēt kādu prezidentu: „Mana administrācija ir cieši apņēmusies radīt valdībā vēl nepieredzētu atklātības līmeni. Mēs strādāsim kopā, lai nodrošinātu sabiedrības uzticību un izveidotu pārredzamības, sabiedrības līdzdalības un sadarbības sistēmu. Atklātība stiprinās mūsu demokrātiju un veicinās valdības lietpratību un efektivitāti”. Šos vārdus 2009. gada 21. janvārī teica *Barack Obama*. Es gaidīšu līdzvērtīgu paziņojumu no Komisijas vai, nūdien, no priekšsēdētāja *J. M. Barroso*.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 11. martā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.45 un atsāka plkst. 12.50)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Stavros Lambrinidis (PSE), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta grozījumi regulā par publisku piekļuvi Eiropas iestāžu dokumentiem, it sevišķi dokumentiem, kas saistīti ar likumdošanas procedūru, ir pārmaiņas nesošs solis pārredzamības un uz līdzdalību balstītas demokrātijas aizsardzības virzienā Eiropā.

Īpaši svarīga, manuprāt, ir prasība publicēt visus dokumentus, kas paredzēti, lai kaut kādā veidā ietekmētu lēmumu pieņemšanas procedūru.

Mēs visi labi zinām, ka dažādi lobīji visai bieži cenšas iespaidot likumdošanas procedūru, izvirzot savus argumentus. Eiropas pilsoņiem ir visas tiesības uzzināt, kas tie ir par argumentiem un iejaukšanos. Viņiem jābūt iespējai izvērtēt tos pēc to būtības un novērtēt galīgo nostāju, ko pieņems viņu valdības, Eiropas Komisija un, protams, viņu Eiropas Parlamenta deputāti.

Dalībvalstīm jānodrošina saviem pilsoņiem vismaz tāds pats pārredzamības līmenis, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta ziņojumā precīzi izteikto prasību, aicinājumu, ko, cerams, pavisam drīz pieņems dalībvalstu valdības un parlamenti.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

priekšsēdētāja vietnieks

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Pirms mēs sākam balsojumu, es gribu informēt deputātus, ka ar šodien mēs ieviešam jaunu informācijas sistēmu balsošanai sēžu zālē. Tās galvenā iezīme ir vienā no lielajiem ekrāniem redzamais Dokumentu iesniegšanas nodaļas sagatavotais oficiālais balsošanas saraksts. Katra balss displejā tiks izcelta tās paziņošanas laikā, tādējādi palīdzot deputātiem sekot līdzi balsojumam.

Nākamais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: sk. protokolu).

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos šo to precizēt. Vai šajā gadījumā priekšsēdētājs ir izlēmis, ka mēs piemērosim pārstrādāšanas procedūru balsojumā par *Krahmer* kunga ziņojumu šodien un balsojumā par *Cashman* kunga ziņojumu rīt? Ja tā ir, mana grupa pieprasa atlikt balsojumu par *Krahmer* kunga ziņojumu līdz rītdienai, lai mēs varētu izpētīt pārstrādāšanas procedūras piemērošanas ietekmi.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājs apsver šos divus momentus. Kad būsīm nonākuši līdz *Krahmer* kunga ziņojumam, mēs izskatīsim jūsu priekšlikumu attiecībā uz procedūru.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu Parlamentu saistībā ar šo jauno informācijas sistēmu. Izskatās gan, ka ikdienas rutīnā daži informācijas biti tomēr nestrādā.

Starp citu, es esmu ļoti priecīgs par to, ka dienā, kad aprit 50 gadu, kopš Ķīna okupēja Tibetu, daudzi no mums ir izkāruši Tibetas karodziņus. Tomēr līdz manām ausīm ir nonākusi informācija, ka Prezidijs esot jau priekšlaikus paziņojis, ka dažus karodziņus nedrīkstēšot izkārt, kas nozīmētu, ka deputāti tos nedrīkst demonstrēt šajā nozīmīgajā dienā. Vai ir dzirdēta svaigāka informācija par šo jautājumu?

Priekšsēdētājs. – Cik noprotu, tad par šo jautājumu ir bijušas neskaidrības, taču priekšsēdētājs ir pateicis, ka kārtības labad šodien — es priecājos redzēt šajā sēžu zālē tik daudz karodziņu, un arī man pašam tāds ir iesprausts kabatā — Tibetas karogu drīkst izkārt.

Izmantojot šo iespēju, es sveikšu šajā zālē Viņa Svētības Dalailamas pārstāvi *Tashi Wangdi*.

(Ilgi aplausi)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, ar jūsu atļauju, es gribētu teikt dažus nopietnus un svarīgus vārdus. Pavisam nesen mēs atzīmējām barbariskās masu slepkavības gadadienu, pieminot 20 000 poļu virsniekus un inteliģences pārstāvjus, kas 1940. gadā Katīņā tika nonāvēti ar šāvienienu pakausī pēc „Tautu Tēva” Josifa Staļina pavēles. Tā tika iznīcināti tautas vadoņi un valsts elite, kas cīnījās par savu un par Eiropas brīvību.

Pirms četriem gadiem es lūdzu pieminēt viņus ar klusuma brīdi, taču Parlaments man atteica. Tāpēc es neizteikšu šo lūgumu šodien un atbrīvošu prezidentvalsti no acīmredzami grūta lēmuma pieņemšanas. Tā

vietā es gribēju atgādināt mums par šo traģēdiju un paust cerību, ka mūsu kopējie pūliņi neļaus atkārtoties tamlīdzīgam genocīdam Eiropas kontinentā nākotnē.

(Aplausi)<BRK>

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Zaleski* kungs, aplausi runā paši par sevi.

8.1. Eiropas Kopienas un Armēnijas nolīgums par atsevišķiem gaisa satiksmes pakalpojumu aspektiem (A6-0049/2009, Paolo Costa) (balsošana)

8.2. Nolīgums starp Eiropas Kopieniem un Izraēlu par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (A6-0059/2009, Paolo Costa) (balsošana)

8.3. Papildprotokols tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumam starp EK un Dienvidāfriku, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (balsošana)

8.4. Nākamie soļi robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā, un līdzīga pieredze trešās valstīs (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (balsošana)

8.5. Uzņēmumu mītnesvietas pārrobežu pārvietošana (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

8.6. Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotne (A6-0050/2009, Giusto Catania) (balsošana)

8.7. Komisijas rīcības plāns integrētas iekšējās kontroles struktūras ieviešanai (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (balsošana)

8.8. Sadarbība starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās

8.9. Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošana (A6-0014/2009, Bert Doorn) (balsošana)

8.10. Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādās iespējas izpildītājmākslā (A6-0003/2009, Claire Gibault) (balsošana)

– *Pirms balsojuma:*

Claire Gibault, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, izpildītājmākslā strādājošo cilvēku karjeras nav pasargātas no vēl aizvien pastāvošās izteiktās nevienlīdzības vīriešu un sieviešu starpā.

Tā kā man ir pienākumi māksla jomā, šis temats man ir ļoti tuvs, jo sieviešu diskriminācija izpildītājmākslā vēl aizvien ir bieži sastopama parādība, jo īpaši, ja ir runa par vadošajiem amatieriem: tik maz sieviešu ieņem teātru, deju studiju, operu un tamlīdzīgu iestāžu vadītāju amatus.

Piemēram, ir svarīgi plašāk izmantot orķestra mūziķu aizklātu noklausīšanos, lai pieņemtu darbā orķestrī — pēc analogijas ar uzņēmējdarbības vidē pastāvošo praksi izskatīt anonīmus CV —, daļēji tāpēc, ka tas ir vienīgais veids, kā sievietei tikt pie orķestra solistes amata, kā arī tāpēc, ka tas ir labs paņēmieni cīņā ar rasu diskrimināciju.

Turklāt sievietēm, kas darbojas šajā jomā, ir vēl grūtāk līdzsvarot savus profesionālos pienākumus ar pienākumiem pret ģimeni netipiskā darba laika dēļ, tāpēc ir nepieciešama tādu mazbērnu novietņu atvēršana, kuru darba laiks būtu pielāgots mākslinieču vajadzībām.

Dāmas un kungi, Eiropa kā mūsu senču kultūras dzimtene nevar bezdarbīgi noraudzīties uz šīm problēmām, kas liek tai ciest.

8.11. Tipa apstiprinājuma prasības attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (balsošana)

8.12. Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole: rūpnieciskās emisijas, titāna dioksīda rūpniecība, organisko šķīdinātāju izmantošana, atkritumu sadedzināšana, lielās sadedzināšanas iekārtas (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (balsošana)

– *Pirms balsojuma:*

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ja es jūs pareizi sapratu, jūs norādāt, ka prezidentvalsts vēlas šodien piemērot Krahmer kunga un Cashman kunga ziņojumiem pārstrādāšanas procedūru. Šādā gadījumā mana grupa pieprasa, lai mēs atliekam balsošanu līdz rītdienai, jo mums jāiepazīstas ar lietas būtību.

Guido Sacconi, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, kā jau iepriekš teicu, es atbalstu šo priekšlikumu, lai gan vēlos norādīt, ka šī problēma nebūtu radusies, ja nebūtu iesniegti grozījumi, kas pārsniedz to, ko pieņemām, pamatojoties uz vispārēju kompromisu Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, jo kompromisa grozījumi pilnīgi saskanēja ar pārskatīšanas jēgu, proti, pārstrādāšanu. Ja tas tā būtu palicis, mēs šodien būtu varējuši balsot, bet mēs pieņemam atlikšanu, jo tai ir jēga.

Caroline Jackson, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ja Watson kungs ierosina apsvērt pārstrādāšanas sekas, tad viņam pienākas tagad izskaidrot mums, ko nozīmē pārstrādāšanas sekas. Viņš, iespējams, vēlēšies to pārrunāt ar Corbett kungu, pirms sniegs atbildi.

Mani tas pārāk neuztrauc, bet tas būtu daudz prātīgāk, jo mēs gatavojamies par to balsot, un nešķiet, ka mēs mainīsim savu viedokli par pašu balsošanu — par, pret vai atturēšanos —, ņemot vērā pārstrādāšanas procedūras, vajadzētu balsot tagad, kad mums ir pietiekami laika un nevis steigties un pievienot šo balsojumu sarakstam rīt, kad mums ir daudz citu darāmu lietu. Tāpēc esmu pret šī balsojuma pārcelšanu.

Holger Krahmer, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka priekšsēdētājs ir beidzot devis vārdu referentam. Esmu arī mazliet pārsteigts!

Mēs vēl arvien cenšamies pierast pie pārstrādāšanas noteikumiem. Es tomēr vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka šo noteikumu piemērošana nav nekāds pārsteigums, pat pirms pašas balsošanas. Mēs šos noteikumus jau esam konsekventi piemērojuši komitejās, un ir tikai loģiski, ka tie tiek konsekventi piemēroti plenārsēdē.

Ja mums būtu jābalso tagad, nebūtu neviena paša grozījuma un nebūtu kompromisa balsojuma, kas nebūtu apspriests. Viss ir uzskaitīts pa punktiem balsošanas sarakstā. Šī paša iemesla dēļ, lai gan ar citādu secinājumu, es tāpat kā Sacconi kungs neredzu nekādu iemeslu atlikt balsojumu. Mēs varam balsot tūlīt pat!

(Aplausi)<BRK>

(Parlaments noraidīja šo pieprasījumu)

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā esam nolēmuši balsot, varbūt jūs varētu paskaidrot, kāpēc tik daudz grozījumu noraidīja kā nepieņemamus. Tā ir problēma, un tas ir jautājums, ko sākotnēji uzdeva attiecībā uz pārstrādātajām versijām sakarā ar pārskatīšanu. Mēs nesaprotam, kāpēc daži grozījumi ir nepieņemami. Vai jūs to varētu paskaidrot, pirms mēs pārejam pie balsošanas?

Priekšsēdētājs. – Es vispārējos vilcienos zinu, par ko ir runa, bet par nožēlu es nevaru jums sniegt sīkāku informāciju. Mēs tomēr pašlaik balsosim par grozījumiem, kas jau apspriesti komitejā un uzskatīti par pieņemamiem, kas ir būtiski un kas vai nu pārstāv vai nepārstāv Parlamenta viedokli.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka šodienas atgadījums skaidri parāda, ka pārstrādātais nolīgums nedarbojas un ka tas ietekmēs mūsu kā suverenas iestādes pilnvaras. Tāda ir šīs procedūras problēma, ko mēs tik labi pašlaik demonstrējam.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos par šīs diskusijas paildzināšanu, bet vai es drīkstu papildināt to, ko tikko teica manas kolēģes Doyle kundze un Frassoni kundze? Kā viens no vairāku grozījumu autoriem es biju priekšsēdētāja birojā līdz pulksten 11.50, bet nevarēju iegūt nedz skaidru apstiprināšanu, nedz noliedzību atbildi par to, vai par grozījumiem, ko iesniedzām — no 136. līdz 139. — notiks balsošana vai ne. Tas nebija skaidrs, un pēdējā ziņa bija, ka balsojumu droši vien atliks uz vēlāku laiku. Kā jau sacīja Doyle kundze, mēs vienkārši nevaram saprast, kāpēc šie grozījumi nav pieņemami. Skaidrības dēļ mums vajadzētu vairāk laika, un mums būtu jāiegūst skaidrība no priekšsēdētāja biroja.

Priekšsēdētājs. – Man paskaidroja, ka par to bija lēmums un ka tikai dažus grozījumus paziņoja par nepieņemamiem, kas ir normāli jebkurā Parlamentā. Manuprāt, būtu labi, ja priekšsēdētājs, kas vadīs balsošanu, rīt par to paziņotu, lai būtu skaidrība. Bet tagad mums jāturpina un jābalso. Es atvainojos tiem, kas jūtas vilušies.

– *Pirms balsojuma par 88. grozījumu:*

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vairākumā mūsu balsošanas sarakstu 88. un 89. grozījums ir noraidīts kā nepieņemams un nav nekādu norādījumu, kā mums jābalso. Kaut arī jūs droši vien vēlaties, lai mēs balsojam, mums šajā ziņā ir maza problēma, jo mēs nezinām, par ko mēs balsojam, un mēs nezinām, kā mums balsot.

Vai es drīkstu ierosināt, lai šo jauno procedūru, ko izmantojam, vēl pārdomā un pārstrādā, jo šķiet, ka tajā trūkst koordinācijas un saziņas starp dažādām politiskām grupām.

Holger Krahmer, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šajā jautājumā es varu jums palīdzēt un pat norādīt priekšsēdētājam, ko viņš pats nolēma. Mums tagad ir 106., 139., 88. un 89. grozījums. Priekšsēdētājs ir nolēmis, ka 88. grozījums ir pieņemams. Jums visiem tas ir atzīmēts balsošanas sarakstā. Ja jums tas nav atzīmēts, tad jums jārunā ar atbildīgajiem savā grupā. Es par to atvainojos.

– *Pēc balsošanas:*

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, dažus no grozījumiem, kurus jūs paziņojāt par nepieņemamiem, saskaņā ar pārstrādātajām procedūrām par nepieņemamiem paziņoja arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētājs. Parlamentam nav tiesību ieviest tiesību aktus. Parlamentam ietekmes iespēju dod mums iesniegto tiesību aktu grozīšana. Šķiet, ka tā, kā esam interpretējuši pārstrādātās procedūras, mēs esam kastrējuši paši sevi. Vai jūs varētu informēt priekšsēdētāju, ka mums šīs procedūras jāpārskata, ja gribam izradīt patiesu vīrišķību?

8.13. Eiropas privātā uzņēmuma statūti (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

– *Pēc balsošanas:*

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šo jauko augsto tehnoloģiju ieviešana šeit bija paredzēta mūsu laika taupīšanai un darba ražīguma palielināšanai. Jūs zināt, ka es cienu jūsu vadības stilu, bet jūs varētu mums aiztaupīt tik sīku rezultātu uzskaitījumu. Jūs varētu paziņot „pieņemts” vai „nav pieņemts”. Ar to pietiek. Mums viss ir redzams mūsu ekrānos.

8.14. 2010. gada budžeta pamatnostādnes, III iedaļa – Komisija (A6-0111/2009, László Surján) (balsošana)

– *Pirms balsojuma par 13. punktu:*

László Surján, referents. – Priekšsēdētāja kungs, samierināšanās dēļ es vēlētos iesniegt mutisku 13. punkta grozījumu, kas ir izdalīts. Tekstam jāskan šādi: „[...] kā arī iekšējā drošība, jo īpaši cīņa pret terorismu, imigrāciju, demogrāfiskiem izaicinājumiem” iepriekšējās versijas vietā “[...] kā arī iekšējā drošība, jo īpaši ar to saprotot imigrāciju, cīņu pret terorismu, demogrāfiskos izaicinājumus [...]”.

Es gribu lūgt Parlamentu atbalstīt šo mutisko grozījumu.

Anne E. Jensen (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, tekstā balsošanas sarakstā starp „terorismu” un „imigrāciju” ir komats, lai gan mēs vienojamies par semikolu. Jūs to nevarējāt dzirdēt, kad *Surján* kungs lasīja savu tekstu. Mēs vēlētos, lai starp „terorismu” un „imigrāciju” tomēr būtu semikols.

(Mutisko grozījumu pieņēma)

– Pirms balsojuma par 16. grozījumu:

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs šeit runājam par „dažādiem gāzes transporta ceļiem”, un es vēlētos pievienot „un resursiem”, jo:

.

László Surján, referents. – Priekšsēdētāja kungs, man nav nekādu iebildumu pret šo *Swoboda* kunga mutisko grozījumu, kas attiecas uz sākotnējo tekstu. Katrā ziņā, Dokumentu iesniegšanas nodaļā man teica, ka šis grozījums der tikai jau grozītajam priekšlikumam. Ja tas tā nav, tad es priekšroku došu tam, lai šis mutiskais grozījums būtu daļa no sākotnējā teksta. Tāpēc tie, kas seko manam padomam, šajā piektajā balsojumā balsos pret pirmo daļu, un tad mums būs vēl viens balsojums par šo mutisko grozījumu, ko es atbalstu, bet kas nav balsošanas sarakstā.

Hannes Swoboda (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, mutiskais grozījums attiecas uz abiem gadījumiem, bet es zinu, ka EPP-ED grupa balsos citādi šajā dalītajā balsojumā, tāpēc es piekrītu, ka tas neko nemaina.

(Mutisko grozījumu pieņēma)

László Surján (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs nebalsojam par *Swoboda* kunga mutisko grozījumu. Tāpēc, ja Parlaments vēlas atbalstīt šo mutisko grozījumu, mums būtu jābalso par to, ka tas der sākotnējam tekstam. Citādi mums būs bijuši četri balsojumi, kuros mēs to noraidījām, un tāpēc ir vajadzīgi pieci balsojumi.

Priekšsēdētājs. – Mutiskais grozījums bija iekļauts pirmajā no četriem balsojumiem. Tā ir teikts balsošanas sarakstā. Tas bija iekļauts pirmajā no dalītajiem balsojumiem, un to noraidīja.

László Surján (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tā nav tiesa: balsošanas sarakstā bez mutiskā grozījuma mēs balsojam par PSE grupas grozījuma pirmo daļu, un to noraidīja. Bez sākotnējā PSE grupas grozījuma *Swoboda* kungs iesniedza savu, iekļaujot tajā vārdu „avoti”. Es neesmu ne pret to, ne par to. Es nesūdzos, ja PSE grupa nesūdzas. Es tikai vēlos paskaidrot, ka, cik man zināms, vārda „avoti” nav tekstā.

Priekšsēdētājs. – Tas ir pareizi.

László Surján (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tātad mums būtu bijis jābalso, vai mēs to gribam vai negribam.

Priekšsēdētājs. – Nē. Es vaicāju, vai ir kādi iebildumi pret mutisko grozījumu. Iebildumu nebija. Tāpēc tas veidoja daļu no grozījuma, par ko balsoja pirmajā balsojumā pēc saraksta, un to noraidīja. Tāda ir situācija.

– pēc balsojuma par 31. punktu:

László Surján (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tas būs ļoti vienkārši. Es ierosinu sākotnējā tekstā aizstāt vārdu „bailes” ar vārdu „bažas”.

(Mutisko grozījumu pieņēma)

8.15. 2010. gada budžeta pamatnostādnes - iedaļas I, II, IV, V, VI, VII, VIII un IX (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Christopher Beazley (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mums patiešām ir jāvirzās uz priekšu, bet es šeit redzu ļoti absurdu un pārspīlētu balsošanu pēc saraksta. Pēdējā ziņojumā, par ko jābalso — *Herczog kunga* ziņojumā — ir jābalso pēc saraksta par katru grozījumu. Vai mēs nevarētu aicināt *Corbett* kungu un citus korifejus izstrādāt normēšanas sistēmu, lai mēs varētu tikt pusdienās?

8.16. Tiesīsaistes azartspēļu integritāte (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (balsošana)

8.17. Pārtikas kvalitātes nodrošināšana - standartu saskaņošana un savstarpēja atzīšana (A6-0088/2009, Maria Petre) (balsošana)

8.18. Ziņojumi par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (balsošana)

8.19. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts „Small Business Act” (A6-0074/2009, Edit Herczog) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 8. punktu:

Alexander Alvaro (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, tā kā izsalkušais *Beazley* kungs vērsa mūsu uzmanību uz balsojumiem pēc saraksta, es tikai gribu norādīt, ka balsojumā par nākamo ziņojumu ikvienu balsojumu pēc saraksta pieprasīja *EPP-ED* grupa. Un pietiek par to runāt!

Priekšsēdētājs. – Un *Beazley* kungs ir dedzīgs šīs grupas loceklis!

(*Smieklī*)

Ar šo balsojums ir noslēgts.

9. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, tas ir interesanti, ka, lai kāda būtu krīze, šķiet, ka atbilde uz to šajā Parlamentā vienmēr ir lielāka Eiropas integrācija. Lielākā daļa cilvēku, kurus pēdējo sešu mēnešu laikā ir skārušas ekonomikas lejupslīdes brāzmas, uzskata, ka situācija ir biedējoša un, iespējams, smaga. Taču, kā liecina šis ziņojums, šajā Parlamentā mēs uzskatām, ka tā ir iespēja ieviest stingrāku regulējumu, lielāku apvienošanu un lielāku saskaņošanu ES līmenī.

Problēma ir tāda, ka cilvēki, kas šo lēmumu pieņem, būs pasargāti no tā izraisītajām sekām. Dzīvodami savās pilīs un kancelejās, savu motorizēto konvoju, šoferu vadīto automašīnu un oficiālo banketu valstībā, kurā tie ir kā iekūņojušies, viņi nemaksās tādu cenu, kādu viņu ekonomiskās politikas rezultātā maksās mūsu vēlētajiem. Man tas šķiet neapšaubāms, ka mums uz ekonomisko krīzi ir jāreaģē elastīgāk un jāļauj valstīm procentu likmes piemērot savām vajadzībām. Tā vietā mēs darām tieši pretējo.

- Ziņojums: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (*MT*) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas lielu uzsvāru liek uz solidaritātes svarīgumu un uz to, ka kopējās patvēruma politikas pamatā ir jābūt solidaritātei. Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka ziņojumā ir daži punkti, kuriem es nevaru piekrist un kurus es balsojumā noraidītu, ja vien man būtu dota iespēja par tiem balsot atsevišķi. Īpaši es vēlētos uzsvērt jautājumu par aizturēšanas politiku. Es uzskatu, ka mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā uz patvēruma meklētāju aizturēšanu, jo tas nav jautājums tikai par lēmumu reizi par visām reizēm pārtraukt aizturēšanu un par šī lēmuma attiecināšanu uz ikvienu. Pastāv daži īpaši apstākļi, kuru dēļ aizturēšanas politikas izmantošana ir svarīga un tāda vienmēr arī paliks.

Frank Vanhecke (NI). – (*NL*) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *Catania* kunga ziņojumu, jo es pilnīgi un galīgi nepiekrītu Komisijas pēdējiem priekšlikumiem attiecībā uz patvēruma politiku, kurus referents šajā ziņojumā vērtē atzinīgi.

Sevišķi es baidos par to, ka jaunā direktīva, kura patvēruma meklētājiem nodrošina vēl vieglāku piekļuvi darba tirgum un turklāt sniegs tiem vēl arī lielu pabalstu, radīs tādu pašu grūdienu efektu, kādu radīja Spānijas, Nīderlandes, Beļģijas un Itālijas veiktā kopējā legalizācija, kuras sekas bija vienkārši katastrofālas.

Patiešām, es Parlamentam vēlētos atgādināt, ka saskaņā ar pēdējo skaitīšanu rezultātiem Eiropas Savienībā vēl arvien ir vairāk nekā 20 miljoni bezdarbnieku, un šis rādītājs līdz šim brīdim droši vien jau ir sasniedzis 25 miljonus, kas nozīmē, ka vēl lielāka skaita patvēruma meklētāju piesaistīšana patiesībā ir sava veida kolektīva pašnāvība. Turklāt es uzskatu, ka visai šai jomai ir jāpaliek tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *Catania* kunga ziņojumu, jo tas skaidri parāda ļoti kreisi orientētos centienus jebkuru efektīvu patvēruma pārvaldības sistēmu padarīt pilnīgi neiespējamu. Visi dalībvalstīs esošo sistēmu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumi tiek aizstāvēti un, ja iespējams, ar tiesību aktu palīdzību iekalti kā akmeņi.

Viens šāds piemērs ir iecietība pret fiktīvajiem patvēruma meklētājiem, kuri nepilngadīgus bērnus izmanto kā līdzekli uzturēšanās atļauju saņemšanai, un vēl viens piemērs ir pretošanās slēgtu uzņemšanas centru izveidei cilvēkiem, kuri neatbilst nosacījumiem, lai tos varētu atzīt par bēgļiem, un pēc atbrīvošanas bēgļo. Patiesi, tiek darīts viss iespējams, lai pašreizējo, kā arī potenciālo nelegālo imigrantu dzīvi padarītu vieglāku.

Referents ir apmierināts ar to, ka Kopieņu Tiesa noraidīja drošu trešo valstu sarakstu, lai gan šāds saraksts ir būtisks, lai bēgļu plūsmu varētu kontrolēt. Tādējādi kreisā spārna stratēģijas mērķis ir sistēmu pārslēgšana, lai jebkāda efektivitāte kļūtu neiespējama. Taču tas nav tas, ko vēlas vairums eiropiešu, un tādēļ mēs to noteikti izmantosim mūsu vēlēšanu kampaņā.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu tādu Eiropas Savienības kopējo patvēruma politiku, kas vestu pie ātriem un konkrētiem lēmumiem. Lai nu kā, es tomēr esmu pret šo ziņojumu, jo tas ietver tādus absolūti nepieņemamus elementus kā termina „bēglis” nozīmes paplašināšana daudz lielākā mērā, nekā to pašlaik nosaka Ženēvas Konvencija; regulas par drošām trešām valstīm noraidīšana, lai gan attiecībā uz to mums jau bija izdevies panākt pozitīvu vienošanos; tādu pienākumu piešķiršana *Frontex*, kuriem ar to nav ne vismazākā sakara; atļauja patvēruma meklētājiem brīvi izvēlēties valsti, kura būs atbildīga par visām procedūrām, kas nozīmē atteikšanos no Dublīnas Konvencijas; vieglākas piekļuves darba tirgum nodrošināšana patvēruma meklētājiem. Mēs vēlamies ātras procedūras, nevis to patvēruma meklētāju integrāciju, kuriem pēc 14 dienām, iespējams, Eiropa būs atkal jāpamet, jo viņiem netiks piešķirts bēgļu statuss.

Kopumā Eiropas Savienības attīstība virzās pozitīvā kopējas politikas virzienā, taču šajā ziņojumā ierosinātais ir absolūti pretējā virzienā vērst. Šī iemesla dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, un tā Eiropas Savienība turpina vienu pēc otra pārņemt valstu pienākumus: tiesisko sistēmu, kopējas ārējās robežas un tagad arī kopējo politiku attiecībā uz to, kam šīs robežas ir atļauts šķērsot un apmesties uz dzīvi tās teritorijā. Vienu pēc otras tā ir pārņēmusi visas īpašības, kuras starptautiskajās tiesībās nosaka valstiskumu.

Es vēlējos jums, priekšsēdētāja kungs, izteikt atzinību par jūsu lēmumu, ka Parlamenta deputāti drīkst uz saviem galdiem izlikt mazus Tibetas karodziņus, kā to izdarīja mans blakussēdētājs. Tas ir pilnīgi pretēji tam, kā mums tika atņemti plakāti tad, kad uzdrīkstējāmies šajā plenārsēžu zālē parādīt vārdu „referendums”. Tā kā zinu, ka jūs un citi šī Parlamenta deputāti ir ieinteresēti šajā jautājumā, es vēlētos jums lūgt padomāt par liekulību, kas parādās, kad atbalstāt valsts pašnoteikšanos Tibetā, bet esat pret valstu pašnoteikšanos Eiropas Savienībā. Ja domājat, ka es kļūdos, velkot paralēles starp autoritāro Ķīnas valsti un Eiropas Savienību, pierādiet, ka es kļūdos, un ļaujiet cilvēkiem par Līgumu balsot referendumos, kurus solījāt. Lisabonas līgums ir jānodod balsošanai! (*Pactio Olisipiensis censenda est!*)

- **Ziņojums: Andreas Schwab (A6-0482/2008)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi. Es balsoju par šo ziņojumu, jo jebkas, kas uzlabo drošību uz ceļiem, ir apsveicams.

Vēlos vēl ko piebilst. Īrijā pastāv problēmas saistībā ar ceļu satiksmes drošības jautājumiem. Vietējām iestādēm uzturot ceļus, uz šiem ceļiem ir notikušas dažas briesmīgas traģēdijas, un šis ir jautājums, kas varbūt tomēr būtu jārisina Eiropas līmenī, un būtu jāievieš standarti.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos izteikt atzinību par ziņojumu un pateikties referentam par labo darbu. Jāatzīst, ka man Ziemeļīrijā ļoti reti ir gadījies tikt lobētam, lai es pozitīvi balsotu par kādu ES direktīvu, taču šajā gadījumā tas tā bija, un es priecājos šodien redzēt šādu pozitīvu balsojumu. Tās būs labas ziņas manai provincī, kurai direktīva noteikti ir vajadzīga.

Lielāka drošība un priekšlikumi, kuros vairāk tiek ņemti vērā jutīgie vides aizsardzības aspekti, vienmēr ir apsveicami. Es ceru, ka ilgtermiņā tas šajā jomā palīdzēs saglabāt esošās darba vietas un varbūt radīt jaunas. Ciktāl tas attiecas uz Eiropu, mēs to varam vērtēt atzinīgi, jo tie ir pozitīvi un labi domāti, nevis ekonomiku bremzējoši pasākumi.

- Ziņojums: Holger Kraemer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, līdz ar visu apjukumu saistībā ar teksta izstrādāšanu un pārstrādāšanu daudziem deputātiem šis bija ļoti grūts balsojums. Galu galā es no šī balsojuma atturējos, jo esmu īpaši satraukusies par augsnes jautājumu. Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai ir zināmas bažas par direktīvu par augsnes aizsardzību, kas ir jautājums, kurš ir rūpīgi jāizskata. Mēs grozījumos panācām zināmu progresu attiecībā uz lauksaimniecības jautājumiem kopumā, taču beigās es nolēmu atturēties no balsošanas, nevis balsot pret, jo šajā ziņojumā ir minētas daudzas lietas par vidi, enerģijas ražošanu un emisijām, ko es atbalstu.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju Kraemer kunga ziņojuma galveno elementu — Eiropas drošības tīklu. Ir noteiktas maksimālās emisiju robežvērtības, kuras dalībvalstīm, izsniedzot atļaujas lieliem rūpniecības uzņēmumiem, ir jāievēro kā absolūti augstākā iespējamā robežvērtība. Tādējādi tiek izveidota zināma sistēma, lai viss noritētu elastīgā veidā un lai būtu vienlīdzīgi spēles noteikumi. Tas pieliks punktu plašajai atkāpju izmantošanai, kas dažās dalībvalstīs bija ieņēmusi nozīmīgu vietu. Tas nozīmē konkurenci vienlīdzīgos apstākļos visā Eiropā. Tādējādi mēs kopā varam izveidot augstus standartus Eiropas līmenī.

Man jāpaskaidro, ka es pilnībā noraidu regulas par augsnes aizsardzību. Es uzskatu, ka vairāk būtu jāievēro subsidiaritātes princips. Regulām par augsnes aizsardzību nav pārrobežu ietekmes. Augsnes aizsardzība nav pārrobežu jautājums. Tādēļ es turpinu domāt, ka dalībvalstis pašas var regulēt augsnes aizsardzību.

Tomēr Direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli mēģina izmantot kā sētas durvis, pa kurām var ielaist dažus elementus no direktīvas par augsnes aizsardzību, kuru mēs iepriekš veiksmīgi noraidījām. Es izsaku dziļu nožēlu par to, ka manus priekšlikumus šos elementus svītrot noraidīja ar pavisam nelielu vairākumu, vienā gadījumā tās bija tikai sešas balsis. Tādēļ es nolēmu balsot pret šo ziņojumu, neskatoties uz to, ka Eiropas drošības tīklu vērtēju ļoti atzinīgi.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es absolūti nejūtos priecīga par šo ziņojumu un par veidu, kā mēs to šodien apskatījām, tomēr es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas samazina birokrātiju. Rūpniecības iekārtas būtiski palielina piesārņojošās emisijas Eiropā, taču smagā rūpniecība ir viens no mūsu ekonomikas dzinējspēkiem, un tā ir jānodrošina padarīt emisijas videi nekaitīgākas.

Manam reģionam, *West Midlands*, kas ir viens no industrializētākajiem reģioniem Apvienotajā Karalistē, šis ir ļoti svarīgs jautājums. Integrētā pieeja ir apsveicama, taču bažas rada stingrie noteikumi, kas izklāstīti šajā ziņojumā, un es domāju, ka tās īstenošanas izmaksām nevajadzētu būt tik lielām, ka tās grauj vides aizsardzības noteikumu ievērošanu.

Mums ir vajadzīgas Eiropas drošības tīkla pārbaudes, un mums ir jāizskata tādi jautājumi kā kūtsmēslu un pusšķidro mēslu izmantošana, kuri, manuprāt, nav samērojami ar videi sniegto labumu.

Vides labā administratīvajam slogam un izmaksām ir jābūt proporcionālām, jo, ja tā būs, tad mēs atradīsimies situācijā, kurā ieguvējas būs visas puses un kura uzņēmumiem palīdzēs izpildīt savas saistības attiecībā uz vidi, būtiski palīdzēs cīņā pret klimata pārmaiņām un spēs uzlabot jaunu un vecu cilvēku veselības stāvokli visā manā reģionā.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo ziņojumu. Lai gan tajā varētu būt arī labi punkti, galu galā tas aizgāja par tālu. Es atbalstu Eiropas Savienības regulu racionalizēšanu, taču ne tādā gadījumā, ja tās tiek padarītas birokrātiskākas, grūti pārvaldāmas un rūpniecībai nelabvēlīgas.

Mēģinājums šajā tiesību aktā iekļaut arī lauksaimniecību man šķiet pilnīgi nepieņemams un ir aizgājis par tālu. Tas ir jānoraida. Augsnes aizsardzības ierosināšana nav Eiropas Parlamenta pienākums, un visā Eiropas Savienībā to nemaz nevar izdarīt. Šim jautājumam ir jābūt valstu valdību atbildībai.

Vēlos jautāt, kādēļ par šo jautājumu nenotika konsultācijas ar Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteju? Jūs nevarat ieviest regulas, kas ir destruktīvas un spiež cūkkopjus un putnkopjus pārtraukt uzņēmējdarbību. Patiesība ir tāda, ka mēs Eiropā ieviešam regulas un ierobežojam Eiropas ražošanas nozari, tajā pašā laikā

atļaujot Eiropas Savienībā importēt tādas preces, kas nav ražotas atbilstoši Eiropā pastāvošajiem standartiem. Es to nevaru pieņemt.

*
* *

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar pārstrādāšanas procedūru bija zināmas diskusijas, un šajā sakarībā tika minēts arī mans vārds. Vispirms es vēlētos norādīt, ka *Marylène Renault*, nevis es, bija tā referente, kura šo procedūru ieviesa mūsu Reglamentā.

Varbūt ir vajadzīgs neliels paskaidrojums par Parlamenta priekšsēdētāja pareizo rīcību. Mūsu priekšā bieži vien ir tiesību akti, kas 15., 16. vai 17. reizi groza kādus jau esošus tiesību aktus. Tas ir ļoti mulsināši cilvēkiem, kuriem ar šiem tiesību aktiem ir jāstrādā. Mēs pamatoti esam uzsākuši šādu tiesību aktu sistematizēšanu — to apvienošanu vienā, viegli lasāmā un kontrolējamā tekstā. Mēs to darām bieži, un, tā kā tas nemaina saturu, tad mums ir pieejama vienkāršota procedūra.

Taču, kad nonākam pie pārstrādāšanas, mums ir grūtības. Šajā gadījumā Komisija izsaka priekšlikumu grozīt vienu pašreizējo tiesību aktu kopuma elementu, pārējo tā daļu vienkārši sistematizējot bez jebkādas grozīšanas. Mēs brīvpātīgi esam apņēmušies iesniegt satura grozījumus vienīgi attiecībā uz to daļu, kuru ierosina grozīt Komisija, un pārējās daļas sistematizēšanu neizmantojot kā iespēju atkārtoti uzsākt satura pārskatīšanu. Varbūt mums to tomēr vajadzētu darīt, kā to ierosināja kāds mūsu kolēģis. Taču tad saskaņā ar Līgumu būtu problēmas saistībā ar iniciatīvas tiesību piešķiršanu mums un Komisijai. Tomēr tā noteikti nav problēma gadījumos, kad kolēģi pamatoti sūdzas par priekšsēdētāja rīcību. Saskaņā ar spēkā esošo Reglamentu, kuru mēs sev — Parlamentam — esam izstrādājuši un kuru mēs ar absolūtu vairākumu atbalstījām, attiecīgā procedūra ir tikusi ievērota.

*
* *

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas pilnīgi nevajadzīgi cenšas lauksaimniecībai uzlikt milzīgu regulējuma slogu, ko tas ieviešis. Nesen es savā vēlēšanu apgabalā tikos ar dažiem ražotājiem. Es redzēju visus dokumentus, kuru aizpildīšana ir uzkrauta attiecīgajam ražotājam, jo uz viņu šis regulējums jau attiecas. Man pārskrien drebuļi, iedomājoties, kas notiks ar parastajiem, ļoti pieticīgu apjomu ražotājiem, kad arī viņi tiks pakļauti šim milzīgajam un pilnīgi nevajadzīgajam regulējuma slogam.

Es domāju, ka šis ziņojums mūs lielā mērā ved nepareizā virzienā, un es priecājos vismaz par to, ka biju šeit, lai balsotu pret to.

- Ziņojumi: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es neprasīju iespēju sniegt skaidrojumu par balsojumu par *Maňka* kunga ziņojumu, jo domāju to apvienot ar šo skaidrojumu un jo abi šie ziņojumi ir par to, kā mēs nākamgad risināsim budžeta jautājumu; un manis nākamgad šeit vairs nebūs, jo jūnijā došos prom. Es zinu, ka plenārsēžu zāles otrā pusē valda lielas bažas par šo jautājumu.

Es vēlējos noteikt tikai dažus pamatnoteikumus, kas līdz šim šajos ziņojumos ir tikuši ignorēti. Mums vajadzētu būt uzmanīgiem attiecībā uz to, cik lielu naudu atvēlam NVO un aģentūru finansēšanai, jo patlaban tajās ir milzīgas problēmas ar Eiropas nodokļu maksātāju naudas izmantošanu. Kā piemēru šeit minēšu Eiropas Pamattiesību aģentūru, kuras darbību pašlaik izmeklē Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

Vārdu sakot, milzīgās ekonomikas lejupslīdes un grūtību laikā mums varbūt vajadzētu samazināt pašiem savu budžetu, lai vairāk naudas varētu nosūtīt atpakaļ valstu kasēm, kurām tā steidzami ir vajadzīga un kuras notiekošo izjūt vissāpīgāk. Un šajā laikā, kad uzņēmumi un valdību departamenti visā pasaulē nodarbinātības jomā pieņem svarīgus — gandrīz neracionālus — lēmumus, mums būtu jāparūpējas, lai šim Parlamentam būtu tikai viena darba vieta.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo ziņojumu. Lai gan tas ir atzīstami, ka nelegālā imigrācija un cīņa pret terorismu tiek noteiktas par prioritātēm un ka Parlaments beidzot aicina Komisiju cieši uzraudzīt līdzekļu izmantošanu Kosovā un arī Balkānu valstīs, ņemot vērā steigā īstenoto paplašināšanos, lai Bulgārija un Rumānija kļūtu par ES dalībvalstīm, tomēr ir jāizsaka nožēla par to, ka nav ierosināti nekādi pasākumi un nav izvirzīti nekādi nosacījumi.

Starp citu, mana partija aizstāv paplašināšanās apturēšanu pēc Horvātijas pievienošanās. Taču, atgriežoties pie ziņojuma, vēlos uzdot tikko jau skarto jautājumu, kādēļ šis Parlaments neuzņemās aizstāvēt dažu to pilnīgi nevajadzīgo nevalstisko organizāciju (NVO) un Eiropas aģentūru likvidēšanu, kuras nav pakļautas nekāda veida demokrātiskai kontrolei, bieži vien savas pilnvaras interpretē pārāk plaši un pieprasa Eiropas nodokļu maksātāju naudu, neko nesniedzot pretī?

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, tas ir lieliski, ka Parlaments uzsver, ka visiem šī Parlamenta deputātiem jābūt vienlīdzīgai piekļuvei valodu nodrošinājumam. Parlamentam ir jākļūst patiesi daudzvalodīgāms. Noteikti var teikt, ka to darbinieku darba apstākļiem, kurus nodarbina uzņēmumi, kam ir līgumattiecības ar Parlamentu, ir jāatbilst šiem valodu noteikumiem.

No otras puses, sadaļā par ēkām Parlaments izvairās ieņemt skaidru nostāju attiecībā uz ikmēneša pārbraucieniem uz Strasbūru, kas gadā izmaksā apmēram 200 miljonus eiro. Tas Eiropas pilsoņiem, nodokļu maksātājiem, nedod pozitīvu mājienu, un tas ir viens no iemesliem, kādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz abiem balsojumiem par budžetu es vēlētos norādīt uz to, ko jautā daudzi cilvēki: kādu ieguldījumu Eiropas budžets var dot fiskālu stimulu radīšanā ekonomiskās krīzes laikā? Atbilde ir: ļoti nelielu. Viss Eiropas Savienības budžets veido mazāk nekā 1 % no IKP, un pēdējos gados šī daļa no IKP ir samazinājusies. Makroekonomikas izpratnē tas ir ļoti mazs budžets, un tas ir kaut kas tāds, ko eiroskoptiķi noteikti pacentīsies atcerēties.

No otras puses, atsevišķās jomās tā strukturālā nozīme var būt milzīga un pamazām var uzlabot Eiropas ekonomikas struktūru. Attiecībā uz pētniecību un attīstību un dažiem reģioniem piešķirto līdzekļu un sociālo līdzekļu tērēšanas aspektiem, mēs varam palīdzēt ekonomiku sagatavot atgūšanās periodam.

Es priecājos, ka šie budžeta posteņi budžetā pamazām iegūst aizvien lielāku daļu un ka lauksaimniecības un vēl dažu citu posteņu finansējums samazinās. Tomēr es domāju, ka šī tendence ir jāpaātrina un ka turpmāk mums daudz straujāk jāstrādā attiecībā uz resursu novirzīšanu jomām, kurās tie var sniegt patiesu labumu.

- Ziņojums: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Es balsoju par šī ziņojuma alternatīvo priekšlikumu un atturējos no balsošanas par pašu ziņojumu. Nav šaubu, ka integritāte tiešsaistes azartspēļu jomā ir ļoti svarīga. Mums ir jānodrošina, ka tiek novērsta visas iespējamās kriminālās darbības, kas varētu skart šo jomu. Tomēr tas nenozīmē, ka mums ir jāpievēršas protekcionismam. Ir jāpatur prātā, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība Eiropas Savienības teritorijā ir vispārāzīts Eiropas Savienības pamatprincips, un tādēļ mēs nedrīkstam ķerties pie protekcionisma. Turklāt, ņemot vērā, ka runājam par tiešsaistes azartspēlēm, ir vērts atzīmēt, ka internets mums jau tagad sniedz virkni drošības pasākumu, kurus varam izmantot par pamatu, tādas kā pienākums pieslēgties pirms spēles sākuma vai tādu atsevišķu darbību izsekošana, kas pēc savas būtības varētu būt krāpnieciska, vai pat izmantoto kredītkaršu identifikācija. Tādēļ mums ir jāsaka „jā” integritātei un „nē” protekcionismam.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Dāmas un kungi, azartspēļu attīstība internetā ir jauna parādība, kas nepazīst valstu robežas un kam ir negatīvas sekas, kurām mums ES visiem kopā nekavējoties ir jāstājas pretī, lai nodrošinātu efektīvu bērnu un jauniešu aizsardzību. Dalībvalstīm pēc iespējas drīzāk ir jāievieš vienots noteikumu kopums par maksājumiem, tajā iekļaujot arī identitātes un vecuma pārbaudes. Galvenais jautājums, protams, ir profilakse, un tādēļ es iesaku visā Eiropā ieviest aizliegumu izmantot azartspēļu reklāmas, kuru mērķauditorija ir jaunieši, — kā tas jau ir attiecībā uz alkoholu un tabaku. Mums ir jāuzrauga arī citas šīs izklaides industrijas nozares negatīvās sekas, proti, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un organizētā noziedzība kopumā. Un ciktāl tas attiecas uz šīm jomām — es pašos pamatos esmu pret brīvo tirgu.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es nebiju īsti pārliecināts par to, kā balsot par *Schaldemose* kundzes ziņojumu par tiešsaistes azartspēļu integritāti un kāda iemesla dēļ balsot. Tādēļ es to pajautāju pensionāriem. Vakar es satiku pensionāru, vārdā *Ugo Rossi*, kurš ir pensionēts amatnieks. Viņš man teica: „Ak, tiešsaistes azartspēles, es tajās esmu zaudējis EUR 10 000.” Nedaudz vēlāk es satiku pensionāri *Lucia Annone*. Viņa man teica: „Nerunājiet ar mani par tiešsaistes azartspēlēm, es tajās esmu zaudējusi EUR 100 000.” Taču to, kā es balsošu, es izlēmu tad, kad pat mana māte, kurai ir 94 gadi, man teica: „Tu man iedevi datoru, un nu es esmu zaudējusi visu savu 2009. gada marta pensiju, kas ir EUR 450.” Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, tajā brīdī es nolēmu, ka, lai protestētu pret azartspēlēm un lai tās visā Eiropā tiktu izskaustas, man ir jābalso pret šo ziņojumu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm ir jābūt skaidriem un nepārprotamiem tiesību aktiem, kas ierobežotu, kontrolētu un atbildētu par gandrīz 3 miljardiem eiro, kuri veido azartspēļu industrijas ikgadējo kopienākumu. Tomēr, pēc *Schaldemose* kundzes sniegtajiem datiem, šie 3 miljardi eiro ir tikai 5 % no kopējā azartspēļu tirgus apjoma Eiropas Savienībā.

Tādēļ šīs industrijas nozīmība un ietekme, kā arī tās radītie draudi ir acīmredzami. Azartspēles bieži vien pamatoti tiek saistītas ar starptautiska līmeņa noziedzību, un pārrobežu azartspēļu grupas, kuras daudz vieglāk ir vadīt internetā, apdraud dažādu valstu tiesību aktus un pakļauj riskam valstu suverenitāti.

Ir svarīgi atzīmēt arī negatīvās sekas, ko azartspēles atstāj uz veselību. Būdams medicīnas doktors, esmu labi informēts par atkarību veicinošu azartspēļu kaitīgumu. Eiropas Parlaments šos jautājumus nedrīkst novērtēt par zemu.

Ja runājam par krāpšanu un kriminālu darbību novēršanu un finansiālajiem un medicīniskajiem jautājumiem, kas saistīti ar tiešsaistes azartspēlēm, es Eiropas Parlamentu aicinu atkārtoti balsot par arvien labākiem un labākiem risinājumiem nākotnē.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es par šo ziņojumu balsoju tāpat kā *Busuttil* kungs, un man bažas rada šo diskusiju līmenis. Patiesībā, bija neticami, cik daudz nieku tika minēti šajās debatēs, kā to ar savu piemēru parādīja kolēģis *Fatuzzo* kungs, kurš tikko aizgāja. Ir pilnīgi aplami teikt, ka mums visā kontinentā ir jāaizliedz tiešsaistes azartspēles tikai tādēļ, ka trīs veci ļaudis labprātīgi ir zaudējuši kādu naudas summu.

Šīs debātes parādīja daudzās valstu atšķirības, un debatēs it nemaz nebija godīguma. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja lika veikt pētījumu, kurš parādīja, ka tiešsaistes azartspēles nerada lielāku kaitējumu kā parastās azartspēles, kas tiek spēlētas valstu loteriju uzņēmumiem piederošās vietās. Tas ietvēra arī vienu daļu par atgriešanos pie integritātes garantēšanas sportā. Diemžēl šīs debātes ir attālinājušas tiešsaistes azartspēļu spēlētājus un sporta uzraudzības iestādes vienus no otriem vairāk nekā jebkad līdz šim tā vietā, lai savestu kopā un mēģinātu rast vienotu risinājumu. Tās ir parādījušas, cik liela ir vajadzība pēc foruma, kurā šīs divas grupas varētu sanākt kopā un apspriest šo jautājumu. Diemžēl šī acīmredzot nav īstā vieta.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs visi zinām, ka azartspēles ir ļoti satraucošs temats. Jums ir tikai jāpaklausās runas, kas tika teiktas pirms manis. Ir cilvēki, kuri uzskata, ka azartspēles ir paša nelabā roku darbs un ka to dalībnieki ir pelnījuši iemesānu elles ugunīs un visus iespējamus zaudējumus uz šīs zemes un arī aizkapa dzīvē. Pieļauju, ka tā tomēr ir ekstrēma nostāja, taču, ja paskatāties uz ziņojumā izmantoto valodu — jautājumi par pārredzamu nozari, kas aizsargā sabiedrības un patērētāju intereses, cīņa pret krāpšanu un citām kriminālām darbībām, kaitējuma patērētājiem nepieļaušana —, tad redzat, ka, lai gan daudz mīkstinātākā veidā, tomēr attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm šajā ziņojumā tiek paustas tās pašas emocijas.

Taču padomāsim par šī ziņojuma liekulību. Par tiešsaistes azartspēlēm tajā tiek runāts šādā negatīvā un nozarei kaitējošā veidā, taču nekas nav teikts par valsts monopoliem, kas slēpjas aiz emociju pilnas valodas, lai varētu turpināt izstumt privātos inovatīvos konkurentus. Būsim godīgi šajās debatēs, skaidri pasakot, par ko tās īsti ir. Tās ir par valsts monopolu saglabāšanu, un mēs zinām, pie kā tas novedīs: tas novedīs pie ceļa uz dzimtbūšanu.

- Ziņojums: Maria Petre (A6-0088/2009)

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, kvalitatīva pārtika Eiropā nav tikai vēlme: tai ir jābūt realitātei. Taču tās ražošanai ir vajadzīgi godīgi nopelnīti un konkurētspējīgi ienākumi. Mūsu lauksaimniecības produktu ražotājiem arī jābūt iespējai pietiekami nopelnīt, lai segtu izmaksas, kas rodas saistībā ar ES pārtikas nekaitīguma, dzīvnieku labturības un vides aizsardzības prasībām. Saskaroties ar lētākiem, kā arī zemākas kvalitātes importa produktiem, ar kvalitātes sniegtajām konkurences priekšrocībām bieži vien nepietiek: tādēļ par galveno instrumentu mūsu ražotāju konkurētspējas saglabāšanā jāklūst KLP finansējums. Tam ir jāklūst par *quid pro quo*, lai varētu segt augstās izmaksas, ko uzliek ES regulējums.

Es izsaku nožēlu arī par ilgstošo ražotāju izmantošanu no to lielo izplatītāju puses, kuri patlaban dominē Eiropas pārtikas tirgos. Viņi turpina ļaunprātīgi izmantot savu dominējošo stāvokli, ik uz soļa ekspluatējot ražotājus pat tādā mērā, ka tiem ir jāmaksā par produktu reklāmu.

- Ziņojums: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, paldies, ka man tiek dota šī iespēja paskaidrot, kā es balsoju. Jums droši vien nebūs nekāds pārsteigums, ka es balsoju par šo ziņojumu, ņemot vērā, ka tā autors ir ļoti labs britu Konservatīvās partijas pārstāvis un mans kolēģis.

Šajā ekonomisko grūtību laikā ir jāuzmanās no aicinājumiem uz lielāku protekcionismu un no aicinājumiem uz laiku atcelt mūsu parastos noteikumus attiecībā uz konkurenci un valsts atbalstu. Mēs redzam, ka prezidents *Sarkozy* aicina uz protekcionismu, apgalvojot, ka nodokļu maksātāju nauda ir jāizmanto, lai aizsargātu Francijas autobūves rūpniecību. Līdzīgus tiesību aktu kopumus mēs redzam arī Amerikā. Jutos ieinteresēts, kad nesen kādā amerikāņu žurnālā redzēju Amerikas autobūves uzņēmumu apmaksātu reklāmu, kurā bija teikts: „Jūs nevēlējāties pirkt mūsu automašīnas. Tādēļ, lai saglabātu mūsu uzņēmumu dzīvotspēju, mēs vienalga saņemsim jūsu naudu no nodokļos samaksātās naudas.” Šķiet, ka tik tālu nu ir nonācis. Tā kā uzņēmumi nepiedāvāja preces un pakalpojumus, kurus patērētāji vēlētos pirkt, mēs tagad atmetam visus noteikumus par valsts atbalstu un uzturam uzņēmumus, kas ilgtermiņā varētu arī neizdzīvot. Mēs saprotam, ka darba vietas ir svarīgas, taču pārliecināsimies, ka pieņemam patiesi labus lēmumus par ekonomiku.

- Ziņojums: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, diemžēl MVU vēl aizvien neveido ekonomikas mugurkaulu, it īpaši jaunajās dalībvalstīs, taču, neskatoties uz to, tie dod cerību uz zināmu drošību nodarbinātības jomā. Mums, protams, ir vajadzīgi elastīgāki nodarbinātības tiesību akti, lai šie mazie uzņēmumi varētu elastīgi reaģēt uz jauniem pieprasījuma veidiem un vieglāk algot speciālistus atbilstoši to jaunajiem mērķiem. Mums ir jāatvieglo gan uzņēmumu dibināšana, gan arī to likvidēšana. Un vissvarīgākais ir tas, ka mums ir nepieciešama vieglāka piekļuve ne vien kredītiem, bet arī finanšu resursu saņemšanai no Eiropas fondiem. To visu mēs zinām. Pēdējo piecu gadu laikā mēs šeit, Eiropas Parlamentā, esam paveikuši daudz darba, taču dalībvalstu ziņā ir uztvert šīs lietas nopietni un ieviest tās praksē, nevis tikai runāt par tām. Tagad, šajā krīzes laikā, ir pārpārēm skaidrs, kas šajā jomā tika palaists garām, it īpaši jaunajās dalībvalstīs. Es balsoju par *Herczog* kundzes ziņojumu, taču tas viss būs vēltīgi, ja dalībvalstis saistībā ar to nevēlēsies piestrādāt.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Herczog* kundzes ziņojumu. Eiropas Savienībā ir 23 miljoni MVU. Tie veido līdz 99 % no visām firmām un nodrošina darbu vairāk nekā 100 miljoniem ES pilsoņu. Tādēļ pašreizējās krīzes laikā tie spēlē galveno lomu ekonomikas izaugsmē, sociālajā kohēzijā un sevišķi darba vietu radīšanā. MVU ir dinamiski, un tiem piemīt spēja ieviest jauninājumus un attīstīties. Tie dod būtisku ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā.

Kredīti un aizņēmumi ir galvenie MVU finansējuma avoti Eiropā. Tas, ka MVU parasti tiek uzskatīti par riskantiem, tiem rada grūtības piekļūt finansējumam. Ir ļoti svarīgi MVU noteikt labvēlīgus nosacījumus finansējuma iegūšanai gan no aizņēmumiem, gan no ES fondiem un tādējādi ilgtermiņā nodrošināt to uzņēmējdarbību.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju šo ziņojumu, jo, kā mēs jau dzirdējām, mazie uzņēmumi ir mūsu ekonomikas mugurkauls. Daudzu dalībvalstu ekonomikas glābšanas plānos ir uzsvēta svarīgā loma, ko mazie uzņēmumi var spēlēt, lai izvestu mūs no pašreizējās krīzes.

99,2 % mana reģiona uzņēmumu nodarbina mazāk nekā 49 cilvēkus. *West Midlands* reģionā ir lielāks mazo uzņēmumu skaits nekā jebkurā citā Apvienotās Karalistes reģionā. Nosakot, ka tiks apsvērtas dalībvalstu kompetence attiecībā uz tādām jomām kā tiesības uz kolektīvām sarunām, šis ziņojums būs devis lielu ieguldījumu, lai nodrošinātu, ka mēs visi vispirms domājam par mazākajiem.

Sevišķi atzinīgi es vērtēju to, ka šajā ziņojumā uzsvars likts uz grūtībām, ar kādām mazie uzņēmumi saskaras saistībā ar piekļuvi kredītiem, kā arī uz izglītībai un apmācībām un pirmām kārtām pētniecībai nepieciešamo laiku un resursiem. Valstu robežas mazajiem uzņēmumiem, kas arvien vairāk sadarbojas ar partneriem visā Eiropā, kļūst aizvien nesvarīgākas. Tomēr situācijās, kad tie iesaistās pārrobežu tirdzniecībā, mums tie ir jāaizsargā ar tādiem pasākumiem kā mans ziņojums par parādnieku īpašumu atgūšanu.

ES ir arī jāveic būtiski pasākumi, lai MVU tiktu nodrošināta piekļuve finansējumam, kas nozīmē, ka mums ir jānodrošina tādu mikrokredītu pieejamība, kurus neizsniedz bankas. Mēs to varam izdarīt, neņemot naudu no nodokļu maksātāju līdzekļiem, piemēram, izmantojot struktūrfondus un izveidojot mikrokredītu iestādes. Šī iniciatīva var ierobežot bezdarbu un no jauna iedarbināt mūsu ekonomiku.

Gary Tittley (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es šo ziņojumu vērtēju atzinīgi, taču ar vienu vai diviem nelieliem iebildumiem. No manas kolēģes *Gill* kundzes mēs dzirdējām, cik svarīgi ekonomikai ir mazie uzņēmumi un kā tie šobrīd nes visu grūtību radīto smagumu. Nelaipe ir tā, ka Eiropas Savienība ir piemērota tikai un vienīgi lielajiem uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai runājam par tiesību aktiem, vai — par piekļuvi tirgiem vai finansējumam.

Mēs bieži runājam par labāku regulējumu, taču tas, kas mums tiešām ir vajadzīgs, ir proporcionalitāte. Mums ir jānodrošina, ka mūsu tiesību akti ir atbilstīgi risināmajām problēmām, un īpaši tas attiecas uz piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles jomu, par kuru šodien jau runājam. Šeit runa tiešām ir par lielajiem uzņēmumiem, nevis par mazajiem uzņēmumiem, un mums tas būtu jāņem vērā.

Es atzinīgi vērtēju tādas iniciatīvas kā iniciatīva attiecībā uz vienoto rīcību mikrofinanšu institūciju atbalstam Eiropā (*JASMINE*), kas, manuprāt, mūs ved pareizajā virzienā, taču mums ir jādomā par finansējumu, tirgus piekļuvi un regulējumu, kā arī par mazo uzņēmumu īpašajām vajadzībām.

Ļaujiet izteikt vienu īpašu lūgumu: mums ir vienotais tirgus, taču nav vienota Kopienas patenta. Mēs saistībā ar to strādājam jau gadiem, un tas patiesi ir apkaunojoši, ka nevaram šo problēmu atrisināt. Tās atrisināšana varētu būt vislielākā palīdzība uzņēmumiem Eiropas Savienībā. Darīsim kaut ko šajā jomā!

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties tulkim par to, ka viņi ir palikuši šeit, — atšķirībā no *Beazley* kunga, kurš jau pirms krietna laika izmantoja iespēju aiziet pusdienās,

Es vēlētos paskaidrot, ka dalība lielas grupas sastāvā nebūt nenozīmē visu to, kas varētu likties. Ir ļoti grūti saņemt uzstāšanās laiku dažās svarīgākajās debatēs, ja nepiekrītat šīs lielās grupas viedoklim, proti, neesat ielaidies pamatīgos kompromisos attiecībā uz savu nostāju, kā arī neesat sēdējis nebeidzamās, neaptverami garlaicīgās sanāksmēs, un tādēļ tādiem cilvēkiem kā man balsojumu skaidrojumi ir ļoti svarīgi.

Es domāju, ka kopumā Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts un jebkurš mēģinājums atzīt mazo uzņēmumu vajadzības būtu jāvērtē atzinīgi. Patiesībā tieši sliktais regulējums laikā, kad man pašam bija savs mazais uzņēmums, bija tas, kas mani ievada politikā, lai es varētu pamēģināt izmainīt vismaz vienu konkrētu lietu.

Tomēr esmu pārliecināts, ka ikviens šeit izstrādātais regulējums noteikti radīs vairāk mazo uzņēmumu. Diemžēl pašlaik tie pārsvarā ir lieli uzņēmumi, kas pēc daudzu Eiropas tiesību aktu stāšanās spēkā pamazām pārvēršas par mazajiem uzņēmumiem, kuri nodarbina aizvien mazāku skaitu cilvēku, jo šī regulējuma dēļ tie samazina savu apgrozījumu un darba vietas pārceļ uz citām vietām ārpus mūsu kontinenta. Mums šajā Parlamentā ir ļoti jāuzmanās, lai mēs tiešām cilvēkus mudinātu uzsākt jaunu uzņēmējdarbību un neliktu darba vietas pārceļt uz citiem kontinentiem, jo ar savu regulējumu liekam tās likvidēt.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā iepriekšējais runātājs es arī vēlētos pateikties tulkim par to, ka viņi klausās mūsu runas. Esmu pārliecināts, ka jums tas sagādā mazāk prieka nekā mums.

Divi mani personīgie moto, kuru iemesli varbūt nav acīmredzami, ir „mazais ir skaists” un „izmēram nav nozīmes”. Es esmu no Londonas, kas, manuprāt, ir vislieliskākā pilsēta pasaulē un vislieliskākās valsts pasaulē galvaspilsēta. Lai gan mums vairs nav mūsu rūpniecības ar dūmojošiem skursteņiem, mums ir daudz mazu, radošajās nozarēs un modes industrijā strādājošu inovatīvu uzņēmumu, kas nepārtraukti rada jaunas darba vietas jomās ar reālām izaugsmes iespējām.

Kā minēja iepriekšējais runātājs, mēs redzam, ka daudzu Eiropas tiesību aktu mērķis ir kā ir palīdzēt uzņēmumiem, taču samērā bieži tie ir lielo uzņēmumu, kuri vēlas izstumt mazos uzņēmumus, lobēšanas rezultāts. Pirms dažiem gadiem es ēdu pusdienas kopā ar kāda ievērojama liela uzņēmuma pārstāvjiem, kas mazos uzņēmumus aprakstīja kā tādus, kuri vēlas dzīvot uz citu rēķina. Mums ir jānovērš šāda veida attieksme. Mums ir arī jāpalīdz mazajiem uzņēmumiem saistībā ar publiskā iepirkuma procedūrām un konkurenci ar lielajiem uzņēmumiem, taču tieši pašlaik mums tiem ir jāpalīdz pārvarēt kredītu trūkumu, lai nodrošinātu, ka dzīvotspējīgie uzņēmumi Eiropas Savienībā turpina augt un radīt labklājību un darbavietas.

Rakstiski balsojuma skaidrojumi

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0049/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Costa* kunga ziņojumu par atsevišķu noteikumu grozīšanu spēkā esošajos divpusējos nolīgumos starp dalībvalstīm un Armēnijas Republiku par atsevišķiem gaisa satiksmes pakalpojumu aspektiem. Es domāju, ka būtu jāpievieno pārvaldītāja izraudzīšanas klauzula, lai izvairītos no diskriminācijas starp Kopienas pārvaldītājiem un Eiropas Ekonomikas zonas un

Šveices pārvadātājiem. Turklāt es atbalstu 5. pantā minētās izmaiņas attiecībā uz gaisa pārvadājumu tarifiem, kuros noteikts, ka tarifiem, ko gaisa pārvadātāji var uzlikt par pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ir jāatbilst Eiropas Kopienas tiesību aktiem. Es uzskatu, ka šie grozījumi nāk par labu gan gaisa pārvadājumu nozarē strādājošajiem uzņēmumiem, gan arī pilsoņiem, jo tiek vienkāršotas birokrātiskās procedūras un tādu tiesisku konfliktu risināšana, kas parasti rodas situācijās, kad vienlaikus spēkā ir Kopienas regulējums un arī divpusējie nolīgumi.

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es saprotu, ka *Costa* kunga ziņojums attiecas uz to gaisa pārvadājumu pakalpojumu tehniskajiem aspektiem, kas tiek sniegti starp Eiropas Savienību un Izraēlu. Tomēr es balsoju pret šo ziņojumu, tādējādi izsakot savu protestu pret Izraēlas valdības vardarbīgajām darbībām Gazā, pat neskatoties uz to, ka *Hamas* kaujinieku veiktajiem raķešu uzbrukumiem Izraēlas apdzīvotajām vietām nav nekāda attaisnojuma un ka ikviens var saprast, ka Izraēla uz to reaģē.

Problēma ir tāda, ka nesenā Gazas iekarošana bija absolūti nesamērīga un lielā mērā haotiska, jo upuru skaits nevainīgo palestīniešu vīriešu, sieviešu un bērnu vidū bija simt reižu lielāks nekā Izraēlas armijas rindās.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem. Es piekrītu referenta priekšlikumam, ka nolīgums ir jāparaksta.

Es uzskatu, ka grozījumi izraudzīšanas klauzulā, klauzulā par aviācijas degvielas aplikšanu ar nodokli un cenu noteikšanas klauzulā attiecībā uz pašlaik spēkā esošajiem divpusējiem nolīgumiem ir atbilstošas. Es ceru, ka savstarpēja uzticēšanās pretējās puses sistēmām palīdzēs nolīguma īstenošanā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Costa* kunga ziņojumu par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem. Es referentam piekrītu, ka atsevišķu pakalpojumu, piemēram, gaisa pārvadājumu pakalpojumu, gadījumā ekonomiskā sadarbība ar Izraēlas Valsti ir jāveicina ne tikai abpusējo ieguvumu dēļ, bet arī pozitīvās ietekmes dēļ uz visu apkārtējo reģionu. Es pats esmu referents ziņojumam par kopējās aviācijas telpas ar Izraēlu veidošanu, kas saistīts ar Komisijas priekšlikumu par globālo nolīgumu par aviāciju ar šo Eiropas Savienībai svarīgo partneri Tuvajos Austrumos un arī Eiropas kaimiņattiecību politiku, kā arī ar vienu no galvenajiem tirdzniecības partneriem Eiropas un Vidusjūras reģionā.

Turklāt Izraēla jau ilgu laiku ir Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas dalībvalsts, tā ir izpildījusi savas saistības un pieņēmusi politiku, kas atbilst šajā jomā spēkā esošajiem starptautiskajiem tiesību aktiem, it īpaši attiecībā uz drošību un aizsardzību, kā arī vides aizsardzību un aviokompāniju darbinieku labklājību, un tas viss nozīmē, ka iepriekš minētais visaptverošais nolīgums ir jāīsteno Kopienas līmenī, tajā pašā laikā lielu uzmanību veltot aizvien pieaugošās satiksmes ietekmes uz vidi apspriešanai un piekļuves nosacījumu vienlīdzībai.

- Ziņojums: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par papildprotokola noslēgšanu Nolīgumam starp EK un Dienvidāfrikas Republiku, kas paredzēts, lai ņemtu vērā Rumānijas un Bulgārijas pievienošanos ES.

Tā kā Rumānija un Bulgārija ir pievienojušās ES, Eiropas Parlaments dos savu piekrišanu priekšlikumam Padomes lēmumam par papildprotokola noslēgšanu Tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīgumam starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai.

Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai visos nolīgumos, kurus ES ir parakstījusi ar trešām valstīm, Rumānija būtu minēta kā ES dalībvalsts. Rumānija ir pilntiesīga Eiropas saimes locekle, un tās nosaukums ir jāiekļauj visos ar ES saistītajos dokumentos. Rumānijai ir jābaida visas ES dalībvalsts tiesības un pienākumi.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atturējos no balsošanas par *Borrell Fontelles* kunga ziņojumu par papildprotokola noslēgšanu Nolīgumam starp EK un Dienvidāfrikas Republiku, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos ES. Es konstatēju, ka patiesībā nevaru pilnībā piekrist mana kolēģa paveiktajam.

- Ziņojums: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Kopš Šengenas līguma ieviešanas ir sasniegts būtisks progress. Šis līgums radikāli izmainīja daudzu Eiropas pilsoņu dzīvi, jo tas pievērsās jaunai pieejai robežu pārvaldībā.

Jaunais, 2002. gadā uzsāktais posms, kas veltīts integrētai robežu pārvaldībai, noveda pie kopējas tiesību aktu bāzes izveides, kopēja koordinācijas mehānisma, operatīvās sadarbības, kopējas integrētas riska analīzes, apmācīta personāla un sloga dalīšanas dalībvalstu starpā, gatavojoties Eiropas Robežsardzes korpusa izveidei.

Tagad, kad šis posms ir beidzies, ir laiks skatīties uz priekšu, lai panāktu patiesi integrētu robežu pārvaldību, lai sasniegtu divus mērķus — uzlabotu drošību un atvieglotu ceļošanu trešo valstu pilsoņiem. Šajā sakarībā es atbalstu Komisijas iesniegtos priekšlikumus Parlamentam; daudzi no tiem jau ir iztīrīti manā ziņojumā par Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām. Šajā gadījumā šķiet, ka mēs nenovēršami turpināsim iet pa šo ceļu un izteikt savu pozitīvo nostāju attiecībā uz ieceļošanas/izceļošanas reģistrācijas sistēmu, robežšķērsošanas atvieglošanu ceļotājiem un elektroniskās ceļošanas atļaujas sistēmas ieviešanu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Dalībvalstis vēl arvien ir atbildīgas par savu robežu kontrolēšanu, taču tikai vispārējs nolīgums un kopēja politika mums ļaus risināt robežu pārvaldības un migrācijas plūsmu pamatproblēmas.

Reģions bez iekšējām robežām nevar funkcionēt bez dalītas atbildības un solidaritātes ārējo robežu pārvaldībā. Ir jāpatur prātā tā galvenais iemesls: ES ārējās robežas katru dienu šķērso vairāk nekā 300 miljoni ceļotāju.

Patiesi integrētai robežu pārvaldībai ir jāstrādā pie divu pamatmērķu sasniegšanas: pie drošības uzlabošanas un ceļošanas atvieglošanas tiem cilvēkiem, kas vēlas ieceļot legāli, kā arī likumīgu iemeslu dēļ.

Tomēr bez visaptveroša ES robežu stratēģijas ģenerālpilāna mēs nevaram turpināt pieņemt atsevišķas jaunas iniciatīvas. Ir svarīgi arī izvērtēt jau esošās sistēmas, lai noteiktu, vai patiesi ir vajadzīga jaunu instrumentu izveide, kā arī lai noteiktu to dzīvotspēju, uzticamību, sadarbību un izmaksas, kā arī to, vai pietiekamā mērā ir apsvērti personu pamattiesību aizsardzības aspekti.

Gérard Deprez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atbalstu Hennis-Plasschaert kundzes ziņojumu par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā.

Saskaroties ar vajadzību pastiprināt iekšējo drošību, tajā pašā laikā atvieglojot ceļošanu trešo valstu pilsoņiem, Komisija ir ierosinājusi trīs risinājumus: ieceļošanas un izceļošanas reģistrāciju, kas ir svarīga, lai novērstu to, ka cilvēki pārsniedz vīzā norādīto uzturēšanās termiņu, robežšķērsošanas atvieglošanu *bona fide* ceļotājiem un elektroniskās ceļošanas atļaujas sistēmas ieviešanu, sekojot piemēram, ko rāda sistēma, kura Amerikas Savienotajās Valstīs ir spēkā jau no janvāra. Attiecībā uz pēdējo punktu, es vēlētos uzsvērt, cik svarīgs ir Komisijas politikas pētījums, kurā tika analizēta šāda veida sistēmas efektivitāte, ietekme un praktiskās īstenošanas iespējas: mums ir vajadzīgs objektīvs šīs sistēmas lietderīguma un patiesās, nevis tikai paredzētās pievienotās vērtības novērtējums.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka, pirms varam ieviest šo iespaidīgo instrumentu, ir jāizpilda divi priekšnosacījumi: mums ir jāpaātrina otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) ieviešana, lai varētu uzsākt pasu un vīzu biometriskās pārbaudes, un ir jāpārbauda šīs sistēmas ietekme uz personas datu aizsardzību, lai nodrošinātu, ka šis pasākums ir samērīgs.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Tik rets gadījums kā šis noteikti ir jāuzsver. Šis patstāvīgais ziņojums par ES ārējo robežu pārvaldības nākotni ir ļoti saprātīgs, un tam ir raksturīgs zināms reālists attiecībā uz tajā ierosinātajām lietām, vispirms jau attiecībā uz ES robežu pārvaldības atkārtotu novērtēšanu un uz esošo sistēmu darbības, efektivitātes un sadarbības kritisku un padziļinātu analīzi.

Mēs varam būt optimisti, nebūdami lēticīgi, un varbūt pēc tam varētu notikt arī debātes.

Kā piemērs, lai palīdzētu mums saprast, kāds ir šī teksta autoru noskaņojums, šeit ir divi fragmenti no tā.

Pirmajā fragmentā tiek atzīts, ka „panākt līdzsvaru starp aizvien lielāka skaita cilvēku brīvu pārrobežu pārvietošanos un Eiropas pilsoņu lielākas drošības garantēšanu ir sarežģīts uzdevums...”. Tā tas ir, taču kādā citā vietā mēs lasām, ka „pasākumi robežaizsardzības uzlabošanai cieši jāsaista ar pasažieru plūsmas atvieglošanu un mobilitātes veicināšanu pastiprinātas globalizācijas pasaulē”.

Šizofrēnija šādā pakāpē mums nav aptverama.

Roselyne LeFrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Jau no paša sākuma man kā Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā „ēnu” referentei par šo ziņojumu bija nopietni iebildumi attiecībā uz Eiropas Komisijas paziņojumā minētās iecerēšanas/izceļošanas sistēmas lietderību un efektivitāti. Šādas sistēmas ieviešana, kuru tiešā veidā iedvesmojusi *US-VISIT* programma, nozīmētu milzīgus ieguldījumus, lai cīnā pret nelegālo imigrāciju un noziedzību varētu sasniegt tikai pavisam nekonkrētus rezultātus. Katrā ziņā tieši to parāda šis ASV veiktais eksperiments.

Turklāt, manuprāt, šie iepļānotie pasākumi, kas paredz plašu personas datu savākšanu, rada risku attiecībā uz privātuma aizsardzību. Šim viedoklim piekrīt arī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.

Tā kā vairāki mani grozījumi, kuru mērķis bija norādīt uz bažām par šīs sistēmas vajadzību un samērīgumu un izteikt kritiku par aizdomu kultūru, kas aizvien vairāk izplatās lēmumu pieņemšanas procesā saistībā ar ārējo robežu pārvaldību, tika pieņemti, tad tas man lika šo ziņojumu plenārsēdes laikā apstiprināt.

Laikā, kad globālā ekonomika ir nonākusi krīzē, Eiropas budžetam, neapšaubāmi, ir citas prioritātes.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Patstāvīgais ziņojums par ES robežu pārvaldību ir svarīgs, jo tas darbosies kā rokasgrāmata attiecībā uz tiesību aktiem, ko EK ierosinās 2009. gadā. Būdam *PPE-DE* grupas referents, es uzskatu, ka tekstā ir jābūt paustam skaidrākam atbalstam nākamo soļu sagatavošanai integrētai robežu pārvaldībai.

Kas attiecas uz ES iecerēšanas/izceļošanas sistēmu, daļa no datiem, kurus nepieciešams savākt šīs sistēmas izveidei, jau ir apkopota tādās sistēmās kā Vīzu informācijas sistēma (*VIS*), Šengenas Informācijas sistēma (*SIS*) un *EURODAC*. Lai racionalizētu izmaksas, Komisijai ir jāvada šo sistēmu sadarbība un jāpaplašina to funkcionalitāte.

ES pilsoņiem dotā iespēja Reģistrēto „*bona fide*” ceļotāju programmas ietvaros izmantot automātiskos vārtus ir apsveicama, jo palīdzēs paātrināt ceļotāju plūsmu un novērst sastrēgumus. Tomēr es esmu ierosinājis terminu „*bona fide* ceļotājs” aizstāt ar „biežs ceļotājs”, lai novērstu iespēju, ka pārējie ceļotāji tiek uzskatīti par „augsta riska” ceļotājiem.

Elektroniskās ceļošanas atļaujas sistēmas izveide nav finansiāli pamatota. Tādēļ es esmu ierosinājis to aizstāt ar obligātu prasību, ka trešo valstu pilsoņiem, iecerējot ES, jāizmanto biometriskās pases un ka tad viņiem nav vajadzīga vīza.

Lai sasniegtu ES stratēģiskos mērķus, Komisijai nevajadzētu sākt izstrādāt jaunus instrumentus, kamēr jau esošie instrumenti vēl ir pilnībā darboties spējīgi un uzticami.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ārējo robežu drošība ir joma, kuru pietiekamā mērā neesam apskatījuši ne mēs šeit, Eiropas Parlamentā, ne arī citas Kopienas iestādes. Es šo ziņojumu atbalstīju, jo esmu pilnīgi pārliecināts, ka labāka trešo valstu pilsoņu identifikācija ir svarīga ne tikai tāpēc, ka tā palīdzēs ES teritorijā neieļaut cilvēkus, kuriem iecerēšanas atļauja nebūtu jādod, bet arī tāpēc, ka tiem cilvēkiem, kas ceļo likumīgi, tā atvieglos piekļuvi.

Starp daudzajiem svarīgajiem ieteikumiem un novērojumiem, kas minēti šajā ziņojumā, es īpaši vēlētos pakavēties pie tā, cik svarīgi ir, lai robežu pārvaldības jomā būtu visaptverošs ģenerālplāns. Lai gan pašreiz citas prioritātes nosaka institucionālas pārmaiņas ES, vissvarīgākais ir integrēt daudzās robežu programmas, vai tās būtu tikai ierosinātas, vai arī jau pastāvošas, lai izvairītos no nevajadzīgas dublēšanās un liekām izmaksām.

Es vēlos uzsvērt arī to, cik svarīgi ir šo potenciālo plānu saskaņot ar Šengenas zonas pieredzi un mērķiem, jo tā ir visuzskatāmākais piemērs tam, kāda veida atklātu teritoriju mēs visi Eiropā vēlamies redzēt. Mums nav vajadzīgas pagaidu procedūras, nemaz jau nerunājot par savstarpēji nesaderīgiem mehānismiem.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo domāju, ka ES iekšējās robežkontroles atcelšana ir liels solis uz priekšu Eiropas integrācijas procesā, taču tas ietver arī jaunas problēmas, kuras mums arī ir jāņem vērā.

Es atzinīgi vērtēju Padomes iniciatīvu, gatavojoties 2009./2010. gadā iesniegt likumdošanas priekšlikumus par iecerēšanas/izceļošanas sistēmu, reģistrēto ceļotāju programmu un elektroniskās ceļošanas atļaujas sistēmu. Lai gan es uzskatu, ka šīs programmas ir jāievieš pēc iespējas ātrāk un tām ir jāstrādā pēc iespējas efektīvāk, tās tomēr ir atbilstoši jāpagatavo.

Ieceļošanas/izceļošanas sistēmas pareiza funkcionēšana gan aprīkojuma, gan darbības ziņā būs atkarīga no VIS, SIS II un EURODAC veiksmīgas darbības. Es uzskatu, ka noteikti ir nepieciešams izstrādāt visaptverošu ģenerālpānu, kurā būtu izklāstīta kopējā ES robežu pārvaldības stratēģija un kurš nodrošinātu saskaņošanu un sadarbību starp dažādām sistēmām un iestādēm, kuru kompetencē ir šī joma.

Mums ir jāņem vērā arī ASV pieredze šajā jomā. Es piekrītu ziņojuma autorei, ka tāda programma kā US-VISIT no tehniskā viedokļa varētu darboties un ka tas nebūt noteikti nenozīmē, ka šāda programma būs kā šķērslis, kas kavēs normālu ceļotāju plūsmu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Tiesiskā sistēma, kas ir viegli apejama, grūti piemērojama un bieži vien nedarbojas praksē, ir kā aicinājums izdarīt likuma pārkāpumus vai pat vienkārši tos ignorēt. Ņemot vērā pieejamo informāciju, ir jāuzskata, ka šīs ir vienas no grūtībām, ko rada Eiropas dažādie tiesību akti par imigrāciju. Tas ir vispārzināms fakts, ka likuma ietekme uz pārkāpumu novēršanu vairāk ir atkarīga no tā, cik lielā mērā ir iespējams to piemērot, nekā no sankcijām, ko tas paredz. Tas netieši nozīmē, ka ir jāatzīst, ka Eiropas varas iestādēm jāsadarbības spēkā esošo tiesību aktu piemērošanā, kā arī meklējot iespējamus veidus, kā tiesisko sistēmu piemērot dažādos ziņojumos aprakstītajai realitātei.

Visbeidzot, gan solidaritātes, gan objektīva tiesiskuma vārdā ir jāuzsver, ka ir nepieciešams apsvērt slogu, ko ārējo robežu pārvaldība uzliek attiecīgajām dalībvalstīm.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par šo ziņojumu par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā. Tomēr es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz vairākiem svarīgiem aspektiem, kas nākotnē būtu jāņem vērā.

Teritorija, kurā nav iekšējo robežu, nedarbosies bez kopīgas atbildības par šo robežu pārvaldību. Pasākumi robežaizsardzības uzlabošanai, kas cieši jāsaista ar cilvēku brīvas pārvietošanās veicināšanu aizvien vienotākā Eiropā, šeit ir svarīgs elements. Tomēr galvenajam mērķim jābūt — panākt līdzsvaru starp cilvēku brīvu pārvietošanos un Eiropas pilsoņu lielākas drošības garantēšanu.

Galvenajam elementam vajadzētu būt pieejai, kuras pamatā ir mērķis aizsargāt privātumu tādā veidā, lai ceļotāju personas dati netiktu ļaunprātīgi izmantoti un lai paši ceļotāji uzticētos varas iestādēm, kam šie dati ir pieejami. Personas datu izmantošana nāk par labu sabiedrības drošībai. Tomēr atcerēsimies, ka šajā jomā sabiedrības uzticībai varas iestāžu darbībām ir jābūt jebkuru likumdošanas aktivitāšu pamatā. Lai to panāktu, personas dati ir stingri jāaizsargā un atbilstoši jākontrolē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es domāju atbalstīt Hennis-Plasschaert kundzes ziņojumu par svarīgo jautājumu par nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīgu pieredzi trešās valstīs. Es referentei piekrītu, ka ir svarīgi vispirms izvērtēt robežu pārvaldības sistēmā jau esošos pasākumus un tikai tad sākt ieguldīt resursus un izstrādāt sistēmas, kurām Komisija dod priekšroku, proti, ieceļošanas/izceļošanas sistēmu visiem trešo valstu pilsoņiem, reģistrēto ceļotāju programmu, kas arī būtu pieejama trešo valstu pilsoņiem, un pamatnoteikumus vietējo reģistrēto ceļotāju shēmu un automatizētas robežkontroles izveidei. Šīm procedūrām piemīt liels potenciāls, taču ir jāuzsver, ka galvenā prioritāte jāpiešķir personas datu aizsardzības garantēšanai un tādu tehnoloģiju izstrādei, kas būtu pēc iespējas mazāk agresīvas pret cilvēku tiesībām uz konfidencialitāti, neaizmirstot arī par rūpīgu izmaksu un ieguvumu analīzi, un šajā sakarībā es referentes darbu vērtēju ļoti atzinīgi.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā to, cik svarīga Eiropas projekta daļa ir brīva pārvietošanās, gadu gaitā pieņemto pasākumu mērķis ir bijis atvieglot iekšējo robežkontroli. Taču šiem soļiem ir jāatspoguļojas pasākumos, kas pastiprina ārējo robežkontroli.

Situācijā, kad, piemēram, 2006. gadā, ES tika reģistrēti 8 miljoni nelegālo imigrantu, es uzskatu, ka Komisijas iniciatīva laika posmā no 2012. līdz 2015. gadam ieviest ieceļošanas/izceļošanas sistēmu, reģistrēto ceļotāju programmu un elektronisko ceļošanas atļauju sistēmu patiesi ir vajadzīga. Eiropas teritorija bez robežām, pārvērsta no sapņa par realitāti, var darboties tikai tad, ja kopīgi uzņemamies atbildību un izrādām solidaritāti ārējo robežu pārvaldībā, kas ir uzdevums, kura izpildē galvenā loma būs dalībvalstīm, kas atrodas pie ES robežām, arī Rumānijai.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka mums jau ir pieejamas tādas robežaizsardzības sistēmas kā EUROSUR un FRONTEX. Attiecībā uz to funkcionalitāti ir svarīgi izvērtēt, cik lielā mērā jaunā iniciatīva šīs sistēmas var papildināt, neradot funkciju dublēšanas risku. Turklāt mums ir nepārtraukti jākoncentrējas uz to, lai tiktu ievērotas personas tiesības uz privātumu, kā arī uz jaunu, mazāk agresīvu tehnoloģiju izstrādi.

Daniel Stroj (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Pirmām kārtām es vēlētos teikt, ka nepavisam nepiekrītu vienam no ziņojuma galvenajiem secinājumiem par to, ka ES iekšējās robežkontroles atcelšana ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem. Robežkontroles atcelšana ir tikai un vienīgi neizbēgamas sekas, ko radījis ES neolibērālais projekts, proti, tajā paustā lielā interese par kapitāla un preču brīvu apriti un personu (citiem vārdiem sakot, darba ņēmēju) brīvu pārvietošanos. Pirmām kārtām ES vajadzētu nostiprināt savus panākumus miera un sociālās politikas jomā, taču diemžēl tajās, protams, panākumu vienmēr ir daudz mazāk.

Ziņojumā kā pats par sevi saprotams tiek uzskatīts tas, ka ES ārējo robežu administrēšanas jomā mums ir jākopē ASV ieviestās sistēmas. Tas ir pilnīgi nepareizi, ņemot vērā to, ka starp ASV un Meksiku pastāv pavisam reāls un ļoti spēcīgs „dzelzs priekšsargs”. Kas attiecas uz ES ārējām robežām, es vēlētos uzsvērt arī to, ka Eiropas nesēnā pagātne ir skaidri parādījusi, ka politiskas un sociālās problēmas nevar atrisināt ar policejiskiem vai parastiem pasākumiem.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Šajā balsojuma skaidrojumā mēs, Eiropas Parlamentā pārstāvētie Zviedrijas sociāldemokrāti, vēlamies izskaidrot, kādēļ izšķirāmiem balsot par *Lehne* kunga ziņojumu par uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu. Mēs uzskatām, ka tas ir svarīgs papildinājums *Lehne* kunga ziņojumam par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem.

Mēs uzskatām, ka tas, ka trūkst kopīga noteikumu kopuma par uzņēmumu juridiskās adreses pārcelšanu, rada problēmas uzņēmumiem, kas vēlas šķērsot robežas iekšējā tirgū, jo šobrīd, lai varētu pārcelt savu juridisko adresi, tās ir spiestas uzņēmumu likvidēt un tādējādi pārtraukt uzņēmējdarbību. Mēs domājam, ka ir labi, ka Eiropas Parlaments ierosināja, ka veicot uzņēmumu juridiskās adreses pārcelšanu, nedrīkst apiet juridiskos, sociālos un nodokļu nosacījumus. Mēs atzinīgi vērtējam arī to, ka Eiropas Parlaments uzsver, ka juridiskās adreses pārcelšanai ir jānotiek neitrāli attiecībā uz nodokļiem.

Tomēr visiem secinājumiem, ko komiteja izdarījusi attiecībā uz diskusijām par šo ziņojumu, mēs nepiekrītam. Piemēram, mēs nepiekrītam G apsvēruma formulējumam, ka Eiropas Parlaments nevar izdot tiesību aktus, kas ir pretrunā Eiropas Kopienas Tiesas judikatūrai. Mēs vēlētos norādīt, ka tieši Eiropas Parlaments kopā ar Padomi ir tas, kas izdod tiesību aktus, un tikai pēc tam Eiropas Kopienas Tiesas uzdevums ir šos tiesību aktus interpretēt, nevis otrādi. Turklāt mēs vēlētos, lai no ziņojuma tiktu svītroti vārdi „Eiropas Parlaments, ņemot vērā Lisabonas stratēģiju, uzsver nodokļu sistēmu konkurences pozitīvo ietekmi uz ekonomikas izaugsmi”.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju pret *Lehne* kunga ziņojumu par uzņēmumu juridiskās adreses pārrobežu pārcelšanu. Patiesībā es uzskatu, ka uzņēmumu pārrobežu migrāciju vajadzētu uzskatīt nevis par vienu no būtiskiem elementiem iekšējā tirgus izveides pabeigšanā, bet gan par veidu, kā apiet dažādus valstu tiesību aktus, kā tas bieži arī notiek. Tādēļ es esmu iestājies pret šo ziņojumu, jo pastāv reāls risks, ka juridisko adrešu pārrobežu pārcelšana ietvers Eiropas Savienības tiesisko, sociālo un fiskālo prasību pārkāpumus.

- Ziņojums: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju *Giusto Catania* ziņojumu. Manuprāt, mums ir jāpārstrādā Dublīnas regula, lai lēmuma pieņemšanā par to, kura valsts būs atbildīga par patvēruma pieprasījuma izskatīšanu, tiktu ņemtas vērā arī patvēruma meklētāja individuālās vajadzības. Mums ir jāuzsver patvēruma meklētāju integrācija to jaunajā vidē un jānodrošina, ka viņiem tiek dota iespēja apgūt savas uzturēšanās valsts valodu, jo tas palielinās viņu iespējas asimilēties jaunajā kultūrā.

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas Itālijas locekļa *Giusto Catania* ziņojumu par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni.

Šis ziņojums koncentrējas uz to patvēruma meklētāju situāciju, kuru liktenis tiešām līdzinās loterijai, kuras rezultāts ir atkarīgs no valsts, kurā viņi nokļūst, un kuru apstākļi aizturēšanas vietās ir gandrīz neizturami. Šī situācija īpaši skar valstis, kuru robeža ir ES ārējā robeža, un tā būtu jāņem vērā Eiropas līmenī. Uz spēles ir liktas patvēruma meklētāju pamattiesības, kā arī atsevišķu valstu spēja tikt galā ar šo migrācijas radīto spiedienu. Tā ir mūsu kopīgā atbildība.

Šajā ziņojumā ir izdevies sniegt skaidru situācijas novērtējumu, kā arī saistībā ar šīm debatēm norādīt uz problēmām, ar kurām Eiropas Savienība saskarsies.

Ar šo balsojumu es pievienojos Francijas sociālistiem un nosodu šo situāciju, kura vairs nav pieņemama un kuru Eiropai kā demokrātiskai institūcijai un cilvēktiesību aizstāvei ir jālabo.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Es esmu pret virzību uz kopēju imigrācijas un patvēruma politiku Eiropā. Es uzskatu, ka saskaņota patvēruma sistēma graus Apvienotās Karalistes suverēnās tiesības pašai izlemt, kam manā valstī atļaut un kam neatļaut pieprasīt patvērumu. Turklāt es uzskatu, ka kopēja patvēruma sistēma vājinās Lielbritānijas ministru un parlamentāriešu atbildību vēlētajū priekšā.

Es piekrītu, ka tādām attīstītajām valstīm kā mana valsts ir jāuzņemas humāna atbildība par cilvēkiem no trešām valstīm, kas ir saskārušies vai arī atgriešanās gadījumā varētu saskarties ar vajāšanu, spīdzināšanu vai nāvi. Tomēr mani satrauc tas, ka, atņemot Apvienotās Karalistes neatkarīgās tiesības uzraudzīt un regulēt patvēruma meklētāju plūsmu, mēs sevi, iespējams, vēl vairāk pakļausim teroristu uzbrukumam draudim.

Gérard Deprez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es atbalstu *Catania* kunga ziņojumu par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni.

Visiem politiskajiem bēgļiem ir tiesības iecelot Eiropas Savienībā un pēc viņu statusa atzīšanas arī dzīvot Eiropas Savienības teritorijā. Diemžēl patlaban dalībvalstīs šīs tiesības netiek vienlīdzīgi ievērotas: šī statusa atzīšana dalībvalstīs var atšķirties robežās no 0 % līdz 90 %.

Ja visā ES vēlamies izveidot vienādu augsta līmeņa aizsardzību, tad mums ātri ir jāievieš vairāki elementi. Tie ir vienotas patvēruma pieteikumu procedūras un vienotu standartu izveide, lai patvēruma meklētājus kvalificētu kā bēgļus, tiesiska un efektīva solidaritātes mehānisma ieviešana starp dalībvalstīm, no kurām dažas tiek burtiski pārplūdinātas ar pieteikumiem, kamēr citas tiek cauri vieglāk, pieteikumu iesniedzēju uzņemšanas nosacījumu uzlabošana, it īpaši attiecībā uz nepilngadīgām personām, aizturēšanas pasākumu izmantošanas samazināšana un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveide.

Tas viss ir likts uz spēles „patvēruma tiesību aktu kopumā”, kuru tikai tagad, kad tuvojamies šī Parlamenta sasaukuma beigām, esam sākuši izskatīt.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Catania* kunga ziņojumā paustais uzskats ir tāds, ka starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedzēji noteikti esot *bone fide*, taču patiesībā ikviens zina, ka patvērumus bieži vien nav nekas cits kā vien iegants, kuru iespējamie ekonomiskie imigranti izmanto, lai izvairītos no izraidīšanas. Savukārt dalībvalstīs noteikti esot kurlas pret viņu ciešanām, represīvas un pārāk gausas lēmumu pieņemšanu. Taču neviens nenorāda uz to, ka šīs procedūras ļaunprātīga izmantošana nelikumīgiem mērķiem ir tā, kas palēnina patieso patvēruma pieteikumu izvērtēšanu.

Šie apsvērumi neapšaubāmi ir bijuši par pamatu dažiem tādiem ziņojuma priekšlikumiem kā ierosinājumi par to, ka par patvēruma pieprasījuma izskatīšanu atbildīgajai valstij ir jāņem vērā tā iesniedzēja vēlmes, ka šo valsti galu galā būtu jānosaka kādai Eiropas iestādei, ka pieteikumu iesniedzējiem ir jābūt tādām pašām tiesībām kā pastāvīgajiem iedzīvotājiem, ka viņiem ir jābūt tiesībām brīvi pārvietoties Eiropas teritorijā utt.

Mēs piekrītam, ka ir jāsadarbojas ar tām Eiropas valstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ ir nostādītas uz frontes līnijas pretī migrācijas plūsmām un kurām ir grūti tikt ar tām galā, taču tas nekādā gadījumā nedrīkst novest pie Eiropas politikas, kas, pamatojoties uz patvēruma pieteikumu iesniedzēju untumiem un pārvalstisku administrāciju, dalībvalstīm nosaka, kuras personas tām ir jāuzņem savā teritorijā.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Mēs piekrītam šī kompromisa ziņojuma galvenajai būtībai un tādēļ balsojam par to. Tomēr, neskatoties uz to, jāsaprot, ka mēs nepiekrītam atsevišķām klauzulām, piemēram, par aizturēšanu. Es uzskatu, ka tajās pilnībā nav atspoguļota un nav precīzi interpretēta komplicētā un sarežģītā situācija tādās mazajās dalībvalstīs kā Malta.

Malta saskaras ar savai ģeogrāfiskajai teritorijai (121 kvadrātjūdze), mazajam iedzīvotāju skaitam (400 000 cilvēku) un citiem ierobežotajiem resursiem (administratīvajiem, finansālajiem utt.) neatbilstoši lielu nelegālo imigrantu plūsmu, un šie parametri būtu jāņem vērā, nosakot regulējumu, debatējot un izstrādājot tiesību aktus par šo jomu.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Patiesībā aiz šīs vēlmes radīt kopēju Eiropas patvēruma sistēmu slēpjas tikai viens mērķis, proti, dot Eiropas Savienības dalībvalstīm tiesisku iespēju uzņemt tik daudz potenciālo imigrantu, cik vien iespējams, izdarīt to daudz vieglāk un bez jebkādiem ierobežojumiem, kuri tika uzskatīti par nelietderīgiem un cilvēktiesības pārkāpjošiem.

Eiropa tādējādi ir no jauna apliecinājusi savu gatavību uzņemt visus migrantus, lielu uzsvāru liekot uz pilnīgu neregulāras ieviešanas principa ievērošanu un uz pienākumu sniegt palīdzību, kas noteikta Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā.

Tādējādi mēs nonākam pie vienkārša fakta, kuru imigrācijas atbalstītāji patiešām arī saprot, proti, ka katra dalībvalsts vēl aizvien ir suverēna un ka tās patvēruma tiesību aktu procedūras nenovēršami noved pie būtiskām atšķirībām patvēruma pieteikumu pieņemšanā, tādējādi radot barjeru vispārējai patvēruma pieteikumu iesniedzēju uzņemšanai.

Saskaroties ar gandrīz 26 miljoniem teritorijas iekšienē pārvietotu cilvēku un vairāk nekā 12 miljoniem bēgļu visā pasaulē, mums nav visjāmeklēj vairāk uzņemšanas risinājumu, jo ar tiem nekad nepietiks, lai tiktu galā ar aizvien pieaugošu patvēruma pieprasījumu, bet gan jāļauj šiem cilvēkiem, kā arī jāmudina viņi palikt pašiem savās valstīs, atrast tur darbu un veidot ģimenes.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Komunistu deputāta *Catania* kunga ziņojums iesaka izveidot imigrācijai labvēlīgu Eiropas politiku.

Patiesībā, aizbildinoties ar cilvēktiesību aizstāvēšanu, viņš Eiropu vēlas pārvērst par atvērtu sabiedrību, kas ir gatava uzņemt visas pasaules ciešanas.

Šai nolūkā viņš ierosina leņķu patvēruma tiesību aktu saskaņošanu, neregulāras principu, izvairīšanos no aizturēšanas un pat Direktīvas par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā bēgļus.

Catania kungs izliekas, ka ir aizmirsis, ka lielākā daļa no Eiropā iecerētajiem nelegālajiem imigrantiem, kuru skaits 2008. gadā pie Vidusjūras krastiem vien bija 75 000, nav vispolitiskie bēgļi, bet gan ekonomiskie bēgļi, kas bēg no nabadzības savās valstīs.

Šī patvēruma tiesību ļaunprātīgā izmantošana, kas ir pretrunā Ženēvas Konvencijai, nav minēta nevienā no ziņojuma punktiem, un pamatoti — ir ērti „baltajam cilvēkam” likt justies vainīgam, atgādinot, ka viņš ir bijis briesmīgs kolonizators un ka tagad viņam par to ir jāmaksā visās šī vārda nozīmēs. Leģendas mirst lēnām.

Mēģinot patvēruma tiesības pārveidot par parastu imigrācijas nozari, *Catania* kungs bruģē ceļu dažādiem ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem un nelegālos imigrantus padara par grēkāžiem.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es atzinīgi vērtēju to, ka Komisija ir ierosinājusi regulu ES patvēruma tiesību aktu precizēšanai, jo, ņemot vērā pašreizējos apstākļus, tas steidzami ir nepieciešams. Bēgļu skaits nepārtraukti pieaug, un pašreiz spēkā esošās regulas un direktīvas, kas reglamentē patvēruma jomu, vairs nespēj tikt galā ar šo situāciju. Tādēļ es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Komisijas ierosinātās reformas tiktu īstenotas pēc iespējas ātrāk, un vēlētos, lai šajās reformās īpaši svarīgi būtu šādi punkti.

Ir jābūt kopējai patvēruma sistēmai, kas nodrošinātu „vienotus un pamatotus lēmumu pieņemšanas termiņus”.

Ir jāstiprina bēgļu tiesības — tā kā tiem ir tādu personu statuss, kam „īpaši nepieciešama aizsardzība”, tos principā nedrīkst apcietināt.

Ir jābūt vienotai robežkontrolei, lai cilvēkiem, kuriem ir tiesības uz starptautisku aizsardzību, piekļuve būtu vieglāka.

Pašlaik spēkā esošā Dublīnas sistēma, kurā noteikts, ka patvēruma meklētāju vēlmēs, piemēram, Eiropas valsts izvēlē, nav iespējams ņemt vērā, ir jāpārskata, lai cilvēki, kuriem īpaši ir nepieciešama palīdzība, varētu dzīvot arī kādā citā ES valstī.

Atsevišķām dalībvalstīm vienmēr ir jānodrošina iespēja neatkarīgi izlemt, kuras personas un cik daudz cilvēku tās uzņems, kā arī — kādēļ tās to dara.

Es atbalstu Komisijas priekšlikumu un šo patstāvīgo ziņojumu, taču vēlētos vēlreiz norādīt, ka šajā jautājumā ļoti svarīga ir strauja un vienota rīcība.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *Catania* kunga šodienas priekšlikumu par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni. Mana partija, Holandes Sociālistu partija, neuzskata, ka patvēruma politikas saskaņošana un to regulējošās aģentūras izveide sekmēs vienmērīgāku

patvēruma pieteikumu skaita sadali starp dalībvalstīm. Patvēruma pieteikumu iesniegšanu vairāk nosaka ģimenes locekļu un paziņu atrašanās noteiktās dalībvalstīs, kas piesaista jaunus patvēruma meklētājus.

Es arī uzskatu, ka saskaņošana novedīs pie zemākas kvalitātes patvēruma politikas tajās valstīs, kur pašlaik šī politika ir samērā labi reglamentēta, jo dalībvalstis šo saskaņošanu izmantos, lai panāktu zemāko iespējamo līmeni. Šāda standartu pazemināšana nav vēlama, un galu galā tā sāpīgi skars tikai un vienīgi patvēruma meklētājus. Lai kā es novērtētu *Catania* kunga centienus, viņa secinājumus par šo tematu es nevaru atbalstīt.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Lai gan sadarbība patvēruma jautājumos, ņemot vērā milzīgās bēgļu plūsmas, ir svarīga, ierosinātās Eiropas Patvēruma aģentūras izveides idejas autoru veselais saprāts ir apšaubāms. Turpmākos jauninājumus var īstenot arī bez šādas aģentūras, un daži no paredzētajiem pasākumiem ietilpst citu organizāciju, piemēram, *Frontex*, kompetencē. Tas, ka šī jaunā aģentūra veidos riska analīzes, kuras dalībvalstīm pēc tam būs jāizmanto, t.i., noteiks, kurus patvēruma meklētājus dalībvalstīm ir jāuzņemas, ir absolūti nepieņemami. Tā ir pamatīga iejaukšanās dalībvalstu suverenitātē, un vienīgais veids, kā uz to reaģēt, ir to noraidīt.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Lai arī dažos gadījumos iemesli, kādēļ kāds pieņem lēmumu emigrēt, varētu būt līdzīgi patvēruma meklētāju iemesliem to darīt, šīm divām sistēmām tomēr ir jābūt pietiekami atšķirīgām gan no tiesiskā viedokļa, gan arī no administratīvo procedūru viedokļa.

Ņemot vērā šo svarīgo nosacījumu, viens punkts, kas ir jāapsver, ir tas, ka, tā kā robežas Šengenas zonā patiesībā ir atvērtas, vienā dalībvalstī pieņemtie lēmumi var skart arī kādu citu dalībvalsti. Tajā pašā laikā patvēruma meklētāji, kuri „Eiropas Savienību” uzskata par homogēnu teritoriju un, pēc viņu izpratnes, arī par tiešu pretstatu briesmām, no kurām tie bēg, Eiropas ideju varētu uztvert kā vienu veselumu. Visbeidzot, patvēruma meklētājam, kurš bēg no patiesa savas dzīvības apdraudējuma, būs samērā sarežģīti izvēlēties vietu, kur ieceļot Eiropā, vai veikt visus administratīvos procesus, kas vajadzīgi un ko pieprasa no imigrācijas kandidātiem. Visi šie apsvērumi saskaņošanu un sadarbību starp dalībvalstīm padara patiesi nepieciešamu, izvairoties no iepriekš minētā, ka patvērumam būtu jāklūst par alternatīvu veidu, kā imigrantiem iegūt ieceļošanas atļauju, un vēl mazākā mērā par veidu, kā atsevišķas migrācijas plūsmas padarīt likumīgas.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es nevaru piekrist daudziem punktiem *Catania* kunga ziņojumā par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni, un tādēļ man ir jābalso pret to. Lai gan es piekritu *Catania* kungam, ka patvēruma institūcija ir būtiska demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzības daļa, tomēr, lai nodrošinātu, ka tā tāda arī paliek, noteikti ir jāizvairās no jebkāda veida jaunprātīgas izmantošanas.

Šajā nolūkā, izmantojot Eiropadomes pagājušajā oktobrī pieņemtā Eiropas Patvēruma pakta terminoloģiju, jāsaaka, ka kopējās Eiropas patvēruma sistēmas un „patvēruma Eiropas” veidošanas vietā daudz vēlāmāk būtu veidot „tiesību Eiropu”, t.i., Eiropu, kas cīnās pret bēgļu skaita palielināšanās cēloņiem, kā to norāda referents, Eiropu, kas uzņemas lielāku lomu starptautiskā līmenī, lai atrisinātu konkrētās valstīs esošos konfliktus, Eiropu, kas daudz noteiktāk izdara spiedienu, lai visur, kur cilvēka cieņas, dzīvības un pamatbrīvību respektēšana vēl netiek garantēta, tas tiktu darīts. Šo nopietno tiesību pārkāpumu seku apkarošana neatrisina un nekad nevarēs atrisināt pašu problēmu, kuras risināšanai ir jāizmanto citi instrumenti.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Pēdējos gados bēgļu skaits ES ir palielinājies līdz 12 miljoniem, un šo skaitli vēl papildina 26 miljoni teritorijas iekšienē pārvietotu cilvēku.

Kopēja Eiropas patvēruma politika ir vajadzīga, jo 27 ES dalībvalstu patvēruma politikas ir pārāk atšķirīgas, kas praksē nozīmē spēlēšanos ar cilvēku nākotni, un tas ir absurdi. Pirmā posma laikā (no 1999. līdz 2005. gadam) ES mēģināja saskaņot dalībvalstu politikā paredzēto pieeju, balstoties uz kopējiem obligātajiem standartiem. Otrajā posmā tika strādāts pie kopējās patvēruma procedūras un vienota statusa izveides patvēruma vai papildu aizsardzības saņēmējiem.

Ziņojums, kuru šodien pieņemsim, atzinīgi vērtē Eiropas Patvēruma aģentūras izveidi, taču pauž nožēlu par lēno otrā posma īstenošanas procesu, pie kā vainojams, protams, ir tas, ka Lisabonas līgums nav stājies spēkā. Es atbalstu aicinājumu uzlabot pašreizējos tiesību aktus, un tas attiecas gan uz Patvēruma procedūru direktīvu, gan uz Uzņemšanas nosacījumu direktīvu, kā arī uz Direktīvu par bēgļa statusa piešķiršanu un atņemšanu.

Es atbalstu ziņojumu, jo ir svarīgi, lai tiktu ieviesti bēgļu aizsardzības standarti un lai dalībvalstis izrādītu solidaritāti, uzņemoties atbildību un mērķtiecīgi sadarbojoties.

- Ziņojums: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Stauner* kundzes ziņojumu par Komisijas rīcības plānu integrētas Eiropas Savienības budžeta iekšējās kontroles struktūras ieviešanai. Pareizas finanšu pārvaldības principi ir ļoti svarīgi ne tikai tādēļ, lai, izmantojot tiesību aktu vienkāršošanu kontroles jomā un no tās izrietošo izmaksu potenciālo samazināšanos, iegūtu pozitīvu Revīzijas palātas ticamības deklarāciju, bet arī lai vidējā termiņā efektīvāk uzraudzītu Eiropas Savienības pilsoņu resursu izmantošanu un tādējādi stiprinātu ES rīcības likumību. Tādēļ es uzskatu, ka ir būtiski sākt sadarbību ar dalībvalstīm un ar neatkarīgām revīzijas iestādēm, kā to turklāt jau norādīja arī referente.

- Ziņojums: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Tiesas aizvien biežāk strādā ar starptautiskiem un pārrobežu pierādījumiem. Šādas lietas var attiekties uz austriešiem, kuri nonāk nelaimes gadījumos Vācijā, bojātām precēm vai pakalpojumiem, kas iepirkti no citas dalībvalsts, lieciniekiem, kuri dzīvo otrā ES malā, vai arī uz apsūdzētajiem, kas pārceļas uz ārvalstīm. Tiesības uz tiesisko aizsardzību nekādā gadījumā nedrīkst atcelt tikai tādēļ, ka pierādījumi atrodas ārpus dalībvalsts, kurā atrodas attiecīgā tiesa. Cilvēki, kas iesaistīti šajos procesos mums saka, ka, gluži tāpat kā tas bija agrāk, arī tagad ir neatrisināti jautājumi saistībā ar pārrobežu pierādījumu iegūšanu civillietās un komercietās. Tā kā šiem jautājumiem ir nepieciešams risinājums, es balsoju par šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Medina Ortega* kunga ziņojumu par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās. Ir skaidrs, ka ir jāveicina tieša saziņa un pilnīga sadarbība starp tiesām, lai uzlabotu efektivitāti un tādējādi izvairītos no liekas laika un naudas tērēšanas. Turklāt vairāk ir jāizmanto saziņas tehnoloģijas, it īpaši droša saziņa ar e-pasta un videokonferenču starpniecību, jo tās vienlaikus ir efektīvākas arī rezultātu un rentabilitātes ziņā. Visbeidzot, es referentam piekriņu arī tajā ziņā, ka šajā saistībā e-tiesiskuma programmas kontekstā paveiktais ir jāvērtē atzinīgi.

- Ziņojums: Bert Doorn (A6-0014/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Doorn* kunga ziņojumu par Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošanu. Es pilnībā piekriņu, ka Komisija ir jānudina atbalstīt valsts kvalitātes nodrošināšanas struktūras, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, kas nodrošinātu neatkarīgu un ārēju kvalitātes nodrošināšanu revīzijas uzņēmumiem. Turklāt es uzskatu, ka ir pareizi pārraudzīt un ziņot, cik lielā mērā direktīvas mērķi ir sasniegti un vai ir paredzams, ka tie tiks sasniegti.

- Ziņojums: Claire Gibault (A6-0003/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta deputāti no britu Konservatīvās partijas atbalsta vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm visās sabiedrības dzīves jomās, arī izpildītājmākslā. Līdz ar to mēs šodien atbalstījām šo ziņojumu.

Tomēr mēs vēlamies atzīmēt, ka nepiekrītam kvotām, kas netieši norādītas, piemēram, ziņojuma 12. punktā.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par šo ziņojumu. Dažas dienas pēc Starptautiskās sieviešu dienas mēs šajā plenārsēžu zālē atkal apspriežam sociālo nevienlīdzību starp abiem dzimumiem. Kā Komisija skaidri ir uzsvērusi, pat izpildītājmākslas pasaule nav pasargāta no šīm problēmām.

Sievietes, kas strādā izpildītājmākslas jomā, vēl arvien pieliek pūles, lai nodrošinātu sev pilntiesīgu vietu, ļoti reti ieņem augstus amatus lielajās kultūras iestādēs, un bieži vien to atalgojums ir mazāks nekā kolēģiem vīriešiem. Netipiskais darba laiks, kas izpildītājmākslas jomā ir norma, ir grūti savienojams ar sievietes kā darba ņēmējas, sievas un mātes lomu, jo bieži vien liek sievietei izvēlēties starp karjeru un ģimeni.

Es vēlētos beigt, uzsverot to, ka ir jānodrošina sieviešu un vīriešu kopdarbība tajās lēmumu pieņemšanas un konsultatīvajās iestādēs, kuras īsteno personāla atlasīšanu un izvērzišanu, kā arī piešķir apbalvojumus un finanšu līdzekļus, lai ieviestu statistisko uzraudzību, kas ļautu veikt sievietes stāvokļa salīdzinošo analīzi dažādās Eiropas Savienības valstīs.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādām iespējām izpildītājmākslā, jo vēl aizvien izpildītājmākslā vērojama liela un

nemainīga sieviešu un vīriešu nelīdztiesība nodarbinātības un iespēju jomā. Praksē noteikti ir jāievieš arī demokrātiskais jēdziens, ka „par līdzvērtīgu darbu ir jāsaņem līdzvērtīga samaksa”, jo izpildītājmākslas jomā, tāpat kā daudzās citās nozarēs, tas vēl aizvien nedarbojas.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Izpildītājmāksla ir plaukusi un zēlusi tūkstošiem gadu ikvienā sabiedrībā uz Zemes. Tādēļ rodas jautājums, kādēļ ES uzskata, ka tās griba ir jāuzspiež nozarei, kas plaukst tieši tādēļ, ka tā lielā mērā ir brīva no Briseles iejaukšanās?

Es nedomāju, ka man kā Eiropas Parlamenta deputātam būtu jānorāda izpildītājmākslā iesaistītajiem, kā viņiem vajadzētu organizēt savu darbu. Patiesībā es domāju, ka mans uzdevums ir nodrošināt, lai mākslinieki un organizācijas, kas veicina izpildītājmākslu, būtu pēc iespējas brīvāki no tādām labi domātām, taču nepiemērotām un naivām iniciatīvām kā šī iniciatīva.

Es pilnībā atbalstu vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm no juridiskā viedokļa. Tomēr es uzskatu, ka nekad nevajadzētu ļaut izdarīt politisku spiedienu uz lēmumu pieņemšanu saistībā ar mākslas jomu. Mēs šajā Parlamentā nepadevāmies reakcijai, ko izraisīja pravieša Muhameda attēlojums Dānijas laikrakstos. Es baidos, ka graujot māksliniecisكو brīvību, mēs graujam arī vārda brīvību un tiesības brīvi izteikties.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērti vīriešu un sieviešu nelīdztiesības apmēri un noturība izpildītājmākslas jomā, kā arī šīs jomas ietekme uz sabiedrību kopumā. Ziņojumā ir arī uzsvērts, ka ir pilnīgi nepieciešams veicināt un stimulēt sieviešu piekļuvi visām tām māksliniecisكو profesijām, kurās viņas vēl ir mazākumā.

Kā ziņojumā ir uzsvērts, nodarbināto sieviešu īpatsvars ar mākslu saistītajās profesijās un kultūras darba organizēšanā ir visai zems. Sievietes ir nepietiekami pārstāvētas arī atbildīgos amatos kultūras iestādēs un akadēmijās un universitātēs, kurās var studēt mākslu.

Tādēļ mēs piekrītam daudziem ziņojumā minētajiem priekšlikumiem, uzsverot vajadzību veicināt sieviešu piekļuvi visām tām māksliniecisكو profesijām un citām ar izpildītājmākslu saistītajām profesionālajām aktivitātēm, kurās viņas vēl ir mazākumā. Dalībvalstis būtu jāmudina novērst šķēršļus sieviešu piekļuvei vadošiem amatiem kultūras iestādēs, kā arī akadēmijās un universitātēs.

Mēs uzsveram, ka sieviešu diskriminācija rada problēmas kultūras nozares attīstībai, liekot šai nozarei zaudēt talantīgus un spējīgus cilvēkus. Mēs saprotam, ka talantam ir vajadzīgs tiešs kontakts ar publiku, lai tas tiktu atzīts.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Tas ir pats par sevi saprotams, ka mēs Jūnija sarakstā atbalstām vienlīdzīgu attieksmi, līdzvērtīgu samaksu par līdzvērtīgu darbu un pamatprincipu par vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm. Tādēļ mēs balsojam par šo ziņojumu.

Tomēr šim atbalsta balsojumam ir arī skaidrs nosacījums. Mēs esam pret Eiropas Parlamenta mēģinājumiem noteikt to, kā atsevišķām dalībvalstīm vajadzētu, piemēram, strukturēt valsts nodrošināto bērnu aprūpi vai piemērot kvotu sistēmu.

Šis ziņojums ir tipisks piemērs Eiropas Parlamentam raksturīgajai uzbāzībai un tieksmei pēc regulējuma. Tā vietā, lai darbotos kā forums, kurā jāapspriež steidzamās problēmas, kuru risināšanai vajadzīga pārrobežu sadarbība, tas nepārtraukti iejaucas jautājumos, kas ir un kam arī turpmāk jāpaliek katras valsts ziņā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Šis ziņojuma uzmanības centrā ir nemainīgā sieviešu un vīriešu nelīdztiesība nodarbinātības un iespēju jomā izpildītājmākslas nozarē. Es atbalstu šo ziņojumu, kas mudina dalībvalstis veikt īpašus pasākumus, lai iedrošinātu un veicinātu sieviešu karjeras attīstību jomās, kurās viņas nav pietiekami pārstāvētas.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – Es uzskatu, ka dzimumu nevienlīdzība no mūsu dzīves ir jāizskauž. Mūsdienu civilizētajā pasaulē atšķirībām starp sievietēm un vīriešiem, starp vairākumu un minoritātēm nav vietas. Eiropas Parlamentam ir jāievēro iepriekš pieņemtie tiesību akti un jāatbalsta universālas solidaritātes vērtības. Lēmumu pieņemšanas procesā izpildītājmākslas un dažādās citās jomās ir jābūt sieviešu un vīriešu kopdarbībai. Lai atrastu īstus talantus, visspējīgākos māksliniekus un uzmanības vērtus kandidātus, sieviešu statusam vienā un tajā pašā jomā ir jābūt tādām pašām kā vīriešu statusam. Jomās, kur vīriešiem ir priekšrocības salīdzinājumā ar sievietēm, vai arī otrādi, ir jāveic nopietni labojumi un jānodrošina aizsardzība, lai šai nekonsekvencei pieliktu punktu. ES necietīs kādas grupas diskrimināciju dzimuma vai kādu citu īpašību dēļ, un mūsu pienākums ir nodrošināt, ka tas attiecas uz visu izpildītājmākslas jomu (kā arī uz citām nozarēm).

Šī iemesla dēļ mans un PPE-DE grupas pienākums ir apstiprināt jebkurus tiesību aktus, kas atbalsta vienlīdzību, labo nepareizības un labāk aizsargā kohēziju starp pretējo dzimumu pārstāvjiem.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, un mēs ar *Gibault* kundzi ļoti labi sadarbojamies. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka sievietes izpildītājmākslas jomā un it īpaši vadošajos šīs jomas amatos vēl aizvien nav pietiekami pārstāvētas. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka runājam par jutīgu jomu, kurai ir liela ietekme, jo tā savai auditorijai un sabiedrībai nodod spēcīgu vēstījumu. Mums nav pietiekami daudz mazbērnu novietņu un silīšu. Vēl ir arī tas, ka darba laiks izpildītājmākslas jomā ir ļoti ilgs un nestandarta. Ja šie aspekti tiktu uzlaboti, tad ziņojumā minēto mērķi panākt 30 % lielu sieviešu īpatsvaru mākslas jomā varētu sasniegt.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Gibault* kundzes ziņojumu par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un viņu vienādām iespējām izpildītājmākslā. Es piekritu *Gibault* kundzes ziņojumā izvirzītajiem mērķiem: konstatēt, kā izpildītājmākslas jomā sociālajā un kultūras aspektā veidojušās šīs identitātes, un piedāvāt konkrētus risinājumus, kas ļautu izvairīties no nelīdzsvarotības, kura saistīta ar pastāvošo nevienlīdzību. Ir jābūt iespējām izmantot visas pieejamās kompetences un dotības, lai nodrošinātu šai jomai labu attīstību un vīriešu un sieviešu personīgo pilnveidošanos. Visbeidzot, es uzskatu, ka ir svarīgi ļoti ātri atrast risinājumus, lai atvērtu bērnu silītes kultūras iestādēs, nosakot tām darba laiku atbilstīgi mēģinājumu un izrāžu grafikiem.

- Ziņojums: **Andreas Schwab (A6-0482/2008)**

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu *Schwab* kunga ziņojumu par CO₂ emisijām un ceļu satiksmes drošības uzlabošanu. Ir svarīgi, lai centieni samazināt CO₂ emisijas nekaitētu citiem tikpat svarīgiem automašīnu dizaina aspektiem un neatstātu negatīvu iespaidu uz ceļu satiksmes drošību. Es uzskatu, ka inovatīvas Eiropas automašīnu rūpniecības stimulēšana un ieguldījumi tās attīstībā mums noteikti palīdzēs aizsargāt darbavietas šajā nozarē, kuru finanšu krīze ir skārusi vissmagāk.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Mūsdienās ir pieejamas jaunas tehnoloģijas, un, ja jaunos transportlīdzekļus ražotu, izmantojot tās kā standartu, varētu būtiski uzlabot transportlīdzekļu drošību (piemēram, elektroniskās stabilitātes kontroles sistēmas) vai samazināt CO₂ emisiju daudzumu (piemēram, ražojot riepas ar zemu rites pretestību).

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta deputāts *Schwab* kungs ir ierosinājis ziņojumu, kura mērķis ir palielināt transportlīdzekļu drošību, ieviešot pastiprinātas drošības pasākumu prasības transportlīdzekļu ražotājiem. Visiem jaunajiem Eiropas Savienībā ražotajiem transportlīdzekļiem būs jāatbilst tehniskajām prasībām un pasākumiem, kas samazinās to ietekmi uz vidi, trokšņa piesārņojumu un palielinās to drošību uz ceļa. Regula apvieno progresu Eiropas ražošanas un tehnoloģiju jomā un paaugstināta līmeņa drošības aizsardzību Eiropas patērētājiem. Šis inovācijas palīdzēs samazināt CO₂ emisiju daudzumu, degvielas patēriņu un trokšņa piesārņojumu.

Es priecājos atbalstīt šo ziņojumu, kas sniegs labumu mums visiem.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par šo ziņojumu, jo patērētājiem ir vajadzīgi un viņi arī vēlas drošākus un videi nekaitīgākus transportlīdzekļus. Kas attiecas uz automašīnu drošību, es īpaši atzinīgi vērtēju prasību jau ar 2011. gadu pasažieru automašīnas obligāti aprīkot ar elektroniskās stabilitātes kontroles sistēmu.

Kas attiecas uz riepām, es uzskatu, ka centieni samazināt CO₂ emisiju daudzumu, izmantojot labākas riepas ar zemāku rites pretestību, kā arī ieviest elektronisko riepu spiediena novērošanas sistēmu, ir patiesi vajadzīgi. Tomēr CO₂ emisiju daudzuma samazināšana nedrīkst notikt uz riepu drošības rēķina, t.i., pasliktinot to saķeri ar slapju ceļu.

Es priecājos arī par to, ka pašreizējie krājumi nebūs jāizņem no tirgus 12 mēnešu laikā, kā tas sākumā tika plānots, bet būs jāizņem tikai 30 mēnešus pēc jauno standartu ieviešanas. Tādējādi mēs izvairāmies no vajadzības iznīcināt riepu krājumus, kas videi nodarītu papildu kaitējumu. Turklāt mēs saviem piegādes uzņēmumiem, kurus tik smagi ir skārusi ekonomiskā krīze, dodam pietiekami ilgu pārejas periodu, lai piemērotos tiem izvirzītajām augstajām prasībām.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ikviens pilsonis uz šīs planētas, kurš ir informēts par globālās sasilšanas apmēriem, var rīkoties, lai apturētu šī Zemi apdraudošā procesa attīstību. Attiecībā uz autovadītājiem un to vadītajiem transportlīdzekļiem šie centieni ir izklāstīti ziņojumā, par kuru šodien balsojam.

„Zaļa braukšana” nozīmē degvielas patēriņa samazināšanu. ES atbalsta šo izmaksu iespējamo samazināšanu par 20 miljardiem eiro līdz 2010. gadam. Tā atbalsta arī iespējamo CO₂ emisiju daudzuma samazināšanu par 50 miljoniem tonnu. Tas, ka šo pasākumu rezultāti būs redzami tikai ilgtermiņā, ir pats par sevi saprotams. Tomēr tas, ka to īstenošana notiks vienu gadu pirms Komisijas priekšlikuma stāšanās spēkā, ir ļoti lietderīgi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo regulu, kura automašīnas un ceļu satiksmei padarīs drošāku, ieviešot jaunas tehnoloģijas. Tās ietver riepu spiediena novērošanas sistēmas, prasības attiecībā uz riepu saķeri ar slapju ceļu un joslu uzraudzības sistēmas. Šis ziņojums paredz CO₂ emisiju daudzuma samazināšanu, ieviešot jaunus standartus attiecībā uz riepām, kas uzlabos degvielas patēriņa ekonomiju un samazinās degvielas izmaksas.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Schwab kunga ziņojumu par tipa apstiprinājuma prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu vispārējo drošību. Šī lieliskā ziņojuma mērķis ir nodrošināt iekšējā tirgus veiksmīgu darbību, vienlaikus paaugstinot drošības un vides aizsardzības līmeni. Šis tipa apstiprinājuma prasības ir saskaņotas Kopienas līmenī, lai novērstu atšķirīgu sistēmu pielietošanu dažādās dalībvalstīs un nodrošinātu augsta līmeņa ceļu satiksmes drošību un vides aizsardzību visā Kopienā. Tādēļ es Schwab kungam pilnībā piekrītu, jo ierosinātās regulas mērķis ir ar vienas Padomes un Parlamenta regulas palīdzību ievērojami vienkāršot tipa apstiprinājuma prasību tiesību aktus mehānisko transportlīdzekļu drošības un riepu jomā.

- Ziņojums: Holger Kraemer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Dalībvalstis nav pilnībā ieviesušas sākotnējo Direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, kā arī pārējās sešas direktīvas, un tādēļ tās nepilda savu uzdevumu. Tādēļ tika nolemts šīs direktīvas pārstrādāt, un šodien mēs par tām Parlamentā balsojam. Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, atbalstām pārstrādāto variantu un redzam, ka tas ietver zināmus pašreizējo noteikumu uzlabojumus. Tomēr galīgajā balsojumā mēs nolēmām balsot pret šo direktīvu, jo uzskatām, ka daži grozījumi, par kuriem tika nobalsots, direktīvu padarīs ievērojami sliktāku par Komisijas sākotnējo priekšlikumu. Piemēram, mēs nevarējām pieņemt papildu nodokļu atvieglojumus lielajām sadedzināšanas iekārtām.

Vēl viens iemesls, kādēļ uzskatījām, ka ir jābalso pret, ir tas, ka ar šo direktīvu mēs palaižam garām iespēju būtiski samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas. Balsojumā noraidot grozījumus, kuru iesniegšanā bija iesaistīta arī mūsu delegācija, un aizstāvēt oglekļa dioksīda emisiju robežvērtību noteikšanu lielām elektrības ražošanas iekārtām, šis Parlaments ir parādījis, ka tas darbu pie siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas neuztver nopietni. Mēs šādu priekšlikumu nevaram atbalstīt.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain un Eoin Ryan (UEN), rakstiski. – Mēs stingri atbalstām sākotnējo Direktīvu par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli. Rūpnieciskās darbības, uz kurām attiecas esošās direktīvas, rada 55 % no ES CO₂ emisiju daudzuma, 83 % no SO₂ un 34 % no Nox emisiju daudzuma. Saskaņā ar pašreizējo direktīvu Vides aizsardzības aģentūra izsniedz atļaujas, kas rūpniecības uzņēmumiem liek izmantot „labākās pieejamās metodes”.

Šārta balsojuma laikā vairāki grozījumi jaunajā Direktīvas par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli priekšlikumā radīja problēmas.

1. Obligātās prasības. Īrija ir pret obligāto prasību grozījumiem, jo tie uzliks sodus Īrijas rūpniecībai un nesēn iesāktais darbs pie tā, lai sasniegtu pašreiz spēkā esošajā direktīvā noteikto statusu, būs bijis veltīgs. Resursi tiktu labāk izmantoti, ja šī direktīva tiktu ieviesta tajās dalībvalstīs, kuras patlaban to neievēro.

2. Mājputni, kūtsmēsli un pusšķidrie mēsli. Tika iesniegti vairāki grozījumi, kuru mērķis bija panākt, ka direktīva atļautu lielāka skaita mājputnu audzēšanu un kūtsmēsli izmantošanu. Es balsoju pret šo grozījumu, lai izvairītos no regulējuma dublēšanās, jo kūtsmēsli un pusšķidro mēsli jāregulēšanai jau pietiek ar Nitrātu direktīvu. Kas attiecas uz mājputniem, Direktīva par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli mājputnu skaitam jau paredz robežvērtību 40 000 vietu apmērā. Grozījums dējējvistu vietu skaita robežvērtību samazinātu no 40 000 uz 30 000, piļu vietu skaita robežvērtību — uz 24 000 un tītaru vietu skaita robežvērtību — uz 11 500. Ietekmes novērtējumā nekas nav minēts par to, kā šie skaitļi radās un kāds ir to zinātniskais pamatojums.

3. Iekārtas. Es balsoju arī par elastību attiecībā uz iekārtām.

Niels Busk, Anne E. Jensen un Karin Riis-Jørgensen (ALDE), rakstiski. – (DA) Dānijas Liberālās partijas Eiropas Parlamenta deputāti *Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen* un *Niels Busk* balsoja par Grozījumu Nr. 96, kuru ierosināja Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa un kurš paredz svītrot 16. panta 14. punktu, jo kūtsmēsļu lietošana ir pretrunā Direktīvas par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli mērķim apkarot emisijas no lielām rūpniecības iekārtām. Turklāt šo jautājumu jau reglamentē Ūdens pamatdirektīva (2000/60/EK) un Nitrātu direktīva (91/676/EEK).

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šī ziņojuma sākotnējie nosacījumi manā ziemeļaustrumu Anglijas reģionā un citur Apvienotajā Karalistē esošajām Valsts veselības aprūpes dienesta slimnīcām liktu saskarties ar lielu apkures katlu izmaksu palielinājumu.

Valsts veselības aprūpes dienesta slimnīcu apkures katliem ir vajadzīga rezerves kapacitāte, lai tie spētu pārvarēt ārkārtas situācijas un tehniskas kļūmes. Direktīva slimnīcu apkures katlus novērtētu, balstoties uz to potenciālo emisiju daudzumu, nevis uz faktisko emisiju daudzumu, tādējādi slimnīcām radot būtiskas papildu izmaksas atļauju iegūšanai.

Es atbalstīju to grozījumu iesniegšanu, kuri paredz no direktīvas regulējuma izslēgt rezerves apkures katlus.

Neskatoties uz šīm bažām, mums ir kopīgi jārikojas, lai cīnītos pret klimata pārmaiņu un vides piesārņojuma radītajiem draudiem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī direktīvas priekšlikuma mērķis ir pārstrādāt septiņas atsevišķas direktīvas par rūpnieciskajām emisijām un apvienot tās vienā tekstā.

Komisijas priekšlikumā ir teikts, ka tas paredz integrētu pieeju, lai iekārtu apstiprināšanas procesā pēc iespējas plaši un izsvērti iekļautu vides aspektus. Mērķis ir panākt efektīvu emisijas ierobežošanu, izmantojot labākās pieejamās metodes, un tādēļ tās ir jāizmanto vēl konsekvētāk nekā līdz šim.

Kā ziņojumā ir norādīts, šīs likumdošanas procedūras varētu skart 52 000 rūpniecisko iekārtu Eiropā. Tādēļ mēs atbalstām ierosinātās atkāpes mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, uz kuriem neattiektos tādi paši pienākumi kā uz lielajām rūpniecības iekārtām. Tomēr mēs atbalstām lielāku ieviešanu to rūpniecības iekārtu darbā, kurās ir atkritumu sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtas, nekā to ierosina Eiropas Komisija.

Grozītais teksts zināmu lomu piešķir arī sabiedriskajai apspriešanai un vides NVO, tajā ir ņemtas vērā mikrouzņēmumu un MVU intereses un Eiropas Komisijai tiek prasīts atdot lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Šo iemeslu dēļ mēs beigu beigās balsojam par šo priekšlikumu, cerot, ka Portugālē valdība vairāk ievieks gaisa kvalitātes nodrošināšanas atbalstīšanā un uzraudzībā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju pret *Krahmer* kunga ziņojumu par rūpnieciskajām emisijām. Es nepiekrītu tam, ka kompetentās iestādes uz vietas nosaka emisijas ierobežošanas pasākumus atsevišķām iekārtām, nodrošinot, ka emisijas līmenis caurmērā atbilst LPTP atsaucis dokumentu prasībām, un radot iespējas pienācīgi ņemt vērā attiecīgās vietas apstākļus. Šis uzdevums pilnībā būtu jāuztic Kopienas līmeņa iestādei, nevis vietējā vai valsts līmeņa iestādei. Reģiona īpatnības šajā jomā nedrīkst kļūt par diskriminācijas faktoru, jo dažādu minimālo robežvērtību noteikšana noved pie ļoti atšķirīgām izmaksām un ieņēmumiem, kas nenovēršami ietekmē uzņēmumu patieso konkurētspēju.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Nesen pieņemtais Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums mums liek izlēmīgi rīkoties, lai sasniegtu tā mērķus.

Iepriekšējos ES centienus samazināt rūpnieciskās emisijas kavēja kohēzijas un saskaņošanas trūkums, kā arī būtiskās atšķirības. Tādēļ es noteikti atbalstu šo Komisijas iniciatīvu un referenta ierosinājumu. Daudzo direktīvu par rūpnieciskajām emisijām aizstāšana ar vienu, saskaņotu tiesību aktu noteikti ir solis pareizajā virzienā. Esmu gatavs atbalstīt arī ikvienu iniciatīvu, kuras mērķis ir samazināt birokrātiju, palielināt regulu elastību attiecībā uz iekārtu pārbaudēm un uzlabot pārredzamību. Es pilnībā atbalstu referenta priekšlikumu palielināt Eiropas Parlamenta lomu darbā pie regulējuma izmaiņām nākotnē.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Komisijas priekšlikums direktīvai par rūpnieciskajām emisijām un Eiropas Parlamenta ierosinātie grozījumi vēlreiz parāda, ka „zaļās ekonomikas” patiesais mērķis nav vis aizsargāt vidi, bet gan nosargāt peļņu. Eiropas Komisijas paziņojumi par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju ierobežošanu ir maldinoši un dezorientējoši.

Šī direktīva attiecas uz vairāk nekā 52 000 rūpniecisko iekārtu, kuras rada lielu daļu no ES dalībvalstu emisijām un visas kopā ir atbildīgas par to, ka nav izdevies sasniegt Eiropas Komisijas izvirzītos mērķus atmosfēras piesārņojuma samazināšanai.

Svarīgākie Eiropas Parlamenta ierosinātie grozījumi būtiski ierobežo direktīvas darbības jomu un ievieš neskaidrības un nenoteiktību, kas vienmēr darbojas plutokrātijas labā un palielina bezatbildību attiecībā uz kapitālu. Tajā pašā laikā rūpnieki paši ir kļuvuši par emisijas daudzuma noteicējiem, un tas tiks noteikts atbilstoši viņu vajadzībām un prioritātēm, citiem vārdiem sakot, galvenā šeit būs peļņa.

Strupceļš, kurā ir nonākusi vides aizsardzība, tiek izmantots pret monopoli ekonomisko neatkarību un to politisko varu, kā arī pret ES un tām partijām, kuras atbalsta Eiropas vienvirziena ielu, noskaņoto strādnieku cīņā pret monopoliem un imperiālistiem.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – Komisijas priekšlikums par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem nenopietniem uzņēmumiem dod iespēju pārkāpt noteikumus par darba ņēmēju līdzdalību. Ja kāda Eiropas privātā uzņēmuma juridiskā adrese atrodas dalībvalstī, kurā darba ņēmēju līdzdalība ir zemā līmenī vai arī tās nav vispār, taču tas darbojas kādā citā dalībvalstī ar augsta līmeņa darba ņēmēju līdzdalību, tad šis uzņēmums šos noteikumus var apiet.

Taču Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā kopā ar Eiropas Arodbiedrību konfederāciju (ETUC) ir panākušas kompromisu, kas Komisijas priekšlikumu būtiski uzlabo. Kompromiss paredz, ka situācijās, kad konkrēta daļa uzņēmuma darbinieku strādā kādā citā dalībvalstī, kurā darba ņēmēju līdzdalības noteikumi ir labāki nekā dalībvalstī, kurā atrodas šī uzņēmuma galvenais birojs, tiks piemēroti labvēlīgākie darba ņēmēju līdzdalības noteikumi.

Lai gan šis kompromiss ir daudz labāks nekā sākotnējais priekšlikums, mums tomēr nav pilnībā veicies. Līmenis, kāds ir jāsasniedz, lai stimulētu darba ņēmēju līdzdalību, vēl aizvien ir daudz augstāks nekā noteikumi dažās dalībvalstīs, un ir zināmas problēmas arī ar definēšanu, kas tad īsti ir augstāka līmeņa darba ņēmēju līdzdalība. Tādēļ mēs, Sociāldemokrātu grupas Dānijas un Zviedrijas delegācijas nolēmām galīgajā balsojumā atturēties no balsošanas.

Johannes Blokland (IND/DEM), rakstiski. – (NL) Šopēcpusdien mēs balsojām par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem. Galu galā es balsoju pret šo priekšlikumu, un tā iemesli ir šādi. Pirmkārt, es uzskatu, ka šis priekšlikums Eiropas Savienībā palielina juridisko nenoteiktību. Saistība starp valsts privāto uzņēmumu un Eiropas privāto uzņēmumu, starp piemērojamajiem valsts tiesību aktiem un šīs regulas tekstu nav pietiekami izskaidrota. Kādā veidā tiks novērsta vajadzīgo valstu tiesību aktu apiešana? Kā šis priekšlikums atbilst patērētāju aizsardzības jautājumiem?

Uz šādiem jautājumiem apmierinošas atbildes nav sniegtas. Mēs šodien balsojām par vēl vienu *Lehne* kunga ziņojumu, kurā viņš izsaka ierosinājumus uzņēmumu juridisko adrešu pārrobežu pārceļšanas uzlabošanai. Es domāju, ka tā ir daudz labāka ideja nekā Eiropas privātais uzņēmums. Ja Komisija, samazinot birokrātiju, pacenstos veicināt uzņēmumu juridisko adrešu pārrobežu pārceļšanu, tad šis priekšlikums par Eiropas privāto uzņēmumu būtu pilnīgi lieks.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Būtiskās atšķirības starp dalībvalstu tiesiskajām sistēmām uzņēmumiem, kuri vēlas uzsākt darbību ārvalstīs, bieži vien liek iesaistīties ļoti dārgos procesos. Īpaši tas tā ir saistībā ar MVU, kuru struktūras ir mazākas.

Izstrādājot šos statūtus, ir sperts vēl viens solis ceļā uz šo šķēršļu atceļšanu, īpaši Eiropas ekonomikai svarīgākajās nozarēs.

„Eiropas privātā uzņēmuma” radīšana MVU ļauj izveidot filiāles, izmantojot vienus un tos pašus statūtus neatkarīgi no tā, kur atrodas to galvenais birojs. Nodarboties ar uzņēmējdarbību ārvalstīs tie varēs tikpat vienkārši kā paši savā valstī.

Laiks un nauda, ko MVU varēs ietaupīt ar šī no Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta izrietošā pasākuma palīdzību, norāda skaidru virzienu, kādā Eiropas uzņēmējdarbības politikai nākotnē jāvirzās.

Tādēļ Portugāles Sociāldemokrātisko partiju pārstāvošie deputāti atbalsta šo ziņojumu.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – *Lehne* kungs ir iesniedzis patstāvīgo ziņojumu, kurā ir ierosināta Padomes regula, kuras mērķis ir atvieglot juridisko adrešu pārrobežu pārceļšanas procesu maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kas vienā Kopienas dalībvalstī izveidotu uzņēmumu vēlas pārcelt uz citu valsti Kopienas teritorijā. Šis mērķis ir slavējams. Tomēr mums ir jāuzmanās, ka šī iespēja netiek ļaunprātīgi izmantota, lai pārkāptu valstu uzņēmējdarbības tiesības, tajā pašā laikā nodrošinot, ka šie Statūti (*Societas Privata Europea*) uzņēmumiem būtu kā laba alternatīva.

Starp daudzajiem grozījumiem ir arī vairāki strīdīgi grozījumi, starp tiem arī atsauces uz minimālo kapitālu, reģistrācijas kontroli, valstu tiesību aktiem, pārrobežu elementiem un darba ņēmēju līdzdalību. Atsevišķos Ekonomikas un monetārās komitejas ierosinātajos grozījumos tiek aicināts līdz 2010. gadam panākt vienotību noteiktās jomās, arī nodokļu jomā, efektīvi ierobežojot valstu tiesību aktu piemērošanu.

Lai gan ierosinājums, ka Eiropas uzņēmumam visā ES teritorijā ir jādarbojas pēc vienādiem principiem, kopumā ir pieņemams, šī priekšlikuma darbības joma tomēr nedrīkstētu paplašināties tik tālu, lai tiktu ierobežoti valstu lēmumi attiecībā uz nodokļiem, kam noteikti ir jāpaliek atsevišķu dalībvalstu kompetencē.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Es galīgajā balsojumā balsoju pret Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem (SPE). Pamatideja par vienotas Eiropas uzņēmuma formas ieviešanu privātajiem uzņēmumiem ir ļoti laba. Tā ir reforma, kas noteikti ir vajadzīga.

Komisijas priekšlikums ir ļoti vājš. Robeža, kad ir jāpiemēro valsts tiesību akti un kad Eiropas privātā uzņēmuma statūti, ir ļoti neskaidra. Liela daļa uzņēmuma noteikumu ir jānosaka tā statūtos. Pat ja dažiem uzņēmumiem tas varētu būt pozitīvs solis, daži jautājumi tomēr ir skaidri jānorāda statūtos: piemēram, robeža starp uzņēmuma kā organizācijas atbildību un mazākumdalībnieku aizsardzību. Turklāt darba ņēmēju pārstāvība uzņēmuma vadībā ir vāja.

Pašreizējo Padomes sarunu laikā Eiropas privātā uzņēmuma statūti tika būtiski uzlaboti, un es vēl aizvien ceru, ka galīgais rezultāts būs labs. Tomēr tas nav priekšlikums, par kuru mums šodien ir jāpieņem sava nostāja. Nostāja ir jāpieņem par Komisijas priekšlikumu ar *Lehne* kunga izdarītajiem grozījumiem, un tas man lēmuma pieņemšanu padara samērā vienkāršu: skaidrības trūkums un šajā priekšlikumā ietvertās problēmas aizēno reformas pozitīvos aspektus, un pastāv risks, ka mums būs statūti, kas darbojas tieši pretēji savam mērķim. Turklāt, ņemot vērā Padomes jau sasniegto pozitīvo progresu, atbalsts šim ziņojumam traucētu Padomes darbam.

Mēs nebalsojam par Padomes priekšlikumu, mēs balsojam par Komisijas priekšlikumu. Tādēļ es esmu izvēlējusies balsot pret to.

David Martin (PSE), rakstiski. – Šī iniciatīva rada jaunu Eiropas uzņēmējdarbības juridisko formu, kura ir paredzēta MVU konkurētspējas uzlabošanai, atvieglot to izveidi un darbību vienotajā tirgū. Es atbalstu šo ziņojumu, kas ved uz lielāku darba ņēmēju aizsardzību un tās informācijas aizsardzību, kuru viņiem sniedz viņu uzņēmums.

Bernhard Rapkay (PSE), rakstiski. – (DE) Vācijas Sociāldemokrātu (SPD) delegācija balsoja par iespēju izveidot Eiropas privātā uzņēmumu. Tomēr mēs vēlētos sniegt šādu skaidrojumu.

Darba ņēmēju līdzdalība ir demokrātiskas un sociālas Eiropas stūrakmens. Šī iemesla dēļ tiesībām uz informāciju, konsultācijām un darba ņēmēju līdzdalību bez jebkādiem ierobežojumiem ir jābūt tādām pašām, kādas tās jau ir spēkā esošajos noteikumos par Eiropas uzņēmumu (*Societas Europae – SE*) un Eiropas kooperatīvo sabiedrību (*Societas Cooperativa Europaea – SCE*).

Eiropas privātā uzņēmuma variants, par kuru esam vienojušies, ir kā Komisijas priekšlikuma uzlabojums, un tādēļ arī mēs balsojam par to, taču joprojām to nav izdevies piemērot spēkā esošajiem noteikumiem. Risks, ka darba ņēmēju līdzdalības tiesības varētu tikt apietas, nav pilnībā novērsts.

Darba process vēl nav beidzies. Mēs aicinām Ministru padomi šo priekšlikumu uzlabot šādā veidā:

– pievienot skaidras atsauces uz Direktīvu par Eiropas uzņēmumu (SE), un it īpaši uz tās standarta noteikumiem attiecībā uz administratīvās vai uzraudzības valdes locekļu ievēlēšanu;

– vienkāršot praksē grūti ieviešamos 34. panta nosacījumus; būtiski pazemināt zemākās robežas;

– noteikt, ka Eiropas privātais uzņēmums patiesi aktīvi darbojas pārrobežu telpā.

Mēs aicinām Komisiju beidzot iekustināt 14. Direktīvu par sabiedrību ar ierobežotu atbildību juridiskās adreses pārrobežu pārceļšanu, jo darba ņēmēju līdzdalības tiesības situācijās, kad notiek juridisko adresu pārrobežu pārceļšana, patiesi var nodrošināt tikai Eiropas līmeņa direktīva par darba ņēmēju līdzdalību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Lehne* kunga priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem. Es atbalstu darbu, ko viņš ir paveicis, lai izveidotu autonomus noteikumus attiecībā uz jautājumiem, kas Eiropas privātā uzņēmuma ikdienas dzīvē ir ļoti būtiski, piemēram, minimālais kapitāls, darba ņēmēju līdzdalība un reģistrācijas kontrole. Visbeidzot, kas attiecas uz atsaucēm uz valstu tiesību aktiem, es uzskatu, ka regulas par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem mērķis, proti, visā Kopienā izveidot vienotu uzņēmējdarbības formu, ir vērtējams ļoti atzinīgi un ir lietderīgs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Laikā, kad plosās ekonomiskā krīze, MVU sektora attīstīšana ir ļoti vēlama. Mums ir jācenšas atcelt administratīvos un juridiskos šķēršļus, kas kavē tos, kuri vēlas uzsākt uzņēmējdarbību. Procedūras prasības, birokrātija un augstas reģistrācijas izmaksas nedrīkstētu nostāties ceļā cilvēkiem, kuri vēlas attīstīt paši savu uzņēmējdarbības ideju. Jaunas firmas nozīmē jaunas darbavietas un tādējādi arī ekonomikas atgūšanos.

Eiropas Savienībā ir 27 dalībvalstis ar dažādām tiesību sistēmām un dažādām uzņēmumu veidošanas sistēmām. Izveidojot ES līmeņa uzņēmējdarbības formu — Eiropas privāto uzņēmumu, noteikti tiks atvieglota dzīve ikvienam, kurš vēlas uzsākt uzņēmējdarbību, un tas palīdzēs padarīt efektīvāku arī brīvas kapitāla aprites principu.

Vienotas dibināšanas un darbības turpināšanas prasības, zemas akciju kapitāla prasības un vienkāršotas reģistrācijas metodes Eiropas privāto uzņēmumu noteikti padarīs par veiksmes stāstu. Tas būs kā pievilcīga alternatīva valstu noteikumiem. Tas būs ātrs, lēts un no nevajadzīgām formalitātēm brīvs process, kas tomēr nodrošinās atbilstošu tiesiskās drošības līmeni.

- Ziņojums: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums ES prasa vēl vairāk finanšu resursu ieguldīt vienā jomā pēc otras, savukārt dalībvalstīs ir jātaupa tādās jomās kā veselības aprūpe, skolas un sociālā aprūpe.

Turklāt vairākas tādas ziņojumā nosauktās jomas kā finanšu krīze, klimata pārmaiņas un enerģētikas politika ir saistītas ar milzīgām izmaksām, kas ES budžetam ir nesamērīgi lielas. Šīs ir jomas, kuras jārisina atsevišķās dalībvalstīs to vietējo politisko procesu ietvaros, kas rezultātā novedīs pie demokrātiskas vienošanās par upuriem, kuri jānes.

Tādēļ mēs esam izvēlējušies balsot pret šo ziņojumu par Komisijas 2010. gada budžetu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Saskaņoties ar ekonomiskās un sociālās situācijas pasliktināšanos dažādās dalībvalstīs, ES līdz šim nav uzsākusi nevienu iniciatīvu, kuras mērķis nebūtu aizsargāt finanšu kapitālu.

Mums steidzami ir jāpieņem tūlītēji Kopienas līmeņa pasākumi, kas palīdzētu efektīvi reaģēt uz darba ņēmēju, ražošanas nozares, mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām, mobilizējot vajadzīgos finanšu resursus.

Taču 2009. gada budžetu, Kopienas budžetu, kurš relatīvi ir vismazākais budžets kopš Portugāles pievienošanās EEK, ES ir apspriedusi un pieņēmusi tā, it kā nekas nebūtu noticis, tādējādi vēlreiz parādot savu dabu.

Savās politikas jomās saskaņoties ar pierādījumiem par kapitālistiskās krīzes dziļumu, Eiropas Parlamentam nav izdevies noklusēt, kāda ir patiesā situācija. Tādēļ tagad pieņemtajā rezolūcijā bikli tiek teikts, ka Kopienas 2010. gada budžetam ir jābūt pietuvinātam ierobežojumiem, kuri noteikti Daudzgaļu finanšu shēmā 2007.–2013. gadam — kuri papildus tam, ka ir absolūti neatbilstoši, vēl arī netiek ievēroti —, kā arī tiek atzīts, ka izdevumu kategorijā trūkst līdzekļu.

Tā kā reiz jau esam apsvilinājušies, mums nākamreiz vajadzētu būt uzmanīgākiem, tādēļ mēs ceram, ka šīs bažas un nodomi, ņemot vērā tuvojošās Eiropas Parlamenta vēlēšanas, nebūs tikai īslaicīgas vēlmes un ka šīs nav kārtējais gadījums, kad labie nodomi netiek īstenoti.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc *Surján* kunga darba par 2010. gada budžeta procedūras pamatnostādņēm izlasīšanas es nolēmu balsot pret šo ziņojumu. Es neuzskatu, ka uzticību Eiropas Parlamentam var nodrošināt, veicinot vai izveidojot budžeta pozīcijām piesaistītus projektus. Šādā veidā no redzesloka tiek pazaudēta patiesā motivācija, kas Eiropas iestādēm liek darboties. Turklāt, lai gan es piekritu maksimālas pārredzamības principam, es tomēr uzskatu, ka dažādām nozarēm piešķirami līdzekļi būtu jāsadala bez jebkādas diskriminācijas attiecībā uz efektivitāti vai sasniegtajiem rezultātiem. Subsīdijas ir jāpiešķir arī tām nozarēm, kuru darbība ir bijusi vāja. Patiesībā varbūt tieši šīs nozares ir tās, kurām Kopienas iestāžu atbalsts ir visvairāk vajadzīgs.

- Ziņojums: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Laikā, kad tiek samazināts finansējums veselības aprūpei, skolām un sociālajai aprūpei valsts sektorā, taupībai jānotiek arī ES iestādēs. Mēs uzskatām, ka pavisam noteikti ir jāsamazina Reģionu komitejas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas budžets. ES nodokļu maksātāji nejestu nekādu starpību, ja šīm divām iestādēm noteiktu stingru taupības plānu.

Mēs arī iebilstam pret personāla līmeņu paaugstināšanu Eiropas Parlamenta politiskajās grupās. Pašreizējā situācijā šīs izmaksas nav nepieciešamas.

Arī Eiropas vēstures muzeja atvēršana, kā to ir nolēmis Eiropas Parlamenta Prezidijs, nav laba doma. Pieredze rāda, ka šāds muzejs tiks veidots kā arvien federālākas ES propaganda.

Tāpēc mēs esam izvēlējušies balsot pret šo ziņojumu, kas turklāt attiecas arī uz Eiropas Parlamenta budžetu 2010. gadam.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs atzinīgi vērtējam to, ka tagad valodas jautājumus EP uzskata par „pamatprincipiem” savās 2010. gada Kopienas budžeta prioritātēs:

- „par ļoti nozīmīgu uzskata pamatprincipu, ka visiem deputātiem jābūt vienlīdzīgām iespējām saņemt visaptverošus un kvalitatīvus pakalpojumus, kas tiem ļautu strādāt un izteikties, kā arī saņemt visus dokumentus dzimtajā valodā ...”;

- „uzskata, ka 2010. gadā ir jāpieliek vislielākās pūles, lai visu tautību un visu valodu deputāti baudītu vienādu attieksmi attiecībā uz viņu iespēju pildīt savus pienākumus un veikt uzdoto politisko darbību, viņu pašu valodā, ja viņi to vēlas”;

- „uzsver, ..., demokrātiska tiesiskuma principu saistībā ar visiem to veidojošajiem deputātiem un viņu tiesībām uz pilnīgu daudzvalodību; tāpēc uzskata, ka šis budžets var tikt izmantots un tas jāizmanto, lai virzītos uz šo mērķi.

Mēs tomēr nevaram aizmirst, ka priekšlikumi, kurus saistībā ar budžetu ir iesnieguši deputāti no Portugāles Komunistiskās partijas — kas pieprasīja, lai visas ES oficiālās valodas būtu pieejamas sanāksmēs (gan sanāksmēs, ko sasauc Kopienas iestādes, gan ārējās sanāksmēs, kas notiek Parlamenta darba gaitā) — ir vienmēr tikuši noraidīti daudzus gadus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es neatbalstu *Maňka* kunga ziņojumu par 2010. gada budžeta procedūras pamatnostādņēm, un tāpēc es balsoju pret to. Rezolūcijas priekšlikuma 5. punktā faktiski tiek minēta pilnīga pielāgošanās attiecībā uz Horvātijas pievienošanu Eiropas Savienībai. Tomēr, kā rezolūcijā ir rakstīts, šādos gadījumos, kad ir 27 dalībvalstis un viena potenciāla kandidātvalsts, jāpielāgojas jaunajai kandidātvalstij, nevis pārējām valstīm. Turklāt es neuzskatu, ka ir iespējams atbalstīt pagarinājumu izmēģinājuma darba kārtībai par vēl vienu gadu, lai stiprinātu sadarbību starp ES Prezidiju un Budžeta komiteju, jo neuzskatu, ka tā ir to vērtā vai būtu efektīva.

- Ziņojums: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Jim Allister (NI), rakstiski. – Šis ziņojums pievēršas nozīmīgiem trūkumiem pašreizējā tiesiskajā regulējumā. Īpašas bažas manī izraisa pārskatatbildības trūkums attiecībā uz ES uzņēmumiem, kas, veicot tirdzniecību AK, var reklamēties AK, bet tiem nav nepieciešams saņemt licenci. Patiesām, AK azartspēļu nodoklis ir tikai iedrošinājis šāda veida uzņēmumus, kas izveidojas pārrobežu valstīs un tādējādi izvairās no nepieciešamības iegūt AK licenci. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kam jādod kaut kāds risinājums šai problēmai.

Liam Aylward, Brian Crowley un Eoin Ryan (UEN), rakstiski. - Patērētāju aizsardzība ir sevišķi svarīga visām dalībvalstīm. Tā ir arī joma, kurā dalībvalstis var sadarboties, lai nodrošinātu aizsardzību patērētājiem, kas izmanto pārrobežu pakalpojumus. *Schalldemose* kundzes ziņojums par tiešsaistes azartspēļu integritāti ir piemērs tam, kā dalībvalstu pragmatiska sadarbības pieeja var gūt rezultātā radīt pieeju, kuras centrā ir patērētāju aizsardzība.

Ziņojums atzīst, ka tiešsaistes azartspēļu integritāti vislabāk var panākt, atzīstot šajā jomā subsidiaritātes principu un atļaujot dalībvalstīm pašām regulēt šo nozari. Tomēr tas aicina uz sadarbību un koordināciju, cīnoties ar krāpšanu un noziedzību, kā arī pievērsties tādām sociālām un sabiedriskās kārtības problēmām kā atkarībai un personas datu aizsardzībai.

Ziņojuma svarīgākais aspekts ir sporta un sporta pasākumu integritātes nosargāšana. Ir pilnīgi būtiski, lai, pirmkārt un galvenokārt, tiktu atzīta sporta sociālā, izklaides un veselības vērtība un lai nekas šo vērtību nekādā veidā neapdraudētu un ar to nemanipulētu finansiālu apsvērumu dēļ. Ar azartspēlēm tiešsaistē nodarbojas daudzi Eiropas pilsoņi. Mums jānodrošina, lai šie pilsoņi tiktu aizsargāti, un es uzskatu, ka *Schalldemose* kundzes ziņojums ir svarīgs solis šajā virzienā.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. - Es atbalstu atvērtāku azartspēļu vidi Eiropā. Pārāk ilgi valdību kontrolēti valstu monopoli ir lieguši jaunpienācējiem piedāvāt spēļu pakalpojumus Eiropā.

Tiešsaistes azartspēles piedāvā patērētājiem jaunu veidu, kā baudīt spēļu prieku. Man nav iebildumu pret atbildīgiem azarta spēlmaņiem, kas piedalās tiešsaistes spēlēs, ko piedāvā atbildīgi operatori. Šis ziņojums mēģina nodrošināt patērētāju augsta līmeņa aizsardzību un nodrošināt godīgu un pārredzamu spēļu vidi kibertelpā. Manuprāt, ir arī svarīgi veikt visus samērīgos pasākumus, lai aizliegtu mazgadīgajiem spēlēt tiešsaistē.

Protams, ka ir bažas arī par azartspēļu sociālo ietekmi, un es pievienojos šīm bažām. Tomēr es domāju, ka pārāk liela atbildība iepriekš tika likta uz spēļu uzņēmumiem un nepietiekama bija indivīdu atbildība. Galu galā lēmums par to, vai nodoties vai nenodoties azartspēlēm, ir personīgs lēmums, un indivīdam ir jāatbild par sekām.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. - (FI) Priekšsēdētāja kungs, mani ļoti apmierina rezultāts balsojumā par *Schalldemose* kundzes ziņojumu par tiešsaistes azartspēlēm. Tas rāda, ka Parlamenta deputātu lielākais vairākums uzskata, ka azartspēles ir īpaša rakstura ekonomiska darbība, kurai nevar piemērot vienīgi iekšējā tirgus noteikumus.

Azartspēļu sociālā iedarbība un to ietekme uz veselību, kā arī noziedzības risks, kas ar tām saistīts, un to īpašie kultūras aspekti ir jāņem vērā. Tas attiecas arī uz daudzajiem pētījumiem, kas rāda, ka internets kā rīks palielina šos riskus. Acīmredzams, ka neviena atsevišķa iestāde viena pati nevar pārbaudīt tiešsaistes azartspēles visā Eiropā.

Schalldemose kundzes ziņojums arī piemin azartspēļu pozitīvo ietekmi, ko, manuprāt, ir ļoti svarīgi saglabāt. Daudzās Eiropas valstīs no šīm spēlēm iegūtie līdzekļi veido nozīmīgas naudas summas, kas aiziet, piemēram, mākslai, zinātnei, darbam ar jaunatni un slimnīcām. Tūkstošiem NVO gūst labumu no šiem līdzekļiem, turklāt azartspēles ir vislielākais ienākumu avots ES mēroga sporta organizācijām un it īpaši visiem iedzīvotājiem pieejamām sporta nodarbībām.

Tas, ka Parlamenta vairākums iestājas par pašreizējo valsts tiesību aktu saglabāšanu azartspēļu politikā un negrib tos aizstāt vienkārši ar prakses kodeksu, kas patērētājam nodrošinātu ievērojami mazāku aizsardzību, nenozīmē, ka tirgus nebūtu jāpadara atvērtāks. Tas tikai nozīmē, ka liberalizācijai jānotiek pēc pašas dalībvalsts nosacījumiem. Turklāt, ja ir vēlēšanās saglabāt valstu monopolus, sistēmai ir jābūt nediskriminējošai un juridiski pamatojamai.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. - Es balsoju pret ziņojumu par tiešsaistes azartspēļu integritāti, jo es uzskatu, ka alternatīvais priekšlikums, kuru plenārsēde noraidīja, būtu labāk atspoguļojis mūsdienu situāciju tiešsaistes azartspēļu nozarē.

Arī man ir bažas par pilsoņu izputināšanu un raizes par azartspēļu atkarību, bet es norādu, ka azartspēles tiek kontrolētas lielākajā daļā dalībvalstu, lai aizsargātu pilsoņus no azartspēļu atkarības un krāpšanas un novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju.

Papildus cīņai pret krāpšanu un noziedzību mums ir jānovērš problēmu azartspēles un mazgadīgo azartspēles. Es uzskatu, ka alternatīvā rezolūcija būtu pievērsusies šīm problēmām efektīvāk.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. - (GA) Patērētāju aizsardzība ir ārkārtīgi svarīga visām dalībvalstīm. Tā arī ir joma, kurā ir akūti nepieciešama sadarbība dalībvalstu starpā, īpaši raugoties no pārrobežu pakalpojumu viedokļa. Ziņojums par tiešsaistes azartspēlēm rāda, ka pragmatiska pieeja, kas balstās uz sadarbību, var nodrošināt, lai patērētāju aizsardzība būtu Eiropas Savienības politikas uzmanības centrā.

Šis ziņojums atzīst, ka vislabākā pieeja, kā risināt jautājumus par azartspēlēm internetā, ir atzīt subsidiaritātes principu šajā nozarē un atstāt tiesiskā regulējuma jautājumus katras atsevišķās dalībvalsts ziņā. Tas nozīmē, ka ziņojums atzīst, ka tikai sadarbojoties un savstarpēji koordinējoties Eiropas Savienības dalībvalstis varēs vislabāk apkarot krāpšanu, noziedzību un sociālas problēmas.

Ziņojuma galvenā uzmanība ir pievērsta sporta nozīmei un nepieciešamībai aizsargāt tā integritāti un godīgumu. Sporta sociālā un kultūras vērtība ir jāaizsargā, un ir jānodrošina, lai sports netiktu izmantots naudas vai citu tamlīdzīgu mērķu sasniegšanai. Daudzi cilvēki Eiropas Savienībā labprāt nododas tiešsaistes azartspēlēm. Mums jānodrošina, lai šiem cilvēkiem būtu drošība pret kaitējumu tiešsaistē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Schalldemose* kundzes ziņojumu par tiešsaistes azartspēļu integritāti. Es esmu stingri pārliecināts, ka šajā nozarē, kas turklāt rada ļoti svarīgu ienākuma avotu sporta organizācijām, ir jābūt pilnīgai pārredzamībai, kas aizsargā sabiedrības un patērētāju intereses. Visbeidzot man liekas, ka vienoti, nevis dažādi tiesību akti, kas pašreiz ir spēkā, var ļoti labi palīdzēt izvairīties no tiešsaistes azartspēļu pārvēršanās par sociālu problēmu.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. - Diemžēl man nebija iespējams piedalīties balsojumā par *Christel Schalldemose* ziņojumu par integritāti tiešsaistes azartspēlēs. Tomēr es gribētu izmantot šo izdevību paust piekrišanu referentei, jo ziņojums uzsver vairākus svarīgus un bīstamus aspektus sakarā ar tiešsaistes azartspēlēm. 2004. gadā tiešsaistes azartspēles veidoja aptuveni 5 % kopējā ES azartspēļu tirgū, un šie skaitļi ir strauji auguši pēdējos gados.

Ir svarīgi saprast, ka tādas dažādas nelegālas darbības kā krāpšana ar kredītkartēm, nepilngadīgo iesaistīšana azartspēlēs, vienošanās par spēlēm utt. pašlaik ir nenovēršamas parādības tiešsaistes azartspēlēs. No azartspēlēm atkarīgo cilvēku skaits arī visticamāk pieaugs, jo daudziem piedalīšanās tiešsaistes azartspēlēs ir ļoti ērta.

Tiešsaistes azartspēļu iespaids, kā to referente pamatoti uzsver, vēl nav ticis līdz galam pārbaudīts. Tāpēc, lai aizsargātu pilsoņus, ir īpaši svarīgi, lai visas dalībvalstis veiktu intensīvu pētniecības darbu par tiešsaistes azartspēļu ietekmi, kā arī uzlabotu azartspēļu tirgu pārraudzību un regulējumu.

Christel Schalldemose (PSE), rakstiski. - *Schalldemose* ziņojums par tiešsaistes azartspēļu integritāti uzsver dalībvalstu atbildību par sava azartspēļu tirgus regulējumu, lai aizsargātu mazāk aizsargātos patērētājus, it sevišķi bērnus, lai pretotos noziedzībai un aizsargātu sporta pasākumus no tādiem riskiem kā vienošanās par spēles iznākumu.

ĒP deputāti izsvītvoja azartspēles no Pakalpojumu direktīvas to īpašā statusa dēļ, un ir skaidri saskatāms gribas trūkums radīt ES līmeņa tiesību aktus. Tāpēc EP leiboristu deputāti stingri atbalsta ziņojuma aicinājumu dalībvalstīm regulēt savus azartspēļu tirgus, lai aizsargātu patērētājus. Ziņojums arī skaidri norāda, ka šādam regulējumam ir jābūt samērīgam un nediskriminējošam, kā noteikts ES līgumos.

Leiboristu EP deputāti uzskata, ka pats par sevi AK akts par azartspēlēm ir Līgumam atbilstīgs tiesību akts, kura mērķis ir nodrošināt taisnīgu un atvērtu piekļuvi azartspēļu pakalpojumiem, vienlaikus novēršot noziedzību un aizsargājot bērnus un citus mazāk aizsargātos. Vairākas dalībvalstis pašlaik pārskata savus tiesību aktus par azartspēlēm, lai nodrošinātu to saskaņotību ar ES līgumiem.

Leiboristu EP deputāti uzsver, ka iestādēm visā ES jāturpina modri sekot un jāsadarbojas pret visiem noziedzības riskiem, vienošanos par spēļu iznākumiem un visa veida azartspēļu apdraudējumiem jauniem un mazāk aizsargātiem cilvēkiem. Leiboristu EP deputāti atzinīgi vērtē labas reputācijas tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniedzēju nepārtrauktās pūles, veicot pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādas bažas tiek novērstas.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. - (NL) Azartspēļu un derību organizēšana nav tādas pašas ekonomiskas darbības kā visas citas, kā to daži šeit Parlamentā uzskata. Eiropas Kopienas Tiesa savā tiesu praksē ir apstiprinājusi, ka pašas dalībvalstis ir tās, kuras nosaka, kāda līmeņa aizsardzību tās uzskata par pareizu, lai aizsargātu savus pilsoņus pret riskiem, kas ir saistīti ar azartspēlēm.

Šeit piemērojamā subsidiaritāte nozīmē, ka dalībvalstīm ir jāspēj kontrolēt un regulēt savus azartspēļu tirgus saskaņā ar savām tradīcijām un kultūru, lai aizsargātu patērētājus pret riskiem, kas saistās ar atkarību, krāpšanu

un nelegāli iegūtas naudas legalizēšanu. Ņemot vērā papildu riskus saistībā ar tiešsaistes azartspēlēm, es esmu pārliecināta, ka valstu tiesību akti nevar tikt aizstāti ar Eiropas azartspēļu nozares visaptverošu pašregulējumu.

Tāpēc es pievienojos manu kolēģu pārliecinotajam vairākumam Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, kuri uzskata, ka pieeja tikai no iekšējā tirgus pozīcijām azartspēlēm nav piemērojama. Tāpēc es esmu izvēlējusies no visas sirds atbalstīt *Schalldemose* ziņojumu.

- Ziņojums: Maria Petre (A6-0088/2009)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Maria Petre* ziņojumu par pārtikas kvalitātes nodrošināšanu. Es tomēr gribētu paust savas bažas par to, ka vidusmēra patērētājs neapzinās atšķirību starp aizsargātu izcelsmes apzīmējumu (AIA) un aizsargātām ģeogrāfiskām norādēm (AĢN). Es uzskatu, ka ir svarīgi organizēt informācijas kampaņu par šo jautājumu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. - (LT) Dalībvalstīm ir jāattīsta tādas kvalitātes apliecināšanas sistēmas, kas jau ir labi zināmas Eiropas patērētājiem. Šīs sistēmas nav jāpadara ne vienkāršas, ne arī jāapvieno. Lai kvalitātes sertifikātiem Kopienā nodrošinātu obligātos standartus, tie ir jāvērtē un jāatzīst Eiropas mērogā. Tāpēc Komisijai ir vajadzīga iestāde, kas būtu atbildīga par apstiprinājumiem un atļaujām šo sistēmu izmantošanai Eiropas mērogā un nodrošinātu vienotu un efektīvu kontroli Eiropas un valstu līmenī.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo es piekrītu nepieciešamībai obligāti norādīt sākotnējo izstrādājumu ražošanas vietu, pamatojoties uz izcelsmes valsts marķējumu, kas atbilst patērētāju vēlmei zināt vairāk par tā produkta izcelsmi, ko viņi pērk. Šāda veida sistēma ir arī jāpiemēro pārtikas pārstrādes produktiem, norādot galveno sastāvdaļu un izejvielu izcelsmi un konkretizējot to izcelsmes vietu, kā arī beidzamās pārstrādes vietu.

Niels Busk, Anne E. Jensen un Karin Riis-Jørgensen (ALDE), rakstiski. - (DA) Dānijas Liberālās partijas deputāti Eiropas Parlamentā *Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen* un *Niels Busk* ir nobalsojuši par *Petre* kundzes pašiniciatīvas ziņojumu par pārtikas kvalitātes nodrošināšanu, apsverot visus par un pret, kā arī tāpēc, ka ir tikai viens kopējs balsojums. Mēs uzskatām, ka varam atbalstīt lielāko daļu no tā, kas šajā ziņojumā ietverts, lai gan ir vairākas lietas, kuras mēs neatbalstām pilnībā.

Richard Corbett (PSE), rakstiski. - Es biju vīlies, ka man bija jāatturas balsojumā par šo ziņojumu, kam būtu bijis jāseko Komisijas Zaļajai grāmatai, izpētot, kā lai lauksaimnieki visā Eiropā gūst vislielāko labumu tirgū viņu produkcijas augsto standartu dēļ. Tas patiešām pievērš uzmanību tādiem svarīgiem jautājumiem kā izcelsmes valsts marķējums, bioloģiska tirgus attīstīšana, kurā Eiropas izstrādājumi ir vislabākie pasaulē, un Eiropas lauksaimniecības panākumu izmantošana, kas dod mūsu lauksaimniekiem priekšrocības, laižot savus izstrādājumus tirgū — un šī daļa ir vērtējama atzinīgi.

Tomēr ziņojumu diemžēl ir sabojājuši protekcionisma elementi Lauksaimniecības komitejā, un jo sevišķi tie, kuri mēģina attaisnot tirgus masveida izkropļošanu ar KLP subsīdijām un kas grib panākt, lai ražojumus no trešās pasaules valstīm būtu grūtāk ievest ES.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Ļaujiet man apsveikt manu kolēģi *Petre* kundzi par šo izcilo ziņojumu.

Ir daži punkti, kas mums ir jātur prātā, runājot par Eiropas pārtikas produktu kvalitāti.

1. „Kvalificētas tirgus pieejamības” īstenošana piedāvā risinājumu par garantijām, ka pārtikas produktiem, kas ir pieejami Eiropas patērētājiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir ražoti uz vietas, vai ievesti, ir jāatbilst vienādiem standartiem.
2. Izmaksas, kas rodas Eiropas ražotājiem, garantējot pārtikas nekaitīgumu, un prasības sakarā ar savstarpējo atbilstību, kas būtu jāsedz no KLP līdzekļiem.
3. Eiropas lauksaimniecības un pārtikas produktu īpaša veicināšana. Kā es prasīju arī ziņojumā par Regulas Nr. 3/2008 grozījumu, ir jāpalielina Eiropas Savienības līdzfinansējuma likme. Tomēr vienlaikus mums ir jāvienkāršo administratīvās procedūras Tradicionālo produktu garantiju sistēmai ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai cilmes vietas nosaukumu.

Es ceru, ka ieteikumus, ko mēs gatavojamies pieņemt, Eiropas Komisija un dalībvalstis īsteno tik ātri, cik iespējams, jo mēs nevaram atļauties šķiest laiku šādos apstākļos, kad Eiropas pilsoņus sāpīgi skar ārkārtīgi nopietnas ekonomiskās lejupslīdes sekas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Par spīti labajiem nodomiem ziņojums turpina un pat izvērš politiku, kas rada problēmas, ko izjūt daudzi sīkražotāji, sevišķi Portugālē. Aizbildinoties ar to, ko viņi sauc par „Eiropas lauksaimniecības produktu kvalitātes veicināšanu”, viņi palielina ražošanas izmaksas tiem, kam jau tā ir grūtības noturēties ražošanā. Tas īpaši attiecas uz sīkražotājiem, kā notiek ar daudzām sīkām pienotavām, kas ražo nenoliedzami kvalitatīvu *Serra da Estrela* sieru. Nav pieņemams, ka ražotājiem būtu jāievēro jaunas prasības, lai turpinātu ražošanu, nesāņemot finansiālu atlīdzību, kas viņiem pienākas, vienlaikus arī ar pienākumu atbalstīt izmaksas sakarā ar „oficiālās kontroles” prasībām. Pretēji izvirzītajiem apgalvojumiem pastāv nopietns risks, ka īsta kvalitāte no ražošanas izzudīs.

Saskaņotu ražošanas un tirgošanas standartu piemērošana kā sīkražotājiem, tā arī agrorūpniecībai ir nepieņemama. Šo standartu piemērošana grauj ražošanas un kultūras dažādību tādās valstīs kā Portugālē. Ir svarīgi mainīt šo tendenci un veicināt ražošanu un patēriņu vietējā līmenī. Lauksaimniecība ir jāuzskata par delikātu darbību, kas nav savienojama ar šo tirdzniecības liberalizācijas modeli, kas attiecībā uz vidi nav ilgtspējīgs un rada milzīgus riskus cilvēka veselībai.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Es piekrītu ziņojumam, jo es uzskatu, ka ir būtiski samazināt birokrātiju un vienkāršot standartu sistēmu. Tādējādi lauksaimniecības produktu regulēšana un kvalitātes kontrole kļūs vieglāka.

Šis vienkāršošanas rezultāts būs administratīvo izmaksu samazināšanās valsts struktūrās.

Es atzinīgi vērtēju arī īpašo uzmanību, kas tiek veltīta cilmes vietas nosaukumiem un acinājumam, lai Komisija nodrošinātu šī jautājuma iekļaušanu Pasaules Tirdzniecības organizācijas darba kārtībā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. - (FR) Mēs nevaram neatbalstīt šī ziņojuma iecerētos nodomus: garantēt Eiropas pārtikas produktu kvalitāti, ražotāju konkurētspēju, vienkāršu, bet aptverošu informāciju patērētājiem attiecībā uz produktu izcelsmi, atbilstību cilmes nosaukumiem un kvalitātes marķējumiem, bioloģisko vai tradicionālo produktu labāku definīciju un tā tālāk.

Referente pilnīgi pamatoti uzsver, ka mums ir jānosaka, ka Eiropā ievestajiem lauksaimniecības un pārtikas produktiem ir jāatbilst tādiem pašiem standartiem kā Eiropā ražotajiem, kas diemžēl pašlaik ne vienmēr tiek ievēroti. Viņai ir pilnīgs pamats vēlēties īstenot nosacītu piekļuvi mūsu tirgiem.

Tomēr ir vēl dažas problēmas, kas jāatrisina, tostarp negodīga konkurence Kopienas iekšienē, kad viena dalībvalsts nosaka stingrākus standartus, nekā ir paredzēts Kopienas līmenī, galvenokārt sabiedrības veselības vai vides aizsardzības nolūkos. Šādos gadījumos valstij ir jāspēj, patīk tai vai nepatīk, piemērot tādas pašus noteikumus, kā ir pieprasīts PTO līmenī.

Cits problemātisks aspekts ir saistībā ar šī Parlamenta rūpēm par vidi — mums ir jākoncentrējas uz pārtikas attālumu samazināšanu (ēdot vietējos ražojumus, sezonas produktus), nevis uz nenovēršami nepilnīgu pielāgošanos pasaules tirgum.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. - (SV) Šis ziņojums, kas nav daļa no normatīva procesa, iesaka vairākus dārgus priekšlikumus, piemēram, ES aģentūru produktu kvalitātei un jaunus pasākumus tirdzniecības veicināšanai un atbalstam lauksaimniecībā. Mēs gribam arī uzsvērt, ka šajā ziņojumā ir ietverti formulējumi, kas varētu vairāk virzīt ES protekcionisma politikas virzienā attiecībā uz lauksaimniecības precēm.

Jūnija saraksts kā parasti atzīmē, ka par laimi šajā situācijā Eiropas Parlamentam nav koplēmuma pilnvaru attiecībā uz ES lauksaimniecības politiku. Pretējā gadījumā ES nonāktu dažādu lauksaimniecības grupu protekcionisma un milzīgu subsīdiju slazdā.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. - (PL) Es balsoju par *Maria Petre* ziņojumu par pārtikas kvalitātes nodrošināšanu. Jautājums par standartu saskaņošanu un savstarpēju atzīšanu attiecībā uz pārtiku ir ļoti svarīgs cilvēku veselības nodrošināšanai. Mūsdienās arvien ierastāka kļūst izpratne par sakarību starp dažādām slimībām un patērētās pārtikas kvalitāti. Vienīgi pats termins „veselīga pārtika” šķiet paradokssāls. Vai to, kas nav cilvēkiem veselīgs, var saukt par „pārtiku”? Pārtikas produktu kvalitātei ir fundamentāla nozīme pārtikas nekaitīgumā mūsu pilsoņiem. Šiem produktiem ir jāatbilst skaidri noteiktiem kritērijiem, kas pamatojas uz pašreizējām zināšanām un principiem higiēnā, un šiem kritērijiem arī ir jānodod ieguldījums vides aizsardzībā un kaušanai nolemtu dzīvnieku labturības principu ievērošanā. Pārtikas produktiem ir jābūt pareizi iesaiņotiem, pārvadātiem un uzglabātiem.

Lai nodrošinātu labu pārtikas kvalitāti, patērētājiem ir jāsniedz pilnīga informācija par produktiem, ko viņi pērk, to sastāvdaļām, iespējamām ģenētiskām modifikācijām, ražošanas vietu, uzglabāšanas nosacījumiem, gatavošanu un derīguma termiņu. Referente dod priekšroku Eiropas dienesta izveidei, kas būtu atbildīgs par sertificēšanu un pārtikas kvalitāti Komisijas līmenī, lai nodrošinātu obligāto sertifikācijas prasību ieviešanu. Tas nodrošinātu vienotu kontroles sistēmu ES un dalībvalstu līmenī. Pamatojoties uz iepriekšēju rezolūciju, ziņojums arī pauž atbalstu īpaša kvalitātes marķējuma ieviešanai Eiropas produktiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. - (DE) Globālā finanšu un pārtikas krīze nozīmē, ka cilvēki taupa uz patēriņa rēķina, un tas nozīmē nocenojumu proporcionālu pieaugumu tirgū. Turklāt mēs nosakām ierobežojošus ražošanas noteikumus saviem vietējiem pārtikas ražotājiem un veicinām kvalitātes apliecinājumus un tamlīdzīgas shēmas. Vienlaikus mēs ievadam produktus, kas neatbilst vietējiem kvalitātes standartiem un kam nevar pārbaudīt atbilstību šādiem standartiem. Tas nozīmē, ka vietējie lauksaimnieki jūtas stingri iezņaugti, un mums ir jānodrošina, lai īpaši šajā smagajā situācijā nepalielinātos lauku saimniecību skaits, kuras izput, un lai mēs nezaudētu savu pārtikas ražošanas spējas pašpietiekamību visā ES.

Cilvēki, kas ir gatavi maksāt par pārtikas kvalitāti, pārāk viegli var zaudēt spēju orientēties visā kvalitātes apliecinājumā un simbolu mudžeklī — ne viss, ko marķē kā „bioloģiski tīru”, ir ražots vietējā tirgū un ne vienmēr, kad kāda konkrēta valsts ir uzrādīta kā izcelsmes valsts, visas sastāvdaļas patiešām ir no šīs valsts. Daži ielaižas avantūrā un zaudē, un atklājas arvien jauni pārtikas skandāli un marķējumu atdarinājumi. galu galā patērētājam ir jāspēj uzticēties marķējumam. Šķiet, ka šī iniciatīva ved mūs tajā virzienā, un tāpēc es par to balsoju.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Ziņojumā, ko mums šodien sniedza mana kolēģe Maria Petre, ir daudzi ieteikumi, kurus es ar pārliecību atbalstu. Tie plešas, sākot no kvalitātes standartu garantēšanas administrācijas vienkāršošanas un finanšu slogu samazināšanas ražotājiem, beidzot ar tradicionālu produktu, kā arī produktu ar norādītu cilmes apzīmējumu vai ģeogrāfisko vietu atbalstīšanu.

Laikā, kad mēs saskaramies ar nopietnu ekonomisku krīzi, mūsu pienākums ir veikt pasākumus, lai atbalstītu Eiropas lauksaimniekus un pārstrādātājus, un nodrošināt, lai patērētājiem būtu pieejami vislabākie produkti par visizdevīgākajām cenām.

Es uzskatu, ka mums ir jāpanāk, ka patērētājiem tiek pareizi informēti par produktu izcelsmi, lai atbalstītu Eiropas lauksaimniecību. Tomēr mums nav jājauc šie noteikumi attiecībā uz Eiropas kvalitātes marķējumu ar protekcionismu, kura mērķis ir liegt piekļuvi Kopienas tirgum. Es domāju, ka, visticamāk, priekšlikumam par šī marķējuma ieviešanu ir jābūt Eiropas produktu veicināšanai, kā arī to kvalitātes pārkuma izcelšanai salīdzinājumā ar produktiem no trešās pasaules un Eiropas patērētāju labākai informēšanai. Vienlaikus produktu izcelsmes noteikšanas sistēma palīdzēs mazināt bailes par „saindētiem produktiem”.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Petre kundzes ziņojumu par pārtikas kvalitātes nodrošināšanu un attiecīgo standartu saskaņošanu. Es uzskatu, ka šis temats ir ārkārtīgi svarīgs, jo pārtikas kvalitātei ir arvien lielāka ietekme uz Eiropas pilsoņu dzīves kvalitāti. Patiešām, ES ir jāiestājas par to, lai visi pārtikas produkti atbilstu ražošanas standartiem, sevišķi attiecībā uz veselību un nekaitīgumu. Turklāt Savienībai ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi vietēji ražotiem un trešo valstu produktiem. Visbeidzot, es piekrītu referentes uzskatam, kad viņa apgalvo, ka attiecībā uz AĢN (aizsargātām ģeogrāfiskām norādēm), AIA (aizsargātiem izcelsmes apzīmējumiem) un GTI (garantētiem tradicionāliem izstrādājumiem) ir jābūt pieejamai Kopienas tehniskai palīdzībai minēto sistēmu īstenošanai dalībvalstīs un ar to saistītai attiecīgo produktu novērtēšanai.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. - (SV) Es izvēlējos neatbalstīt Petre kundzes ziņojumu par pārtikas marķēšanas veicināšanu un palielināšanu. Ziņojumā ir labi priekšlikumi attiecībā uz noteikumu vienkāršošanu un īsāku apstrādes laiku. Tomēr, manuprāt, pārāki par tiem bija protekcionisma izteikumi par nosacītu tirgus pieejamību un vēlēšanās izveidot produktu kvalitātes starpvalstu iestādi.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Kad pārtikas ražošanas pamatā ir peļņas kritērijs, nevis vietējo prasību apmierināšana un kad pārtikas ražošana un pārdošana tiek koncentrēta arvien šaurākā lokā un to nosaka pārtikas daudzvalstu uzņēmumi un kartēļi (kas ir ES politikai un dalībvalstu valdībām raksturīga izvēle), tad pārtika nevar būt ne lēta, ne kvalitatīva.

Iecerētā atgriešanās pie kvalitatīvas pārtikas nav domāta, lai palielinātu lauksaimnieku ienākumus vai apmierinātu vietējās prasības. Tā ir domāta, lai palielinātu daudzvalstu lieluzņēmumu konkurētspēju un peļņu, lai palielinātu lauku darbaspēka ekspluatāciju, lai koncentrētu zemes īpašumus vēl vairāk un lai kontrolētu ražošanu.

ĢMO ieviešana un apstrādāšana un vairāki pārtikas skandāli rāda, ka pārtikas kvalitāte un nekaitīgums ES ir pakļauts lielo uzņēmumu interesēm.

Pārtikas klasifikācija pēc kvalitātes ir pārtikas sadalīšana šķirās saskaņā ar tirgus loģiku: pirmās šķiras pārtika ģimenēm ar lieliem ienākumiem un otrās šķiras pārtika strādnieku šķiras ģimenēm.

Mazu un vidēji lielu lauku saimniecību īpašnieku interesēs ir pretoties KLP un ES, un tam, ka viņi tiek izpārdoti lieliem uzņēmējiem, kā arī kopā ar Grieķijas Komunistisko partiju un strādnieku gājienu strādniekiem un pašnodarbinātajiem sociālā aliansē gāzt monopolu patstāvību un varu.

- Ziņojums: Jonathan Evans (A6-011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. - (LT) Konkurences politikas atjaunināšana ir sevišķi svarīgs faktors jaunās drošības struktūras sagatavošanā un ES konkurences politikas darbībā. Šī procesa svarīgākie elementi ir sadarbība valstu konkurences iestāžu starpā un koordinācija ar Eiropas konkurences tīkla starpniecību. Eiropas Parlaments ir paudis nopietnas bažas, ka bez efektīva EKT šīs politikas atjaunināšana būtībā izvērtīsies tikai par konkurences politikas atkārtotu nacionalizēšanu, un tas nenoliedzami kaitētu idejai par vienotas konkurences politikas nodrošināšanu visā ES. Pamatojoties uz elastīguma un pragmatisma kritēriju, 2006. un 2007. gada ziņojumi dod pozitīvu vērtējumu EKT darbības efektivitātei un attīstībai. Centieni finansēt apmācību un sadarbību starp valsts tiesnešiem, lai skaidrotu ES konkurences tiesību aktus un nodrošinātu to īstenošanu, arī ir vērtējami atzinīgi.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. - Šis ziņojums uzsver brīvās tirdzniecības un godīgas konkurences principa nozīmīgumu un apstiprina tā visa nozīmi, par ko tika parakstīts Romas līgums. Mums jānodrošina efektīvi prettrestu pasākumi, lai tādējādi aizsargātos pret ierobežojošas tirdzniecības izmantošanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Mēs balsojam pret ziņojumu, jo tajā nav pieņemts pat priekšlikums attiecībā uz bažām par lielo uzņēmumu dominējošā stāvokļa izmantošanu tirgū, it sevišķi attiecībā uz lielveikalu ķēdēm. Tās izmanto savas pirkjspējas, lai samazinātu cenas, ko maksā piegādātājiem Eiropas Savienībā un trešās valstīs.

Tajā arī neparādījās nepieciešamā apņēmība izpētīt ietekmi, kāda ir lielveikalu nozares koncentrācijai uz mazajiem uzņēmumiem, piegādātājiem, darbiniekiem un patērētājiem. Tajā īpaši izpaužas nespēja novērtēt pirkjspējas izmantošanu, kas var sekot šādai koncentrācijai.

Pieņemtā rezolūcija turpina iejaukšanās modeli konkurences aizsargāšanai un pret sabiedriskiem pakalpojumiem. Tā iet bēdīgi slavenās *Bolkenstein* direktīvas pēdās, vienmēr uzsverot atbilstības nepieciešamību iekšējā tirgus noteikumiem. Diemžēl, pat runājot par krīzi un grūtībām, ar ko saskaras tautsaimniecība, tā pieprasa Komisijas modrību, lai netiktu apšaubīta konkurence. Citiem vārdiem sakot, saskaroties ar krīzi, ko radījis neoliberālais kapitālisms, risinājumam izmanto to pašu. Tas ir nepieņemami.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Evans* kunga ziņojumiem par konkurences politiku 2006. un 2007. gadā. Patiešām, ja mēs domājam par uzņēmumu un valsts atbalsta saplūšanas kontroli (problēma, kas ir ieguvusi prioritāru nozīmi sakarā ar finanšu un ekonomisko krīzi tirgos), Komisija ir veikusi arvien lielāku darba apjomu. Tieši tāpēc es piekrītu referenta uzskatam, kad viņš saka, ka ir jāmodernizē tiesiskā un institucionālā struktūra šajā jomā.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. - Ņemot vērā ekonomiskās krīzes situāciju, kas ir pārņēmusi Eiropas Savienību un kam ir globāla izplatība, Parlamentam bija svarīgi panākt vienošanos. Šis ziņojums beidzot ir atradis virzienu, par kuru vienoties Ekonomikas un monetārajā komitejā. Acīmredzot bažas par valsts iejaukšanos ir ļoti lielas, bet, ņemot vērā nepietiekama patēriņa un sarūkošas ražošanas bāzes radīto kaitējumu, ir nepieciešams noteikts atvieglojums valdības tēriņu līmenī.

- Ziņojums: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), rakstiski. - Mazie uzņēmumi ir Eiropas ekonomikas mugurkauls, kas veido 98 % no visiem Eiropas uzņēmējiem un nodarbina gandrīz 60 % ES strādājošo. Eiropas Komisija ir pelnījusi aplausus par līdzšinējām iniciatīvām un ilgstošo darbu, kura mērķis ir likvidēt birokrātiju mazajai uzņēmējdarbībai. *Herczog* kundzes ziņojums atzīst komisijas veikto darbu un aicina uz turpmākiem pasākumiem šajā virzienā.

Lai gan es noteikti atbalstu daudzus komentārus, kas ir ietverti ziņojumā par mazās uzņēmējdarbības aktu, es biju ļoti vilnis, ka ziņojumā, kas nāca no Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, bija ietverts punkts, kas pieprasa kopēju konsolidētu uzņēmuma nodokļa bāzi. Es būtu cerējis sagaidīt globālu atzīšanu

šajā stadijā, kad CCCTB priekšlikums nav labi pārdomāts un ir nepiemērots. Šis jautājums ir tik svarīgs Īrijai, sevišķi šajā ekonomiskajā situācijā, ka man bija jābalso pret šo priekšlikumu. Tam nebūs nekādas nevēlamas ietekmes uz slavējamo darbu, kas tiek veikts mazās uzņēmējdarbības labā, bet dos spēcīgu norādījumu, ka mums ir jānostājas pret neproduktīviem, smagnējiem un slikti iecerētiem priekšlikumiem, kas nenesīs nekādu labumu Eiropas ekonomikā.

Gerard Batten, Nigel Farage un Jeffrey Titford (IND/DEM), rakstiski. - Šis akts ierosina dažādus pasākumus, no kuriem daži varētu palīdzēt mazajai uzņēmējdarbībai, bet kuru kopējā iecere ir veicināt ES kontroli, iedzīvotāju mulsināšanu, feminisma programmas un iefiltrēšanos uzņēmumos ar ES amatpersonu „darba pieredzes” palīdzību. Tas neļauj UKIP pārstāvjiem atbalstīt šo priekšlikumu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. - (LT) Globālā finanšu krīze un lēnā ekonomikas augšme negatīvi ietekmē uzņēmējdarbības līmeni. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam šādus pasākumus, kas ietverti MUA, kuru īstenošana būs ļoti iedarbīga ekonomikas izaugsmei: radīt vislabvēlīgākos nosacījumus MVU līdzekļu iegūšanai; vienkāršot uzņēmumu pārceļšanas nosacījumus, nodrošināt godīgiem uzņēmējiem, kas ir nonākuši bankrotā, iespēju uzsākt uzņēmējdarbību otrreiz. Iniciatīva par vislabvēlīgāko nosacījumu radīšanu MVU iegūt līdzekļus (riskā kapitālu, mikrokredītus utt.) ir ļoti svarīga.

Cenām par enerģiju un izejmateriāliem palielinoties, MVU kļūst īpaši neaizsargāti. Tāpēc MUA īstenošana stiprina konkurētspēju. Tikai pasākumu kopums, t.i., ražošanas procesu augstāku standartu un ekoloģisku standartu veicināšana attiecībā uz ES izstrādājumiem un šo pašu standartu popularizēšana visā pasaulē, kā arī ES tirgus uzraudzības pastiprināšana var dot ieguldījumu tādu kopēju globālu problēmu risināšanā kā klimata pārmaiņas un fosilās degvielas krājumu samazināšanās.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. - Katra iniciatīva, kas atbalsta MVU vai uzlabo to nosacījumus, ir jāapsveic, un šajā ziņojumā ir daudzi vērā ņemami argumenti, kas būs ļoti vērtīgi MVU visā Eiropā. Mums jāizmanto pašreizējā progresa lielākie guvumi un jānodrošina, lai mēs paredzētu īpašas uzņēmējdarbības vides radīšanu attiecībā uz MVU, lai turklāt iesakņotos efektīvāka regulatīvā kultūra visā Eiropā.

Derek Roland Clark (IND/DEM), rakstiski. - Šis ziņojums ierosina dažādus pasākumus, no kuriem daži varētu palīdzēt mazajai uzņēmējdarbībai, bet kuru kopējā iecere ir veicināt ES kontroli, iedzīvotāju mulsināšanu, feminisma darba kārtības un iefiltrēšanos uzņēmumos ar ES amatpersonu „darba pieredzes” palīdzību. Tas neļauj UKIP pārstāvjiem atbalstīt šo priekšlikumu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Lai gan 99 % ES uzņēmumu ir MVU (23 miljoni), kas iepriekšējos gados ir radījuši 80 % jauno darbavietu ES, lielākā daļa noteikumu, ko parasti izveido, ir domāti 41 000 lielo Eiropas uzņēmumu vajadzībām. Tas vairo acīmredzamu nevienlīdzību attiecībā uz konkurētspēju.

Ir pienācis laiks pavērst šo tendenci pretējā virzienā un pievērsties tām ekonomikas jomām, kas patiešām rada bagātību, izvēloties politiku, kuras pamatā ir atlīdzība tam, kurš to ir pelnījis. Tas nostādītu Eiropas MVU līdzīgā stāvoklī ar to partneriem pārējā pasaulē.

Turklāt sava elastīgā rakstura dēļ MVU ir uzņēmumi, kas savās jomās ir pieraduši būt novatorisma priekšplānā, padarot Mazās uzņēmējdarbības aktu par svarīgu soli ceļā uz Lisabonas stratēģijas īstenošanu.

Tieši tāpēc deputāti, kas pārstāv Portugāles Sociāldemokrātisko partiju (PSD), atbalsta šo ziņojumu, kurš patiesībā sasaistās ar pasākumiem, ko Portugālē ierosina PSD vadītāja Dr. *Manuela Ferreira Leite*.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. - Komisijas priekšlikums par Mazās uzņēmējdarbības aktu ir daļa no paziņojuma, kurā ietilpst likumdošanas priekšlikumi, pamatprincipi un pasākumi, kas jāīsteno, lai palīdzētu MVU Eiropā. Es atzinīgi vērtēju formulētos desmit pamatprincipus, kas galveno uzmanību pievērš MVU vajadzībām un prasībām un kuru mērķis ir tiem palīdzēt pilnībā īstenot savu tirgus potenciālu.

Tāda tiesību akta gatavošana, kas pilnībā izprot iecerēto saņēmēju vajadzības un prasības, ir jāvērtē atzinīgi tāpat kā sabiedriskās politikas instrumentu pielāgošana MVU vajadzībām. Īpaši svarīgi ir iekļautie līdzekļi, kā izmantot pašreizējo krīzi, lai reaģētu uz vides krīzi, paaugstinot efektivitāti saskaņā ar visaptverošām vides vadības sistēmām. Man kā ES ETS referentam tāpat kā, cerams, mums visiem ir skaidrs, ka ir nepieciešama tūlītēja rīcība, ja mēs ceram šo problēmu atrisināt.

Lai gan es piekrītu ziņojuma lielai daļai, manī vieš šaubas priekšlikumi par uzņēmumu konsolidēta nodokļa bāzi, un es attiecīgi balsoju pret to.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Par spīti visām lielajām runām un šķietami labajiem nodomiem aizstāvēt MVU, ziņojumam ir citi mērķi, proti, šādi: pamudinājums brīvai konkurencei un iekšējam tirgum vai, citiem vārdiem sakot, atbalsts lieliem ekonomikas un finanšu grupējumiem; iestāšanās par pakalpojumu, arī sabiedrisko pakalpojumu, liberalizāciju; un, slēpjoties aiz viltus palīdzības izkārtnes mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, darbinieku ekspluatācijas pastiprināšana.

Patiesībā, aizsedzoties ar 91,5 % Eiropas Savienības uzņēmumu, kas nodarbināja mazāk nekā 10 strādājošos 2003. gadā, viņi grib labākus nosacījumus, lai sagrautu būtiskus sabiedriskus pakalpojumus, atceltu darba tirgus regulējumu un apšaubītu sociālās un darba tiesības. Tas ir neoliberalisms savā visuzskatāmākajā veidolā.

Mēs balsojam pret šo ziņojumu: aizstāvēt īstus pasākumus ļoti mazu, mazu un vidēju uzņēmumu atbalstam un aizstāvēt citu politiku, kas sargā to nozīmi un svarīgo ieguldījumu ražošanā rūpniecības, lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarēs un tiesiskā nodarbinātībā, tirdzniecībā un sabiedrības pamatvajadzību nodrošināšanā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs esam pieņēmuši šo ziņojumu, kas dod vēlmju sarakstu, kuras bez šaubām paliks neīstenotas noteiktu laiku, par veidiem un līdzekļiem, kā atvieglot dzīvi mazajai uzņēmējdarbībai Eiropas Savienībā.

Man tomēr ir jāizsaka dažas piebildes.

Samērā atturīgais acinājums ieviest sava veida pozitīvu diskrimināciju par labu, es citēju, „mazākumtautību pārstāvju vadītajiem MVU” ir bezjēdzīgs, nesaprotams un pilnīgi politisks.

MVU un it sevišķi vietējo MVU piekļuvi publiskajiem iepirkumu līgumiem, ko referente cenšas veicināt turpmāk, kavēja dokumenti, kas tika pieņemti pirms 15 gadiem šajā pašā Parlamentā par spīti brīdinājumiem, ka tiem būs nevēlama ietekme. Šie dokumenti efektīvi veicināja lielo uzņēmumu, sevišķi ārzemju uzņēmumu piekļuvi iepirkumu līgumiem, jo viņiem bija informācija un administratīvie un juridiskie resursi, lai piedalītos konkursā par šiem līgumiem, bet vietējo MVU rīcībā nebija šādu resursu.

Ir jāpārvar ārkārtīgi lieli sarežģījumi, lai MVU piekļūtu pašreizējam valsts un Eiropas atbalstam, Eiropas pašas tiesību aktu prasību dēļ.

Īsi sakot, vēlreiz rodas iespāids, ka mums ir jāpieņem Eiropas dokumenti, lai nodarbotos ar paredzamām problēmām, kuras rada citi Eiropas dokumenti.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es balsoju par *Herczog* ziņojumu par Mazās uzņēmējdarbības akta izveidošanu.

Mūsu MVU ir pirmie pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes upuri, kas ir pieredzējuši, ka bankas ierobežo kredītu pieejamību, un kam attīstības dzinējs steidzami ir jāiedarbina no jauna. Ieviešot Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu, būs iespējams stiprināt MVU konkurētspēju, lai tādējādi mēs varētu beidzot pārvērst vārdus darbos. Eiropas Parlaments ir devis skaidru signālu Padomei un Eiropas Komisijai nodrošināt, lai Mazās uzņēmējdarbības akts, proti, „prioritāte MVU” patiešām tiktu īstenots, lai šie jaunie pasākumi būtu saprotami un tos varētu piemērot visi šie uzņēmumi, it sevišķi iekļaujot šādas darbības: nevajadzīgu slogu novēršana, novatorisku vidēju uzņēmumu izveides veicināšanu, kas iziet ārpus Kopienas dotās MVU definīcijas (250 darbinieku), un atvieglota MVU pieeja finansējumam un publiskiem iepirkuma līgumiem, lai tādējādi palielinātu to izaugsmes potenciālu.

Es tomēr uzskatu par nožēlas vērtu to, ka šis rīcības plāns nav juridiski saistošs instruments.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. - (PL) Es balsoju par *Edit Herczog* ziņojumu par Mazās uzņēmējdarbības aktu, jo es uzskatu to par svarīgu tiesību aktu, kas iedarbojas uz vismazākajiem ekonomikas organismiem, kuri pašlaik nodrošina aptuveni 100 miljonus darbavietu ES. Tie pārstāv aptuveni 99 % visu ES uzņēmumu. Šajā sakarā un tāpēc ka pašreizējā krīze draud ar smagu ekonomisku satricinājumu, mums ir jāīsteno tiesiskie regulējumi ES līmenī, kas palīdzēs šiem uzņēmumiem funkcionēt. Tam it sevišķi jāskar tādi jautājumi kā īpašumtiesību nodošana uzņēmumos (it sevišķi īpašnieka slimības vai pensionēšanās gadījumā) un saskaņoti gala termiņi veikto darījumu apmaksai (lai izvairītos no „kredītu krīzēm”).

Dokuments arī uzsver, cik svarīgi šiem uzņēmumiem ir jauninājumi, zinātniskā pētniecība, patenti, izgudrojumi un intelektuālā īpašuma aizsardzība, kā arī e-tirdzniecība. Ir arī jānodrošina MVU piekļuve finanšu avotiem, arī Eiropas fondiem un kredītiem. Atsevišķs, bet ne mazāk svarīgs jautājums ir birokrātijas samazināšana, kas dzen izmisumā daudzus MVU. Tāpat ir vērts pieminēt politikas desmit pamatprincipus

attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem gan ES, gan dalībvalstu līmenī. Es arī uzskatu, ka ir svarīgi uzsvērt nepieciešamību atbalstīt un veicināt MVU darbību pārrobežu līmenī iekšējā tirgū.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Komisijas paziņojums par Mazās uzņēmējdarbības aktu iegūst īpašu nozīmi pašreizējos apstākļos, jo tas uzsver pamatprincipus, pēc kuriem jāvadās politikas attīstībai un īstenošanai gan Eiropas Savienības, gan valstu līmenī, lai radītu vienlīdzīgus nosacījumus visiem MVU, kas darbojas Eiropā. Praktiskākā līmenī tas arī ietver vairāk nekā 50 atsevišķus pasākumus, tostarp četrus likumdošanas priekšlikumus, kas pārvērs šos principus darbībā. Atbalstam MVU ir jāklūst par svarīgāko prioritāti, sevišķi šajā nopietnās ekonomiskās krīzes laikā. MVU veiktās investīcijas ir viens no galvenajiem faktoriem ilgi gaidītajā atlabšanā.

Ņemot vērā to, ka šo darbību lielākā daļa atrodas dalībvalstu kompetencē, mums jāatrod veidi, kā piesaistīt dalībvalstis un Kopienas iestādes, lai garantētu, ka MVU var iegūt pievienoto vērtību no pasākumiem, kas tos ietekmē. Vairāki grozījumi, kurus iesniedza mana grupa, vēlas padarīt principu „domā vispirms par mazo” par būtisku likumdošanas daļu nākotnē. Es arī atbalstu domu par īpašas budžeta pozīcijas izveidi MVU...

(Balsojumu paskaidrojumi tika saīsināti saskaņā ar Reglamenta 163. pantu.)

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. - Šī ziņojuma 68. punkts atsaucas uz kopēju konsolidētu uzņēmumu nodokļa bāzi, nosakot, ka uzņēmumu nodokļiem ir jābalstās uz kopēju pamatu. Tas ir kaut kas tāds, ko es nevaru atbalstīt un patiešām neatbalstu. Nodokļi ir dalībvalstu, nevis ES kompetence, un katra atsaukšanās uz CCTB nenovēršami rada bažas par ES uzņēmumu nodokļu likmēm, ko es nevaru atbalstīt.

Tāpēc es noraidīju šī punkta pirmo daļu, un tā kā plenārsēdē balsojumā atbalstīja šo punktu, es balsoju pret šo ziņojumu galīgajā balsojumā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. - (DE) Ja maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) pirmoreiz ir jānonāk Eiropas likumdošanas uzmanības centrā, tas nav iemesls gavilēm. Tā visticamāk ir traģēdija. 2009. gads bez šaubām būs liktenīgs gads, kurā izšķirsies tūkstošiem MVU izdzīvošana vai kaut kas cits. Ja lieli uzņēmumi samazinās, mazie tiem nenovēršami sekos.

Daudzkārt apspriestā kredītu krīze vērsas plašumā, katrā gadījumā kredītu apjomi samazinās. Šeit ir nepieciešams panākt, lai Bāzele II nebeidzas ar naudas plūsmas pilnīgu izsīkumu uz MVU. Ja mēs gribam samazināt birokrātiju, ieguvums no procedūras vienkāršošanas — ciktāl tai būs kāda pamanāma ietekme uz uzņēmējdarbību — nedrīkst atkal tikt pazaudēts sakarā ar jauniem šķēršļiem citviet. Ja nekas cits, tad vismaz pasūtījumu konkursi un sabiedriskais iepirkums ir jāpadara draudzīgāks MVU, lai dotu šiem uzņēmumiem iespēju. Es balsoju par Mazās uzņēmējdarbības aktu cerībā, ka šoreiz tas beidzot būs kaut kas vairāk nekā papīrs, kas konkrētīzē mērķus, un ka tas patiešām tiks īstenots.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Herczog kundzes ziņojumu par Mazās uzņēmējdarbības aktu. Ir skaidrs, cik MVU ir liela nozīme Eiropas Savienībā, un tāpēc es gatavojos atbalstīt Herczog kundzes rūpīgi veikto darbu. Politikai, sabiedrības dalībai un sociālajai videi ir jāievēro mazo uzņēmumu vajadzības, kas patiešām veido Eiropas Savienības mugurkaulu. Tāpēc es piekritu ziņojumam, sevišķi attiecībā uz likumdošanas priekšlikumiem par vispārējiem kategoriju atbrīvojumiem attiecībā uz valsts atbalstu MVU.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Ir labi zināms, ka MVU nodrošina vairāk nekā 90 % darbavietu Eiropā. Tomēr krīze, ko mēs izjūtam, ir jau likusi vai drīz tiks daudziem strādājošajiem nonākt bezdarbniekos.

Struktūrfondu procedūru atvieglošana, ko veicina Komisija, ir atzinīgi vērtējama pozitīva zīme.

Globalizācija, kas saistīta ar pašreizējo krīzi, ir mainījusi daudzus apstākļus, kuru dēļ pagātnē tika pieņemti lēmumi Eiropas līmenī un kurus tajā laikā uzskatīja par pareiziem.

Ņemot to vērā, es esmu pārliecināts, ka, piemēram, daži reģionālās un kohēzijas politikas aspekti ir jāpārskata.

Mums arī jāpārbauda pašreizējie finanšu nosacījumi, ar ko saskaras MVU. Tie ir izšķiroši, sevišķi ja ekonomikas stagnācijas laikā ir jāatmaksā aizdevumi.

Tāpēc es atbalstu šo ziņojumu, jo tieši šādos brīžos mums ir jādomā par MVU un to ieguldījumu inovācijā, ekonomiskajā izaugsmei un nodarbinātībā.

Tāpēc ir vajadzīga anticikliska politika Eiropas līmenī. Tas prasa veikt daudz izlēmīgākus pasākumus, lai radītu īstu Eiropas līmeņa makroekonomikas politiku, kuras vēl joprojām nav.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. - Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, un man bija prieks balsot par tā lielāko daļu ar nelieliem izņēmumiem. Es nevaru piekrist kopējai konsolidētai uzņēmuma nodokļa bāzei, jo par to nav panākta vienošanās. Arī jautājumā par soda maksājumiem par noteiktā termiņa pārkāpšanu sakarā ar kavētiem maksājumiem es dodu priekšroku Nokavēto maksājumu direktīvai, lai izvairītos no pārpratumiem.

Ņemot vērā, ka mazie un vidējie uzņēmumi ir visspēcīgākais izaugsmes elements ekonomikā, šis priekšlikums palīdz nostiprināt šādas izaugsmes nosacījumus. Anglijas dienvidaustrumiem būtu jāgūst labums no šādas pieejas.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. - (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par „Mazās uzņēmējdarbības aktu”, jo ir ļoti svarīgi radīt labākus pamatnosacījumus, kuru nolūks ir radīt vidi, kas veicina MVU novatorismu, sevišķi, efektīvāk ieviešot veidus, kā uzlabot intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un aizsargāt pret krāpšanu un viltošanu visā Eiropas Savienībā.

Ir vajadzīgas finanšu iestāžu, Komisijas un dalībvalstu apvienotas pūles, lai nodrošinātu MVU piekļuvi finansējumam un piedāvātu tiem iespēju konsolidēt kapitālu, reinvestējot savu peļņu uzņēmumā. Es balsoju par grozījumu, kas pieprasa tūlītēju darbību, lai nodrošinātu, ka no MVU netiek pieprasīti priekšapmaksājumi pirms darbību sākšanas, lai nodrošinātu to spēju veidot pašiem savus resursus. Es arī aicināju EIB izstrādāt jaunus finanšu instrumentu veidus un jaunus praktiskus risinājumus, kā pārvarēt šķēršļus, kas papildus rodas kredīta pieejamībai. Es arī aicināju dalībvalstis pašreizējās finanšu krīzes situācijā rosināt bankas garantēt MVU piekļuvi kredītiem ar pamatotiem nosacījumiem.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.50 un atsāka plkst. 15.05.)

SĒDI VADA: A. BIELAN
priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana sk. protokolu)

12. Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta versija) - Kopīgie noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta versija) - Ostas valsts kontrole (pārstrādāta redakcija) - Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma - Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē - Pasažieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras - Kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām - Karoga valstij noteikto prasību ievērošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debātes par:

Luis de Grandes Pascual Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vārdā sniegto ziņojumu (A6-0097/2009) par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD)),

- *Luis de Grandes Pascual* Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vārdā sniegto ziņojumu (A6-0098/2009) par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD)),

- *Dominique Vlasto* Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vārdā sniegto ziņojumu (A6-0099/2009) par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par ostas valsts kontroli (pārstrādāta redakcija) (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD)),

- *Dirk Sterckx* Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vārdā sniegto ziņojumu (A6-0100/2009) par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2002/59/EK, ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD)),

Jaromír Kohlíček Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vārdā sniegto ziņojumu (A6-0101/2009) par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Direktīvas 1999/35/EK un 2002/59/EK (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD)),

- *Paolo Costa* Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā vārdā sniegto ziņojumu (A6-0102/2009) par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD)),

- ieteikumu otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanu par kuģu īpašnieku apdrošināšanu pret jūras prasībām (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD)) (referents *Gilles Savary*) (A6-0072/2009) un

- ieteikumu otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanu par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD)) (referents *Emanuel Jardim Fernandes*) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, referents. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi, šodien, ratificējot tiesību aktu kopumu *Erika III*, mēs noslēdzam pasākumu, kas sākas vairāk nekā pirms trim gadiem. Es šajā mirklī, protams, izjūtu apmierinājumu, un es esmu pārliecināts, ka ikviens, kas ir veicis šo ceļu, jūt to pašu. Mēs tagad iesakam jaunu nodaļu Eiropas vēsturē, padarot to par lielākas drošības jomu mūsu jūrās.

Tiesību aktu kopuma *Erika III* nolūks ir aizsargāt mūsu jūras, un, kā jūs visi labi zināt, tā pirmsākumi ir briesmīgās naftas noplūdes no *Erika* un *Prestige*, kas radīja nopietnu kaitējumu Dienvideiropas piekrastei.

Mēs esam guvuši mācību pagātnē un saprotam, ka mums ir jārikojas nekavējoties, lai novērstu šādu notikumu atkārtošanos. Eiropa nedrīkst novērtēt par zemu jūras transporta stratēģisko vērtību tās ekonomikai. 90 % no Eiropas Savienības ārējās tirdzniecības, kā arī 40 % no Kopienas iekšējās tirdzniecības notiek pa jūru.

Tas izskaidro lielo darbu, kas ES bija jāiegulda jūras transporta tiesiskajā regulējumā daudzus gadus desmitus.

Kā es mēdzu teikt, šis ceļš nav bijis rozēm kaisīts: ne tuvu tam, jo, lai gan mūs vienoja kopējs mērķis, Padomes sākotnējā sīkstulīgā attieksme padarīja to par smagu ceļojumu. Vienlaikus taisnības labad es vēlos uzslavēt stingro politisko gribu, ko parādīja Francijas prezidentūra, lai novestu šo tik svarīgo tematu līdz noslēgumam.

Man droši vien nav nepieciešams uzsvērt priekšsēdētāja vietnieka *A. Tajani* izšķirošo nozīmi, dodot beidzamo grūdienu vienprātības panākšanai. Visbeidzot nav mazsvarīgi uzsvērt šī Parlamenta stingrību, aizstāvēt Eiropas intereses un aizsargājot pilsoņus, ko mēs pārstāvam.

Tagad, pievērsoties pašam tematam, es vēlos izteikt vairākus komentārus par katru no priekšlikumiem, kas veido tiesību aktu kopumu. Es jau tagad varu jums teikt, ka lielākā daļa manu bažu ir klievēta.

Dāmas un kungi, ir viens jautājums, kas bija liels cēlonis bažām visā sarunu laikā, jo tas skar tiesību aktu kopuma būtisku aspektu. Es runāju par amatpersonu un iestāžu, kuras radītas ar nolūku pieņemt pēc iespējas vislabākos lēmumus pēc iespējas visātrākajā laikā, neatkarīgo raksturu. Es īpaši runāju par neatkarīgo iestādi, kas ir jāizveido, lai pieņemtu to, kas vienmēr ir grūts lēmums: vai dot patvērumu briesmās nonākušam kuģim. Dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju galīgo lēmumu, kas ir pieņemts. Pašreiz situācija ir tāda, ka katra dalībvalsts izveidos neatkarīgu iestādi, kurai būs resursi un pilnvaras, kas nepieciešamas vislabāko lēmumu pieņemšanai visātrākajā laikā. Tikai tad, kad būs veikts visu risku sīki izstrādāts vērtējums, iestāde visbeidzot nolems, vai kuģi pieņemt vai sūtīt to prom.

Šajā sakarā ir atzinīgi jāatzīmē *Sterckx* kunga neatlaidība, veicot šo smago uzdevumu. Man ir arī prieks par progresu, kas sasniegts kuģu līdzsekošanas aprīkojumā, kas ir būtisks riska situāciju skaita samazināšanai.

Attiecībā uz *Vlasto* kundzes ziņojumu, par ko es viņu apsveicu, es vēlos uzsvērt būtisko uzlabojumu, kas tiks panākts pašreizējā uzraudzības režīmā Kopienas ostās, kas kļūs efektīvākas, pateicoties riska profilam. Es gribu arī pateikties *Kohlīček* kungam par viņa gatavību uzsākt dialogu un par labo darbu, ko viņš ir veicis.

Vēl viens aspekts, ko es vēlos izcelt, ir vērienīgais priekšlikums pasažieru tiesību jomā, kurā līdz šim nav bijis Kopienas tiesību aktu regulējuma. Šis panākums tika sasniegts, pateicoties *Costa* kunga pūlēm līdz pat pēdējai sekunde.

Attiecībā uz *Savary* un *Fernandes* ziņojumiem, man ir prieks, ka Padome beidzot ir nolēmusi atteikties no pretnostatījuma pozas, kas nedeva nekādu lietderīgu rezultātu. Šī pārmaiņa ļāva mums panākt risinājumu, lai gan tas ir minimāls. Katrā gadījumā man jāsaprot, ka es esmu priecīgs, jo tiesību aktu kopums ir pabeigts.

Beidzot es pāriešu pie sava ziņojuma. Pēc tam, kad Padome bija to izpētījusi, tas tika sadalīts divos juridiskos instrumentos.

Mana ziņojuma galvenos punktus var kopumā raksturot šādi: ceturto reizi pārskatot Kopienas tiesības aktus, ar kuriem tiek regulētas uzraudzības iestāžu darbības, mēs esam panākuši uzraudzības mehānismu nostiprināšanu, izveidojot neatkarīgu novērtēšanas komiteju ar pastāvīgām pilnvarām un spēju rīkoties pēc savas iniciatīvas.

Mums ir arī izdevies izveidot taisnīgāku, elastīgāku sankciju sistēmu, kas ir arī efektīvāka nekā iepriekšējā, jo tā soda tos, kuri nerīkojas tā, kā jārikojas, bet tas tiek darīts atbilstīgi nodarītā pārkāpuma smagumam un organizācijas finanšu līdzekļiem.

Visbeidzot mums ir izdevies panākt progresu ļoti sarežģītajā jautājumā par klasifikācijas sertifikātu atzīšanu, izvirzot nosacījumus, pie kādiem atzītām organizācijām būs vienai otra jāatzīst, neapdraudot jūras drošību un pieņemot visstingrākos noteikumus par pamatu, lai nosargātu izcilības standartus, kuri raksturīgi Eiropas kuģniecības nozarēm.

Dominique Vlasto, *referente*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisija publicēja savus priekšlikumus par tiesību aktu kopumu *Erika III* 2005. gada 23. novembrī, un es ceru, ka jūs atļausiet man izteikt atzinību komisāram, kas bija atbildīgs par transportu tajā laikā, *Jacques Barrot*, jo pie šī jaunā tiesību aktu kopuma viņš ir strādājis ļoti vērienīgi, lai uzlabotu kuģošanas drošību Eiropā.

Tiesību aktu kopums *Erika III* ir nobeiguma etaps visai likumdošanas iecerei, kas ir ilgusi 10 gadus kopš traģiskās kuģa *Erika* katastrofas pie Bretaņas krastiem. Tā ļāva Eiropas Savienībai pievērsties dažiem nopietniem trūkumiem, vēlāk kļūstot par starptautisku atsaucē punktu, kad runa ir par jūrniecības drošību.

Pēc šādām kuģu katastrofām sadusmotajiem Eiropas pilsoņiem bija tiesības cerēt uz politiķu stingru un enerģisku reakciju, lai izbeigtu bezatbildīgu rīcību.

Mūsu iecere bija radīt atbildības jomu, kurā katrai jūras transportā iesaistītajai pusei ir jāuzņemas sava pienācīgā atbildības daļa par izvēlēm un rīcību un, ja nepieciešams, par pieļauto kļūdīšanos un izdarītajām kļūdām.

Tiesību aktu kopums *Erika III* tādējādi aptver vairākus posmus jūras transportā, kur dažādie priekšlikumi patiešām cits citu papildina — tāda ir vispārējā pieeja, kas lika mums skatīt katru mūsu ziņojumu kā sastāvdaļu vienā nedalāmā veselumā.

Šodien, kad šis Parlaments tiek lūgts izteikt savu viedokli par samierināšanas procedūras iznākumu, ar ko tiks noslēgts ilgais process — vairāk nekā trīs darba gadi — mēs kā referenti esam priecīgi par kopējo pieeju, kas ir ļāvusi mums sasniegt to, ko es uzskatu par ļoti apmierinošu rezultātu.

Es gribētu pateikties maniem kolēģiem referentiem, kas visi ir ņēmuši vērā šīs vispārējās intereses, pirms viņi pievērsās savām individuālajām interesēm, kas ir ļāvis mums kopā sasniegt labu rezultātu, ko neviens no mums nebūtu varējis sasniegt individuāli.

Attiecībā uz manu ziņojumu Parlaments ir saņēmis, ko tas gribēja gandrīz visos svarīgākajos punktos, pirmkārt, tāpēc, ka kuģi tiks pārbaudīti ostās, bet arī enkurošanās vietās, kā mēs to prasījām. Tas ir ļoti svarīgi, jo tas nozīmē, ka kuģi nevarēs ierasties vietās, kur viņi zina, ka viņi spēs izvairīties no apskates.

Bez tam mums izdevās izveidot ļoti stingru režīmu pārbaužu veikšanai. Dalībvalstis varēs sadarboties, plānojot nākamās pietāšanās ostas pārbaudi, netraucējot augsta riska kuģu pārbaudēm, un intervāls starp šo kuģu pārbaudēm nedrīkst būt lielāks par sešiem mēnešiem.

Vispatīkamākais aspekts mūsu sarunās ar Padomi ir tas, ka atkārtota slikta rīcība tiks sodīta. Pārbaudes mūsu ostās var radīt iesaistīgu atteikumu ienākt un aizliegumus darboties mūsu ūdeņos, un iespējams, ka pat pastāvīgu aizliegumu, citiem vārdiem sakot, galīgu aizliegumu ienākt Eiropas ostās un enkurošanās vietās. Šis pasākums ir vērstis pret graustiem.

Lai to panāktu, tiks noteikta iecietības robeža — nepieņemamības sliekšnis, kas nav pārkāpjams, jo kuģi, kam izsniegts galīgs ienākšanas aizliegums mūsu ostās vai enkurošanās vietās, tiks apzīmēti kā grausti, kas iedarbosies iebiedējoši.

Samierināšanas gaitā mēs panācām vienošanos ar Padomi par šo punktu, tādēļ 8. decembra samierināšanas sanāksme bija ļoti pozitīva. Es pateicos Padomes Francijas prezidentūrai un *Dominique Bussereau*, jo es esmu pilnīgi pārliecināta, ka tieši personīgā apņēmība un viss, ko izdarīja prezidentūras komandas, ir ļāvis mums šodien iesniegt ļoti apmierinošu rezultātu, ko es aicinu Parlamentu apstiprināt bez šaubīšanās.

Dirk Sterckx, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mēs nobeidzam darbu, ko mēs iesākām pirms 10 gadiem; es vēl tagad skaidri atceros sašutumu, ko izraisīja negadījums ar *Erika* 1999. gada decembrī: ātrumu, ar kādu komisārs *L. de Palacio* iesniedza priekšlikumus tajā laikā, Padomes sadarbību, kura sabiedriskās domas spiediena rezultātā bija vismaz daļēji atbildīga par to, lai pirmie divi tiesību aktu kopumi būtu gatavas līdz 2002. gada jūnijam kopā arī ar manu ziņojumu par pārraudzību un Eiropas politiku attiecībā uz kuģu pārraudzīšanu un patvēruma ostām.

Es arī skaidri atceros mūsu sašutumu par *Prestige* katastrofu 2002. gada novembrī – starp citu, mums tajā laikā notika sesija šeit Strasbūrā. Toreiz mēs vaicājām, kāpēc mēs pieņemusi visus tos pasākumus, ja notikumi varēja risināties tik ārkārtīgi nepareizi piemērošanas stadijā. Parlaments tad vēlreiz rīkojās.

Es gribu atgādināt ziņojumu, ko Parlamentam sniedza Jūras drošības uzlabošanas pagaidu komiteja, kuras priekšsēdētājs bija *Jarzembowski* kungs; tajā mēs pierādījām, ka, lai gan tiesiskais regulējums bija gan Eiropas, gan starptautiskajā līmenī, tomēr mums bija jānodrošina, lai cilvēki uz kuģiem, ostās un citur šos noteikumus praktiski pielietotu kontrolē, lai nodrošinātu tik drošu kuģošanu, cik iespējams.

Tomēr uz vietas lietas ritēja slikti, runājot par šo noteikumu praktisko piemērošanu, un Komisija atbildēja uz jautājumiem, kas tajā laikā tika uzdoti Eiropas Parlamentā, ar komisāra *J. Barrot* septiņiem priekšlikumiem. Es domāju, ka tie veidoja veiksmīgu veselumu, un es arī vēlos pateikties komisāram *A. Tajani* par to turpināšanu. Manuprāt, tas viss veido veiksmīgu veselumu. Pašreizējie noteikumi ir uzlaboti un papildināti ar diviem ziņojumiem, viens no tiem ir *Savary* kunga un otrs — *Fernandes* kunga ziņojums. Tādējādi mēs esam sagatavojuši līdzsvarotu tiesību aktu kopumu.

Es gribētu pateikt dažas lietas par manu ziņojumu par kuģu satiksmes uzraudzību. Pašreizējais tīkls, ko sauc *SafeSeaNet*, piedāvā apmaiņas līdzekļus, ļaujot dalībvalstīm savstarpēji sarunāties un apmainīties ar informāciju. Visiem kuģiem ir jābūt aprīkoti ar AIS, automātisku sistēmu, kas nodrošina informāciju uz kuģiem, kas ienāk Eiropas ūdeņos, ļaujot mums noteikt risku vietu un saturu. AIS nāk par labu arī zvejas kuģiem, palielinot drošību arī šiem kuģiem. Mēs atkārtoti pieprasām, un es domāju, ka tas ir svarīgi, lai izturēšanās pret kuģa komandu būtu laba, ja notiek nelaimes gadījums, un viņi netiktu nepamatoti uzskatīti par kriminālnoziedzniekiem.

Mēs esam padarījuši stingrāku kārtību, kā nelaimē nonākuši kuģi tiek izmitināti. Mēs jau zinājām, ka mums ir vajadzīgi plāni, bet tagad mums ir vajadzīga arī iestāde, kas ir ne tikai saistīta ar šo plānu izstrādi, bet arī rūpējas par to īstenošanu. Iestādei ir jābūt apveltītai ar ekspertīzi, kompetenci neatkarīgu lēmumu pieņemšanai, un tai ir jābūt pastāvīgai. Kad notiek nelaimes gadījums, tai ir jābūt jau pieejamai, nevis steigā vēl tikai veidojamai. Komisār, mēs vēl arvien gaidām atbildības shēmu patvēruma ostām par kaitējumu, bet es rēķinos ar to, ka jūs sniegsiet priekšlikumu par šo pienācīgā laikā.

Mēs esam pavadījuši 10 gadus, strādājot pie tā. Šoreiz mēs to darām bez katastrofas radīta spiediena. Es vēlos pateikties gan Slovēnijas, gan Francijas prezidentūrai, kā *Vlasto* kundze jau to ir izdarījusi. Es uzskatu, ka bez viņiem nebūtu bijis iespējams nekāds lēmums, bet es gribētu arī uzsvērt to, ka Parlaments ir bijis ļoti izturīgs un ir bijis vienots, aizstāvot savu nostāju daudzos jautājumos..

Par to es vēlos pateikties visiem maniem kolēģiem deputātiem, kuri piedalījās, ēnu referentiem, referentiem un visiem citiem. Mēs šodien atceramies kādu, kura vairs nav mūsu vidū, bet kam bija milzīga nozīme šī tiesību aktu kopuma tapšanā, un tas ir *Piecyk* kungs. Es vēlos izteikt nelaiķim sirsnīgu pateicību.

Dāmas un kungi, mēs nevaram izdot direktīvu, ar ko aizliedz nelaimes gadījumus vai nosaka, ka jūrā vairs nebūs vētru, bet es domāju, ka viss, ko politiķi var izdarīt, lai uzlabotu kuģošanas drošību, pašreiz tiek darīts.

Jaromír Kohlíček, *referents*. - (CS) Dāmas un kungi, jūras katastrofas var būt vispostošākie notikumi transporta nozarē. Jūras transports kopš mitoloģiskiem laikiem ir bijis saistīts ar daudziem ticējumiem un tradīcijām. Līdz nesenam laikam to pārvaldīja saskaņā ar noteikumu standarta kopumiem. Pakāpeniski Starptautiskā jūrniecības organizācija (SJO) ir izveidojusi skaidrākus noteikumus, pamatojoties arī uz paražu tiesībām. Šo noteikumu izveidošana nekādā ziņā nebija pašmērķis. Tiem bija jārada drošība gan preču, gan pasažieru transportam, un tie nosaka konkrētas tehniskas prasības kuģiem un infrastruktūrai, un arī navigācijas noteikumus, *inter alia*. Citi noteikumi — Eiropas Parlamentā nesen apspriesto tematu vidū — nosaka vienotas obligātās prasības personāla apmācībai. Vēl citi mēģina izslēgt jūras katastrofu rašanās iespēju. Tomēr par spīti visiem tehniskajiem pasākumiem liela mēroga negadījumi var notikt. Līdz tankera *Prestige* katastrofai Eiropas Savienības valstis neapzinājās negadījumu tehniskās izmeklēšanas stingras unificēšanas nepieciešamību jūras transporta nozarē. Nespēja izmeklēt *Prestige* katastrofu vai noteikt skaidrus negadījuma cēloņus parādīja, ka ir nepieciešams unificēt izmeklēšanas metodes. Te ietilpst konkrētu izmeklēšanas sākšanas un beigšanas termiņu un galīgo ziņojumu struktūras noteikšana. Skaidrs, ka ir paredzēta objektīvu izmeklēšanas komisiju izveide. Bija jāsaista atsevišķās direktīvas sadaļas ar SJO prasībām un citiem Trešā jūrniecības tiesību aktu kopuma dokumentiem, kā arī vienlaikus jāievēro citu saistošu dokumentu noteikumi, kas ir spēkā Eiropas Savienībā, piemēram, personas datu konfidencialitātes jomā.

Es domāju, ka samierināšanas procedūra spēs panākt visnotaļ veiksmīgu visu to jautājumu atrisinājumu, kuri ir palikuši atklāti, arī skaidru formulējumu attiecībā uz prasību par labu izturēšanos pret katastrofās iesaistīto kuģu komandām. Šeit lietotā formula saskan ar attiecīgajām daļām *Sterckx* direktīvā, t.i., ES informācijas un kontroles sistēma kuģošanai, kā mani kolēģi to jau ir īsi pieminējuši. Nobeigumā es vēlos izteikt pateicību par koleģiālo pieeju uzdevumam, ko ir izrādījuši grozījuma priekšlikuma autori, par ļoti labvēlīgo attieksmi, ko izrādīja Eiropas Komisijas personāls un atsevišķās prezidējošās valstis, t.i., Vācija, Slovēnija un Francija, kuras piedalījās darbā. Lielu ieguldījumu dokumenta kvalitātei deva arī speciālistu palīgi. Darba pirmajā stadijā es saņēmu atbalstu, piemēram, arī no *Hannes Kugi* un samierināšanas procedūrā no īpaši nenogurdināmās *Katrin Huber*. Pateicoties arī šiem cilvēkiem, direktīva ir praktisks un lietojams dokuments, ko var tikai ieteikt speciālistu uzmanībai.

Paolo Costa, *referents*. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šovakar šajā sesijā mēs noslēdzam ilgstoši darītu darbu, un es domāju, ka mums ir jābūt apmierinātiem ar sasniegtajiem rezultātiem. Mums ir jābūt apmierinātiem dažādu iemeslu dēļ, kuri skar Savienību kopumā, jo ir skaidrs, ka, ļaujot Eiropas Savienībai radīt sev reģionālas regulējuma jomas, kurās jau pastāv starptautiski standarti, kas tos pārvalda, un nostāties starp dalībvalstīm un starptautiskām organizācijām, definējot noteikumus, ir kaut kas tāds, kas jādara tikai nepieciešamības gadījumā. Tomēr ir skaidrs, ka tas bija nepieciešams. Diemžēl to skaidri parādīja negadījumi, kuri lika procesam sākties.

Manuprāt, sasniegtais rezultāts nav tāds, kas var visus apmierināt, tādā nozīmē, ka tas ir ilgstošā darbā panākts cienīgs kompromiss, kurā dažādās iesaistītās iestādes — Komisija, Parlaments un Padome — veic savu uzdevumu, pārstāvot tās intereses, kuru pārstāvēšana, tā sakot, tām ir uzdots. Ar to ir panākts, ka šodien visa nozare un viss jūrniecības drošības pamatregulējums ir pavirzījies soli uz priekšu. Galu galā man un maniem kolēģiem ir bijis gods un izdevība nodarboties ar konkrētākām problēmām. Man bija gods un atbildība nodarboties ar pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras.

Man, protams, ir jāatzīst, ka, kā vienmēr, rezultāts nesasniedz pilnīgi visas mūsu ieceres, pat tās ieceres, kuras dažreiz likās, ka varētu tikt sasniegtas. Iecere bija nekavējoties sniegt patvērumu un aizsardzību ikvienam, kas nonāk uz kuģa klāja starptautiskos ūdeņos, valstu ūdeņos vai upēs. Tomēr reālā situācija, tā sakot, prasīja, lai šis tvērums tiktu daļēji sašaurināts. Es zinu, bet es nevaru nenorādīt uz to, ka kaut kas pietrūkst šajā noteikumu kopumā tā iemesla dēļ, ka daudzi kuģi, kas netraucēti kuģo starp upēm un jūru, šādā veidā nav ietverti, un, protams, tas ir jautājums, kas kaut kādā veidā būtu jāiekļauj. Es esmu pārliecināts, ka Komisija izstrādās noteikumus par šiem jautājumiem tik drīz, cik vien iespējams.

Mēs tomēr nosakām diezgan ilgu laiku tam, lai panāktu, ka kuģošana iekšējos ūdeņos arī tiek iekļauta. Problēma attiecībā uz laika ilgumu ir pārejas periodu problēma, un iespējams, ka tas ir jautājums, ko mēs neesam pietiekami novērtējuši. Es baidos, ka ir risks, ka laiks ir pārāk ilgs un ka tāpēc mums būs pārāk ilgi uz to jāgaida. Tomēr ir labāk, ja kaut kas ir mainīts, nekā, ja nekas nebūtu ticis mainīts.

Otrs galvenais diskusiju jautājums — un vēl joprojām punkts, pie kā esam nonākuši — ir tas, ka šī aizsardzība sākas noteiktā laikā. Protams, ka mēs tagad varam pateikt saviem līdzpilsoņiem, ka, tiklīdz viņi nonāk uz kuģa klāja, viņi ir aizsargāti pamatnozīmē, sākot ar 2012. gada beigām, neatkarīgi no tā, kā viņi kuģo. Tādējādi mēs esam ļāvuši pilsoņiem arī no šī viedokļa justies mazliet eiropēiskāk, jo tā pati aizsardzība tiks attiecināta uz jebkuru jūru, jebkuru vietu, uz jebkuru kuģi.

Gilles Savary, *referents*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mēs esam desmit gadus ilguša likumdošanas maratona nobeiguma stadijā, kuram, kā šorīt debatēs mums tika atgādināts, ir piešķirts nepiemērotais nosaukums „Erika III”.

Tas ir nepiemērots, jo pēc *Erika* bija *Prestige*; pēc *Prestige*, vēl bija *Tricolor*; un pēc *Tricolor* diemžēl ir bijis ļoti daudz citu jūras katastrofu gan Eiropas ūdeņos, gan aiz tiem.

Tomēr pāri visam tas ir nepiemērots, jo, kā norādīja *Sterckx* kungs, šie tiesību akti pirmoreiz ir objektīvi — citiem vārdiem sakot, tajos nav kaislību, pārmērību un polemikas, kas ņem pārsvaru pēc tādām katastrofām kā *Erika* un *Prestige*. Es domāju, ka par to lielā mērā ir jāpateicas *Barrot* kungam un Komisijai, kas to ierosināja, bet tā bija arī neticami grūta lieta.

Dalībvalstis nav īpaši noskaņotas nodarboties ar likumdošanu tādās jomās kā šī, ja nav nekas nopietns noticis; dažreiz, no otras puses, tās gatavas list vai no ādas laukā attiecībā uz tiesību aktiem, ja ir noticis negadījums. Katrā gadījumā šis patiešām ir nozīmīgs tiesību akts, jo tajā ietilpst septiņi dokumenti.

Tā nolūks ir padarīt Eiropas — jeb, precīzāk, dalībvalstu — kuģošanas telpu par vienu no drošākajām telpām pasaulē. Tam ir pilnīgs pamats, ņemot vērā, ka tā ir arī viena no noslogotākajām un ģeogrāfiski viena no sarežģītākajām telpām pasaulē. Mums ir vairāki jūras šaurumi, tostarp Bosfors, Gibraltārs un Padekalē — caur kuriem katru dienu iziet 800 tirdzniecības kuģu — kas pieskaitāmi planētas lielākajām ostām.

Tāpēc mums ir bijis jāpaveic liels darbs, diemžēl nevis, lai panāktu, ka negadījumi vairs nenotiek, — dzīve vienmēr ir nejaušību pilna — bet, lai mēs varētu būt droši, ka esam izdarījuši visu, ko spējam, lai tos novērstu, un arī, lai sodītu ikvienu šāda negadījuma izraisītājus.

Šā tiesību aktu kopuma struktūra ir vienkārša: Tas ir pozitīvas mijiedarbes cikls, kurā katrs transporta ķēdes posms — no ostas valsts līdz apdrošinātājam, ietverot fraktētāju, klasifikācijas sabiedrību un karoga valsti — atbild par savām veiktajām darbībām un noteiktā veidā izdara spiedienu, — mēs vismaz tieši to ceram — lai savestu kārtībā kuģošanas nosacījumus un nodrošinātu, ka tiek izmantoti atbildīgi pārvaldītāji, kuri ievēro standartus.

Turklāt, par to domājot, varbūt mūsu modelim tā plašo principu un struktūras dēļ būtu bijis vērts izvēlēties to pašu pamatu, ko mēģinām izmantot finanšu jomā. Finanšu reitingu aģentūras ir bijušas tikpat neprecīzas, cik kuģniecības klasifikācijas sabiedrības.

Noteiktas dalībvalstis piešķir izdevīgus karogus jeb nodokļu ārzonas, kā tās pazīst finanšu jomā. Noteikti operatori ir nevēlami un tiek ierakstīti melnajos sarakstos jeb aizliegumos kuģniecības jomā. Tādēļ šis ir sava veida parauga tiesību akts, turklāt tāds, kas iederas SJO regulējumā starptautiskā līmenī.

Es teiktu, ka arī politiskā ziņā šis ir patiesi izcils Kopienas panākums, jo saikne starp Komisiju un Parlamentu ir devusi iespēju radīt ļoti sarežģītu dokumentu un tiesību aktu, par ko dalībvalstis bija ļoti atturīgas.

Es gribu pateikties *Tajani* kungam un Komisijai. Es vēlos arī pateikties Francijas prezidentūrai, jo domāju, ka *Bussereau* kungs saprata, ka tas varētu būt kaut kas ļoti nozīmīgs Francijas prezidentūras laikā, un es gribu pateikties visiem saviem kolēģiem deputātiem, jo visi zina, ka mēs izmantojam atrunas un burvju mākslinieku paņēmienus, lai nonāktu līdz šai vietai. Mums ir izdevies iekļaut šajā jūrniecības tiesību aktu kopumā tikai tik, cik mēs esam bijuši vienoti un izrādījuši solidaritāti tādā mērā, ka daži kolēģi deputāti ir, tā sakot, iedabājuši iekšā dažus „zaķus”, piemēram, manu dokumentu un *Fernandes* kunga dokumentu, kurus Padome nevēlējās.

Tieši tāpēc, dāmas un kungi, mums bija panākumi. Es būtu vēlējis sīkāk izklāstīt savu ziņojumu, bet es domāju, ka man būs dots laiks beigās, kad es to varēšu izdarīt.

(Aplausi)

Emanuel Jardim Fernandes, *referents*. - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, diskusija par jūras drošības tiesību aktu kopumu *Erika III* tuvojas noslēgumam. Šis process ir vairāk nekā trīs gadus vecs, un šajā laikā mēs esam stingri prasījuši drošību pasažieriem, okeāniem, jūrām un jūras ceļiem. Uzskata, ka man kā portugālim un kā Madeiras iedzīvotājam biju īpašas saistības attiecībā uz šo projektu un tā galvenajiem mērķiem: panākt, lai dalībvalstis atbilstīgi savām saistībām kā Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) biedriem pieņem šīs organizācijas konvencijas un pilnībā piemēro to obligātos noteikumus. Sarunu process bija smags. Parlamentam tiesību aktu kopums *Erika III* vienmēr bija tiesību aktu kopums, kas nekad nav bijis sasteigtu pasākumu kopums.

Pirmajā lasījumā Parlaments pieņēma dažus grozījumus. Tie ietvēra karoga valsts pienākumu nodrošināt, lai inspektori un izmeklētāji būtu apguvuši pareizu apmācību un lai būtu radītas jaudas kuģu un iekārtu būves izvērtēšanai, apstiprināšanai un atļaujas izsniegšanai; dalībvalstu pienākumu iegūt dokumentālu apliecinājumu kuģa atbilstībai starptautiskajiem standartiem — ja kuģis nav jaunuzbūvēts, dalībvalsts pienākums ir saistīties ar iepriekšējo karoga valsti un lūgt nosūtīt nepieciešamos dokumentus un datus — un flotes datubāzes uzturēšana, kurā jāietver galvenā tehniskā informācija par katru kuģi, arī par SJO nosacījumu pārkāpumiem.

Tajā laikā mēs nonācām pie politiskas vienošanās par sešiem no astoņiem priekšlikumiem. Par manu priekšlikumu un *Savary* kunga priekšlikumu vēl bija jāvienojas. Mēs tagad esam panākuši vienošanos par to, ka arī šie divi priekšlikumi var tikt iekļauti tiesību aktu kopuma *Erika III* galīgajā redakcijā. Pateicoties Parlamentam un tā neatlaidībai, Slovēnijas un it īpaši Francijas prezidentūrai — kurām es pateicos — un, visbeidzot, mūsu visu kopējai gribai, mēs tagad varam noslēgt šo trešo jūras drošības dokumentu kopumu. Ir svarīgi izcelt starptautisko konvenciju ratifikāciju, izmantojot šajā procesā valstu metodi. Tieši šo nostāju es atbalstīju, izjūtot cieņu pret dažādajām ratifikācijas sistēmām, kas ir spēkā dažādās dalībvalstīs. Pirms kļūst obligāta SJO pārbaudes sistēma, dalībvalstīm ir jāveic pārbaudes savās kuģniecības iestādēs un jāpublisko rezultāti. Dalībvalstis izveidos kvalitātes pārvaldes sistēmu savām kuģniecības iestādēm, kura ir sertificēta saskaņā ar starptautiskiem standartiem. Pirms kuģim dod atļauju uzvilkt attiecīgo karogu, dalībvalstīm ir jāpārbauda, vai tas atbilst starptautiskiem noteikumiem.

Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai kuģi, kuri brauc ar viņu karogu un ir tikuši aizturēti sakarā ar ostas valsts inspekciju, tiktu sakārtoti atbilstoši attiecīgajām SJO konvencijām. Ja dalībvalsts karogs parādās Parīzes Saprašanās memoranda par ostas valsts kontroli melnajā sarakstā vai pelēkajā sarakstā divus gadus pēc kārtas, tai jāsniedz ziņojums Komisijai par slikto rādītāju iemesliem.

Līdzās kopējai nostājai dalībvalstis ar kopēju deklarāciju apstiprinās savu apņemšanos ratificēt galvenās starptautiskās konvencijas par jūras drošību pirms 2012. gada 1. janvāra, piemērot SJO Karoga valsts kodeksu un ar to saistīto pārbaudes sistēmu kuģniecības iestādēm un mudināt SJO padarīt šos divus instrumentus obligātus visā pasaulē.

Nobeidzot, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī trešā jūras drošības tiesību aktu kopuma pieņemšana ir nozīmīga uzvara Eiropas tiesību normu procesā. Komisija, Padome un Eiropas Parlaments ir ierosinājuši, debatējuši, vienojušies un pieņēmuši dokumentu, kas uzlabo pilsoņu un uzņēmēju dzīvi, veicina lielāku drošību jūrās un okeānos un sagatavo mūsu nākotni. Man bija liels gods piedalīties šajā procesā. Kad mēs pēc neilga laika balsosim par šiem dokumentiem, mēs parādīsim godu visu bijušo vai neseno jūras traģēdiju upuriem: no *Prestige* līdz *Erika*, un no *Bolama* līdz *Estonia*. Mēs arī palīdzēsim novērst vai samazināt šādu notikumu sekas nākotnē.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs esam pabeiguši grūtu uzdevumu, smagu ceļu, ko Parlaments, Padome un Komisija ir gājuši kopā; tas ir bijis pārvaramu grūtību, tehnisku problēmu un dažu labu nebūt ne maznozīmīgu konfliktu pilns ceļš.

Tagad es vēlos uzrunāt ne tikai savus kolēģus deputātus šajā palātā, kas gatavojas uzlikt beidzamo zīmogu mūsu darbam, lai ieviestu jaunu jūrniecības tiesību aktu kopumu, bet arī visus Eiropas Savienības pilsoņus, ko jūs pārstāvat. Nobeidzot šo uzdevumu Eiropas vēlēšanu priekšvakarā, visiem Eiropas pilsoņiem tiek sūtīts spēcīgs iestāžu vēstījums. Eiropas iestāžu darbs ir izveidot noteikumus, atbildot uz sabiedrības uzdotajiem jautājumiem. Ja vajag, viņi var pārvarēt grūtības un panākt vienošanos to pusmiljarda eiropiešu labā, kuri te dzīvo. Viņi spēj raidīt vēsti, kas garantē drošību. Viņi spēj raidīt vēsti, kas aizsargā vidi. Viņi spēj raidīt vēsti, kas aizstāv pasažieru tiesības. Viņi spēj raidīt vēsti, kas aizsargā uzņēmumus un nodrošina noteikumu ievērošanu.

Tā kā Eiropā mēs tradicionāli balstām savu tiesību sistēmu uz tēraudcietām juridiskām noteiktībām, jaunu noteikumu ieviešana jūrniecības nozarē nozīmē dot Eiropas pilsoņiem atkal noteikumus, noteikumus, ko viņi var ievērot, noteikumus, kas var uzlabot nosacījumus transporta sistēmā, labākus nosacījumus šai svarīgajai nozarei, kas ietekmē mūsu jūras. Šī iemesla dēļ es gribēju uzsvērt jūsu balsojuma nozīmi par šo tiesību aktu kopumu, jo papildus tā patiesajam saturam, tas ir politisks vēstījums, kas nāk no Eiropas iestādēm.. Šī lēmuma apjoms sniedz pāri mūsu tiešajām vajadzībām, tas sniedz pāri tiem jautājumiem, ar kuriem mēs nodarbojamies, kurus jūs esat nolēmuši pārvērst noteikumos ar Komisijas un Padomes piekrišanu. Es vēlos atkārtot: šī ir politiska izvēle, vēsts, ko mēs sūtam Eiropas pilsoņiem, ticēt savām iestādēm, jo tās spēj risināt un atrisināt problēmas.

Tāpēc es noteikti gribu pateikt Komisijas darbiniekiem, kas deva iespēju vispirms *Barrot* kungam un pēc tam man strādāt tik efektīvi, cik vien iespējams. Es gribu pateikt Francijas prezidentūrai un Slovēnijas prezidentūrai. Es gribu pateikt *Bussereau* kundzei par darbu, ko viņa ieguldīja vissarežģītākajā sarunu posmā, un es arī gribu uzsvērt svarīgo darbu, ko ir veikuši visi referenti, Transporta un tūrisma komiteja un Parlaments kopumā. Es pateicos arī *de Grandes Pascual* kungam, *Vlasto* kundzei, *Sterckx* kungam, *Kohlíček* kungam, priekšsēdētājam *Costa* kungam, *Savary* kungam — kuram es vēlreiz izsaku pateicību par viņa darbu, *Fernandes* kungam par viņa devumu un viņa spēju novest sarunu procesu līdz galam, pārvarot pat slēptu vai atklātu pretestību, centienos sniegt publikai konkrētas atbildes.

Mums bija uzdevums konsolidēt Eiropas tiesību instrumentus, lai cīnītos pret nelegālu kuģošanu un novērstu jūras negadījumus un jūru piesārņošanu. Mums tagad jāizmanto visi jūras transporta regulatīvie instrumenti, kas ir mūsu rīcībā, lai novērstu to nelaimes gadījumu atkārtošanos, kuri lika mums rīkoties. Šie instrumenti vispirms attiecas uz karoga valsti, kurai ir atbildība par jūras drošību. Visām Eiropas karoga valstīm bez izņēmuma ir jāatrodas baltajā sarakstā, un to rīcībā ir jābūt instrumentiem, kas ir veidoti šim nolūkam. Konsolidēta Eiropas klasifikācijas sabiedrību akreditācijas shēma arī dos mums efektīvāku kuģošanas kontroli.

Citi līdzekļi tiks piemēroti ostas valstij. Noteiktu kuģu un kuģniecību ienākšana mūsu ūdeņos vairs nedrīkst tikt pieļauta, jo tie nepilda obligātās drošības regulējuma normas. Uz piekrastes valstīm attiecas vēl cits pasākumu kopums: efektīva kuģu tuvas un tālas distances pārraudzība ir būtisks preventīvs rīks. Pastiprināti noteikumi par patvēruma sniegšanu briesmās nonākušiem kuģiem nodrošinās iespēju novērst kuģošanas negadījumu pārvēršanos par vides katastrofām. Mums ir jārikojas, lai novērstu, vienlaikus uzņemoties atbildību par negadījumu sekām un gūstot mācību no tām. Kuģniecībām ir jāizvēlas piemērota trešā puse un pasažieru atbildības apdrošināšanas politika. Kopēja izmeklēšanas shēma arī nodrošinās mūs ar optimālu informāciju par nelaimes gadījumiem, lai mēs varētu no tiem mācīties. Nenoliedzami, risku nevar pilnīgi izsvītrot no jūras transporta, kā to var izdarīt citās nozarēs, bet likumdevēja pienākums, katra sabiedrības pārstāvja pienākums ir darīt visu, kas ir viņa spēkos, lai ierobežotu šos riskus, cik vien iespējams.

Tādēļ es uzskatu, ka tas ir mūsu kopīgs mērķis. Es uzskatu, ka mūsu solis uz priekšu ir svarīgs pēc visiem standartiem. Tiesību aktu kopums, kuru jūs gatavojaties pieņemt, noteikti ir plats solis pareizajā virzienā un — es vēlreiz atkārtuju — svarīga politiska vēsts, svarīga zīme, kas apliecina Eiropas iestāžu gribu sniegt atbildes uz jautājumiem, ko uzdod 500 miljoni pilsoņu.

Georg Jarzembowski, PPE-DE grupas vārdā. - (DE) Pateicos jums, priekšsēdētāja kungs, liels paldies jums, priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, ļaujiet man vispirms pateikt visiem referentiem manas grupas vārdā ne tikai par pašu darbu, bet arī par to, ka mēs esam panākuši to, ko mēs plānojam izdarīt, proti, gatavot priekšlikumus kā tiesību aktu kopumu. Strādājot ar tiem kā ar kopumu, mēs piespiedām Padomi virzīties mums pretī, jo jūs zināt, ka Padome ļoti noteikti nevēlējās pieņemt divus priekšlikumus. Tikai turoties kopā, mums izdevās panākt, ka Padome pieņēma šīs divas lietas, un mums tas izdevās.

Es piekritu priekšsēdētāja vietnieka uzskatam, ka šis tiesību aktu kopums ir liels panākums pilsoņiem. Tas ir kaut kas, par ko mums jārunā arī vēlēšanu kampaņā.

Paveroties apkārt, šeit nav tik daudz deputātu, lai debatētu šovakar, par spīti tam, ka šī tiesību aktu kopuma izveidošana bija viens no lielākajiem Transporta un tūrisma komitejas sasniegumiem.

Pilsoņi varbūt dažreiz nesaprot, kāpēc mēs te tik ilgi sēžam un kāpēc viss aizņem tik daudz laika. Tomēr šeit mēs varam redzēt, ka šajā tiesību aktu kopumā ir noteikumi par pārraudzību, noteikumi par klasifikācijas sabiedrībām, nelaimes gadījumu izmeklēšanu, apdrošināšanas pienākumiem, atbildības noteikumiem, par ostas valsts kontroli un karoga valsts kontroli. Mums ir jāieved stingrākas prasības visos šajos atšķirīgajos aspektos, lai novērstu nelaimes gadījumus, kad vien iespējams, un lai varētu ātri reaģēt, ja nelaimes gadījumi tomēr notiek.

Sterckx kungs, es vēlētos vēlreiz izteikt jums īpašu pateicību, jo jūs bijāt referents īpašajā komitejā, kur man bija gods būt par priekšsēdētāju, un mēs tikāmies vēlreiz pēc *Prestige* nogrimšanas, lai izskatītu, kas vēl mums ir jāuzlabo. Ar *Barrot* kunga starpniecību Komisija būtībā pieņēma mūsu priekšlikumus, un mēs tos pilnībā pabeidzām likumdošanas procesā.

Tādējādi mēs varam patiešām būt gandarīti, ka spējam vienoties par Trešo jūrniecības tiesību aktu kopumu pēc visiem šiem gadiem. Tomēr ļaujiet pateikt vēl divas lietas. Pirmā ir tā, ka mums jāpateicas *Dominique Bussereau*, kas, būdams Francijas ministrs, beidzamajā posmā palīdzēja tiesību aktu kopumam veiksmīgi pārvarēt pēdējos šķēršļus un gūt panākumus. Par to viņam pienākas mūsu īpaša atzinība.

Priekšsēdētāja vietnieka kungs, visi skati tagad pievērsti jums! Jums, Komisijai, kopā ar jūsu jauko Eiropas Jūras drošības aģentūru tagad ir jānodrošina, lai dalībvalstis to arī īsteno un piemēro. Tikai tad, ja tas, ko esam nolēmuši, tiek reāli piemērots, mēs spēsim gūt panākumus, lai novērstu tādu nelaiemes gadījumu kā *Erika* un *Prestige* atkārtošanos. Mums ir jācinās kopā, lai to panāktu. Liels paldies!

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, man bija jāskrien kā sacīkstēs, lai nokļūtu šeit Parlamentā. Es klausījos priekšsēdētāja vietnieka A. Tajani un citu runātāju uzstāšanos savā birojā, un man liekas, ka man ir jāapsveic visi referenti un Komisija. Es arī vēlos tāpat kā *Tajani* kungs paust sirsniņu un pateicības pilnu atzinību darbam, ko veica komisārs J. Barrot un kas bija ļoti svarīgs, un arī labajai gribai, ko parādīja Francijas prezidentūra.

Es gribu teikt, ka šis jūrniecības tiesību aktu kopums ievadīs būtiskas pārmaiņas Eiropā, kas veicinās kvalitāti un pārredzamību jūrniecības nozarē. Es uzskatu, ka līdz ar to mums nekad vairs nebūs jāredz pārredzamības trūkums, ko mums ir nācies redzēt pagātnē pēc diviem briesmīgajiem *Erika* un *Prestige* nelaiemes gadījumiem, īpaši pārredzamības trūkumu, kas saistījās ar *Prestige* negadījumu. Šajā sakarā *Kohlīček* kunga ziņojums, kuram es esmu ēnu referente, ir garantija — patiesībā istā garantija — ka izmeklēšanu jūrniecības nozarē turpmāk varēs veikt pilnīgi pārredzami. Tas nodrošinās, ka mēs visi — plašā sabiedrība un iestādes — zināsim, kas slēpjas aiz un kas notika pēc negadījuma, lai tādējādi nekad netiktu vēlreiz pieļautas tās pašas kļūdas un lai viss slikti izdarītais tiktu izlabots.

Eiropai ir jāiet tālāk šajā jomā, un es esmu pārliecināta, ka mūsu darbs nebeigsies ar šo, jo mēs vienmēr esam bijuši vadībā un arī tāpēc, ka jūras satiksme nepārstās augt.

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. - (DA) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos apsveikt referentu par sasniegto un pateikties Francijas prezidentūrai par tās pūlēm. Sasniegtais rezultāts ir liels panākums videi un Eiropas kuģniecībai. Pēdējos gados tieši ES galvenokārt ir noteikusi standartu kuģošanas ietekmei uz vidi ar tiesību aktiem un Starptautiskās jūrniecības organizācijas darbu. Kuģošana ir globāla nodarbošanās, un godīgas konkurences nolūkos un vides labā ir svarīgi, lai būtu kopīgi noteikumi globālā līmenī. Tomēr ES varētu uzņemties vadību un noteikt standartu, pieprasot stingrākus noteikumus. Mums ir jānodrošina, lai ES dalībvalstis patiešām ievēro SJO nolīgumus, un tieši to mēs darām, nobeidzot darbu pie tiesību aktu kopuma. Septiņas direktīvas Trešajā jūrniecības tiesību aktu kopumā novērsīs piesārņojumu, nodrošinās labāk koordinētu reakciju uz negadījumiem un neļaus sliktiem kuģiem ienākt ES ūdeņos. Es kā savas grupas ēnu referente esmu pievērsusi īpaši ciešu uzmanību direktīvai par ostas valsts kontroli un direktīvai par negadījumu izmeklēšanu, un es vēlos pateikties abiem referentiem — *Vlasto* kundzei un *Kohlīček* kungam — par viņu prasmīgo un veiksmīgo darbu. Mēs esam sasnieguši labāku kuģu pārbaudes metodi, lai visbiežāk tiktu pārbaudīti tieši vissliktākie kuģi, un mums ir izstrādāta negadījumu izmeklēšanas metode, kas sniegs tiesisku aizsardzību nopratināmajiem, lieciniekiem, un tas nozīmē, ka to, ko mēs uzzināsim no negadījuma ziņojumiem, varēs turpmāk izmantot un ka varēs apmainīties ar informāciju dalībvalstu starpā.

Mogens Camre, UEN grupas vārdā. - (DA) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Mums ir pamats paust visdziļāko apmierinātību ar jūrniecības tiesību aktu kopumu, un es gribu pateikties mūsu grupas vārdā par nevainojamo darbu, ko veikuši referenti, Komisija un Padome šajā jomā. Kuģu apsekojumi it sevišķi ietekmē lielus kuģus, un es vēlos izcelt problēmu saistībā ar maziem kuģiem. Mums ir īpašas kompetentas iestādes pārbauzu veikšanai, bet mums nav pietiekami skaidru noteikumu par šo kuģu derīgumu kuģošanai vai par to, kad šīs pārbaudes ir jāveic. Tas īpaši attiecas uz zvejas kuģiem, maziem zvejas kuģiem, kas ir pārbūvēti vai nu, lai turpinātu zvejot, vai lai tiktu izmantoti ar tūrisma saistītos nolūkos. Tas bieži ir saistīts ar svara palielinājumu un lielāku dzinēju, kas izmaina smaguma centru un samazina kuģa derīgumu kuģošanai, un mēs Dānijā esam piedzīvojuši daudzus traģiskus negadījumus tā rezultātā. Mums ir jāieved vienota prasība katram kuģim, jaunam vai pārbūvētam, veikt kuģa kuģošanas derīguma pārbaudi. Tāpēc es tāpat kā *Costa* kungs vēlos lūgt Komisiju paplašināt noteikumus par apsekošanu un piekrist šāda tipa kuģu iekļaušanai tik drīz, cik vien ir iespējams.

Michael Cramer, Verts/ALE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi, mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, atbalstām šo kompromisa galīgo redakciju. Mēs esam priecīgi, ka Parlaments ir guvis virsroku, kā rezultātā visi astoņi tiesību aktu priekšlikumi veido vienotu kopumu, par kuru jābalso kopā. Es vēlos no visas sirds pateikties visiem referentiem par viņu sadarbību.

Jūras drošībai ir steidzami vajadzīgi stingrāki tiesību akti, lai glābtu dzīvības un novērstu vides katastrofas, novēršot negadījumus. Tādi negadījumi, kā notika ar *Erika* un *Prestige*, nedrīkst atkārtoties.

Ostas valsts kontrole nozīmē, ka kuģi, kas ierodas ES ostās, var tikt labāk pārraudzīti, un, mūsaprāt, ir svarīgi, ka šiem kuģiem var noteikt sankcijas, ja tie neatbilst drošības noteikumiem. Kuģu pārraudzība teritoriālajos

ūdeņos ir ārkārtīgi svarīga, sevišķi vides ziņā jutīgās teritorijās, jo jūru un okeānu piesārņošanai nav robežu. Tāpēc ir steidzami vajadzīga pārrobežu rīcība. Atbildības regulējums par labu pasažieriem uz pasažieru kuģiem par nožēlu attiecas tikai uz jūras kuģošanas jomu. Mums, zaļajiem, būtu patīcis, ja tas attiektos arī uz iekšzemes ūdeņiem.

Visbeidzot, mēs priecājamies, ka pēc ilgās kavēšanās Padome arī ir pieņēmusi lēmumu par ostas valstīm un apdrošināšanu un kuģu īpašnieku atbildību. Ar šo ostas tiesību aktu kopumu mēs esam ievērojami pavirzījušies uz priekšu, zinot, ka šos noteikumus var un vajag uzlabot vēl turpmāk nākotnē.

Jacky Hénin, GUE/NGL grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, negadījumu atkārtotāšanās un arvien lielāki bīstamu preču pārvadājumi pa jūru pastāvīgi uzdod asus jautājumus par vēl stingrākiem drošības noteikumiem, kas pārvalda visus jūras šaurumus Eiropas Savienībā un resursus, kas nepieciešami, lai šos noteikumus pildītu.

Īpaši noderīgi ir klasificēt šos šaurumus un to pieejas maršrūtus saskaņā ar procedūru, kas saistīta ar „Seveso joslām”, jo transportam jāsamazina dzinēja darbība, lai samazinātu izmaksas, neskatoties uz sekām.

Komisija un Padome, izjutot ekonomisko katastrofu spiedienu, ko radījusi finanšu krīze, beidzot domā par pievēršanos finanšu ārzonām. Ja tas patiešām notiktu, tas būtu īsts solis uz priekšu.

Tā turpinot, cik jūras un vides katastrofu vēl mums vajag, lai Komisija, Padome un Parlaments beidzot pievērstu uzmanību senajam skandālam par izdevīgajiem karogiem? Varbūt tomēr būtu prātīgāk Eiropas vēlētajiem piepildīt Eiropas Parlamentu vairāk ar tādiem deputātiem, kuriem darbs viņu līdzpilsoņu drošības labā rūp vairāk, nekā iestāšanās par brīvu tirdzniecību, kas grauj cilvēkus un vidi.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā septembrī es vērsu uzmanību uz to, ka šajos ziņojumos pieprasītie elektroniskie dati par kuģiem viegli varētu atrast ceļu pie pirātiem, kas darbojas pie Somālijas. Tas netika ņemts vērā. Šie ziņojumi ir grozīti, bet ne uz labo pusi. Patiesībā tagad starp tiem ir pretruna. Es mēģināšu vēlreiz.

Ja Sterckx kungs ostām liek neatraidīt kuģus, Savary kungs saka, ka tās var liegt iebraukšanu, ja netiek iesniegti apdrošināšanas sertifikāti. Tālāk klāt nāk Vlasto kundzes pretruna, kas ostas kontroli attiecina pat uz kuģiem, kas noenkurojušies atklātā jūrā. Tādējādi, ja kuģis bez dokumentiem atrodas atklātā jūrā un tad ārkārtēju laika apstākļu dēļ tam rodas risks, tam ir jāatļauj iebraukt, jo Sterckx kungs ir noteicis tiesības kuģiem, kas nonākuši nelaimē, saņemt patvēruma vietu. Tā mēs nonākam pie situācijas, kad kuģis ar bīstamu kravu atrod ceļu ostā, izmantojot šīs pretrunas. Kas notiek, ja rezultātā rodas nopietns incidents, kura dēļ tiek slēgta nozīmīga osta? Vai Sterckx kunga minētā kompensācija attiecas uz to visu, un kurš tādā gadījumā maksā? Šie ziņojumi ir pamatīgi jāpārstrādā.

Visbeidzot E.J. Fernandes ziņojums atbalsta dažādus SJO ieteikumus. Jauki — AK tos jau ir parakstījusi — bet ES grib pievienot savu flotes datubāzi, pret ko es un citi gribētu iebilst. Es saku „gribētu”, jo E.J. Fernandes ziņojums ir jāpieņem bez balsojuma. Cik tas ir demokrātiski? Kas notika ar komentāriem, kuri tika izteikti šorīt, ka šis esot grozījumu Parlaments?

Fernand Le Rachinel (NI). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos apsveikt visus referentus, kas ir devuši atbildi uz lielajiem jautājumiem, kurus izraisīja jūras drošības problēmas, un ir bijuši mūsu atbildības augstumos.

Mēs visi atceramies katastrofas, ko izraisīja naftas tankkuģis *Erika* 1999. gadā un *Prestige* 2002. gadā, un to traģiskās ekoloģiskās, humānās un ekonomiskās sekas.

Jauns tiesību normu arsenāls Eiropas aizsargāšanai pret jūras katastrofām tagad beidzot ieraudzīs dienasgaismu, īpaši nodrošinot visvecāko kuģu sistemātiskas pārbaudes, obligātu apdrošināšanu ekoloģisko katastrofu upuru kompensācijai, kā arī revīzijas Eiropas karogu valstīs, kas, kā mēs zinām, pārāk bieži ir izdevīgu karogu valstis.

Sen bija laiks veikt šos pasākumus, kas patiešām ierobežo plašās manevrēšanas iespējas, kas kuģu īpašniekiem ir tikušas dotas gadsimtiem ilgi. Tie izbeidz graustu īpašnieku nesodāmību, un pārbaudes kļūst vēl efektīvākas, vērstoties pret šādiem kuģiem.

Jūru un okeānu drošība nav diskutējama: tieši tai un nevis naudai, peļņai un neierobežotai tirdzniecībai ir jābūt primārajai vērā ņemamajai vērtībai.

Ir kaut kas, ko es tiešām nožēloju. Būs vajadzīgs ilgs laiks, lai īstenotu visas šīs represīvās un preventīvās tiesību normas. Kā EP deputāts no ziemeļrietumu reģiona ar tā daudzajām piekrastes līnijām es jūtos atvieglots un lepns, ka balsoju par trešo jūrniecības tiesību aktu kopumu.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, septiņu priekšlikumu kopums par kuģošanu ir svarīga attīstība negadījumu novēršanā un efektīvas reakcijas nodrošināšanā nelaimes gadījumā. Attiecībā uz iepriekš minēto, es kā ēnu referents vēlos sevišķi atsaukties uz vienošanos par patvērumu nelaimē nonākušiem kuģiem. Es vēlos apsveikt referentu *Sterckx* kungu un visu sarunu komandu par vērtīga kompromisa panākšanu šajā svarīgajā jautājumā.

Ja kādsniecīgs negadījums, piemēram, kādsniecīgs plisums tankkuģa tvertnē netiek apturēts un novērsts, tas vētrains jūras radīto vibrāciju dēļ vai grūtību dēļ kravas pārsūknēšanas laikā uz citu kuģi var beigties ar milzīgu ekoloģisku katastrofu, ja nav patvēruma, kur var veikt nepieciešamos pasākumus. Vienlaikus komandas bailes, ka viņiem rezultātā draud krimināla vai civiltiesiska atbildība, vai tas, ka kuģis nav atbilstoši apdrošināts, var liegt meklēt patvērumu ar bēdīgām sekām.

Pašreizējais kompromiss nodrošina neatkarību ekspertiem, kas lemj, vai nelaimē nonākušajam kuģim ir jādod patvēruma, laba attieksme pret jūrniekiem nelaimes gadījumā atbilstoši SJO, nosaka neapdrošināto kuģu saistības patvēruma vietās, kompensāciju ostām un patvērumam par kaitējumu, par ko Komisija dos dažādus politikas izvēles variantus, un naftas tankkuģu īpašnieku pienākumu informēt par kravu, ja tā pārsniedz 1 000 tonnu. Vienlaikus visiem kuģiem, arī zvejas kuģiem, būs jāierīko automātiska pazīšanas sistēma.

Nobeigumā es atzinīgi vērtēju to, ka Parlamenta rīcība ir likusi Padomei pieņemt galīgo kopējo nostāju par visiem septiņiem tiesību normu priekšlikumiem, kas ietverti tiesību aktu kopumā.

Michel Teychenné (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tiesību aktu kopums, par ko mēs rītdien balsosim, būtu beidzies ne ar ko, ja nebūtu bijusi Eiropas Parlamenta griba, un es vēlos izmantot šo izdevību, lai izteiktu atzinību par veikto darbu.

Ja Eiropas Savienība radīs tiesisku instrumentu, kas, es ceru, ļaus novērst tādas katastrofas kā *Erika* vai *Prestige* bojāeja un beidzot likt piesārņotājiem uzņemties atbildību, tas notiks, pateicoties Eiropas Parlamenta neatlaidībai, saskaroties ar Padomes kautrību. Nav vajadzības atgādināt, ka bija nepieciešama izlēmība, lai noliktu *Savary* kunga un *Fernandes* kunga ziņojumus uz galda. Eiropas Parlamentam tā ir politiska uzvara, un tā ir arī uzvara stingrībai un kopīgam darbam.

Pateicoties šim „jūras drošības” tiesību aktu kopumam, dalībvalstīm beidzot būs jāpilda savi pienākumi Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā un, jo sevišķi, jāveic tehniskas pārbaudes pirms karoga piešķiršanas kuģim. Vēl viens konsekvents solis uz priekšu ir prasība kuģiem apdrošināties ar finanšu garantiju sertifikātiem, kas noteiks reālu atbildību to fraktētājiem.

Ja Parlaments rītdien pieņems šos dokumentus, Eiropas Savienība rādīs, ka tā ir ieguvusi sev efektīvu rīku cīņai pret atkritumu kuģiem un pret noziedzīgiem fraktētājiem un kuģu īpašniekiem, un ir jātic, ka tas dos labumu videi un mūsu pilsoņu veselībai.

Visbeidzot, es vēlos izteikt pateicību par šeit klātesošā *Tajani* kunga padarīto darbu šajā jomā un referentiem par transporta tiesību normām, jo mēs tagad esam iegājuši jūrniecības tiesību normu izveides procesa nobeiguma stadijās ar nolūku aptvert visu transportu Eiropā. Tāpēc saistībā ar šo darbu, kas ir patiešām ticis gaidīts jūras transportā, es ceru, ka Parlaments spēs nobeigt svarīgu virzienu attiecībā uz jūras transportu šajā sesijā vai katrā gadījumā tik ātri, cik vien iespējams.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es priecājos, ka mēs varam nobeigt šo Parlamenta sasaukumu ar beidzamā jūrniecības tiesību aktu kopuma galīgo pieņemšanu. Tomēr es atceros, ka, man pirmoreiz ierodoties Eiropas Parlamentā 1999. gadā, notika nopietns negadījums netālu no Francijas krastiem ar *Erika*, kas deva nosaukumu pirmajam tiesību aktu priekšlikumu kopumam, lai novērstu negadījumus un izvairītos no tiem.

Mēs domājam, ka mēs bijām novērsuši briesmas, bet drīz pēc tam Galīcijas piekrasti izpostīja darva pat vēl sliktāka negadījuma rezultātā nekā iepriekšējais: *Prestige*. Kopš tā laika mēs Transporta un tūrisma komitejā

esam strādājuši pie vairākiem tiesību aktu kopumiem, mēģinot pārvarēt pārmērīgi lielo pretestību no kuģu īpašnieku, naftas uzņēmumu, klasifikācijas sabiedrību un arī dažu dalībvalstu puses, kas noraidīja trīs priekšlikumus kā pārāk stingrus.

Pēdējos 10 gadus mēs esam pieņēmuši vairākas direktīvas un regulas, no kurām dažas mums ir bijis jāpārskata, jo tās izrādījās neefektīvas savā sākotnējā versijā Padomes veikto īsinājumu rezultātā.

Mēs pieņemām tiesību aktu, lai ieviestu dubultkorpusu kuģus, Eiropas fondu lielām naftas pārvadātāju katastrofām un patvēruma ostas, un tagad mēs pārskatām un pieņemam tiesību aktus par pasažieru jūras pārvadātāju atbildību, jūras negadījumu izmeklēšanu, Kopienas kuģu satiksmes pārraudzības un informācijas sistēmu, ostas valsts kontroli un, visbeidzot, regulu un direktīvas par kuģu pārbaudes un apsekošanas organizāciju. Tas viss ir labi, un ir vēlams, lai tas stātos spēkā un tiktu īstenots visās dalībvalstīs tik ātri, cik vien iespējams.

Man prieks par to. Tomēr šī Parlamenta sasaukums tuvojas beigām. Es atstāju Parlamentu un, ejot prom, nožēloju, ka mums nav izdevies panākt, ka obligāti tiek ieviesta kontroles sistēma — kas jau pastāv un ir patentēta — lai redzētu, kad un cik daudz konkrētais kuģis savu tilpņu netīros ūdeņus un eļļu atkritumus ir nelegāli izgāzis jūrā. Citiem vārdiem sakot, tā ir sava veida melnā kaste jeb tahometrs, ko jūrniecības iestādes var pārbaudīt, kad kuģis ienāk ostā.

Es uzskatu, ka mums ir jāvelta jūras videi vairāk uzmanības un stingrākas procedūras, lai novērstu mūsu radīto piesārņojumu. Es arī domāju, ka tiks ietekmēta mūsu pārtikas ķēde un mūsu dzīve, ja mums tas neizdosies, un mēs galu galā par to dārgi samaksāsim. Es ticu, ka nebūs vajadzīgi vēl 10 gadi, lai efektīvāk un iedarbīgāk kontrolētu nelikumīgu atkritumu izgāšanu jūrā.

Priekšsēdētājs. - Paldies, *Ortuondo Larrea* kungs! Es esmu pārliecināts, ka šis Parlaments neaizmirsīs jūsu pūles, un es esmu arī pārliecināts, ka jūs turpināsiet cīnīties par mērķiem, kurus jūs šeit atstājat, lai kur jūs arī būtu. Tie varbūt ir nepabeigti, bet tie ir ceļā uz nobeigumu, pateicoties jūsu pūlēm.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (*EL*) Priekšsēdētāja kungs, pēc pieciem gadiem, kas pavadīti debatēs un konsultācijās ar Padomi, no daudz cildinātā kuģniecības tiesību aktu kopuma ar sešām direktīvām un vienu regulu ir aizvācīts viss pozitīvais saturs, kam būtu sakars ar dzīvības drošību jūrā un vides aizsardzību. Citiem vārdiem sakot, kalns ir dzemdējis peli.

Padome, kas pauž lojalitāti pret sabiedrības pamatslāņiem vērstajai Eiropas Savienības politikai un kapitāla interesēm, īsteno visas operatoru un kuģu īpašnieku, un monopoluzņēmumu grupu prasības, kuri nostājas pret visiem pasākumiem, kas varētu pat vismazākā mērā ietekmēt viņu ienesīgumu. Tādējādi viņi ir varējuši šajā garajā, izstieptajā procedūrā vai nu padarīt bezzobainu ikvienu pozitīvu noteikumu, kura mērķis bija kontrolēt drošības noteikumus kuģiem, vai atlikt to uz nenoteiktu laiku.

Nav ietverts neviens pasākums, kas aizsargātu un uzlabotu cilvēka faktoru, jūrniekus, primāro cilvēka dzīvības un vides aizsargāšanas faktoru uz jūras. Eiropas Savienības iesniegtie materiāli kopš 1986. gada kopējās kuģošanas politikas pamatnostādņem, par to, ka jautājumi, kas saistās ar cilvēkfaktoru, uzlabotiem darba apstākļiem un apmācību jūrniekiem, kuri, iespējams, tiks izskatīti nākotnē, ir maldinoši un melīgi, ņemot vērā ka tie visus šos gadus ir pasliktinājušies. Tieši tāpēc Grieķijas Komunistiskā partija balsos pret tā saukto jūrniecības tiesību aktu kopumu kopumā.

Luca Romagnoli (NI). - (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi, Parlamenta Transporta un tūrisma komiteja nevarēja un nevar izvairīties no uzdevuma dot visaptverošu atbildi nepieciešamībai uzlabot kuģošanas drošību, kā arī noteikt pasākumus, kas jāveic nelaimes gadījumā. Trešais jūrniecības tiesību aktu kopums arī efektīvi risina jautājumus par pārvadātāju atbildību attiecībā uz viņu pārvadātajiem pasažieriem un precēm. Bija jau arī laiks, vienmēr pieņemot, ka jautājums netiek atstāts novārtā, kā, man ir radies iespaids, notiek gadījumā ar avioliņiju pasažieru tiesībām.

Es īstenībā uzskatu, ka mērķi A kategorijas kuģiem būs gatavi līdz 2016. gadam un vēl vēlākā termiņā B, C un D kategorijas kuģiem ir pārāk pielaidīgi un dod pārāk lielu rīcības brīvību pārvadātājiem. Es ceru, ka šo Eiropas Savienības dāsnumu pārvadātāji atmaksās ar jauno noteikumu nekavējošu ieviešanu. Mums bija vajadzīgi un vēl arvien ir vajadzīgi kopēji standarti klasifikācijas sabiedrībām, kas ir atbildīgas par kuģu pārraudzību un atļauju izsniegšanu kuģiem, kā arī ļoti skaidri noteikumi par pārbaudēm un kuģu iekļaušanu melnajos sarakstos.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju priekšlikumus, kā arī pasākumus negadījumu un kuģu un vides katastrofu risku vadībai un attiecīgajai atbildībai, par kuru ieviešanu es aicinu Komisiju uzņemties lielākas saistības. Plašā

tvēruma tiesību aktu kopums arī paredz izmeklēšanu, kompetenču un suverenitātes pasākumu kopumu jūras negadījumu situācijā, kas cerams palīdzēs noskaidrot atbildības un kompensācijas jautājumus. Tāpēc es balsoju par šiem ziņojumiem.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Tajani*, jūrniecības drošības tiesību aktu kopuma ceļš ir bijis trauksmains, bet iznākums ir labs. Tas lielā mērā ir, pateicoties tam, ka Komisārs *Tajani* un viņa darbinieki stāvēja plecu pie pleca ar Eiropas Parlamentu, mudinot Padomi nopietni ķerties pie darba attiecībā uz vairākiem būtiskiem jautājumiem, kas bija tik svarīgi Parlamentam.

Galu galā, sadarbībai ir jābūt Eiropas līmenī, ja pašās beigās ir jāpanāk labāka jūrniecības drošība. Par laimi mēs esam tagad sakārtojuši vairākas trūkstošas saiknes, lai gan Parlamentam būtu gribējies iet vēl tālāk vairākos jautājumos. Tas, ka obligāti ir jāveic neatkarīga nelaiemes gadījuma izmeklēšana lielu jūras negadījumu situācijā, ir progress, jo tā ļaus patiešām nokļūt līdz pamatcēlonim.

Šajā virzienā ir uzkrāta liela pieredze aviācijā. Iepriekšējā nedēļā *Turkish Airlines* lidmašīna avarēja netālu no Amsterdamas, un, pateicoties neatkarīgai negadījuma izmeklēšanai, cēlonis tika noteikts nedēļas laikā, pieliekot punktu dažādiem pieņēmumiem. Īsts progress ir tas, ka mums tagad arī kuģniecībā ir neatkarīga nelaiemes gadījumu izmeklēšana neatkarīgi no vainīgā. Referents ir veicis teicamu darbu šajā ziņā.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt vēl vienu punktu šajā tiesību aktu kopumā, proti, uzlaboto jūras pasažieru atbildības regulējumu. Tā ir laba lieta, bet ir arī labi, ka ir svītroti iekšzemes kuģošanas ceļi, jo attieksme pret maziem iekšzemes ūdensceļu kuģiem nevar būt tāda pati kā pret jūras navigācijas kuģiem, kas brauc atklātās jūrās. Šīs divas lietas atšķiras, un ir labi, ka tas ir ticis apstiprināts priekšlikumā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, jūrniecības aprindas ir ilgu laiku diskutējušas par nepieciešamību uzlabot kuģu satiksmes regulējumu, kontroli un pārraudzību negadījumu, vides piesārņošanas, cilvēku dzīvību apdraudējuma un nelikumīgas cilvēktirdzniecības risku dēļ, kas diemžēl nepavisam nav nenozīmīgi. Jaunas tehnoloģijas integrēšana jūras satiksmē un pirātisma pastiprināšanās kopā ar stingras vispārējas kontroles trūkumu ir problēmas pamatnosacījumi. Direktīvas grozījums izveido un attīsta nosacījumus jūras drošības tīklam, kā arī nosacījumus efektīvas, automatizētas IT sistēmas attīstīšanai. Tas ir sasniegums, kas ir jānovērtē Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes vārdā.

Svarīga ir pamatnostādne problēmu risināšanai, kas saistīta ar bīstamiem atkritumiem. Direktīvas piemērošana neļaus kuģiem, kas pārvadā bīstamu, neidentificētu kravu, braukt pa Eiropas ūdeņiem, meklējot vietu, kur izgāzt savu kravu. Jūras satiksmes kontrolēšana ir pilnīga nepieciešamība. Jūrniecības drošības kultūra ir jārada, ir jāizveido šī procesa loģistika, sistēmai ir jārada tehniska un tehnoloģiska bāze, ir jārada sistēma informācijas veiklai izplatīšanai, vienlaikus aizsargājot daļu šīs informācijas, kas nodrošina satiksmes drošību. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Jūrniecības drošības aģentūras pūles, arī attiecībā uz kuģu satiksmes vadības un informācijas sistēmas attīstīšanu, radot vienlaikus integrētu datubāzi, kurā ietilpst kuģu attēlošana reālā laikā kopā ar citiem datiem, kas saistīti ar to kravu un raksturojumu. Lai gan *Erika* negadījums jau ir kļuvis par hrestomātisku piemēru, no kura mācās riska vadību un analīzi, es negribu, ka šāds vai tam līdzīgi gadījumi atkārtotos.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Panāktais kompromiss par trešo jūrniecības tiesību aktu kopumu uzlabos pasažieru drošību, kā arī palīdzēs aizsargāt vidi un pastiprināt kontroles sistēmas.

Izveidotais melnais saraksts par kuģiem, kas atkārtoti pārkāpj noteikumus, nozīmēs svarīgu soli drošības uzlabošanā, tāpat kā tas ir noticis aviācijas nozarē. *Erika III* ir īpaši svarīga Rumānijai, jo pēc nesenu pieņemtajiem dokumentiem „Integrēta jūrniecības politika Eiropas Savienības un Melnās jūras sinerģijai” tai var būt liela ietekme uz Eiropas principu un labās prakses paplašināšanas procesa veiksmi citās valstīs ar pieeju pie jūras, kuras nav Eiropas Savienības sastāvā, izmantojot jauno instrumentu, ko Eiropas Komisija piedāvā ar Austrumu partnerības starpniecību.

Pasākumi, kas attiecas uz jūras transportu, ir jāpapildina ar lielāku sadarbību starp valstīm ar pieeju pie jūras, lai visefektīvākā veidā izmantotu resursus un samazinātu piesārņojumu, kas rodas ostās un uz krasta, kā arī gar visu Donavas gultni veiktās darbības rezultātā. Melno jūru var efektīvi aizsargāt tikai ar saskaņotu rīcību visās jomās.

Jim Higgins (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, šis tiesību aktu kopums ir bijis ļoti smags Parlamentam un Padomei. Ir bijis daudz sarunu un debašu, un man ir prieks redzēt, ka jautājumi beidzot ir atrisināti.

Šī tiesību aktu kopuma pieņemšana ir uzvara Eiropas Parlamentam un, protams, referentiem, kas ir cīnījušies, lai to panāktu mūsu pilsoņu vārdā, neskatoties uz dalībvalstu valdību ļoti spēcīgu pretestību.

Šīs tiesību normas atstās iespaidu uz dažādām jomām, arī Eiropas karogu standartiem, kas nodrošinās pārbaudes procedūras kuģiem. Tagad esam ieguvuši lielāku pārredzamību un stingrākas pārbaudes. Būtībā šīs tiesību aktu kopums radīs drošākus kuģus, kas nozīmē mazākus vides katastrofu un dzīvības zaudējuma riskus jūrā.

Raugoties no Īrijas viedokļa, tieši šis laiks ir ārkārtīgi svarīgs tā iemesla dēļ, ka mums ir Latvijas kuģis, kas aizturēts Īrijas ostā, kur komandai nav maksāts, viņiem nedod pietiekami pārtiku, un viņi nekādi nevar nokļūt atpakaļ savā dalībvalstī Latvijā. Šāda veida jautājumi ir jāatrisina, un es ar cerībām gaidu šī tiesību aktu kopuma īstenošanu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Trešais jūrniecības normu krājums ir ārkārtīgi svarīgs. ES vēlētos attīstīt jūras koridorus kā Eiropas transporta tīkla TEN-T paplašināšanas sastāvdaļu. Šis jūrniecības tiesību aktu kopums palīdz palielināt jūras transporta drošību un izmanto mācības, kas gūtas jūras negadījumos, kuri ir notikuši pēdējos gados saistībā ar tādiem kuģiem kā *Erika* un *Prestige*, kopā ar negadījumiem Melnajā jūrā.

Melnās jūras gadījumā šis tiesību aktu kopums būs īpaši svarīgs, jo daudzas Melnās jūras piekrastes valstis ir Parīzes Memoranda melnajā un pelēkajā sarakstā. Kuģu īpašnieku atbildība ir jāpiemēro nelaiemes gadījumos, arī tad, ja nelaiemes gadījums notiek iekšzemes ūdeņos. Es uzskatu, ka nelaimē nonākuši kuģi ir jāpieņem īpaši aprīkotās teritorijās, kur viņiem var sniegt nepieciešamo atbalstu. Tomēr veids, kā šie pakalpojumi tiek apmaksāti, ir skaidri jāregulē.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kad *Erika* gāja bojā, es biju viena no tiem deputātiem Francijā, kuri aicināja Francijas iestādes aizvērt slūžas, lai netiktu piesārņotas sāls vannas.

Kad notika *Prestige* katastrofa es biju koreferente kopā ar *Sterckx* kungu, jo mēs abi bijām atbildīgi par transporta jautājumu — es pati biju atbildīga par vidi — un mēs diezgan pamatoti prasījām lielāku jūras transporta drošību. Es labi atceros, cik smagi mēs cīnījāmies šajā pašā Parlamentā, lai tiktu izveidota komiteja *Prestige* nopratināšanai: tas, protams, atstāja iespaidu.

Tāpēc šodien es domāju, ka mēs visi varam būt priecīgi par to, ka daudzi starptautiski un Eiropas noteikumi ir pavirzījušies uz priekšu kā jūrniecības tiesību aktu kopuma daļa, un es ceru, ka tas viss drīz būs tikai sliktas atmiņas.

Tomēr es gribētu, ja drīkstu, pievērst uzmanību ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, sakarā ar šo ļoti svarīgo jūrniecības tiesību aktu kopumu es vēlos atkārtot ierakstam protokolā 3. apsvērumu ES ETS direktīvā, kura tika pieņemta ar lielu balsu vairākumu. Šī ir direktīva par oglekļa dioksīda samazināšanas mērķiem un laika grafiku.

3. apsvēruma nosaka, ka visiem tautsaimniecības sektoriem ir jānodrošina savs ieguldījums emisiju samazināšanās sasniegšanai, arī starptautiskajam jūras transportam un aviācijai. Ja šādu starptautisko vienošanos, kuras samazināšanas mērķos iekļautas SJO starptautiskās jūrniecības emisijas, dalībvalstis nav apstiprinājušas līdz 2011. gada 31. decembrim un/vai šāda vienošanās nav tikusi apstiprināta ar UNFCCC starpniecību līdz 2011. gada 31. decembrim, Komisijai jāiesniedz priekšlikums par starptautiskās jūrniecības emisiju iekļaušanu atbilstoši samazināšanas saistību saskaņošanai Kopienā, lai tas stātos spēkā 2013. gadā. Šādam priekšlikumam ir jāsamazina visu veidu negatīva ietekme uz ES konkurētspēju, ņemot vērā iespējamo labumu videi. Komisār, lūdzu jūsu komentāru!

Brian Simpson (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs kā Parlaments esam nogājuši tālu ceļu kopš *Prestige* — traģēdijas Galīcijas piekrastei un ekosistēmai. Mēs esam nogājuši tālu ceļu, kopš *Erika* piesārņoja un iznīcināja Bretaņas brīnišķīgos krastus. Mēs esam nogājuši tālu ceļu kopš *Sea Empress*, *Exxon Valdez* un citām kuģu katastrofām.

Šis tiesību aktu kopums ir apliecinājums Parlamenta, Komisijas un, lai gan ar kavēšanos, arī Padomes darbam. Tā nozīme man būs jūtama daudzus nākamos gadus. Tas ir arī apliecinājums visu referentu un EP deputātu darbam, kas gadiem ilgi ir virzījuši uz priekšu šos tiesību aktus.

Šīs normas ir uzvara Parlamentam, visu politisko grupu deputātiem, sevišķi Transporta un tūrisma komitejā, lai gan es ceru, deputāti ļaus man īpaši atzīmēt šoreiz *Migueloz Ramos* kundzi un nelaiķi *Willi Piecyk* kungu.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, diskusiju laikā, kas šeit risinājās, līdzās vispārējai apmierinātībai par Padomes, Parlamenta un Komisijas pieņemtajiem noteikumiem, kas dod sabiedrībai konkrētas atbildes, ir parādījies viens svarīgs jautājums: vai visi šie labie noteikumi, kas ir panākti kompromisa un smaga darba rezultātā, tiks pienācīgi piemēroti? Vai Komisija spēs nodrošināt to ievērošanu? Vai aģentūra spēs efektīvi sadarboties ar Komisiju, nodrošinot šo noteikumu darbību? Es atsaucos uz komentāriem šo debāšu laikā — es sevišķi domāju par *Jarzembowski* kunga un *Romagnoli* kunga piezīmēm — kā arī uz vēstulēm, ko pēdējos mēnešos Komisijai ir sūtījis *Sterckx* kungs un *Simpson* kungs, kas arī ir minējis to pašu problēmu.

Es uzskatu, ka varu apstiprināt Komisijas apņēmību, kas stingri mudināja pieņemt šo tiesību aktu kopumu, lai panāktu, ka dalībvalstis to ievēro. Es gatavojos aicināt uz sadarbību aģentūru — iestādi, kurai es ticu un kas vienmēr ir strādājusi efektīvi un pilda savu uzdevumu, atbalstot Komisiju un arī dalībvalstis tik labi, cik vien iespējams — lai īstenotu šo regulu tāpat, kā tā ir īstenojusi citas regulas Es viesojos Lisabonā, kur atrodas aģentūra, un es atradu tur lielu gribu sadarboties, lielu gatavību un arī lielu apņēmību un entuziasmu šīs normas piemērot. Tas tiks garantēts ar drošības sistēmas, Kuģniecības drošības tīkla un arī visu citu visjaunāko tehnoloģijas rīku palīdzību, ko izmanto, lai palīdzētu sabiedrībai nodrošināt Eiropas Savienības noteikumu reālu piemērošanu. Kā jums ir labi zināms, ja likumdošana uzliek Komisijai īpašu atbildību, Komisija var aicināt aģentūru palīdzēt tai pildīt tehniska rakstura uzdevumus.

Es gatavojos turpināt iet tajā virzienā, kuru uzsāka mans priekšgājējs *Jacques Barrot*, un aicināt uz sadarbību aģentūru, kas, manuprāt, efektīvi strādā, tiek labi pārvaldīta un tajā ir daudz cilvēku ar pareizu attieksmi, kuri tic darbam, ko viņi dara. Un tas attiecas, piemēram, uz pārbaudēm, kuru nolūks ir pārbaudīt regulu pareizu piemērošanu vai satiksmes pārraudzības informācijas sistēmu īstenošanu. Attiecībā uz pēdējo punktu es vēlos uzsvērt aģentūras būtisko lomu — un es adresēju šos vārdus *Sterckx* kungam jo īpaši — kuģošanas drošības tīkla *Safe Sea Net*, Eiropas Jūras satiksmes datu apmaiņas platformas īstenošanā un Eiropas kuģu identifikācijas un tālu distanču līdzsekošanas centra izveidošanā.

Šie uzdevumi atbilst Aģentūras regulai, lai gan tie nav īpaši pieminēti, jo pēdējie grozījumi bija 2004. gadā, bet tie, protams, tiks iekļauti nākamajā regulas pārskatītajā versijā, kas pašlaik tiek gatavota. Tas, ka šie īpašie uzdevumi nav minēti direktīvās vai īpašās regulās, nekādi neatsaucas uz pienākumu sadali starp Komisiju un aģentūru.

Mans nodoms, dodot atbildi, ir apliecināt Parlamentam Komisijas gribu un apņemšanos piemērot ar aģentūras palīdzību noteikumus, ko mēs apstiprinām. Nebūtu jēgas teikt sabiedrībai: „Mēs esam paveikuši kaut ko pozitīvu jūsu labā”, ja mēs pēc tam nespētu piemērot šo pozitīvo lietu un panākt, ka to ievēro. Mums ir jāpatur prātā, ka šīs vienošanās neatņemama sastāvdaļa ir dalībvalstis, kuras pārstāv Padome. Tā kā dalībvalstis kopā ar mums ir likumdevēji, es uzskatu, ka tās piemēros noteikumus, kurus mēs apstiprinām. Nav šaubu, ka Komisija nodrošinās šīs saistības izpildi un ievērošanu, un mēs to darīsim ar aģentūras tehnisko atbalstu.

Luis de Grandes Pascual, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, mēs esam nonākuši galā, un mums būtu jābūt ļoti apmierinātiem, ka esam nonākuši galā šajā brīdī pēc tik gara ceļa. Ja koplēmuma procedūra vispār kādreiz ir attaisnojusi, tad es domāju, ka tas ir tieši šajā gadījumā, strādājot pie šī tiesību aktu kopuma.

Svarīgākais attiecībā uz šo tiesību aktu kopumu bija nepieciešamība panākt Komisijas, Padomes un Parlamenta vienošanos. Parlaments rīkojās ļoti labi, uzņemoties vadību — tas tagad ir attaisnojies vairāk nekā jebkad — un ļoti būtisks bija izdarītais spiediens, lai šis tiesību aktu kopums tiktu izskatīts. Jau pašā sākumā mēs nepieņemām nekādu šķelšanu vai dalīšanu, lai panāktu veselumu, kas varētu garantēt drošību jūrā.

Es domāju, ka mēs varam būt pārliecināti, ka ir garantijas tam, ka nākotnē *ad hoc* politiski pasākumi būs lieki. Tādējādi mēs izsargāsimies no nepatīkamām situācijām, kad pie varas esošie cilvēki kritizē vienu un slavē citu valdību nostājas. Tāpēc turpmāk galvenie lēmumi būs neatkarīgu komiteju ziņā, kuras stingri, autoritatīvi, bez kavēšanās un atbilstīgi izmantos lēmuma pieņemšanas rīkus. Tas nodrošinās to, ka lēmumi tiks pieņemti stingri, pareizi un taisnīgi.

Tas ir nepieciešams, jo mums bija jālīdzsvaro daudzas dažādas lietas šajā tiesību aktu kopumā: bija jāsatuvina klasifikācijas sabiedrības ar jūras aprikojumu; bija skaidri jāizklāsta visas intereses; un, galvenais, Parlamentam bija jāapliecina vadoša iniciatīva.

Mums ir jāpriecejas par to, ka Parlaments ir apliecinājis vadošu iniciatīvu. Tas tagad var ar lepnumu skaļi un skaidri teikt, ka Eiropas Savienība nav gaidījusi uz SJO — Starptautisko Jūrniecības organizāciju, — bet, ka mēs esam bijuši pirmie.

Tas bija mūsu pienākums, un mums neviens nebija jāgaida. Es domāju, ka mēs varam būt gandarīti un cerēt uz nākotni, ticot, ka kļūdas netiks atkārtotas un ka mēs esam apguvuši pagātnes mācības.

Dominique Vlasto, *referente*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, nobeigumā es vēlos teikt, ka visu paveiktais darbs ļaus mums — protams, ja Parlaments tiesību aktu kopumu pieņems — daudz mazāk raizēties par mūsu jūru, mūsu piekrastes un mūsu pilsoņu aizsardzību.

Tagad ir svarīgi īstenot ieteiktos novēršanas un ieviešanas noteikumus, kam jānotiek pienācīgi efektīvi visās valstīs. Ja mēs to varēsim izdarīt, mēs būsime palīdzējuši aizsargāt savu jūras mantojumu.

Es esmu pateicīga komisāram, kas ir apliecinājis savu stingro lēmumu nodrošināt, ka Eiropas direktīva tiek īstenota, nevis tikai apspriesta.

Dirk Sterckx, *referents*. - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz uzsveru, ka Parlamentā ir vienprātība.. Liels vairākums atbalsta šī tiesību aktu kopuma saturu, mūsu panākto kompromisu. Es domāju, ka tā ir zīme katram, kas ir iesaistīts, kā šis nav ideoloģisks konflikts, bet gan jautājums par praktiskiem pasākumiem, lai uzlabotu drošību uz jūras.

Es arī vēlos pateikties komisāram par viņa atbildi uz manu jautājumu par nenoteiktību attiecībā uz aģentūru un tās lomu. Gadījumā, ja mēs esam aizmirsuši, aģentūra bija viens no komponentiem pirmajā Erika tiesību aktu kopumā.

Aģentūra bija viens no pirmajiem priekšlikumiem: aģentūra, kurā kopā apvienoti vajadzīgie eksperti un speciālisti, lai nodrošinātu, ka mums — sevišķi Komisijai, bet arī Parlamentam — ir atbalsts tam, ko mēs darām, izstrādājot tiesību aktus.

Tādēļ tagad es atzinīgi vērtēju vienprātību un esmu arī lepns par sasniegto, bet es patiešām domāju, komisār — kā to teicāt gan jūs, gan Vlasto kundze — ka viss tagad ir atkarīgs no īstenošanas kvalitātes. Mērķis ir izveidot augstas kvalitātes iestādes — piemēram, nelaimē nonākušu kuģu iekārtošanai — visās dalībvalstīs. Ja to kvalitāte ir zemāka par to, jums ir jārīkojas.

Tādējādi tagad jums — Komisijai, Komisijas dienestiem, aģentūrai — ir jānodrošina, lai dalībvalstis patiešām izdara to, ko tās ir iekļāvušas tiesību aktos ostas valsts kontroles, klasifikācijas sabiedrību, SafeSeaNet jomās un visos citos jautājumos, ar kuru galīgās redakcijas izveidi un uzlabošanu mēs tagad nodarbojamies.

Komisār, mēs pārraudzīsim jūs, un, ja jūs joprojām būsiet atbildīgs par transportu nākamajā Komisijā, mēs turpināsim pārraudzīt jūs, lai nodrošinātu, ka kvalitāte patiešām ir tāda, par kādu mēs domājam. Tāpat vīslabākie vēlējumī. Mēs turēsim jūs redzes lokā un atbalstīsim jūs atkal, ja būs nepieciešami turpmāki priekšlikumi.

Jaromír Kohlíček, *referents*. - (CS) Es vēlos atļauties šai vietai neparastu vaļību un palabot savu kolēģi deputātu, jo jautājums nav tikai par to, vai komisārs saglabās savu vietu, lai mēs varētu viņu paturēt redzes lokā, bet arī par to, vai mēs saglabāsim savas vietas. Tas attiecībā uz labojumu. Es vēlos pateikties ikvienam, kas ir piedalījies šo dokumentu izstrādē. Paradoksālā kārtā šis dokuments kļūst par Čehijas prezidentūras pirmo lielo panākumu, vai nu mēs to gribam vai negribam. Attiecībā uz Toussas kunga komentāriem, kurš ar zināmu rūgtumu runāja par to, ka šis tiesību aktu kopums ignorē darba apstākļus jūrā, ir taisnība, ka tiesību aktu kopums tiešā veidā nepievēršas kuģu komandu darba apstākļiem, izņemot pienācīgu izturēšanos pret komandām, kuru kuģi ir nonākuši grūtībās vai iesaistīti katastrofās. Tomēr es uzskatu, ka Eiropas Parlaments kopā ar Komisiju atgriezīsies pie šī temata tuvākajā laikā. Galu galā mēs visi esam saistīti ar citām transporta jomām, tādēļ tas būtu tikai loģiski. Līdz šim svarīgais jautājums par jūras transporta drošību nav ticis pietiekami risināts tādā mērā, kā iekšzemes transports. Un es uzskatu, atgriežoties vēlreiz pie mana sākuma punkta, ka tik ilgi, kamēr mēs varam apvienot spēkus ar komisāru Tajani mūsu kopīgajā uzdevumā, mēs spēsim sadarboties.

Paolo Costa, *referents*. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es vēlos no savas puses pievienot pateicību ikvienam, kas ir bijis iesaistīts šajā ilgajā un svarīgajā uzdevumā. Es vēlos izteikt sirsnīgu un patiesu pateicību, jo tagad Eiropas tiesību akti, Eiropas noteikumi par jūras drošību neapšaubāmi ir labāki, nekā tie ir bijuši iepriekš. Tagad, protams, ir darbs Komisijai, nodrošinot to piemērošanu, un es esmu pārliecināts, ka komisārs darīs no savas puses visu, lai panāktu, ka šie noteikumi nepaliek tukši vārdi. Par laimi dažī

noteikumi stāsies spēkā nekavējoties. Dažos citos gadījumos Komisijai vajadzēs nodrošināt, lai direktīvas tiktu transponētas valstu tiesību aktos.

Protams, tiklīdz tiek aizvērta viena sadaļa, cita tūlīt atveras. Mēs daudzus jautājumus atlikām malā, bet tagad, iespējams, mums pie tiem būtu jāatgriežas. Es minēšu tikai divus: mēs vēl neesam kārtīgi pabeiguši izstrādāt visu par patvēruma ostām, un es ceru, ka tas neradīs nekādas briesmas, ja radīsies grūtības jūrās; otra problēma ir pasažieru aizsardzības paplašinājums uz iekšzemes navigāciju, kā arī vietējās navigācijas paplašināšana.

Mēs varētu minēt daudz vairāk, bet tam nebūtu lielas nozīmes. Tas, ko ir vērts pašreiz darīt, varbūt ir pateikties vēlreiz Komisijai par tās iniciatīvu un komisāram par apzinīgo sekošanu līdzī visam kopā ar Parlamentu — un arī aizstāvēt Parlamenta pildīto lomu, nekļūstot pārāk paštaisniem. Es uzskatu, ka tad, ja mēs paskatāmies uz priekšlikumu, ar ko likumdošanas process sākās, un domās atgriežamies pie tā, kā tas tika apstrādāts saskaņā ar Padomes sākotnējo nostāju, lai panāktu galīgo rezultātu, es domāju, ka mēs varam lepni apgalvot, ka Parlaments savu darbu ir padarījis daudz vairāk kā — es nevaru teikt „aizbildnis”, jo Komisija ir aizbildnis — teiksim kā negrozāms Eiropas likumdošanas un tās lomas atbalstītājs, kas Eiropai jāuzņemas visu labā.

Gilles Savary, *referents*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Parlamentā ikviens tikai ar ļoti nedaudziem izņēmumiem zina, ko nozīmē radīt tiesību aktu un dokumentam no Komisijas dot pievienoto vērtību. No šī viedokļa raugoties, es gribētu atkārtot *Costa* kunga teikto: Parlamentam tas nav tikai hrestomātisks vingrinājums, ar ko lepoties, bet aizraujoša īstenība laikā, kad Eiropai ir vajadzīga palīdzība.

Es vēlos teikt, jo neesmu pārliecināts, vai tas ir ticis pietiekami uzsvērts, ka šis tiesību aktu kopums ar septiņi plus vienu dokumentu patiesībā uzņems divus ātrumus: pieci plus viens, par ko mums rītdien būs jāratificē samierināšanas procedūra un vienošanās, un vēl divi — *Fernandes* kunga un mans ziņojums — kas būs otrajā lasījumā, jo sākumā Padome tos bija noraidījusi.

Tā kā mēs gandrīz neticamā veidā panācām vienošanos ar Padomi, pateicoties tam, ka mūsu kolēģi referenti bija pietiekami laipni un uzņēma mūs savos ziņojumos, lai tādējādi Padome piekristu un no tās tiktu prasīta nostājas deklarācija, mēs esam tikai otrajā lasījumā attiecībā uz *Fernandes* kunga un manu ziņojumu. Protams, ka mēs negribam, ka tie tiek grozīti, un es nedomāju, ka tie tiks grozīti, jo nav iesniegts neviens grozījums. Mēs ceram, ka tie rītdien tiks pieņemti tādi, kādi tie pašreiz ir. Tas mums ļaus atkal iekļauties tiesību aktu kopumā, jo ir sasniegts ļoti patīkams panākums attiecībā uz Padomi.

Es jums gribu teikt, komisār, ka bumba tagad ir Komisijas laukumā pusē: mēs visi zinām, ka, lai pārraudzītu šo tiesību aktu īstenošanu, daudzās jomās ar tiesību aktu pieņemšanu nepietiek — šie dokumenti ir jātransponē dalībvalstīs.

Attiecībā uz prasību par apdrošināšanu pret kaitējumiem trešai pusei, citiem vārdiem sakot, nopietnu piesārņojumu un kaitējumiem, kas radušies pēc jūras negadījuma, es personīgi domāju, ka mums ir jānodrošina, lai it sevišķi tiktu ratificētas galvenās starptautiskās konvencijas, jo tādas ir saistības, ko uzņēmušās dalībvalstis. Es arī domāju, ka Komisijai būtu jāsniedz ziņojums Parlamentam par šo tematu 2012. gadā.

Emanuel Jardim Fernandes, *referents*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu sākt ar pateicību Francijas prezidentūrai par tās doto iespēju pieredzēt šī tiesību aktu kopuma novešanu līdz nobeigumam. Īpaša pateicība pienākas priekšsēdētāja vietniekam *Tajani* un Komisijai par nozīmīgo ieguldījumu sarunu beigu stadijā. Es pateicos arī ikvienam par komentāriem un ieguldījumiem. Es vēlos īpaši atzīmēt visus referentus, īpaši *Kohlīček* kungu, un, ja jūs man atļausiet, arī ēnu referenti *Miguélez Ramos* kundzi. Viņi panāca to, ka tādi strīdi, kas radās starp dalībvalstīm, piemēram, kā strīds, kas notika par *Prestige* vraku, vairs neatkārtosies un katrs patiešām atzīs savu atbildību, ja notiks vissliktākais. Es pateicos *Costa* kungam, ar kuru kopā mēs strādājām visu laiku, it sevišķi pie ziņojuma par pasažieru pārvadātāju atbildību, kad es biju sociālistu grupas referents Eiropas Parlamentā, lai nodrošinātu, ka visa veida jūras transports garantē saviem pasažieriem aizsardzību, ka ir līdzekļi pasažieru finansiālai kompensācijai, ja notiek vissliktākais; un ka tie, kuri potenciāli ir visvairāk cietuši, tiek arī ātri aizsargāti un pat iepriekš, neskatoties uz to, kurš ir vainīgs.

Pastāv pietiekami skaidra, pieejama un uz skaidras un iepriekš pieejamas informācijas balstīta likumīgu līdzekļu pieprasīšanas kārtība. Kā es jau esmu teicis, šī trešā jūrniecības drošības tiesību aktu kopuma pieņemšana ir nozīmīga uzvara Eiropas likumdošanas procesam. Komisija, Padome un Parlaments ir pieņēmis dokumentu, kas uzlabo visu cilvēku dzīvi, veicina labāku drošību jūrās, okeānos un iekšējos ūdeņos, un sagatavo mums nākotni. Balsojot rītdien par šo tiesību aktu kopumu, mēs parādīsim godu visiem agrāko un neseno jūras traģēdiju upuriem un izrādīsim cieņu pilsoņiem un uzņēmējiem.

Es ceru, priekšsēdētāja vietnieka kungs, ka noteikumi, kuru pieņemšanai ir jānotiek rītdien ar šo tiesību aktu kopumu, tiks ievēroti tā, lai pilsoņu radītās cerības var pārvērsties istā viņu drošības un tiesību nostiprinājumā.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, tā kā mēs noslēdzam šīs debates ar pateicību priekšsēdētāja vietniekiem *Barrot* un *Tajani* un Francijas prezidentūrai, un sevišķi *Bussereau* kungam, mums ir arī jāpateicas tiem, kuri strādāja Samierināšanas komitejā, un Transporta un tūrisma komitejai, kas ir strādājusi kopā ar mums pie tā daudzus gadus. Viņiem ir bijusi sava nozīme, radot mums iespēju gūt panākumus, un par to es viņiem pateicos.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribu tikai piebilst pie tā, ko *Jarzembowski* kungs tikko kā teica. Mēs gribam pateikties arī viņam kā priekšsēdētājam Jūras drošības uzlabošanas pagaidu komitejā, kas tika izveidota, lai noskaidrotu *Prestige* lietu, kura savā ziņā veido pamatu visam, ar ko mēs šodien šeit esam nodarbojušies.

Gadījumā, ja mēs zaudējam kontaktu ar *Jarzembowski* kungu, es gribu teikt viņam, ka mēs vienmēr atcerēsimies spējas, ko viņš apliecināja tajā komitejā.

Priekšsēdētājs. - *Ayala Sender* kundze, es kā priekšsēdētājs dabiski pievienojos apsveikumiem cilvēkam, kas neapšaubāmi ir bijis ļoti efektīvs priekšsēdētājs, un novēlu viņam laimi un panākumus.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. - (BG) Dāmas un kungi! Panāktais kompromiss konsolidēs ES tiesību aktus drošības jomā un transponēs svarīgus starptautiskus instrumentus Kopienas tiesību aktos. Pieņemot šo kompromisu, Eiropas Parlaments noteiks jaunus kritērijus attiecībā uz kuģu negadījumu izmeklēšanas standartiem.

Šo pasākumu pieņemšana ir saistīta ar tankkuģa „*Erika*” avāriju, taču es vēlētos atgādināt jums par vēl kādu jaunāku notikumu. 2004. gada 13. februārī joprojām nenoskaidrotos apstākļos 7,5 jūras jūdzes no Bosfora nogrima kuģis „*Hera*” kopā ar 19 cilvēku apkalpi. Piecus gadus pēc šīs traģēdijas, kas notika vienā no pasaules pārraudzītākajām vietām ar visdzīvāko satiksmi, neviens nespēj pateikt, kā un kāpēc šis kuģis nogrima. Turklāt neviens nevar pateikt, kādas glābšanas operācijas tika veiktas pēc avārijas signāla saņemšanas.

Pašlaik šīs katastrofas iemeslu un seku izmeklēšana ir nonākusi strupceļā. Vienīgais fakts, ko iespējams kaut cik droši apstiprināt, ir tas, ka ir gājuši bojā septiņpadsmit Eiropas Savienības un divi Ukrainas pilsoņi. Līdz šim vēl neviens nav saukts pie atbildības par šo negadījumu.

Bez šaubām, jaunie noteikumi, ko mēs pieņemam, šādas traģēdijas nenovērsīs, tomēr es ceru, ka tie nodrošinās pārredzamu, pilnīgu un objektīvu izmeklēšanu, lai mēs varētu pieprasīt atbildību no vainīgajiem.

13. Maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem - Videi nekaitīgāks transports un ārējo izmaksu internalizācija (debates)

Priekšsēdētājs. - Darba kārtības nākamais punkts ir kopīgās debates par šādiem ziņojumiem:

- A6-0066/2009 par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)), ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā sagatavojis *El Khadraoui* kungs;

- A6-0055/2009 par videi nekaitīgāku transportu un ārējo izmaksu internalizāciju (2008/2240(INI)), ko Transporta un tūrisma komitejas vārdā sagatavojis *Jarzembowski* kungs.

Saïd El Khadraoui, referents. - (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es gribu uzreiz ķerties pie lietas un noskaidrot dažus pārpratumus. Dažādos avotos esmu lasījis, ka, īstenojot šo „*Eurovignette*” direktīvu šajos ekonomiski grūtajos laikos, mēs dodam pēdējo, nāvējošo triecienu transporta nozarei. Esmu lasījis arī to, ka mēs esot nodomājuši noteikt obligātu maksu par ceļa lietošanu visiem Eiropas vieglajiem automobiļiem.

Patiesība, protams, ir tāda, ka mēs nedomājam noteikt vispār neko; tieši pretēji, mēs gribam piedāvāt plašas iespējas, lai palīdzētu dalībvalstīm, kuras tā ilgojas pašu noteiktā laikā īstenot transporta nozarē principu „piesārņotājs maksā”. Tas ir, mēs gribam izveidot sistēmu, nosakot pamatnoteikumus, kas jāievēro dalībvalstīm, ja tās vēlas internalizēt ārējās izmaksas.

Tam vajadzētu būt vēl vienam solim virzībā uz ilgtspējīgāku transporta sistēmu. Tūlīt pat es vēlētos piebilst, ka tās nav brīnumzāles. Vajadzēs īstenot ļoti daudz pasākumu, ja mums jāpaveic brīnums. Ja mēs neko nedarīsim, tad tomēr — kā Komisija labi zina — līdz 2020. gadam autotransporta daudzums palielināsies par 55 %. Tāpēc mums kaut kas ir jādara.

Tas, ko mēs šeit ierosinām, ja drīkstu tā teikt, pats par sevi ir nenozīmīgs apvērsums, taču tas ir tikai sākums, un dažu gadu laikā tam būs vajadzīgs vērienīgs turpinājums. Ar Tūrisma un transporta komitejas vairākuma palīdzību mums izdevās izveidot līdzsvarotu, saprātīgu un saskanīgu priekšlikumu. Es vēlētos pateikties visiem dalībniekiem. Tas nebija viegli, uzskati bija ļoti atšķirīgi. Tomēr es ceru, ka mēs saglabāsim šo līdzsvaru arī pēc rītdienas balsojuma un tādējādi dosim noteiktu vēstījumu Padomei, kurai ir jāizveido vēl viena kopējā nostāja.

Kādi ir svarīgākie aspekti? Pirmkārt, kādi ārējie faktori ir jāiekļauj sistēmā? Mēs izvēlējamies gaisa piesārņojuma, trokšņa un sastrēgumu jomu. Attiecībā uz sastrēgumiem, mēs patiesībā piekāpāmies autotransporta nozarei, sakot, ka valstīm, kuras vēlas segt sastrēgumu izmaksas, vajadzētu saistīt tās ar vieglajiem automobiļiem. To var darīt pēc izvēles, tas nav obligāti.

Otrkārt, jautājums par ieņēmumu paredzēšanu konkrētiem mērķiem; mēs neuzskatām ieņēmumus no šīs maksas par papildu nodokli, ko atļauts vienkārši ieplūdināt valsts kasē. Šie ieņēmumi ir jāiegulda transporta sistēmā, lai samazinātu ārējās izmaksas. Tam ir jābūt galīgajam mērķim.

Treškārt, pastāv savstarpējā izmantojamība, kas ir ārkārtīgi svarīga, un, manuprāt, Komisijai vēl kaut kas ir jādara saistībā ar to. Mēs negribam, lai kravas automobiļiem turpmāk vajadzētu vadīt līdz 27 dažādās kārbas ar siknaudu, lai samaksātu visas dažādās Eiropas ceļu nodevas.

Ceturtkārt, ir jābūt turpmākas rīcības iespējai nākotnē. Pēc dažiem gadiem ir jāsaparavo pārskats par ārējo izmaksu internalizāciju visos transporta veidos. Mums ir jāizskata iespēja pievienot arī citas ārējās izmaksas, taču mums ir jānodrošina priekšroka tarififikācijas sistēmām, kuru pamatā ir nobrauktie kilometri, nevis laiks.

Kopumā visam iepriekš minētajam ir ierobežota ietekme. Mēs lēšam, ka šīs direktīvas īstenošana visā Eiropā varētu palielināt darbības izmaksas par 3 %. Tādēļ es vēlos ierosināt kolēģiem pieturēties pie tiesību aktu kopuma, ko atbalsta Transporta un tūrisma komiteja.

Citiem vārdiem sakot, es neatbalstu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas iesniegtos grozījumus, kas mēģina izslēgt sastrēgumus no sistēmas, un es nevaru atbalstīt arī Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas grozījumus, lai cik pievilcīgi man tie nebūtu. Saglabāsim vienotu veselumu un spersim soli uz priekšu šajā virzienā.

Georg Jarzembowski, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi! Vispirms atļaujiet man vienkārši pateikt, ka cilvēku un preču mobilitāte ir ārkārtīgi svarīga iedzīvotāju dzīves līmenim, izaugsmei un nodarbinātībai, Eiropas Savienības sociālajai un teritoriālajai kohēzijai un tirdzniecībai ar trešām valstīm.

Tādēļ Eiropas Kopienai gluži vienkārši ir nepieciešama tās vajadzībām atbilstīga infrastruktūra un taisnīgi noteikumi visa veida transportam. Tā kā transports ietekmē cilvēkus un vidi arī nelabvēlīgi, tas, bez šaubām, ir jāpadara videi nekaitīgāks, lai tas dotu arī savu artavu klimata pārmaiņu apkarošanā.

Tomēr man jums jāpasaka, priekšsēdētāja vietnieka kungs, ka ar to, ko jūs mums esat iesniedzis kā pamatdokumentu transporta ekoloģiskajai uzlabošanai, ir mazliet par maz. Lai cik zēl arī nebūtu, man jāpasaka, ka vienota plāna nav un jūs atstājat visu nepabeigtu — viss tiek uzkrāts subsidiaritātei. Ja jūs sakāt, ka transports ir jāpadara videi draudzīgāks, tad tas ir jāattiecinā uz visu Eiropas Savienību un to nevar darīt pēc dalībvalstu vēlēšanās. Tad tas jāpiemēro visur — sākot no dzelzceļa un beidzot ar jūras transportu.

Jūs nevarat vienkārši nosaukt autotransportu — un patiesībā tikai kravas automobiļu satiksmi — un pēc tam pateikt: „Mēs ļausim dalībvalstīm izlemt, vai tās vēlas vai nevēlas noteikt ceļa nodevas.” Ja jūs gribat panākt pārmaiņas pašos pamatos, jums ir jāizvirza integrēts plāns visiem transportlīdzekļiem, — un to mēs skaidri pateicām komitejā. Taču tad jums tas jāveic, pamatojoties uz zinātniskiem ietekmes novērtējumiem,

kuros ir ņemta vērā arī ietekme uz transporta veidu savstarpējo konkurenci, mobilitātes izmaksām un Eiropas konkurētspēju.

Otrais paziņojums par ārējo izmaksu internalizāciju ir vēl viens jūsu sistēmas izolācijas piemērs — tā kaut ko ierosina un tomēr neierosina. Attiecībā uz ārējo izmaksu internalizāciju, jūs atkal izveidojat lielu rokasgrāmatu, kurā norādītas daudzas aprēķinu iespējas, un pēc tam beigās pasakāt, ka „mēs rēķināsim saskaņā ar vienotu likmi”. To neviens cilvēks nevarētu saprast. Jūs neņemat vērā arī dažādu transporta veidu jau izdarītos ieguldījumus — vai nu vispārēju nodokļu, naftas produktu nodokļa, vai transportlīdzekļu nodokļa veidā.

Ziniet, tas pats ir arī ar Eirovinjeti. Mūsu grupa ir vienisprātis ar citām grupām par to, ka ārējās izmaksas un to iekasēšanā jāņem vērā izplūdes gāzu emisija un troksnis. Bet sastrēgumi? Priekšsēdētāja vietnieka kungs, sastrēgumus izraisa nepietiekams infrastruktūras nodrošinājums dalībvalstīs. Dot dalībvalstīm naudu, lai tās pārvaldītu pašas savus trūkumus, būtu vienkārši neprāts.

Turklāt jūs ļoti labi zināt, ka uzņēmumi jau sen sedz sastrēgumu izmaksas, jo tie palielina darba algas un degvielas izmaksas. Tātad jāsaka, *El Khadraoui* kungs, ka nav nozīmes internalizēt sastrēgumu izmaksas, — patiesībā ir tieši pretēji. Mums ir jācenšas likvidēt šos sastrēgumus, saprātīgi atjaunojot infrastruktūru un attīstot „inteliģentas” transporta informācijas sistēmas, mēs nedrīkstam apgrūtināt uzņēmējus, kuri jau tā cīnās ar izmaksu pieaugumu, uzkrājot viņiem papildu izdevumus ceļa nodevu veidā. Tam nav jēgas.

Priekšsēdētāja vietnieka kungs, jūsu paziņojums par pasākumiem aizsardzībai pret dzelzceļa radīto troksni principā ir pozitīvs. Taču, kā saka angļu ielas žargonā: „Kur tad ir tā sāls?” Ko jūs īsti ierosināt? Jūs sakāt, ka ir daudz izvēles iespēju. Nē, jūs esat Komisija! Jums ir tiesības un pienākums izvirzīt priekšlikumus, kurus mēs pēc tam varam īstenot. Tādēļ Transporta un tūrisma komiteja aicina jūs tiešām iesniegt priekšlikumu direktīvai par piekļuves maksas noteikšanu atkarībā no trokšņa līmeņa, lai, ieguldot naudu, kas iegūta, iekasējot šādu piekļuves maksu no dzelzceļa sabiedrībām — arī privātām sabiedrībām —, mēs varētu tiešām palīdzēt uzstādīt šādas troksni slāpējošas bremses. Mums visiem šajā Parlamentā ir skaidrs mērķis, un tas ir — jālikvidē dzelzceļa radītais trokšņa piesārņojums. Mēs gribam atbalstīt dzelzceļu, bet tad vilcienu braucieniem pa kluso Reinas ieleju ir jānotiek videi draudzīgā veidā. Tātad palīdziet mums to paveikt — ierosiniet kaut ko tiešām taustāmu!

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Mēs beidzam kārtējās debates par jautājumu, kuru es nolēmu iesniegt izskatīšanai Parlamentā, tiklīdz biju saņēmis Parlamenta atbalstu, citiem vārdiem sakot, mūsu mērķim neaplikt Eiropas iedzīvotājus ar vēl vienu nodokli. Kas attiecas uz Komisiju, jaunā Eirovinjete ir brīvprātīga, un tas pierāda, ka mēs nenosakām jaunu nodokli. Galu galā iekasētās summas būs paredzētas nevis iekļaušanai atsevišķu dalībvalstu budžetos, bet gan atšķirības radīšanai konkrētā jomā, proti, piesārņojuma un ārējo izmaksu internalizācijai un drošāku ceļu un infrastruktūras būvei.

Es vēlētos pateikties Parlamentam par ieguldījumu paketē „Zaļāks transports” it īpaši attiecībā uz Eirovinjetes direktīvas pārskatīšanu. Transporta un tūrisma komitejas pieņemtais projekts, kura pamatā ir *El Khadraoui* kunga ziņojums, ir spēcīgs vēstījums dalībvalstīm, jo tajā ir ierosināta elastīgāka sistēma, kas dod iespēju tiesiski pieņemt jaunus instrumentus nelabvēlīgo parādību apkarošanai transporta nozarē un arī šajā nozarē iesaistītajās pusēs. Tas izdarīts, demonstrējot politisku nodomu pakāpeniski veicināt taisnīgu un efektīvu tarifu noteikšanu par infrastruktūras lietošanu, kad maksā piesārņotājs, nevis rēķinu apmaksā nodokļu maksātājs.

Manuprāt, Komisijas pieņemtais viedoklis, ko mēs šodien apspriežam, nostiprina Komisijas priekšlikumu dažos galvenajos aspektos. Kas attiecas uz līdzekļu piešķiršanu, es uzskatu, ka ierosinātie grozījumi atbilst mūsu ieteiktajai pieejai, kuras mērķis ir aizsargāt ceļa nodevu ieņēmumu piešķiršanu un samazināt autotransporta ārējo ietekmi, un, manuprāt, es varu atbalstīt šos grozījumus. Attiecībā uz ārējo ietekmi, kas jāņem vērā, es saku „nē” CO₂ un „jā” sastrēgumu ievērošanai. Modulētā sastrēgumu nodeva dotu mums lielāku iespēju efektīvāk apkarot klimata pārmaiņas nekā vienreizējs nodoklis par CO₂. Tas ir svarīgi autotransporta ekonomiskajai efektivitātei un noder pietiekamu ieņēmumu nodrošināšanai, lai finansētu jaunas transporta jaudas, un es uzskatu, ka mūsu panāktais kompromiss ir labs pamats apspriedēm ar Padomi. Neraugoties uz to, mums ir vairāk jā rūpējas, lai galarezultāts būtu dalībvalstīm pamudinājums, nevis iebiedēšanas līdzeklis un lai tas neradītu pārmērīgi grūti pārvaldāmus apstākļus.

Tomēr mani māj zināmas šaubas par īpašiem grozījumiem attiecībā uz kalnu apgabaliem. Komisijas priekšlikumā jau ir atļauts piemērot piesārņojuma izmaksu koeficientu, tā dēvēto kalnu korekcijas koeficientu. Tas, ka mēs 2006. gadā nolēmām vienkārši atļaut pievienot šo tarifu nodevu jau esošajam maksājumam, lai

finansētu lielos Alpu tuneļus, ir radījis divkāršu tarifu nodevu, un, manuprāt, tas kavē vienotā tirgus izveidi. Tādēļ arī es esmu neizpratnē.

Tagad es gribētu pievērsties direktīvai pievienotajam *Jarzembowski* kunga ziņojumam. Savā runā *Jarzembowski* kungs nepārprotami demonstrēja ārkārtīgi kritisku attieksmi pret Komisijas priekšlikumu — pēc visiem šiem kopīgā darba gadiem mēs šoreiz neesam vienisprātis. Ziņojums ir nepārprotami kritisks. Es centīšos īpaši pievērsties diviem punktiem, kuri, manuprāt, ir svarīgākie. No vienas puses, es vēlos norādīt, ka Komisija ir veikusi ietekmes novērtējumu, kurā iekļauti visi transporta veidi un analizētas dažādu internalizācijas variantu sekas. Manuprāt, šī analīze ir pamats Komisijas ierosinātajai internalizācijas stratēģijai. No otras puses, Komisija ir ierosinājusi kopēju internalizācijas sistēmu, kuras pamatā ir princips, kas skar visus transporta veidus, un kurā ir ņemta vērā pagātnes pieredze. Tā ir pragmatiska pieeja, kurā ievēroti *acquis communautaire* un nesen pieņemtie priekšlikumi — ar to es domāju aviācijas iekļaušanu EKT sistēmā un starptautiskos nolīgumus par aviāciju, kuģniecības nozari un iekšzemes tūdensceļiem. Bez šaubām, mēs varam debatēt par to, vai Komisijas priekšlikums ir pietiekami vispusīgs, tomēr man jānorāda, ka Komisija pievērsās jautājumiem, ar kuriem to lūdza nodarboties, citiem vārdiem sakot, tā nodarbojās ar integrētu plānu, lai padarītu transportu videi draudzīgāku, atbalstot to ar īpašiem likumdošanas priekšlikumiem.

Nobeigumā es gribu uzsvērt kādu aspektu, kurā Komisijas un Parlamenta viedokļi saskan: nepieciešamību atrast tiesisku pieeju trokšņa piesārņojuma problēmai dzelzceļa nozarē. Komisija iesniegs priekšlikumus saistībā ar pirmā dzelzceļa tiesību aktu kopuma pārskatīšanu, kas jāpieņem rudenī. Mēs, protams, priecāsimies par jūsu ieteikumiem šajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Pateicos, *Tajani* kungs! Jūsu attiecības ar *Jarzembowski* kungu skaidri parāda, cik liela taisnība bija *Kārlim Marksam*, kad viņš teica, ka cilvēka stāvoklis iestādē daudzos jautājumos nosaka arī viņa politisko nostāju.

Claude Turmes, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja pievērsās galvenokārt diviem direktīvas aspektiem, un pirmais no tiem bija nafta.

Eiropa ir vienīgā no pasaules lielākajām tautsaimniecībām, kas ir īpaši atkarīga no preču pārvadājumiem, izmantojot naftu. Nemānīsim sevi! Lai gan pašlaik naftas cena pazeminās, tas ir tikai pasaules ekonomikas sašaurināšanās dēļ. Tiklīdz ekonomika sāks atgūties, mēs atkal sastapsimies ar tām pašām naftas trūkuma problēmām un Eiropas ekonomikas galvenais Ahileja papēdis nākotnē būs mūsu atkarība no naftas preču pārvadājumiem.

Otrais aspekts saistīts ar tehnoloģiju un eksportu. Ja Eiropa īsteno attiecīgo Eiropas sistēmu, tad tas veicinās arī Eiropas ekonomikas dalībnieku izaugsmi. Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Indija un Indonēzija ir tautsaimniecības, kurām būs tādas pašas problēmas kā mums. Tādēļ tas ir aicinājums īstenot vērienīgu politiku gan attiecībā uz ārējo izmaksu internalizāciju, lai noteiktu vajadzīgās pārmaiņas naftas dēļ, gan attiecībā uz atbalstu Eiropas rūpniecībai visā tehnoloģiskajā aparātā, kas saistīts ar Eiropas ieviešanu.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-DE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Mūsu referents, godātais kolēģis *El Khadraoui* kungs, sāka ar dažiem nomierinošiem vārdiem. Netiks noteiktas nekādas Eiropas maksas. Tieši otrādi, referents pievērsās iekšējā tirgus pamatnoteikumiem, lai veicinātu ilgtspējīgu transportu Eiropā. Taču nostāja, kādu viņš kā referents ieņēma, dod dalībvalstīm rīcības brīvību noteikt ļoti augstas maksas — līdz vairākiem eiro par kilometru, ko vainago maksas par sastrēgumiem un uzcenojums. Priekšsēdētāja kungs, izsakoties Komisāra vārdiem, šie ir nevis iekšējā tirgus pamatnoteikumi, bet šķēršļi iekšējā tirgū.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa šodien vēlas skaidri paust savu nostāju. Mēs nelokāmi atbalstām ieguldījumus transporta ilgtspējā. Tādēļ ārējo izmaksu internalizācija par gaisu un trokšņa piesārņojumu var cerēt uz mūsu atbalstu, ja ieņēmumi tiek ieguldīti tīrākā autotransportā — tas tiek vispārēji atbalstīts. Taču ierosinātā maksas noteikšana par sastrēgumiem un ieņēmumu paredzēšana noteiktam mērķim ir tilts, kas atrodas pārāk tālu no PPE-DE grupas. Maksa par sastrēgumiem ietekmē vidi tikai noteiktā mērā, tā neatrisina sastrēgumu problēmas un rada arī smagu papildu slogu šajā ekonomikas krīzes laikā, papildu slogu MVU, un tas ir slikti arī nodarbinātībai.

Referents ir panācis kompromisu ar Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupu, izveidojot saikni ar pasažieru transportu, kas bija noteicošais faktors šīs grupas atbalsta iegūšanai. Padome to nepieņems — tas ir skaidrs jau tagad. Tādējādi referents nonāk situācijā, kādā viņš pats grib atrasties, bet ALDE grupa negrib.

Tādēļ es gribētu beigt uzstāšanos PPE-DE grupas vārdā ar vecu parunu: zaudēta cīņa vēl nenozīmē zaudētu karu.

14. Darba kārtības grozījumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Tā kā es vadu sēdi, man jums jānolasa paziņojums, kurā teikts, ka sanāksmē, kas notika pirmdien, 9. martā, Ārlietu komiteja apstiprināja rezolūcijas priekšlikumu par humanitārās situācijas pasliktināšanos Šrilankā un ka tā, ņemot vērā šajā valstī valdošo nemieru, pieprasa iekļaut minēto rezolūcijas priekšlikumu šīs plenārsēdes darba kārtībā saskaņā ar Reglamenta 91. pantu.

Rezolūcijas priekšlikumu uzskatīs par pieņemtu, ja rīt, trešdien, līdz plkst. 12.00 vismaz 40 deputāti nebūs iesnieguši rakstiskus iebildumus; iebildumu iesniegšanas gadījumā šis rezolūcijas priekšlikums tiks iekļauts šajā plenārsēdē apspriešanai un balsošanai.

15. Maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem - Videi nekaitīgs transports un ārējo izmaksu internalizācija (debašu turpināšana)

Priekšsēdētājs. – Turpināsim debates par *El Khadraoui* kunga un *Jarzembowski* kunga ziņojumiem par transporta nozari.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt kolēģus *El Khadraoui* kungu un *Jarzembowski* kungu.

Transports ir viena no svarīgākajām nozarēm, kas veicina Eiropas Savienības ekonomikas un sociālo attīstību. Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma Eiropas Komisija ierosināja internalizēt ārējās izmaksas un grozīt Eiropas direktīvu. Taču tam izvēlēts brīdis ļoti grūtā laikā. Ekonomikas krīzes rezultātā krītas pasūtījumu apjoms, palielinās pārvaldātāju izmaksas, uzņēmumi bankrotē un zūd darbvietas.

Kaut gan Komisijas ierosinātie teksti ir solis virzībā uz tāda transporta attīstību, kas ievēro un aizsargā vidi, šos tekstus var un vajag uzlabot. Neuzskatu par pareizu *Jarzembowski* kunga pieeju, kad mēs tikai kritizējam un neko neuzlabojam. Mans personīgais viedoklis ir tāds, ka direktīva, kuru nevar obligāti piemērot visām dalībvalstīm, mērķi nesasnies un ka tā var ievērojami kropļot iekšējo tirgu ar šķēršļiem, ko patvaļīgi var noteikt dažas dalībvalstis, lai bloķētu personu un preču brīvu apriti.

Tādēļ es uzskatu, ka ārējo izmaksu internalizācijas process ir jāpiemēro visiem transporta veidiem un ir jānovērš divkārsa aplikšana ar nodokļiem. Tādējādi, ja dažas dalībvalstis ir nolēmušas noteikt ceļa nodevas, tad tām nevajadzētu kaut kad vēlāk noteikt vēl papildu nodokli par piesārņojumu. Tieši tāda ir arī *El Khadraoui* kunga nostāja, ko es atbalstu.

Satiksmes sastrēgumu radītās izmaksas ir palielinājušās līdz 1 % no IKP. Tādēļ mums ir jārikojas, lai samazinātu sastrēgumus, taču šo pasākumu izmaksas ir jāsedz tikai preču un pasažieru pārvaldātājiem. Sastrēgumus veido visi transportlīdzekļi un it sevišķi nepilnīga infrastruktūra. Dalībvalstīm ir jāiegulda līdzekļi automaģistrāļu, ātrgaitas dzelzceļu un citās būvēs, kas var samazināt satiksmes sastrēgumus. Vairākveidu transports sekmēs preču pārvaldājumu novirzīšanu no autoceļu tīkliem uz dzelzceļu, kuģu vai gaisa transporta sistēmu, palielinot preču un pasažieru pārvaldājumu efektivitāti.

Visbeidzot, mums ir vajadzīga Eiropas transporta attīstības integrēta stratēģija, kura aizsargās vidi, taču bez ārējo izmaksu internalizācijas, kas ietekmēs autotransporta konkurētspēju.

Dirk Sterckx, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Esmu vienisprātis ar *Jarzembowski* kungu, ka mobilitāte ir ārkārtīgi svarīga sabiedrībai. Es piekritu arī *Wortmann-Kool* kundzei, kura teica, ka mums ir jāpievērš īpaša uzmanība iekšējam tirgum. Tomēr, manuprāt, šis kompromiss ir solis šajā virzienā. Iekšējais tirgus ir svarīgs, un tādējādi ir svarīgi arī nolīgumi starp dalībvalstīm. Turklāt šis ir tikai pirmais posms virzībā uz sistēmu, kuru mēs gatavojamies izveidot, nākotnē katrā ziņā pilnībā pārdomāt un pēc vajadzības pārveidot.

Vairums mūsu grupas locekļu atbalsta referenta panākto kompromisu, par ko esmu viņam pateicīgs. Ārējo izmaksu internalizācija — un es uzmanīgi klausījos referenta vārdos — nav regulārs nodoklis. Šādā veidā iegūtie ieņēmumi ir jāizlieto ārējo izmaksu samazināšanai. Tā ir svarīga Parlamenta nostājas daļa. Ja tas nenotiks, mums vairs nebūs kompromisa.

Tādēļ mēs piekrītam gaisa piesārņojuma, trokšņa un sastrēgumu faktoru iekļaušanai ārējo izmaksu internalizācijā. Tomēr, runājot par sastrēgumiem, ja mērķis ir šīs parādības samazināšana, tad attieksmei pret visiem ceļa lietotājiem, kuri to rada, ir jābūt vienlīdzīgai, bez diskriminācijas starp dažādiem atbildīgajiem elementiem.

Tādēļ, manuprāt, ir labi, ka dalībvalstīm ir jāiesniedz rīcības plāns un jānorāda, kā tās iecerējušas samazināt sastrēgumus. Kopumā svarīga ir līdzekļu paredzēšana konkrētam mērķim — arī referents norādīja, ka tas ir nozīmīgs elements. Parlaments neapstrīd, ka līdzekļu asignešana un ieņēmumu izlietojums ir ļoti svarīgs.

Es gribētu pateikt *Wortmann-Kool* kundzei, ka tad, ja netiks izpildīti šie divi nosacījumi — vienlīdzīga attieksme pret visiem ceļa lietotājiem, kuri rada sastrēgumus, un skaidra iekasēto ieņēmumu paredzēšana noteiktam mērķim — un ja Padome tam nepiekrītīs, arī Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atsauks atbalstu kompromisam.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Roberts Zīle, *UEN grupas vārdā*. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es vispirms gribētu pateikties abiem ziņotājiem un it īpaši *S. El Khadraoui* kungam par šo grūto mēģinājumu atrast kompromisu. Es domāju, ka daļa no šī kompromisa jau ir Transporta komitejas balsojumā, tāpat, kas attiecas uz iezīmētās nodevas izmantošanu, bet daļa, kā sastrēgumi, būs, acīmredzot, plenārsēdes balsojumā. Es gribētu pateikties arī kolēģiem par izpratni attiecībā uz ar laika saistītās nodevas neizskaušanu Eiropas Savienības pierobežas valstīs, kurās ļoti daudz piesārņojuma rada smagās automašīnas, kuras diennaktīm ilgi stāv uz robežas, un, visbeidzot, es ļoti ceru, ka pēc tam, kad mēs vienā vai otrā formā šo direktīvu pieņemsim, es ļoti ceru, ka dalībvalstis, neskatoties uz krīzes situāciju, tomēr nepakļaus īstermiņa situācijas ilgtermiņa mērķiem, kas, manuprāt, būtu ļoti būtiska šīs problēmas risinājumam. Paldies!

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungļi! Rītdienas lēmums par ārējām izmaksām kravu autotransporta pārvadājumu nozarē ir lēmums par to, vai kravu pārvadājumi galu galā ir ilgtspējīgi, vai nākotnē pastāvēs godīga konkurence starp šoseju un sliedēm un vai princips „piesārņotājs maksā” beidzot ir jāpiemēro arī autoceļu satiksmei — vismaz zināmā mērā.

Šīs izmaksas nav jaunas, tās pastāv jau ilgāku laiku. Tikai pašlaik tās sedz no valsts budžeta. Mums, bez šaubām, pirmajā vietā ir jāizvirza nevis nenoslogoti ceļi, bet gan vide un to cilvēku veselība, kuri dzīvo tuvu transporta ceļiem. Apgrūtinājumus mēs visi labi zinām. Kaitējumi veselībai, ko izraisa transporta maģistrāles, ir dokumentāri reģistrēti, un tas mums ir aicinājums rīkoties.

Nepietika ar stingrāku izplūdes gāzu emisijas normu noteikšanu transportlīdzekļiem, uz ko mēs likām tik lielas cerības. Jebkurš uzlabojums katram atsevišķam kravu automobilim bija veltīgs, jo to atsvēra vienlaicīgais apjoma palielinājums. Tas nozīmē, ka mums ir vajadzīgi jauni, mērķtiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu labāku sistēmu tirgum, kurš nogājis no sliedēm. Taču tas nozīmē arī to, ka ir jāatceļ pašreizējie atvieglojumi lielajiem ceļu lietotājiem, jo tas ir papildu atalgojums piesārņotājam par piesārņošanu.

Mēs pieprasām pēc iespējas plašāk iekļaut ārējās izmaksas, ko pašlaik sedz budžets, un es beigšu ar savu *vecum ceterum censeo*: jutīgajiem Alpu apgabaliem ir vajadzīga īpaša aizsardzība.

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas muitas robežu un valūtas kursu likvidēšana ir paplašinājusi ekonomikas mērogu. Valdība ir izveidojusi arvien blīvāku autoceļu tīklu. Tagad daudz preču pārvadā lielos attālumos reizēm pat to izgatavošanas procesa dažādās stadijās.

Šīs norises nelabvēlīgi ietekmē vidi, un to izmaksas nesedz kravu pārvadātāji. Tas daļēji ir bijis iemesls kravu transporta palētinājumam gadu gaitā. Transporta apjomi vēl arvien pieaug, un joprojām palielinās ietekme uz vidi.

Būdam šā Parlamenta deputāts gandrīz 10 gadus, es bieži esmu dzirdējis runas par samaksas iekasēšanu no pārvadātājiem par videi nodarīto kaitējumu, taču rezultāti joprojām ir neapmierinoši. Dažreiz šķiet, ka politiskus vairāk interesē paši aprēķinu modeļi, nevis to izmantošanas rezultāti. Lēmumiem, kurus šajā jautājumā pieņēma 2006. gadā, nebija pietiekamu rezultātu.

Mūsu grupa uzskata, ka mērķim ir jābūt lielāku iespēju piešķiršanai videi draudzīgākajiem transporta veidiem — dzelzceļa un ūdens transportam — un videi kaitīgāko transporta veidu — autopārvadājumu un gaisa

transporta — ierobežošanai. Ja šāda noteikta mērķa nav, tad aprēķina modeļi un Eiropas papildu noteikumi rada tikai birokrātiju, nedodot nekādu labumu cilvēkiem un videi.

Mana valsts Nīderlande ir paraugs tam, kā nevajag rīkoties. Diskusija par ceļa nodevām — ceļu satiksmes aplikšanu ar nodokļiem atkarībā no nobrauktā attāluma — tur ilgst jau gandrīz 20 gadu, un tagad tā ir nonākusi pilnīgā strupceļā. Vienīgais iespaids, kāds palicis vēlētajiem — sastrēgumus apliek ar nodokļiem, nedodot nekādas izredzes uz šīs problēmas risinājumu dzelzceļa un sabiedriskā pasažieru transporta uzlabojumu veidā.

Eiropa nedrīkst atkārtot šādas dalībvalstu kļūdas. Taču tai ir jālikvidē visi šķēršļi reģionālo un valsts pasākumu ceļā, jāveicina šo pasākumu efektīva koordinācija, jāuzlabo nodevu pārrobežu maksājumi un jāsniedz profesionāliem automobiļu vadītājiem plašāka informācija par to, kādi pasākumi sagaidāmi ārpus apgabala, kurā viņi dzīvo.

Referents *El Khadraoui* kunga priekšlikumi nodrošina šīs iespējas, un tādēļ mūsu grupa tos atbalsta. Turklāt referents *Jarzembowski* kungs galvenokārt aicina pievērst uzmanību neērtībām, ko rada dzelzceļu kravu pārvadājumu troksnis, un mēs viņam piekrītam. Tomēr tajā pašā laikā es gribētu norādīt, ka arvien augstāku un augstāku trokšņa barjeru būve gar sliežu ceļiem nevar būt risinājums.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Pēc garām, nogurdinošām debatēm mēs esam nonākuši pie Parlamenta nostājas pieņemšanas pirmajā lasījumā. Rezultāts mani patiesi iepriecina, un man ļoti patika sadarbība ar referentu. Ir labi, ka dalībvalstīm tiek dota iespēja novirzīt ārējās izmaksas uz piesārņotāju. Nevilcināsimies nodot izmaksas par sastrēgumiem, gaisa un trokšņa piesārņojumu tam, kurš galu galā būs patērētājs.

Tomēr es neuzskatu, ka dalībvalstīm ir jādod rīcības brīvība izmaksu dažādošanai. Turklāt ir jābūt iespējai izsekot aprūtinājumiem, kas skaidri un pārrēdzami uzlikti reālajām izmaksām. Mēs nevaram atļaut dalībvalstīm noteikt sava veida soda nodokli. Tādēļ no ziņojuma ir jāsvīturo 40. grozījums.

Es arī gribētu, lai Padome pasaka man to, vai tā piekrīt Parlamenta viedoklim, ka ieņēmumi no Eiropas iedzīvotāju jāizlieto ārējo izmaksu samazināšanai. Tas nosaka manu atbalstu Eiropas iedzīvotāju direktīvai.

Turklāt šis priekšlikums nedrīkst palikt izolācijā. Kravas automobiļi nav vienīgie ceļu lietotāji, kas vainojami saistībā ar sastrēgumu izmaksām; tos rada arī citi transporta veidi. Izņemot jūras un gaisa transportu, uz kuru attieksies emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, arī šiem kravu pārvadātājiem ir jāsedz savas ārējās izmaksas. Tas ir godīgs veids, kā pamudināt kravu pārvadātājus saslaucīt savus netīrumus.

Es gribētu izmantot šo iespēju, lai lūgtu atbalstīt arī manu grozījumu Nr. 76. Nesaprotu, kāpēc Komisija nolēma nomainīt veco tekstu par regulatīvajām maksām pret maksām „jebkuram pilsētas ceļam”. Šādu regulatīvo maksu noteikšana ir dalībvalstu kompetence. Tieši dalībvalstīm ir jāizlemj, kādā veidā tās vēlas noteikt šādas regulatīvās maksas, protams, ar noteikumu, ka tās ir nediskriminējošas. Tādēļ es ierosinu atgriezties pie vecā 2006. gada teksta un lūdzu jūsu atbalstu.

Visbeidzot, ir ārkārtīgi svarīgi, lai Komisija nodrošinātu to, ka dalībvalstis nenosaka neatbilstīgi augstu maksu par kravu pārvadājumiem. Komisijai ir jāizturas ļoti nopietni pret 11. panta 1. punktā noteiktajiem uzdevumiem. Ja kāda dalībvalsts padara ārējo izmaksu maksas vai pieļaujamās vērtības aprēķinu par joku, tad Komisijai stingri jāvērsas pret šo dalībvalsti.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ekonomika, vide un cilvēki ir trīs stūrakmeņi, kuriem mums ir jāpielāgo Eiropas tiesību akti ceļu nodevu un Eiropas iedzīvotāju jomā. Runājot par kravu pārvadājumiem Eiropā, iespējams, ir pareizi teikt, ka minētās trīs prioritātes mums ir jāsakārto citādi — tieši pretējā alfabēta kārtībā. Tātad tagad mūsu prioritātēm jāvirknējas šādi: pirmkārt, cilvēki, pēc tam — vide, tad — ekonomika.

Mēs, Komisija un Parlaments, gribam to darīt. Komisija ir sagatavojusi ļoti labu priekšlikumu par ārējo izmaksu internalizāciju, ierosinot patiesāk atspoguļot transporta — kravu pārvadājumu u.c. — izmaksas, un par to mums jāpateicas bijušajam priekšsēdētāja vietniekam *Barrot* un pašreizējam priekšsēdētāja vietniekam *Tajani*.

Transporta un tūrisma komitejā mēs šo priekšlikumu uzlabojām. Proti, mēs likām vēl lielāku uzsvāru uz vairāk skarto pušu — cilvēku, vides un ekonomikas — vajadzībām. Saistībā ar to es gribētu sirsnīgi pateikties referentam *El Khadraoui* kungam un visiem pārējiem, kuri ļoti konstruktīvi un aktīvi piedalījās šajā darbā.

Mēs esam saglabājuši arī samērīguma principu. Eiropa nevar un nedrīkst visu sīki reglamentēt. Ir jādod vieta arī dalībvalstīm kā viņu pašu īpašo apstākļu veidotājām. Tas attiecas — un sevišķi attiecas — arī uz šodien daudz apspriesto jautājumu par sastrēgumiem. Šajā gadījumā runa ir nevis par sastrēgumos nīkstošo sodīšanu, bet gan par konstruktīvu risinājumu ierosināšanu šo sastrēgumu novēršanai. Te galvenais ir risinājumu meklēšana, nevis aizliegumi.

Ar mūsu tekstu bieži gadās tā — jo dziļāk mežā, jo vairāk malkas. Sākotnējā priekšlikumā pēc rūpīgiem izmaksu aprēķiniem Komisija ierosināja aizmirst visu un visbeidzot noteikt izmaksu galīgo augšējo robežu. Mēs komitejā to noraidījām kā bezjēdzīgu toreizējā 20. grozījumā. Rīt par šo jautājumu atkal balsos kā par 40. grozījumu. Referents to atbalsta. Es lūdzu jūs visus atbalstīt šo jautājumu — mums ir jāuzvar šajā balsojumā.

Visbeidzot, es gribētu teikt, ka man ļoti žēl, ka Čehijas prezidentūra nav uzskatījusi par pūļu vērtu atsūtīt uz Parlamentu pārstāvi šī svarīgā likumdošanas priekšlikuma apspriešanai.

Brian Simpson (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu par *El Khadraoui* kunga ziņojumu. Es vēlētos pateikties referentam un viņa personālam par lielo darbu un panākto kompromisu, kaut arī reizēm tas šķita neiespējami.

Šajās debatēs ir jāuzsver vairāki jautājumi. Pirmkārt, šis ir procesa sākums, nevis beigas, un kompromisā ir iekļautas dalībvalstu tiesības noteikt vai nenoteikt maksu par sastrēgumiem. Es gribētu atgādināt godātajiem deputātiem, it īpaši deputātiem no PPE-DE grupas, arī to, ka šis Parlaments pastāvīgi ir pieprasījis Komisijai priekšlikumu par ārējo izmaksu internalizāciju visa veida transportam — bet jo īpaši autotransportam —, un tas tiešām tika īpaši uzsvērts, jo mūsu ceļi kļūst arvien pieblīvētāki un globālā sasīšana pieņemamas spēkā.

Ceļu nozarei ir jāklūst arī līdzsvarotāki — ne tikai ekonomiski, bet arī ekoloģiski ilgtspējīgi, un tai jāapzinās, ka ir jāmaksā godīga cena par radītajām izmaksām — gan vides, gan infrastruktūras izmaksām. Mēs nevaram ieņemt „nogaidīšanas” pozīciju, lai gan esmu ievērojis, ka iepriekšējos mēnešos šī frāze ir kļuvusi par konservatīvo sinonīmu. Es zinu, ka šī ziņojuma formulēšana bija sarežģīta, jo daži deputāti uzskata, ka tas iet par tālu, citi — ka neiet pietiekami tālu. Taču, manuprāt, pirmajā posmā šis kompromiss ir pelnījis atbalstu. Es ar prieku gaidu citu ārējo faktoru turpmāku iekļaušanu un vēlētos uzsvērt mūsu grupas atbalstu priekšlikumam, ka visi ieņēmumi no Eirovinjetes ir jāparedz izlietošanai transporta nozarē un ka pārredzamība ir jāpiesaista sabiedriskajai domai.

Šis ziņojums ir nopietns mēģinājums izveidot to, ko Parlaments ir prasījis jau daudzus gadus. Tas būs svarīgs instruments satiksmes sastrēgumu apkarošanā, vides uzlabošanā un transporta veidu maiņas veicināšanā, un tādēļ tas ir pelnījis mūsu visu atbalstu. Un, komisāra kungs, es pārāk neraizētos par domstarpībām ar *Georg Jarzembowski* — mēs Sociāldemokrātu grupā ar to veiksmīgi tiekam galā jau gadiem ilgi.

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Šī ir trešā reize, kad man nākas nodarboties ar šo jautājumu. Iepriekšējā sasaukuma laikā man bija tas prieks darboties kā patstāvīga ziņojuma referentam par šo tematu, un pēc tam, vēl pavisam nesen, mēs pieņemām Eirovinjetes iepriekšējo variantu.

Mēs nedrīkstam aizmirst, kādu iemeslu dēļ šis process ir ievilcies tik ilgi. Vienlaikus ir darbojušies vismaz trīs faktori. Vēl nesen par ceļiem un citu infrastruktūru maksāja tikai nodokļu maksātāji. Eirovinjete bruģē ceļu tam, lai mēs varētu sākt novirzīt uz ceļu lietotājiem vismaz daļu no atbildības par infrastruktūru finanšu sloga apmaksu neapšaubāmi taisnīgākā veidā. Citiem vārdiem sakot, Eirovinjete ir svarīgs instruments, kas paredzēts taisnīgas samaksas iekasēšanas nodrošināšanai, neraugoties uz visiem pašreizējiem mājieniem par pretējo. Vai tas notiks atšķirīgā veidā, būs atkarīgs no jaunu finanšu instrumentu izstrādes dažādās valstīs, kuras neļauj Eiropai nodarboties ar šo jautājumu — jo pretējā gadījumā mēs būtu tikai pārāk gatavi rīcībai. Pašlaik Eirovinjete piemēro principu „lietotājs maksā”. Tagad mums ir grūtības ar pāreju uz sistēmu „piesārņotājs maksā” — tas ir vēl viens lielisks princips, ko mums jācenšas apgūt.

Kas attiecas uz mani, mūsu panāktais kompromiss ir labs, un mums ir jācenšas pie tā turēties, cik vien tas iespējams. Tas pierāda, ka Padome piekrīt tam, ka mēs varēsim efektīvi pāriet...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu teikt, ka saprotu šī ziņojuma slēptos iemeslus. Taču, ciktāl tas skar mani, tas nav taisnīgi, jo šis pienākums, Eirovinjete, palielina izmaksas tām valstīm, kuras atrodas tālu no tirgus centriem.

Komisārs teica, ka kalnu reģioni iebilst pret vienoto tirgu. Kas būs ar tādiem reģioniem kā mans vēlēšanu apgabals Īrijas rietumos, no kurienes ik nedēļu izbrauc 1000 kravas automobiļi? Viņus sit, kad tie dodas uz tirgu. Un kā tad ir ar vienoto tirgu? Tāda nav! Nomaļām valstīm paaugstina izmaksas, jo jūs vēlaties zaļāku tirgu. Taču jums tas nevar būt abos veidos. Jums ir jādomā par valstīm nomalēs un jāizturas pret tām taisnīgi, priekšsēdētāja kungs! Tas šajā ziņojumā nav izdarīts.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Neviena nopietns zinātnieks nešaubās par to, ka fosilā kurināmā izmantošana ir krasi jāsamazina, jo izejvielu daudzums ir ierobežots un fosilā kurināmā sadedzināšana ir galvenais iemesls haosam klimata sistēmā

Mēs visi zinām, ka aptuveni trešdaļu fosilā kurināmā izšķiež pārbraucieni un pārvadājumi un ka tieši kravas automobiļi rada ārkārtīgi lielu kaitējumu cilvēkiem un videi, par ko ir jāmaksā nodokļu maksātājiem. Ikviens principā piekrīt tam, ka ir jāmaksā patiesās izmaksas. Taču tad, kad runa ir par konkrētiem pasākumiem patieso izmaksu noteikšanai, mēs dzirdam tūkstošiem atrunu.

Nekādi nav saprotams, kāpēc pasākumi, ko īsteno, reaģējot uz krīzi, nav daudz konsekventāki. Neveselīgās un uzpūstās transporta politikas turpināšana ir kļūda. Pretējā gadījumā mērķis 20-20-20 vēl vairāk attālināsies. Mums ir skaidri jāsaprot, ka šis negodīgums apdraud mūsu mazbērnu nākotni.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vispirms es gribētu pateikties *El Khadraoui* kungam. Tiešām sarežģītos apstākļos viņš ir panācis realizējamu kompromisu.

Tas, ka ceļa nodevās tagad var iekļaut arī nodevu par troksni un nodevu par sastrēgumiem, mums, transporta politikas veidotājiem, ir ievērojams solis uz priekšu. Tas nostiprina principu „piesārņotājs maksā”. Princips „piesārņotājs maksā” novērš peļņas nokļūšanu privātās rokās, kamēr par kaitējumiem maksā sabiedrība. Tā ir sociāldemokrātiska koncepcija. Parlaments ir nolēmis pakāpeniski piemērot šo principu visiem transporta veidiem. Tad beidzot būs godīga konkurence starp dzelzceļu, autotransportu un iekšzemes ūdensceļiem.

Šajā jautājumā ir nepārprotami jāpasaka arī tas, ka šo papildu ceļa nodevu noteikšana būs tikai un vienīgi dalībvalstu ziņā. Neviena nebūs spiesta to darīt. Viss, ko mēs šeit darām, ir pamatsistēmas noteikšana, lai Eiropā nebūtu atšķirīgi ceļa nodevu modeļi; tādējādi tiek novērsta diskriminācija, jo visā iekšējā tirgū ir jābūt samērojamai attieksmei pret kravu autotransportu. Mums tas nozīmē nevis papildu ienākumu avotu, bet gan stingrāku transporta koriģēšanu, izmantojot cenu politiku. Transporta un tūrisma komitejai ir taisnība, kad tā vēlas redzēt šo papildu ienākumu obligātu izlietojumu ārējo kaitējumu samazināšanai.

Taču, manuprāt, medus kausā joprojām ir palicis viens vērmeļu piliens. Diemžēl komitejas lēmums tā pašreizējā formā saista sastrēgumu izmaksu noteikšanu kravas automobiļiem ar citu transporta veidu, piemēram, vieglo automobiļu, iekļaušanu. Tas neļaus noteikt sastrēgumu izmaksas tajās dalībvalstīs, kuras nevēlas noteikt ceļu nodevu vieglajiem automobiļiem, piemēram, Vācijā. Tādējādi tas atņem mums svarīgu nodokļu instrumentu transporta politikas jomā.

Mans secinājums skan šādi: rītdienas balsojums var kļūt par izrāvienu transporta politikā pēc gadu desmitiem ilgām debatēm par ārējām izmaksām. Es ceru, ka mēs iegūsim vajadzīgo vairākumu, lai panāktu šo izrāvienu.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Vienīgais iemesls — vismaz manā skatījumā — šā priekšlikuma nopietnai izskatīšanai ir tas, ka tiek izveidota Eiropas sistēma, kurā dalībvalstis var darboties, un tas noteikti nāk par labu iekšējam tirgum. Patiesi, „zaļo” koncepciju arvien biežāk izmanto ļaunprātīgi zināmā mērā protekcionisma nolūkos. Labs piemērs tam ir uz atsevišķām nozarēm attiecināti braukšanas aizliegumi Austrijā.

Mēs esam nogājuši garu ceļu. Taču joprojām ir jāapspriež daži sarežģīti jautājumi. Atļaujiet man skaidri pateikt — manuprāt, iespēja iekasēt maksu par sastrēgumiem no kravu autotransporta ir nepieļaujama, un es uzskatu par nepieņemamu arī atteikšanos no ieņēmumu paredzēšanas konkrētiem mērķiem.

Kā iepriekš teica kolēģis *Sterckx kungs*, ja otrajā lasījumā izrādīsies, ka Parlamenta un Padomes vairākums neatbalsta šīs nostājas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atsauks atbalstu šim priekšlikumam. Kravu autopārvadājumi ir mūsu ekonomikas dzinējspēks. Ir sevišķi svarīgi atcerēties šo apstākli — un jo īpaši pašlaik.

Atļaujiet arī man — es vērsos īpaši pie Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas — beigt runu ar vecu holandiešu sakāmvārdu, ka ar pieeju „zilnis trauku veikalā” nevar panākt cerēto.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Krīzei, kura arvien straujāk iekasē pati savas nodevas no kravu pārvadātājiem, vajadzētu likt mums būt piesardzīgiem un neieviest jaunus samaksas iekasēšanas noteikumus. Transports vienmēr ir bijis ekonomikas asinsrite. Mums ir slikta pieredze ar kopējās lauksaimniecības politikas reformu, un šķiet, ka tagad tā atkārtosies.

Mums jāatceras, ka vairums kravu pārvadātāju ir nevis lielas sabiedrības, bet gan mazi uzņēmumi, kuriem pieder vien dažādi transportlīdzekļi. Neliksim viņiem maksāt par valsts uzturēšanu. Tas jau tiek darīts ar degvielas nodokli, apdrošināšanu, ceļu pārbaudēm un daudzām citām maksām. Nosakot maksu par ārējām izmaksām, transporta cena ievērojami paaugstināsies, un tas nozīmēs divreiz maksāt par vienu un to pašu. Ir skaidrs, ka preces ir jāpārvadā, jo vienmēr būs preču ražotāji un klienti, kuriem vajadzēs šo pakalpojumu, bet vai mums ir jāuzkrauj viņiem atbildība par infrastruktūras izmaksām? Es aicinu pārtraukt jebkādu turpmāku rīcību līdz labākiem laikiem vai pilnīgi noraidīt Komisijas priekšlikumu.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Transports, un it īpaši autotransports, ir atbildīgs par 30 % CO₂ emisijas, un arī ar šo direktīvu mēs vēl esam ļoti tālu no godīgas konkurences nodrošināšanas starp dažādiem transporta veidiem.

Kopš 1990. gadu vidus ES ir pastāvējušas obligātas dzelzceļa nodevas. Tās attiecas uz katru lokomotīvi un katru ceļa kilometru, un patiesībā to lielums ir neierobežots. Uz autoceļiem dalībvalstīm ir atļauts izlemt, vai vispār noteikt ceļa lietotāju nodevu. Tas attiecas tikai uz kravas automobiļiem, tikai uz automaģistrālēm un tikai uz smagajiem automobiļiem, kuru svars pārsniedz 12 tonnas. Tā ir negodīga konkurence. Tā izraisa satiksmes novirzīšanos no dzelzceļiem uz autoceļiem, nevis, kā bieži norāda smalki pompozās runās, no autoceļiem uz dzelzceļiem.

Dzelzceļa nodeva Slovākijā ir divreiz lielāka nekā Vācijā, un slovākiem vispār nav ceļa nodevu. Tas ir vienkārši neprāts. Tādēļ mums ir vajadzīga šī direktīva. Mums ir vajadzīgs patiess izmaksu atspoguļojums. Ja Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas pārstāvji uzskata, ka sastrēgumu izmaksas nav jāiekļauj, tad viņiem vajadzētu vismaz balsot par klimata, negadījumu un trokšņa izmaksu iekļaušanu. Tad viņi būtu pelnījuši uzticību.

Tie, kuri balso „nē” par šo jautājumu, atsakās no cīņas pret klimata pārmaiņām un nolemj mūsu bērņus un bērņubērņus iznīcībai, jo viņiem uz šīs planētas nebūs nākotnes. Mums ir vajadzīgs regulējums, kas ir daudz stingrāks par Komisijas un šī Parlamenta vairākuma ierosināto.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Komisijas direktīvas pārskatīšanu vajadzētu izmantot ilgtspējīgāka un videi draudzīgāka autotransporta atbalstam. Vienkāršāk sakot, ar komitejā panākto rezultātu mēs, manuprāt, esam uzņēmuši nepareizu kursu.

Mēs neesam izvēlējušies pasākumus, kas veicina ilgtspējīgākus preču pārvadājumus. Tieši pretēji, ar šo pārskatīšanu mēs esam devuši kļūdainu paziņojumu šajā pasaules ekonomiskās krīzes laikā, jo viss liecina, ka tas tikai pasliktinās jau tā nedrošo stāvokli daudzos transporta uzņēmumos. Daudzi no tiem ir mazi un vidēji uzņēmumi, kuri veido lielāko daļu Eiropas uzņēmējdarbības.

Mēs zinām, ka pasākumi, kas paredzēti cīņai pret piesārņojumu vai tehnoloģisko jauninājumu — piemēram, tīrāku dzinēju un „inteliģentu” transportlīdzekļu — ieviešanas veicināšanai, ir ļoti svarīgi. Problēma, kas sākusi radīt ievērojamas grūtības, ir saistīta ar sastrēguma maksas noteikšanu. Ja runājam par tā dēvētajām sastrēguma stundām, tad to galvenais cēlonis ir vietējie autobraucēji, kuri dodas uz darbu vai dodas atpūsties. Ierosinot noteikt maksu, kas skar preču pārvadājumus, mēs vienkārši sodīsim tos, kuri piegādā preces mūsu ikdienas dzīvei un dara to visātrākajā, elastīgākajā veidā — no durvīm līdz durvīm.

Mūsu rīcība arī tad būs vienpusēja, ja, piemēram, mēs neko nedarīsim darba laika maiņas, negadījumu novēršanas vai ceļu plānošanas jomā, tādējādi apdraudot to pašu mobilitāti, kas nosaka mūsu sabiedrību un tirgus ekonomiku. Mēs apdraudam arī citus pasākumus, kuru mērķis ir Eiropas Savienības ekonomikas un sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšana. Manā valstī Portugālē tāpat kā citās perifērijas valstīs šis pasākums nav nekas cits kā saimnieciskās darbības apspiešana, un mēs būsim tikai visu tranzīta nodevu maksātāji.

Priekšsēdētāja kungs, apkopojot iepriekš teikto — ar šo maksu mēs nepareizi tulkosim svarīgus vides mērķus, radot lielākas grūtības maziem un vidējiem uzņēmumiem un pat izraisot to bankrotu, un tādējādi mēs tieši veicināsim bezdarbu un sociālo nestabilitāti Eiropas sabiedrībā. Tā ir mūsu izvēle, un nešaubīsimies, ka no mums prasīs atbildību par mūsu lēmumu sekām.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu izteikt mūsu dziļo vilšanos — galvenokārt no sociāldemokrātu rindu viedokļa, kaut gan tās ģeogrāfiski atrodas nomalē — par šī ziņojuma briesmīgo

laika izvēli. Pirmkārt, tas nāk par agru. Mēs vēl neesam pat novērtējuši Eirovinjeti II, ko sāka īstenot tikai aptuveni pirms pusgada, taču šeit mēs atklājam jaunu lietu.

Turklāt mēs atrodamies nežēlīgas finanšu, ekonomiskās un sociālās krīzes varā, kas ir iznīcinoši ietekmējuši preču pārvadājumus. Tādēļ tas šķiet kā slikts joks — tagad ierosināt pasākumu, kas neapšaubāmi nozīmēs preču cenu paaugstināšanu, it īpaši to preču, kuras transportē uz Eiropas nomalēm, ko, savukārt, visvairāk ir skāris bezdarbs un dzelzceļa vai jūras transporta ceļu alternatīvu trūkums. To vienkārši nav, un turklāt nav arī vēlēšanās tās izveidot.

Turklāt Eiropas Parlaments vienmēr ir aicinājis ieviest internalizāciju visos transporta veidos, nevis tikai vienā, uz ko jau attiecas pārrobežu pārvadājumu maksu noteikšana. Mēs lūdzām Komisiju būt patiesi radošai, lai izveidotu vairākveidu transporta sistēmu, kuras pamatā ir solidaritāte, un tādējādi saglabātu konsekvenci mūsu Eiropas ieguldījumā kopējā loģistikas ķēdē. Šī teksta neobjektivitāte ir pretrunā minētajam.

Visbeidzot, esmu vilusies, jo, manuprāt, ir negodīgi stāstīt cilvēkiem, ka šis instruments uz visiem laikiem atrisinās ikdienas sastrēgumu problēmu.

Ja tas būtu iemesls, tad kravu pārvadājumu nozare būtu pirmā, kura prasītu šo instrumentu, jo tieši šī grupa jau tagad maksā par pilsētas satiksmes sastrēgumu izraisītajiem kavējumiem.

Referents ierosina kompromisu, kas pelnījis uzslavu par tā asumu, taču tajā ir skaidri saskatāms juridisks trūkums, ko noliedz Komisija, kaut gan to var redzēt, nemaz jau nerunājot par juceklīgo vēstījumu, ko mēs raidām iedzīvotājiem, nosakot Eiropas noteikumus, kurus dalībvalstis var pēc vajadzības īstenot vai neīstenot.

Kā jau teicu, tas notiek nelaikā un tas ir nepilnīgs instruments, kas maz solidarizējas vismaz ar Eiropas nomalēm.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es gribu teikt dažus vārdus par nepieciešamību iekļaut CO₂ emisiju Eirovinjetē. Kravas automobiļu radītā CO₂ emisija veido gandrīz ceturtdaļu no autotransporta emisijas, un, kaut gan automobiļi pakāpeniski kļūst efektīvāki, kravas automobiļu degvielas efektivitāte iepriekšējos 15 gados nav uzlabojusies.

Kādas izvēles iespējas mums vēl ir, ja mēs neiekļaujam CO₂ Eirovinjetē? Ļoti nedaudzas, jo, kā mēs sakām, drīzāk pūcei aste uzziedēs, nekā ECOFIN ministri vienosies par degvielas aplikšanu ar nodokli ES līmenī. Vēl ļaunāk — ja kāda dalībvalsts gribēs īstenot ceļa nodevu sistēmu, kas atspoguļo CO₂ ārējās izmaksas, tai nebūs atļauts to darīt, ja mēs neiekļausim CO₂ Eirovinjetē. CO₂ izslēgšana no Eirovinjetes būtu īpaši netaisnīga, ņemot vērā to, ka tagad visām dalībvalstīm ir saistoši CO₂ samazināšanas mērķi, kas jāizpilda saskaņā ar kopīgo lēmumu. Dalībvalstu rīcībā ir jābūt virknei instrumentu.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Es pieteicos runāt galvenokārt par *El Khadraoui* kunga ziņojumu par Eirovinjeti — jautājumu, kas dažādos veidos jau daudzreiz ir iesniegts šim Parlamentam. Mana nostāja ir nemainīga — es neredzu nekādu vajadzību uzkraut papildu maksas nozarei, kuru jau tā ir smagi skārusi ekonomikas lejupslīde.

Apvienotajā Karalistē ik gadu no autotransporta jau iekasē vairāk nekā GBP 50 miljardus, un tikai GBP 10 miljardi tiek ieguldīti transportā. Tik daudz par hipotēkas ķīlām. Kad mēs pārdzīvojam vislielāko ekonomikas krīzi, kādu vien atceras mūsu laikabiedri, un katru nedēļu bankrotē lieli un mazi uzņēmumi, kāpēc mēs Eiropas līmenī apspriežam pasākumus, kas saasinās šo problēmu?

Saistībā ar to, atļaujiet man pateikt *Brian Simpson*, ka labāk ir nedarīt neko nekā izdarīt nepareizi, jo es esmu pārliecināts, ka viņa partija sapratīs šīs izmaksas pēc dažām nedēļām.

Runājot vispārīgāk, es gribētu deputātiem paziņot, ka AK šos jautājumus izlemj vietējās iestādes, kas nodarbojas ar ceļu nodevu noteikšanu. Manā reģionā, Rietummidlendā, visas septiņas vietējo pilsētu domes, ko veido dažādi politiskie spēki, noraidīja ideju par šādas sistēmas īstenošanu.

Brian Simpson reģiona — Lielās Mančēsteras — iedzīvotāji vietējā referendumā kategoriski noraidīja ceļu maksas noteikšanu.

Tādēļ es gribētu jautāt Parlamentam un Eiropas Komisijai — kuru daļu no „nē” jūs nesaprotat? Eiropai nevajadzētu uzspiest šai nozarei „viens izmērs visiem” pieeju. Šis jautājums joprojām ir jānosaka tikai un vienīgi valsts un vietējā līmenī.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kad zāle atkal nomierināsies, es gribētu izmantot šo iespēju, lai sirsnīgi apsveiktu referentu. Tas bija grūts darbs, un tomēr tika panākts ievēribas cienīgs progress, tāds progress, kas liecina par nelielu soli virzībā uz pilnīgi ekoloģiskiem kravu autopārvadājumiem, it īpaši, nepieļaujot kompensācijas par papildu izmaksām un iekļaujot troksni, gaisa piesārņojumu un zināmā mērā arī sastrēgumus, turklāt vēl var spriest, vai — it īpaši sastrēgumu gadījumā — tas nav nedaudz par maz.

Taču mani neapmierina konkrētas detaļas, un es gribētu pateikt dažus vārdus saistībā ar to. Tagad ikviens zina vai vismaz ir kaut ko dzirdējis par klimata pārmaiņu problēmu. Tādēļ mēs arī nolēmām noteikt tieši smagajai rūpniecībai īpašas prasības, kuras ir ļoti grūti izpildīt un par kurām vēl var daudz spriest. Taču šajos apstākļos neviens Austrijā un pārējā Eiropā nesaprot, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa ir pasargājusi vienu no lielākajiem CO₂ emisijas radītājiem, proti, kravas automobiļu tranzīta satiksmi, no kaut viena eirocenta samaksas par tās radītajām izmaksām. To jūs, dāmas un kungi, nevarēsit izskaidrot nevienam vēlētājam. Viņiem ir jāsedz šīs izmaksas ar saviem nodokļiem, un to patiesi nevar izskaidrot.

Ja PPE-DE grupas referente uzskata, ka viņi šajā kaujā ir zaudējuši, tad es viņai gribētu pateikt — es ceru, ka viņi zaudēs daudzās šādās kaujās, un tas nāks par labu lielākajai daļai Eiropas iedzīvotāju.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Ziņojumā par ceļa nodevām ir iekļauti ieteikumi, kas ievērojami sadārdzinās kravu pārvadājumus Eiropas Savienībā, it īpaši lielos attālumos un izmantojot pārvadātājus no tādām ES nomales valstīm kā, piemēram, Bulgārija. Tā rezultātā cietīs ne tikai pārvadātāji, bet arī viņu tiešie klienti, vairumtirgotāji un patērētāji Eiropas Savienībā. Ekonomikas un finanšu krīze ir smagi skārusi transporta nozares darbiniekus. Ja salīdzinām ar 2007. gadu, transporta pakalpojumu pieprasījums ir samazinājies par 50 % un bankrotu skaits šajā nozarē palielinājies par 110 %.

Līdzīgu regulatīvo prasību trūkuma dēļ Eiropas kravu pārvadātāji nav tik konkurētspējīgi kā trešo valstu uzņēmumi, kas veic ļoti daudz piegāžu Eiropas Savienībā. Sevišķi smags stāvoklis ir sabiedrībām, kas iepriekšējos gados ieguldījušas līdzekļus „zaļos” automobiļos. Pašlaik tās nespēj samaksāt aizdevumus, un tām pastāvīgi draud bankrots. Ņemot vērā šos apstākļus, es noteikti atbalstu 71. un 72. grozījumu, kuros ieteikts neiekļaut direktīvā „sastrēgumu” faktoru. Manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi nepieļaut no ceļa nodevām iegūto līdzekļu nodošanu citiem transporta veidiem. Tam būs nelabvēlīgas sekas it sevišķi tajās valstīs, kurās ceļu infrastruktūra nav pietiekami attīstīta, kā tas ir manā valstī Bulgārijā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Mums ir vajadzīga saskaņota, ilgtspējīga Eiropas politika transporta nozarē, ievērojot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus. Piesārņojuma un trokšņa ātrā izmaksu internalizācija ir labs pasākums.

Kravas automobiļu samaksātās ceļa nodevas ilgtermiņā kļūs par pamatu tiem milzīgajiem ieguldījumiem infrastruktūrā, kuri iekļauti Eiropas un dalībvalstu ekonomikas atveseļošanas plānos gan Eiropas transporta tīklu, gan citu ceļa infrastruktūru līmenī, tajā skaitā arī kalnu apgabalos, kur nereti ir īpaši sarežģīti ceļu būves apstākļi.

Taču īstermiņā dalībvalstu pienākums vēl joprojām ir atrast īpaši ātrus veidus šo ieguldījumu finansēšanai, uzmanīgi izlietojot līdzekļus, ko ES tām piešķir gan kā Eiropas transporta tīklu finansējuma daļu, gan no struktūrfondiem un kohēzijas fonda, kā arī ar franšīzes un publiskā un privātā sektora partnerības palīdzību.

Izmantojot pieejamos instrumentus, Eiropas Komisijai ir jāatbalsta integrētās ierosmes dalībvalstu — it īpaši jauno dalībvalstu — infrastruktūras tīklu paplašināšanai.

Runājot par maksas noteikšanu infrastruktūras lietotājiem, lai palīdzētu atrisināt sastrēgumu problēmu, es uzskatu, ka šis priekšlikums ir rūpīgāk jāizpēta, atceroties, ka sastrēgumi ir atkarīgi ne tikai no automobiļiem, bet vēl vairāk no dalībvalstu spējas plānot un efektīvi veidot valsts infrastruktūru reģionālā un vietējā līmenī.

Tādēļ es uzskatu, ka teritoriālās attīstības plāni, pilsētu plāni un satiksmes pārvaldība ir savstarpēji labāk jāaskaņo, it īpaši pilsētu un piepilsētu teritorijās, kur sastrēgumi rada vislielākos sarežģījumus.

Robert Evans (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos sākt ar apsveikumu draugam un kolēģim *El Khadraoui* kungam, kurš, atklāti sakot, par spīti iespaidam, kāds varētu par viņu izveidoties, tiešām ir pierādījis, ka spēj sagatavot ļoti labu un īstenojamu ziņojumu. Es ar prieku atbalstu šo ziņojumu un tā pamatprincipu „piesārņotājs maksā”.

Šajā Parlamenta spārnā mēs pievēršam lielu uzmanību gaisa kvalitātei, par kuru mēs tiešām esam ļoti nobažījušies, un mēs visi zinām, ka kravas automobiļi piesārņo gaisu. Kā norādīja *Lichtenberger* kundze, „tas

ir dokumentāri pierādīts". Tagad *Wortmann-Kool* kundze, kura ir aizgājusi, runāja par šķēršļiem iekšējā tirgū, un arī *Jarzembowski* kungs, neraugoties uz ziņojumu par videi nekaitīgāku transportu, izteica šaubas par Eirovinjeti. Es gribētu pateikt viņiem abiem, ka vislielākais drauds visiem tirgiem būtu tas, ja mūs pārņemtu piesārņojums. Es nedomāju, ka papildu 2–3 % būs milzīgs slogs, taču tas parādīs, ka mēs veicam nopietnus pasākumus piesārņojuma apkarošanai.

O'*Neachtain* kungs pauda šaubas un bažas par Īriju un citām perifērijas valstīm. Viņš, šķiet, nesaprot, ka dalībvalstīm tas ir brīvprātīgs pasākums. To piemēros Īrijai tikai tad, ja tā nolems Īrijas valdība. Manuprāt, viņš un, iespējams, arī *Bradburn* kungs šopēcpusdien ir guvuši mācību, ka ir bīstami — un liek jums izskatīties diezgan mulķīgi — runāt par ziņojumu, ko jūs neesat lasījuši un ko acīmredzot nesaprotat.

Vēl viena atkāpe — es uzskatu, ka mums vajag un mēs varam darīt daudz vairāk, lai veicinātu kravu pāriešanu no autoceļiem uz ūdensceļiem, kur viena barža var pārvadāt tikpat daudz kravas kā 15 smagie automobiļi. Tādēļ es domāju, ka mums ir jāatbalsta mūsu kādreizējā beļģu kolēģa ierosme.

Christine De Veyrac (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs! Sākumā es gribētu apsveikt kolēģus, *El Khadraoui* kungu un *Jarzembowski* kungu, par augsto darba kvalitāti un lieliskajiem ziņojumiem, ko viņi ir sagatavojuši.

Pašlaik mēs atrodamies pavērsiena punktā, kad mēs cenšamies nosargāt mūsu rūpniecību, padarot to ilgtspējīgāku, un sasniegt „trīsreiz 20” mērķi, ko pagājušā gada decembrī šajā Parlamentā vēlreiz apstiprināja toreizējais ES Padomes priekšsēdētājs *Nicolas Sarkozy*.

Saistībā ar to Eiropas Savienība ir izteikusi vēlmi izdot likumus, lai transporta izmaksas tiktu ņemtas vērā arī citas izmaksas, kuras pašlaik sedz visa Eiropas sabiedrība: tas ir princips „piesārņotājs maksā”, ko vienmēr ir atbalstījis Parlaments.

Pagājušā gada jūnijā mēs par to balsojām attiecībā uz gaisa transportu, kad aviācija tika iekļauta emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā. Attiecībā uz kuģniecības nozari Eiropas Komisija pašlaik meklē vislabāko veidu, kā ņemt vērā kuģu radīto piesārņojumu, un to mēs ierosinām šajā tekstā par kravu autopārvadājumiem.

Esmu vienprātis ar tiem, kuri teica, ka mēs noteikti nedrīkstam ierobežot mobilitāti. Mums ir jāturpina, jo mēs jau gadiem ilgi esam atbalstījuši mobilitāti Eiropas Savienībā, un mums ir jānodrošina godīga konkurence starp dažādiem transporta veidiem.

Mēs nedrīkstam piespiest uzņēmējus par katru cenu pārvadāt preces ar vilcienu vai kuģi, nevis ar automobili — tas būtu absurds un nesaimnieciskums. Taču mums ir jānodrošina uzņēmējiem iespēja izvēlēties viņu vajadzībām ātrāko, ekonomiskāko un izdevīgāko transporta veidu, un, lai tas būtu iespējams, cenai ir jāatspoguļo izvēlēta transporta veida patiesās izmaksas.

Ļaujot dalībvalstīm brīvprātīgi internalizēt dažas ārējās izmaksas, šī direktīva ir pirmais solis šajā virzienā — pirmais solis virzībā uz ārējo izmaksu patiesu internalizāciju visos transporta veidos, un tas ir spēcīgs politisks vēstījums. Mums ir svarīgi to atbalstīt rītdienas balsojumā.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties mūsu referentam *El Khadraoui* kungam. Viņš ir paveicis labu darbu. Viņš ir izskatījis simtiem komentāru.

Vēl es gribētu uzsvērt, ka tieši autotransports pašlaik uztur un virza Eiropu. Tas tiesa, ka mēs lemjam par papildu maksājumu noteikšanu, un šķiet pareizi, ka mums ir jāmaksā par to, ko mēs lietojam. Taču, plānojot darbu pie direktīvas, mēs nebijām iepļānojuši krīzi.

Tādēļ man šķiet, ka man ir jārunā kravu autopārvadātāju vārdā un jāpasaka, ka viņu patiesais stāvoklis ir daudz sliktāks, it īpaši samazinoties pieprasījumam pēc starptautiskā autotransporta. Pārvadātāji norāda uz milzīgu finanšu slogu, it īpaši degvielas nodokļa slogu. Neliels atelpas brīdis ir iestājies degvielas izmaksu ziņā, taču mēs, Eiropas Savienība, nevaram garantēt degvielas cenas ilgtermiņā.

Es uzskatu, ka gan Eiropas Komisijai, gan valdībām ir jāsāk sarunas ar profesionāliem kravu autopārvadātājiem. Mums viņiem ir jāpaskaidro, kā šī ierosme tiek īstenota. Un mums ir jāpārlicina viņi arī par to, ka mūsu mērķis ir vienāda attieksme pret visa veida transportu un ka, visbeidzot, mēs esam atbildīgi par saprātīgu un līdzsvarotu Eiropas transporta politiku.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Eirovinjetes direktīvas pārskatīšana ir ļoti svarīgs jautājums, kas nodarbina mūs visus un liek arī bažīties īpaši tiem, kuri dzīvo Eiropas nomales valstīs un jūtas tā, it kā būtu kļuvuši par šā priekšlikuma upuriem.

Eiropas Komisija ir nolēmusi īstenot autotransporta ārējo izmaksu internalizāciju, iekasējot trīs jaunas izmaksas: gaisa piesārņojumu, trokšņa piesārņojumu un sastrēgumu izmaksas.

Lai gan priekšlikuma pamatā esošie principi — „lietotājs maksā” un „piesārņotājs maksā” — ir saprātīgi, ierosinātais risinājums tāds pavisam noteikti nav, jo tas diskriminē nozari, kura jau mēnešiem ilgi pārcieš ekonomikas krīzes katastrofālās sekas. Kaut gan sākotnēji nebija nodoma padarīt preču autopārvadājumus par ļaunuma sakni, beigās tas ir kļuvis par mērķi.

Šis priekšlikums, dāmas un kungi, ir nepieņemams un ne tuvu nesasniedz iecerētos ilgtspējīga transporta mērķus; tas būs nāves spriedums ļoti daudziem maziem un vidējiem Eiropas uzņēmumiem, kuri nodarbina tūkstošiem cilvēku Eiropas Savienībā un ik dienu veicina preču izplatīšanu, nodrošinot ražojumu nonākšanu pie patērētājiem. Patērētāji redzēs, kā celsies preču cenas, kad tiks ieviestas šīs maksas.

Dāmas un kungi, mums ir vajadzīga konkurētspējīga, ilgtspējīga un videi draudzīga transporta sistēma, kas neizslēdz autopārvadājumus, jo pašlaik tas ir vienīgais veids, kā nokļūt visur. Transportēšanas veida maiņa joprojām ir sapnis, kas ir tālu no realitātes. Eiropas tīkli, jūras maģistrāles un pārobežu sakari dažos gadījumos joprojām ir plāni, nevis realitāte.

Kad grimst pasaules ekonomikas „Titāniks”, dāmas un kungi, mēs nevaram prasīt, lai orķestris turpina spēlēt — it sevišķi svētku mūziku.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Paldies visiem, kuri piedalījās darbā, it īpaši kolēģim *El Khadraoui* kungam, kas pielika visas pūles, bija ļoti pretimnākošs un gatavs pieņemt kopējus risinājumus.

Apspriežamais priekšlikums ļaus dalībvalstīm noteikt samaksu, lai segtu konkrētas vides ārējās izmaksas un gūtu ievērojamus ienākumus, kas jāizmanto Eiropas ceļu tīkla uzlabošanai un noteikta veida autotransporta radītās ietekmes uz vidi samazināšanai. No otras puses, tas varētu nozīmēt ievērojamas izmaksas it īpaši tādām attālākās reģionos esošām valstīm kā Portugāle. Tādēļ es kategoriski protestēju pret obligātu ģeogrāfiskā tvēruma paplašināšanu, lai iekļautu visus galvenos ceļus.

Man bija iebildumi arī pret maksu noteikšanu par piesārņojumu, ko izraisa nedaudzi, jo šis pasākums radīs netaisnīgas priekšrocības un nesodīs lielākos piesārņotājus. Tomēr es tiešām atzīstu, ka nepieciešams reģistrēt šīs maksas. Mazākais ļaunums būtu maksas noteikšana tikai Eiropas ceļu tīkliem vai maršrutiem, ko parasti un daudz izmanto starptautiskajiem kravu pārvadājumiem, tādējādi dodot dalībvalstīm iespēju izvēlēties maršrutus, kuriem piemērot maksas, un šo ļaunumu varētu vēl mazināt, ja mēs atliktu šī priekšlikuma īstenošanu līdz laikam, kad būs beigusies pašreizējā ekonomikas krīze.

Richard Seiber (PPE-DE). – (DE) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es ļoti atbalstu šo priekšlikumu. Mēs esam uz pareizā ceļa, it sevišķi attiecībā uz sastrēgumu izmaksu iekļaušanu vispārējās ceļa izmaksās. Mums ir jāpanāk reālas izmaksas, lai tiešām veidotos situācija, kad tirgus ekonomikas instrumenti regulē satiksmi. Pretējā gadījumā šajā jomā nekad nebūs līdzsvara.

Šajās debatēs bija saskatāma arī spriedze starp nomaļajiem reģioniem un kontinenta centrālajiem reģioniem. Pavisam vienkārši — arī tad, kad cilvēki no attālajiem reģioniem šķērso mūsu centrālos apgabalus, viņiem ir jāņem vērā vietējo iedzīvotāju intereses. Tas ir ļoti svarīgi, un es lūdzu izpratni šajā jautājumā, jo saistībā ar šo problēmu daļa iedzīvotāju novesti līdz galējai robežai. Priekšlikumā izteiktais subsidiaritātes princips ļauj dalībvalstīm pašām lemt, vai tās vēlas internalizēt šīs ārējās izmaksas.

Centrālajiem apgabaliem — un it īpaši Alpu reģioniem — ir skaidrs, ka tie izvēlēšies šādu rīcību. Ja nomaļie reģioni nelems neiet šo ceļu, es to sapratīšu. Taču kopumā mums ir jācenšas, lai transporta nozares atsevišķi dalībnieki sedz izmaksas, kuras tie patiesībā rada. Tas ir vienīgais veids, kā mēs ilgtermiņā varam izveidot tiešām ilgtspējīgu sistēmu, kas apmierina iedzīvotāju vajadzības. Paldies!

Gilles Savary (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu apsveikt *El Khadraoui* kungu par panākto kompromisu, tomēr mēs nedrīkstam izlikties, ka šis teksts nav ļoti trausls. Tas cieš no krīzes ārējām izmaksām, un ar to es domāju, ka pastāv ievērojams spiediens un ievērojamas bažas no kravu pārvadātāju puses.

Turklāt tad, kad tas nonāca mūsu otrā likumdevēja birojā, tas bija pavisam citāds, jo naftas barela cena bija USD 57. Tādēļ tas ir teksts, kas radies sarežģītos apstākļos, bet, tā kā mani pārsteidza dažas lietas, ko es šeit dzirdēju, es gribētu norādīt, ka ar šo tekstu netiek noteikts nodoklis vai ceļa nodeva: katra dalībvalsts izlems, vai noteikt nodokli vai nodevu.

Tas ir teksts, kas tāpat kā divi iepriekšējie paredzēts ceļa nodevu nosacījumu formulēšanai dažādās valstīs, lai novērstu pārmērīgus kropļojumus un tādējādi neradītu konkurences kropļojumus vai diskrimināciju.

Manuprāt, mums tas ir skaidri jāsaprot. Šis teksts pilnībā atbilst subsidiaritātes principam un ir arī taisnīgs. Es gribētu teikt, ka esmu ļoti apmierināts ar to arī manas valsts vārdā, jo tas dos iespēju saņemt no kravu autopārvadātājiem iemaksas tādas tranzīta valsts kā Francija infrastruktūrā — pašlaik šie pārvadātāji šķērso valsti, nenopērkot ne pilienu benzīna un netērējot ne centu. Tādēļ es uzskatu, ka šis būs noderīgs teksts.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Komisijas vēlme noteikt transporta dalībniekiem maksu ne tikai par infrastruktūras lietošanu, bet arī par ietekmi uz vidi, ko dēvē par ārējo izmaksu internalizāciju, radīs nodokļu slogu ar nopietnām sekām tiem uzņēmumiem, kurus sevišķi skārusi pašreizējā ekonomikas krīze.

Pirms šāda veida direktīvas īstenošanas ir jāveic īpaši ietekmes pētījumi, pamatojoties uz attiecīgo statistiku. Ir reāli jānovērtē sekas, kādas būs šādas direktīvas īstenošanai, un ir vajadzīgi konkrēti priekšlikumi par ārējo izmaksu aprēķina metodēm un grāmatvedības uzskaiti.

Transporta ārējo izmaksu internalizācija ir pasākums, kas ilgtermiņā var padarīt pārvadājumus videi draudzīgākus. Jāpiebilst, ka šāda veida tiesiski instrumenti tiešām ir vajadzīgi tādās dalībvalstīs kā Rumānija. Tomēr es nedomāju, ka šādas ārējās izmaksas nākotnē tiks piemērotas, vismaz ne Bukarestē, no kurienes es esmu. Šeit es runāju par satiksmes sastrēgumiem, gaisa piesārņojumu, trokšņa piesārņojumu, ūdens piesārņojumu, augšnes piesārņojumu vai ietekmi uz dabas ainavām. Man ir grūti noticēt, ka Rumānijas varas iestādes īstēnos šo direktīvu, kura vairāk aprūtina nekā palīdz.

Taču, kā norādīja arī *Jarzewski* kungs, šāda veida pasākumi ir jāīsteno pēc objektīviem pētījumiem, kas veikti, pamatojoties uz statistikas datiem. Mēs nevaram prasīt, lai transporta uzņēmumi maksā patvaļīgi noteiktas naudas summas par ārējām izmaksām, vēl jo vairāk tādēļ, ka mēs runājam par ievērojamām summām.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es lūdzu vārdu vēlreiz, jo daudzi kolēģi runāja par darbavietu jautājumu gandrīz vai svētulīgā tonī. Manuprāt, mēs visi esam vienprātīgi, ka tieši pašreizējos apstākļos ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt darbavietas.

Kravu autopārvadājumu nozare, bez šaubām, cieš šajā situācijā, taču cieš ne tikai autopārvadātāji — tieši tāpat cieš dzelzceļa, iekšējo ūdensceļu un jūras transports. Viss, ko dara šī direktīva, ir to netaisnīgo priekšrocību samazināšana, ko pašlaik bauda autopārvadātāji salīdzinājumā ar citiem transporta veidiem.

Jautājums par darbavietām ir pilnīgi cita problēma. Saistībā ar to mums ir jāīsteno saprātīga ekonomikas un atjaunošanas politika, un mums ir konsekventi jāturpina tas, ko esam nolēmuši šajā Parlamentā. Taču šai direktīvai ar to nav nekāda sakara.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Šīs diskusijās laikā tika izteikti daudzi atšķirīgi, dažreiz pat pretrunīgi viedokļi, jo tie ir saistīti ar politiskajiem uzskatiem un arī ar dalībvalstu nostāju. Tādēļ šī diskusija parāda ne tikai jautājuma sarežģītību, bet arī tā nozīmību. Es uzskatu, ka mums ir jāatrod kompromiss, un tas kompromiss, ko mēs esam panākuši Parlamentā ar *El Khadraoui* kunga ziņojuma palīdzību, kopumā ir labs kompromiss.

Es neuzskatu, ka Komisija grasījās uzlikt papildu nodokli vai gribēja sodīt valstis, kuras atrodas austrumos un rietumos, citiem vārdiem sakot, Eiropas nomalē esošās valstis. Katrā ziņā — Eiropas Komisijas direktīva nav obligāta. Mēs centāmies arī saskaņot sistēmu, lai izveidotu pamatu tarifu krāpšanas novēršanai, un tādējādi tiek noteiktas arī maksimālās vērtības. Tomēr mūsu diskusijā, protams, parādījās dažādas nostājas un dažādas idejas. Esmu pārliecināts, ka Padomei nosūtītais teksts tiks grozīts, jo arī Padomē cilvēkiem nav vienotu uzskatu. Mēs visi piekrītam principam „piesārņotājs maksā”, taču, nonākot līdz tā praktiskai piemērošanai, iezīmējas atšķirības starp dalībvalstīm, politiskiem spēkiem, Parlamenta deputātiem, Komisiju, Parlamentu un Padomi. Tādēļ strīds, bez šaubām, ir dzēlīgs un sarežģīts.

Taču es nedomāju, ka mums ir jāuzticas kritiskam viedoklim, kas zīmē drūmas perspektīvas, jo mūs ir pārņēmusi krīze. Ir pareizi teikt, ka mūs ir pārņēmusi krīze, bet pareizi ir arī tas, ka šis ir priekšlikums par pasākumiem, ko piemēros, sākot ar 2012. gadu. Es tiešām ceru — un esmu pilnīgi pārliecināts, ka man ir taisnība —, ka līdz 2012. gadam šī krīze būs pilnīgi un galīgi beigusies. Ne pārāk liels optimisms ir laba lieta, taču pat vislielākie pesimisti mūsu vidū nevar ticēt, ka 2012. gadā mēs joprojām atradīsimies dziļā krīzē.

Tā sakot, es uzskatu, ka Padome izdarīs grozījumus. Tas nozīmē, ka ar pirmo lasījumu nepietiks un mums būs laiks, lai nākamajos mēnešos apdomātu vajadzīgos grozījumus un mēs varētu mēģināt panākt veiksmīgu

vienošanās, izmantojot samierināšanas procedūras. Tas dos mums iespēju nākt klajā ar konkrētām atbildēm sabiedrībai un ļaus vislabākajā veidā brīvprātīgi piemērot principu „piesārņotājs maksā”, sākot no 2012. gada.

Saïd El Khadraoui, *referents*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos izteikt dažas piezīmes. Vispirms es gribētu lūgt kolēģiem neļaut apmānīt sevi ar apšaubāmu statistiku, ko te daži minēja. Piemēram, *Wortmann-Kool* kundze, kura runāja par papildu izmaksām vairāku eiro apmērā. Visu cieņu, bet tas ir pilnīgi nepareizi. Es varu līdz pēdējam centam uzskaitīt, kāda būs ietekme vissliktākajā gadījumā: absolūtais maksimums būs 65 eirocenti par kilometru — 65 eirocenti ārkārtīgi lielu sastrēgumu zonās un tikai par dažiem kilometriem, kuros bija sastrēgums, nevis par atlikušo braucieni.

Tam tiks pieskaitīts 1,1 eirocents par troksni. Par gaisa piesārņojumu tiks pieskaitīti papildu 16 eirocenti tiem kravas automobiļiem, kuri rada vislielāko piesārņojumu. To visu saskaitot, jūs iegūstat absolūti lielāko summu — 82 eirocentus par dažiem kilometriem, kuros bija sastrēgums. Par atlikušo braucieni var atskaitīt 65 eirocentus. Tas bija pirmais, ko es gribēju pateikt, un tas bija domāts arī deputātiem no nomaļām dalībvalstīm.

Otrkārt, tas tiesa, ka mēs atrodamies dziļā krīzē, taču krīze nebūs mūžīga. Pašlaik mēs veidojam sistēmu, lai dalībvalstīm, kuras to vēlas, būtu iespēja īstenot ārējo izmaksu internalizācijas sistēmu — pēc valstī notikušām debatēm, pašu noteiktā laikā un parasti pēc vairākiem sagatavošanās gadiem.

Treškārt, es pamanīju, ka diezgan daudzi kolēģi mēģina paredzēt Padomes lēmumus, jo Padomei vēl ir jāieņem nostāja. Mums no tā nemaz nav jābaidās. Vienkārši pieņemsim nostāju, kuru mēs pilnīgi atbalstām. Pēc tam mēs sāksim debates un cīņu ar Padomi. Varu jums apgalvot, ka es kā referents darīšu visu, lai nosargātu lielāko daļu Parlamenta nostājas, ko mēs vēlāk apspriedīsim.

Georg Jarzembowski, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi! Šo debašu nobeigumā atļaujiet man pievienot divus komentārus. Pirmkārt, es vērsos pie *Evans* kunga. Mūsu grupa atbalsta ārējo izmaksu, it sevišķi izplūdes gāzu un trokšņa, internalizāciju. Mēs uzskatām, ka tas ir saprātīgi. Taču, ja jūs vienmēr izvirsāt pirmajā vietā principu „piesārņotājs maksā” — esmu gatavs to apspriest ar jums —, tad sastrēgumus rada tieši dalībvalstis, nenodrošinot pietiekamu infrastruktūru. Kravas automobiļi brauc sastrēgumos, no kuriem 80 % izraisa viegļie automobiļi. Tas ir absurds — likt uzņēmumiem maksāt par dalībvalstu izraisītiem sastrēgumiem. Ja piemērotu principu „piesārņotājs maksā”, tad dalībvalstīm būtu vēl jāpiemaksā kravas automobiļu īpašniekiem, jo sastrēgumus rada valsts, laikus nenodrošinot atbilstīgu infrastruktūru.

Mēs esam vienisprātis, ka ne vienmēr ir jābūt papildu infrastruktūrai. Vēl viens veids sastrēgumu novēršanai ir „inteligentas” satiksmes sistēmas. Daudzas mūsdienu tehnoloģijas spēj novērst sastrēgumus. Ja tomēr saka — ja mums ir sastrēgumi, tad kravas automobiļiem par to jāmaksā —, tad dalībvalstis nemaz nav ieinteresētas sastrēgumu likvidēšanā, jo tad tās zaudē ieņēmumus. Tas, bez šaubām, nevar būt pareizi!

Priekšsēdētāja vietnieka kungs! Jūs pareizi pateicāt, ka negribējāt ieviest jaunus nodokļus ar šī priekšlikuma palīdzību, un jūs pieprasījāt arī ieņēmumu nošķiršanu. Vai tādā gadījumā mēs, komisāra kungs, priekšsēdētāja vietnieka kungs, varam vienoties par to, ka jūs atsauksit šo priekšlikumu, ja Ministru padome nelems par labu no Eirovinjetes iegūto ieņēmumu skaidrai nošķiršanai? Jūs taču teicāt, ka negribat nekādus jaunus nodokļus. Esmu pilnīgi vienisprātis ar jums, ka tādā gadījumā, ja Eirovinjete sadārdzināsies izplūdes gāzu emisijas un trokšņa piesārņojuma rezultātā, arī šī papildu nauda ir jāizmanto, lai samazinātu autotransporta ietekmi uz vidi, nevis lai aizlāpītu caurumus finanšu ministru budžetos. Tādas iespējas nav. Paturot to prātā, es ceru, ka jūs saglabāsiet savu nostāju; citiem vārdiem sakot, nekādas nodokļu noteikšanas bez ieņēmumu nošķiršanas, kā arī priekšlikuma atsaukšana, ja tā nav. Liels paldies!

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 11. martā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 18.10 un atsāka plkst. 18.30)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), *rakstiski*. – (PL) Šajās debatēs ir jāuzsver trīs aspekti: maksas noteikšana transportlīdzekļiem, videi nekaitīgāks transports un ārējo izmaksu internalizācija.

ES iniciatīvu galvenajai prioritātei ir jābūt ES pilsoņu tiesību uz netraucētu mobilitāti garantēšanai un mobilitātes veicināšanai, saskaņoti īstenojot ES infrastruktūras attīstības plānus. To paredz EK līguma 4. princips par iekšējā tirgus brīvību.

Ieguldījumi infrastruktūras attīstībā jāveic, pamatojoties uz izvirzītajām vides aizsardzības prioritātēm, kurās ir ņemti vērā ES mērķi klimata pārmaiņu jomā. Tādēļ ir jāattīsta moderna integrēta infrastruktūra, vienlaikus saglabājot pārvadātāju sadarbības un savstarpējas izmantojamības principus.

Vides aizsardzības izmaksas, troksnis, satiksmes sastrēgumi un cilvēku veselības aizsardzība ir cieši saistīti ar izmaiņām Eiropas infrastruktūras tīklā, kas strauji attīstās. Būtu lietderīgi noteikt par saistošu principu „piesārņotājs maksā”, kas ierosināts šajā dokumentā. Mums būtu jāatceras, ka šis princips nu jau vairākus gadus Eiropas Kopienā darbojas uzņēmējdarbības jomā.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

16. Jautājumu laiks (Komisija)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B6-0009/2009), kas šoreiz izņēmuma kārtā ilgs līdz 20.00.

Sākšu ar informāciju, ka Kovács kungs sēdē nepiedalīsies, tādēļ uz jautājumu laika pirmās daļas 1. un 3. jautājumu, kas uzdots komisāram, atbildēs Reding kundze.

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 31, ko uzdeva **Silvia-Adriana Țicău** (H-0068/09)

Temats: Pasākumi to produktu un pakalpojumu attīstībai, kas palīdz palielināt energoefektivitāti un veicina atjaunīgās enerģijas avotus

Pavasara Eiropadomē 2008. gadā valstu un valdību vadītāji vienojās par turpmāku Enerģētikas nodokļu direktīvas pārskatīšanu, lai veicinātu atjaunīgās enerģijas īpatsvara pieaugumu kopējā izmantotās enerģijas apjomā.

Energoefektivitātes palielināšana ir viens no ātrākajiem, drošākajiem un lētākajiem veidiem, kā samazināt ES atkarību no trešo valstu energoresursiem, pazemināt enerģijas patēriņu un samazināt CO₂ emisijas, kā arī Eiropas valstu izdevumus par enerģiju.

Ņemot vērā nepieciešamību palielināt energoefektivitāti, vai Komisija varētu norādīt, kādi pasākumi un kādi finanšu un fiskālie instrumenti tai ir padomā, lai attīstītu tos produktus un pakalpojumus, kas palīdz palielināt energoefektivitāti un veicināt atjaunīgās enerģijas avotus?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānā, kuru, starp citu, ir apstiprinājis Parlaments un Padome, ir ietverts tas, ka Komisija atbalsta zaļo produktu straujas ieviešanas veicināšanu. Cita starpā Komisija ir ierosinājusi samazinātu PVN likmi zaļajiem produktiem un pakalpojumiem, lai jo īpaši uzlabotu ēku energoefektivitāti. Turklāt Komisija mudina dalībvalstis nodrošināt papildu stimulus patērētājiem, lai veicinātu pieprasījumu pēc videi nekaitīgiem produktiem.

Pašlaik Komisija pārskata esošos Kopienas tiesību aktus nodokļu jomā. Pārskatīšanas mērķis ir pēc iespējas vairāk likvidēt tos esošos stimulus, kas ir pretrunā ar energoefektivitātes un oglekļa emisiju samazināšanas mērķiem, kā arī vajadzības gadījumā radīt stimulus, kuri kalpotu šiem mērķiem.

Papildus iepriekš minētajiem fiskālajiem stimuliem Komisija cenšas paplašināt citu finanšu instrumentu izmantošanu, lai veicinātu energoefektivitāti, jo īpaši ēkās. Komisija un Eiropas Investīciju banka kopīgi ir izstrādājušas ilgtspējīgu enerģētikas finansēšanas iniciatīvu. Šīs iniciatīvas mērķis ir mobilizēt kapitāla tirgu finansējumu, ko paredzēts izmantot ar pilsētas mēru pakta palīdzību. Var gaidīt, ka 2009. gadā būs pieejams budžets 15 miljonu eiro apjomā.

Komisija ir arī ierosinājusi grozījumus Regulai (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, kas ļautu visām dalībvalstīm izmantot šo fondu, lai palielinātu izdevumus uzlabojumiem energoefektivitātes jomā, kā arī izmantot atjaunīgo enerģiju esošajos mājokļos.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vispirms es vēlos pateikt, ka pašreizējā direktīva tika īstenota slikti vai neatbilstīgi, tādēļ es vēlos pajautāt Komisijai, vai tā apsver PVN samazināšanu produktiem arī nākotnē. Turklāt es domāju, ka būtu svarīgi palielināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļu piešķiršanu ēku un sociālo mājokļu energoefektivitātes atbalstam no 3 % līdz 15 %.

Tāpat es domāju, ka svarīgs būtu energoefektivitātes un atjaunīgās enerģijas fonds.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Mēs zinām, ka ir ļoti svarīgi, lai būtu pasākumi, kas palīdzētu pilsoņiem un valdībām pievērsties energoefektivitātei. Tagad mums ir daži pētījumi par potenciālu, kāds ir nodokļu stimuliem enerģētikas un ar vidi saistītos nolūkos, un Komisija pašlaik izstrādā priekšlikumu, lai grozītu direktīvu par PVN, kas ļautu noteiktām videi nekaitīgām precēm un pakalpojumiem piemērot samazinātu PVN likmi.

Kā noteikts Ekonomikas atveseļošanas plānā, Komisija var ierosināt samazinātu PVN likmi tiem zaļajiem produktiem un pakalpojumiem, kas paredzēti jo īpaši ēku energoefektivitātes uzlabošanai. Tomēr būtu jānorāda, ka Komisijas 2008. gada priekšlikumā jau ir nodrošināta iespēja dalībvalstīm piemērot šo samazināto PVN likmi tiem pakalpojumiem, kas ietver mājokļu, lūgšanu un kultūras mantojuma vietu, un vēstures pieminekļu atjaunošanu, remontu, pārveidošanu un uzturēšanu. Tas attiecas uz darbu, kura mērķis ir palielināt attiecīgo ēku enerģijas ietaupījumus un energoefektivitāti.

Šodien Ekonomikas un finanšu padome (Ecofin) panāca kompromisu. Pagaidām vēl ir par agru, lai precīzi pateiktu, ko tieši mēs darīsim ar Ecofin priekšlikumiem, taču Komisija gatavojas izpētīt tos priekšlikumus, kas šodien tika izvirzīti.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos oficiāli izteikt pateicību komisāres kundzei un Komisijai jo īpaši par to, ka viņi nodrošinājuši, lai šeit tiktu apspriests ēku siltumizolācijas jautājums. Tas ir viens no visefektīvākajiem enerģijas taupīšanas veidiem un, raugoties no šāda viedokļa, man tas šķiet svarīgs un pareizs virziens, kurā iet. Šajā kontekstā man ir jautājums: vai Komisija redz iespēju, kā atbilstošos PVN samazinājumus piemērot zema enerģijas patēriņa ēkām un enerģijas neitrālām ēkām saliekamo būvkonstrukciju ražošanas nozarē? Vai to ir iespējams apsvērt, un kurp mēs virzāties?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tā ideja, ko Rack kungs tikko ierosināja, ir interesanta. Protams, viņa ideju Komisija analizēs kopā ar pārējām idejām, kas iesniegtas saistībā ar energoefektivitāti ēku celtniecībā vai mājokļu atjaunošanā. Es varu arī pateikt, ka Komisija gatavojas pārstrukturēt struktūrfondus, lai būtu iespējams ieguldīt arī šādās energoefektīvās ēkās, izmantojot struktūrfondus.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 32, ko uzdeva **Giorgos Dimitrakopoulos (H-0100/09)**

Temats: Stabilitātes un izaugsmes pakta elastīgāka interpretācija

Vai Komisija pateiks, vai šajā ļoti lielās ekonomiskās krīzes periodā tā uzstāj uz savu viedokli, ka visām valstīm, kurām ir budžeta deficīts, tas ir jāsamazina drīzāk divos nevis trīs gados, lai gan trīs gadi saskaņā ar pieejamajiem datiem būtu pamatotāks periods? Ja tā, tad kādēļ? Kā šī uzstāšana atbilst Eiropas priekšsēdētāja uzskatiem attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes pakta elastīgāku interpretāciju (skatīt aģentūras *Europe* 2009. gada 21. janvāra paziņojumus)?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Stabilitātes un izaugsmes paktā ir paredzēts, ka normālos apstākļos pārmērīgs budžeta deficīts tiek ātri korigēts, un šī korigēšana būtu jāveic gadu pēc tam, kad šāds pārmērīgs budžeta deficīts ir konstatēts. Tomēr grozītajā Stabilitātes un izaugsmes paktā saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97 34. pantu īpašos apstākļos ir pieļaujami garāki termiņi.

Šajā paktā nav sniegta precīza šo īpašo apstākļu definīcija. Taču, Komisijai gatavojot ziņojumu atbilstoši EK līguma 143. pantam, pamatojoties uz esošu vai plānotu pārmērīgu budžeta deficītu, saskaņā ar līgumu tai ir jāņem vērā tas, kas tiek atzīts par „būtiskiem faktoriem”. Šajā ziņojumā Komisija atspoguļo tendences vidēja termiņa ekonomiskajā situācijā, jo īpaši potenciālo izaugsmi, valdošos cikliskos nosacījumus, politikas īstenošanu saistībā ar Lisabonas darba kārtību un politikas jomas pētniecības un attīstības, un jauninājumu veicināšanai. Tāpat tā atspoguļo tendences vidēja termiņa budžeta situācijā, jo īpaši fiskālās konsolidācijas centienus labos laikos, valsts parādu līmeni un ilgtspējas jautājumus, ārēja finansējuma vajadzības, valsts

ieguldījumus un valsts finanšu vispārējo kvalitāti. Tā arī ņems vērā visus citus faktorus, kuri pēc attiecīgās dalībvalsts domām ir būtiski, lai visaptveroši atbilstīgi kvalitatīviem aspektiem novērtētu pārsniegumu attiecībā pret atsauces vērtību, un kurus, protams, šī dalībvalsts ir iesniegusi Komisijai un Padomei.

Nosacījumi, lai būtiskie faktori tiktu ņemti vērā, norāda, ka īpašu apstākļu izplatības noteikšanas pamatā ir jābūt šādu faktoru vispārējam novērtējumam. 18. februārī Komisija pieņēma ieteikumus Padomes atzinumiem par stabilitātes un konverģences programmu 17 dalībvalstīm pēdējiem jauninājumiem. Vienlaikus un, ņemot vērā savu šo programmu novērtējumu, Komisija pieņēma ziņojumus Īrijai, Grieķijai, Spānijai, Francijai, Latvijai un Maltaī. Šorīt savu atzinumu par šiem ziņojumiem pieņēma Ecofin. Komisija ierosinās ieteikumus Padomei, lai izbeigtu situācijas, kurās pastāv pārmērīgs budžeta deficīts. Šajos ieteikumos būs ietverti termiņi, kas noteikti saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, t.i., vajadzības gadījumā ņemot vērā īpašu apstākļu pastāvēšanu.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties komisāres kundzei par ļoti detalizēto atbildi, lai gan man jāsaka, es jutos mazliet pārsteigts, ka, neraugoties uz visām svarīgajām lietām, ko jūs pateicāt, jūs nepieminējat grafiku koncepciju, citiem vārdiem, vai Komisija ieteiks konkrētu grafiku katrā gadījumā un, otrkārt, vai savos ieteikumos Komisija konkrētā grafika posmus sasaistīs ar pārsnieguma virs 3 % samazināšanu.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, man ir divi īsi jautājumi. Mans pirmais jautājums ir šāds: kas notiek attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurās ir patiešām provocējoši zema uzņēmējdarbības nodokļa likme vai tādas vispār nav? Vai ir godīgi nepievērst uzmanību paktā noteiktajiem atvieglojumiem, ko izmanto šīs valstis, kad tās nonāk grūtībās zemo nodokļu ieņēmumu dēļ, ko izraisa to īstenotā politika?

Mans otrais jautājums ir šāds. Vai šis jautājums nebūtu jāsaista ar noteiktu sasniegumu līmeni? Citiem vārdiem, ja dalībvalstij ir lielāks budžeta deficīts tādēļ, lai cīnītos pret bezdarbu, un tad šis bezdarbs ievērojami samazinās, vai nebūtu vērts veicināt šādu pieeju?

Avril Doyle (PPE-DE). – Vai ir mainīts Reglaments? Man liekas, ka jautājuma iesniedzējs uzdeva papildu jautājumu, tāpat divi citi deputāti.

Otrkārt, tā kā mēs vēlu sākām, līdz cikiem šovakar ilgs jautājumu laiks?

Priekšsēdētājs. – Doyle kundze, mēs patiešām beigsim 20.00, kā paredzēts. Mēs vēlu sākām un mēs vēlu beigsim. Vai cienījamai deputātei nav papildu jautājuma?

Vai jūs vēlaties uzdot savu papildu jautājumu, Doyle kundze?

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos. Es atvainojos. Es sapratu, ka jūs to ļāvāt tikai jautājuma iesniedzējam un vēl vienam deputātam. Es pārpratu jūsu teikto.

Es vēlos turpināt, lūdzot, lai komisāres kundze nosauc kādu dalībvalsti, kurai, kā izskatās pašlaik, nebūs pārmērīga budžeta deficīta.

Otrkārt, vai viņa varētu precizēt, ko Komisija gatavojas ierosināt Padomei, kā šorīt tika nolemts attiecībā uz Īriju?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Atbilde uz Dimitrakopoulos kunga jautājumu: ierosinot termiņu dalībvalstij, lai tā atgrieztos valsts finanšu ilgtspējīgā stāvoklī, Komisija ņems vērā tās manevrēšanas iespējas, kas pieejamas attiecīgajai dalībvalstij. Prasību pēc ātras fiskālas konsolidācijas var gaidīt tikai tajos gadījumos, kad, ņemot vērā visas ekonomikas finansēšanas vajadzības, pastāv valsts finanšu krīzes draudi.

Attiecībā uz otro jautājumu, kas bija divkāršs jautājums, uz pirmo daļu atbilde ir „nē”. Atbilde uz jautājuma otro daļu – par valstīm ar zemu uzņēmuma peļņas nodokli – Stabilitātes un izaugsmes pakts novērtē dalībvalsts kopējo fiskālo situāciju, nevis katras dalībvalsts konkrēto nodokļu struktūru.

Atbildot uz trešo jautājumu, vai ir kāda dalībvalsts bez pārmērīga budžeta deficīta, protams, ka ir dažas dalībvalstis bez pārmērīga budžeta deficīta, kā to var redzēt Komisijas regulāri publicētajās diagrammās.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 33, ko uzdeva **Pedro Guerreiro** (H-0125/09)

Temats: Nodokļu paradīzes atcelšana

Vai Komisija ir ierosinājusi, vai tā plāno ierosināt nodokļu paradīzes atcelšanu, jo īpaši ES teritorijā?

Vai ES ir pieņēmusi kādu lēmumu, kurā ierosināts, lai dalībvalstis atceļ to nodokļu paradīzi, kas pastāv tās teritorijā?

Kādus pasākumus Komisija veiks, lai izbeigtu nodokļu paradīzi, apkarotu finanšu spekulāciju un ierobežotu brīvo kapitāla apriti, jo īpaši Eiropas Savienībā?

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kopš 1990. gadu beigām Komisija ir īstenojusi apņēmīgu politiku pret krāpšanu, nodokļu apiešanu un kaitējošu konkurenci nodokļu jomā.

Šīs politikas galvenais virziens ir veicināt pārredzamību nodokļu sistēmās, kā arī informācijas apmaiņu starp nodokļu administrācijām. Visbeidzot, šī politika ir apstiprināta skaidrās G20 deklarācijās, asi vērstoties pret nepārredzamu praksi noteiktās jurisdikcijās, kas bieži minētas kā nodokļu paradīze.

2008. gada beigās Komisija pastiprināja savu politiku šajā jomā, nākot klajā ar diviem priekšlikumiem.

Pirmā priekšlikuma mērķis ir pastiprināt informācijas apmaiņu, kā noteikts direktīvā par ietaupījumu aplikšanu ar nodokļiem. Otrajā priekšlikumā ir efektīvi ierosināts, ka visām dalībvalstīm savi informācijas apmaiņas standarti būtu jāpielīdzina visatvērtākajam līmenim, jo īpaši nodrošinot, ka dalībvalstis nevar izmantot finansiālu konfidencialitāti kā aizbildinājumu, lai atteiktos sniegt informāciju, kas citām dalībvalstīm vajadzīga savu iedzīvotāju nodokļu aprēķināšanai.

2008. gada maijā Padome nolēma veicināt šo labas fiskālās pārvaldības politikas, tai skaitā pārredzamības, informācijas apmaiņas un godīgas fiskālās konkurences principu ieviešanu trešajās valstīs, un tā lūdza, lai Komisija nolīgumus ar trešām valstīm apspriež attiecīgus nosacījumus.

Komisija plāno drīzumā iesniegt politisku iniciatīvu, lai uzsvērtu šīs politikas saskaņotību un galvenos faktoros, kas nosaka tās veiksmīgu īstenošanu. Komisija jo īpaši uzskata, ka Eiropas līmenī saskaņotu pasākumu īstenošana būtu atbilde uz tām bažām, ko paudis *Guerreiro* kungs.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Attiecībā uz teiktā spēku šķiet, ka vārdu ir vairāk nekā darbību. Citiem vārdiem, nodokļu paradīze un tās atcelšana nav darba kārtībā, bet es vēlos uzdot šādu jautājumu: kā Komisija gatavojas atturēt bankas no darbošanās, izmantojot ārzonu centrus, ņemot vērā, ka Komisija ir paziņojusi par šādu nodomu? Un kādus reālus pasākumus tā plāno ierosināt, lai apkarotu finanšu spekulāciju, kas ir galvenais pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes cēlonis?

Robert Evans (PSE). – Komisāres kundzei ir nedaudz jāzina par nodokļu paradīzi, jo Luksemburga ietilpst šajā kategorijā. Vai komisāres kundze neuzskata, ka smago mašīnu novirzīšanās no maršruta, lai iegādātos lēto degvielu, apdraud visu kopējā tirgus principu?

Un tad vēl ir Džersija, Gēmsija, Menas sala – kas atrodas AK, bet ārpus ES – Lihtenšteina, Monako, Sanmarino, utt. Tās visas ir mazas nodokļu paradīzes ar ārzonu bankām, par kurām mēs esam tikai dzirdējuši un kuras kalpo bagātnieku interesēm. Tās pastāv tikai tādēļ, ka ES atļauj tām pastāvēt.

Tie ir komisāres kundzes vārdi: „apņēmīgu politiku pret nodokļu apiešanu”. Ja tā būtu taisnība, vai Komisija neieklāutu dažus ierosinājumus, lai atceltu šīs nodokļu paradīzes?

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Atbildot uz pirmo jautājumu, Komisija ir ierosinājusi divas jaunas direktīvas, lai atrisinātu šīs problēmas, jo finanšu krīze ir izgaismojusi šīs problēmas skaidrāk kā jebkad iepriekš.

Mēs sagatavojām vienu priekšlikumu 2008. gada beigās un otru 2009. gada sākumā. Pirmajā priekšlikumā bija pastiprināta informācijas apmaiņa, bet otrajā noteiktas dalībvalsts tiesības iegūt informāciju, otrai dalībvalstij neaizbildinoties ar bankas noslēpumu.

Attiecībā uz otro jautājumu es tikai gribu uzsvērt, ka kravas automašīnām nav nekāda sakara ar nodokļu paradīzi.

Otrā daļa

Jautājums Nr. 34, ko uzdeva **Claude Moraes** (H-0048/09)

Temats: Internets un noziegumi uz naida pamata

Rasu naida kurināšana ir noziegums visās ES dalībvalstīs. Tomēr saskaņā ar 2008. gada Noziegumu uz naida pamata pārskatu, ko publicējusi NVO *Human Rights First*, uz naida pamata izdarīto noziegumu skaits Eiropā palielinās, un ir svarīgi saskatīt, ka galvenā loma tajā ir internetam.

Vai atbilstīgi savam mērķim apkarot kibernoziegumus un radīt drošāku internetu visiem Komisija veic kādu konkrētu darbību, lai palīdzētu apkarot tās tīmekļa vietnes, kurās tiek kurināts rasu naidis un aicināts uz vardarbību?

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Uzdotais jautājums ir ļoti svarīgs, un es gribētu uzsvērt, ka Komisija stingri noraida rasismu, ksenofobiju un jebkādu citu naida veidu, ko minējis godātais deputāts. Komisija piekrīt jautājumā izteiktajām bažām un apzinās, ka zināmai informācijai, kas pieejama internetā, var būt ļoti negatīva ietekme.

Saskaņā ar līgumu piešķirtajām pilnvarām Komisija, cik vien iespējams, cīnās pret rasismu, ksenofobiju un antisemitismu visās informācijas nesēju platformās, ne tikai internetā. Uz šāda pamata Komisija ir veikusi virkni iniciatīvu – gan leģislatīvu, gan neleģislatīvu, kuru mērķis ir nepieļaut diskrimināciju, kā arī runas ar rasisku, ksenofobisku un antisemitisku saturu. Pirmkārt, pastāv Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu direktīva, kurā ir paplašināti obligātie standarti attiecībā uz visu audiovizuālo un informācijas nesēju pakalpojumu saturu, un tas ietver piedāvājumu pēc pieprasījuma internetā. Tas ietver: „jebkādas kūdīšanas uz naidu rases, dzimuma, reliģijas vai tautības dēļ aizliegumu”. Turklāt Komisija ir pieņēmusi politikas virzienus, lai samazinātu rasiska satura informāciju tiešsaistē. Es šeit gribētu tikai uzsvērt ieteikumu par nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām atbildēt, kurā tiek mudināta darbība pret diskrimināciju visos informācijas nesējos.

Kopēja ES pieeja rasismam un ksenofobijai ir izklāstīta nesen pieņemtajā Padomes pamatlēmumā par rasisma un ksenofobijas noteiktu veidu un izpausmju apkarošanu ar krimināltiesiskiem līdzekļiem. Pamatlēmuma mērķis ir panākt, ka tāda starptautiska uzvedība kā kurināšana uz vardarbību vai naidu pret cilvēku grupu vai personu, kas pieder noteiktai grupai, rases, krāsas, izcelsmes, reliģiskās piederības, ticības, valsts vai etniskās izcelsmes dēļ tiek atzīta par krimināli sodāmu rīcību.

Musināšana uz vardarbību un naida kurināšana būs sodāma arī tad, ja to veiks, publiski izdalot un izplatot rakstus, attēlus un citus materiālus. Dalībvalstu pienākums ir līdz 2010. gada 28. novembrim nodrošināt šo noteikumu ievērošanu.

Papildus šai juridiskajai pieejai Komisija veicina pasākumu kopumu drošākai interneta lietošanai. Es domāju, ka Parlaments labi zina programmu „Drošāks internets plus”, kuras budžets 2009.-2013. gadam ir 55 miljoni eiro un no kuras tiek līdzfinansēti projekti ar šādiem mērķiem: lielāka sabiedrības izpratne, kontaktpunktu tīkla nodrošināšana ziņošanai par nelikumīgu un kaitīgu saturu un uzvedību, jo īpaši par bērnu seksuālas izmantošanas materiāliem, par bērnu pievilināšanu un kibervajāšanu, pašregulējošu iniciatīvu stiprināšana šajā jomā un bērnu iesaistīšana drošākas tiešsaistes vides radīšanā, izveidojot zināšanu bāzi par jaunajām tendencēm tiešsaistes tehnoloģiju izmantošanā un šo tehnoloģiju ietekmi uz bērnu dzīvi.

Turklāt Komisija cenšas veicināt informācijas nesēju un interneta atbildīgu izmantošanu. Savā 2007. gada decembra paziņojumā par informācijas nesēju izmantošanas prasmēm Komisija aicina dalībvalstis efektīvāk veicināt informācijas nesēju izmantošanas prasmes un pētniecību šajā jomā. Šogad Komisija iesniegs ieteikumu par informācijas nesēju izmantošanas prasmēm.

Ir vērts atzīmēt arī to, ka mūsu kaimiņiene, Eiropadome, ir izstrādājusi virkni starptautisku juridiski saistošu un nesaistošu instrumentu par šiem jautājumiem, kuri visi parāda, ka kibertelpa nav vieta, kur nepastāv likumi, un ka dalībvalstu pienākums ir aizsargāt personu tiesības un brīvības, piemērojot savus valsts tiesību aktus, cita starpā, Konvenciju par kibernoziegumiem un tās 3. papildu protokolu.

Claude Moraes (PSE). – Komisāres kundze, es ne minūti neapšaubu jūsu ieguldījumu šajā jomā. Es zinu, ka jūs esat ļoti rūpīgi tajā iedziļinājusies. Tomēr attiecībā uz šo jautājumu, ko jūs pieminējāt kā kibernozieguma „vietu, kur nepastāv likumi”, vai jūs esat pārliecināta, jo īpaši saistībā ar naida kurināšanu, kas ir kriminālpārkāpums visās dalībvalstīs, es domāju – vai pamatlēmuma, Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu direktīvas un daudzu pārējo instrumentu, ko jūs esat minējusi, ieviešana reāli apturēs šo tīmekļa vietņu izplatīšanos? Pierādījumi līdz šim liecina, ka, mums šeit runājot, to skaits pieaug ar katru minūti. Kā jūs domājat, vai mums būtu jāveic papildu darbības?

Jim Allister (NI). – Komisāres kundze, nav lielāka nozieguma uz naida pamata kā slepkavība, un šonedēļ manā Ziemeļīrijas vēlēšanu apgabalā Īrijas republikāņu armijas teroristi uz naida pamata nogalināja trīs drošības spēku locekļus.

Un tomēr dažu stundu laikā internetā, daudzās tīmekļa vietnēs, parādījās šo riebīgo slepkavību slavinājumi un pateicības tiem, kuri tos izdarījuši. Līdz ar to, vai Komisija ir koncentrējusies uz to, kā tā risina interneta ļaunprātīgās izmantošanas jautājumu, ko praktizē teroristu parazīti, tāpat, kā tā raugās uz rasismu un ksenofobiju?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Noziegumam nav attaisnojuma, lai kur arī šis noziegums būtu noticis – reālajā pasaulē vai digitālajā pasaulē – bet, neapšaubāmi, daudz vieglāk ir cīnīties pret noziedzību reālajā pasaulē, jo tajā ir instrumenti, kas ļauj iejaukties tieši. Pasaules mēroga tīmekļa vietnē tas ir daudz sarežģītāk, un tādēļ mēs esam izstrādājuši veselu virkni instrumentu, lai apkarotu šādus noziegumus.

No diskusijām ar savu kolēģi *Jacques Barrot* kungu es zinu, ka policija veido analīžu tīklu, lai apkarotu noziegumus tiešsaistē, un ka policijai ir aizvien lielāki panākumi noziedznieku notveršanā. Tomēr arī izveidoto tīmekļa vietņu skaits ir aizvien lielāks. Es pati ar programmu „Drošāks internets” esmu centusies darīt vēl kaut ko šajā saistībā. Šis vēl kaut kas ir to cilvēku – un, pats galvenais, jauniešu – kuri izmanto internetu, informēšana par to, ko darīt, sastopoties ar negatīvu saturu. Piemēram, par to, ka ir īpaša ziņojuma poga, lai viņi varētu lūgt palīdzību, un tas nebūt neattiecas tikai uz noziegumu, bet arī uz kibervajāšanu, kas jauniešiem var kļūt šausmīga.

Tādējādi mēs dažādiem līdzekļiem cenšamies cīnīties pret noziedzniekiem ar policijas palīdzību, informējot pedagogus, vecākus un bērnus, lai viņi paši var pieņemt lēmumu par ziņošanu, un, protams, arī ar informācijas nesēju izmantošanas prasmes programmām, kuru skaitu dalībvalstīs es personīgi vēlētos redzēt lielāku. Ir jādod instrumenti nākamajai paaudzei, lai atrastu risinājumu un cīnītos, jo pretējā gadījumā mums var rasties problēmas ar internetu un to, ka vecāki, piemēram, neatļaus saviem bērniem lietot internetu, bet tas nebūtu pareizais virziens. Mēs gribam, lai interneta pozitīvās tīmekļa vietnes uzplauktu, bet negatīvās tiktu nobloķētas.

Tagad par slepkavību jautājumu, ko uzsvēra godātais deputāts. Šausmīgi, ka tā notiek, un es uzskatu, ka šādu lietu apturēšana ir policijas un drošības spēku darbības jomā. Protams, šos instrumentus nevajadzētu uzskatīt par kaut ko tādu, ko var izmantot, lai atrisinātu visas sabiedrības problēmas, taču attiecībā uz noziedzību nevar būt nekādu diskusiju. Noziedzība ir jāapkaro un tā ir jāapkaro ļoti stingri.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 35, ko iesniedza **Eoin Ryan** (H-0055/09)

Temats: Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) un informācijas sabiedrība

Komisija savu programmu pašā centrā ir izvirzījusi IKT un informācijas sabiedrības attīstību, kam ir milzīgi potenciāli ieguvumi attiecībā uz Eiropas ekonomiku un sabiedrību. Taču ko Komisija dara, lai nodrošinātu, ka daži Eiropas sabiedrības sektori, tādi kā gados vecāki cilvēki un cilvēki ar zemiem ienākumiem šajā procesā netiek atstāti novārtā vai aizmirsti?

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Informācijas un komunikācijas tehnoloģijām ir milzīgs potenciāls, lai palīdzētu gados vecākiem cilvēkiem. Taču to ir viegli pateikt un ne tik viegli izdarīt, jo šajā jomā pastāv reālas digitālas atšķirības. Tieši tie cilvēki, kam ļoti nepieciešami IKT instrumenti, nav pieraduši pielietot šos instrumentus, jo nekad iepriekš savā dzīvē nav tos lietojuši. Piemēram, tikai 15 % gados vecāku cilvēku lieto internetu. Tādēļ mums ir jāizstrādā vesela politika šo ierobežojumu samazināšanai, jo mums vajadzēs IKT, lai dotu iespēju vecākiem cilvēkiem ilgāk palikt aktīviem un produktīviem, turpināt iesaistīties sabiedrībā ar vieglāk pieejamu tiešsaistes pakalpojumu palīdzību un ilgāk baudīt veselīgāku un augstāku dzīves kvalitāti.

Tieši tādēļ Komisija 2007. gadā sagatavoja rīcības plānu ar ļoti konkrētiem pasākumiem par pilnvērtīgām vecumdienām informācijas sabiedrībā.

Pirmais pasākums ietver pētniecību un jauninājumus, lai izstrādātu un pārbaudītu sociālās aprūpes un patstāvīgas dzīvošanas tehnoloģijas vecākiem cilvēkiem. Man jāizsaka pateicība mūsu ražotājiem, jo ar šo pētniecības programmu palīdzību ražotāji ir izstrādājuši veselu virkni mehānismu, pakalpojumu un produktu, kas palīdz vecākiem cilvēkiem ilgāk dzīvot pašiem savās mājās.

Otrs pasākums ir izpratnes par ieguvumiem palielināšana lietotāju un valsts iestāžu vidū, izveidojot labākās prakses interneta portālu un Eiropas apbalvošanas sistēmu viedām mājām, piemēram, patstāvīgas dzīvošanas pielietojumiem.

Trešais pasākums paredz pieeju sadrumstalotības samazināšanu, izmantojot šīs tehnoloģijas Eiropā.

2008. gadā Komisija pieņēma divas citas iniciatīvas.

Pirmā bija jauna kopīga programma, lai atbalstītu ar dalībvalstīm kopīgu pētniecību interaktīvas automatizētas dzīves vides jomā: tās ir tehnoloģijas, ko izmanto mājās un pārvietojoties, kas palīdz vecākiem lietotājiem ikdienas dzīvē un kas nodrošina sociālās aprūpes pielietojumus.

Otra bija jaunais paziņojums par e-pieklūvi, veicinot to, ka IKT preces un pakalpojumus lieto vecāki cilvēki un cilvēki ar invaliditāti, un aicinot dalībvalstis veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai uzlabotu sabiedrisko tīmekļa vietņu pieejamību.

Saskaņā ar šīm iniciatīvām no šī brīža līdz 2013. gadam ES kopā ar dalībvalstīm un privāto sektoru ieguldīs vairāk nekā 1 miljardu eiro pētniecībā un jauninājumos novecojošai sabiedrībai.

Tādējādi jūs redzat, ka mēs patiešām to uztveram ļoti nopietni, un mēs uzskatām, ka mums šeit ir iespējas uzlabot dzīvot novecojošā sabiedrībā.

Runājot par lietotāju ar zemiem ienākumiem problēmu, es vispirms vēlos atsaukties uz regulas par viesabonēšanu otro pasākumu kopumu, ko Parlaments vakar vakarā pieņēma ITRE komitejā. Šis pasākumu kopums ietver mobilo tālrunu, fiksēto līniju, interneta u.c. izmantošanas maksu samazināšanu.

Komisija ir arī izveidojusi patērētāju tirgus progresa ziņojumu, kas ļauj uzraudzīt tirgus rezultātus attiecībā uz patērētājiem. Šī progresa ziņojuma rādītāji ļauj mums labāk ievērot patērētāju intereses.

Arī tie jaunie priekšlikumi, kas iesniegti Parlamentam telekomunikāciju tirgus pārskatīšanai, ir paredzēti patērētāju un lietotāju tiesību stiprināšanai, lai uzlabotu pieejamību un veicinātu integrētu sabiedrību.

Piemēram, ir ierosināti grozījumi dažiem nosacījumiem, lai vairāk ņemtu vērā gados vecu cilvēku un cilvēku ar invaliditāti vajadzības, un šiem ir jābūt vispārējiem mērķiem, kas nosaka valsts pārvaldes iestāžu darbību.

Eoin Ryan (UEN). – Es vēlos pateikties komisāres kundzei. Es ne mirkli nešaubos par to, ka Komisija dara ārkārtīgi daudz saistībā ar IT informāciju. Šodien var redzēt ļoti daudz no tā, ko viņi dara. Es esmu nesens tīmekļa vietnes „Twitter” dalībnieks, un man jāsaka, ka mani vairāk nekā pārsteidza un iespaidoja tas, cik daudz šajā tīmekļa vietnē ir Eiropas Savienības informācijas. Komisija sniedz milzīgu informācijas daudzumu, un es vēlos viņus par to apsveikt.

Tomēr joprojām pastāv problēma saistībā ar cilvēkiem no nelabvēlīgiem sabiedrības slāņiem un vecākiem cilvēkiem, kas izmanto pieklūvi internetam un jaunām tehnoloģijām. Tā visu laiku ir problēma, bet mums ir iespēja vai izaicinājums no šī brīža līdz jūnija vēlēšanām, un es tikai gribētu pajautāt, vai jums ir kādi plāni, kā mēģināt panākt lielāku cilvēku skaita pieklūvi internetam, lai veicinātu jūnija vēlēšanas Eiropas Savienībā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es gribētu jūs apsveikt par to, ko jūs darāt bērnu un pieklūves internetam labā, kā arī par lēmumu līdz 2010. gadam nodrošināt 100 % platjoslas pārklājumu.

Es gribu pateikt, ka Rumānijā gados veci cilvēki un bērnu vecāki lēti un efektīvi sazinās ar bērniem, kas devušies uz ārvalstīm, izmantojot internetu; viņi var tos redzēt un dzirdēt. Tomēr es gribu jums pajautāt, ko jūs darāt, lai attīstītu tiešsaistes pakalpojumus. Šajā gadījumā ar to es domāju Publiskās atslēgas infrastruktūru.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, rūpniecība patiešām ražo ierīces, kas ir ļoti piemērotas informācijas sabiedrības dažādajiem mērķiem, arī gados veciem lietotājiem un lietotājiem ar invaliditāti. Tanī pat laikā gandrīz visi mobilie tālruņi, neatliekamās palīdzības pogas un tamlīdzīgas ierīces tiek piedāvātas par būtībā ļoti augstām cenām.

Vai Komisija var kaut ko darīt šajā saistībā? Redzat, īpaši vienkāršu tehnoloģiju pārdošana par īpaši augstām cenām nav lietotājam ļoti draudzīga pieeja.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Pirmkārt, internets un vēlēšanas. Šis ir jautājums, ko vajadzētu ņemt vērā tiem, kuri kandidē vēlēšanās, EP deputātiem un deputātu kandidātiem, un attiecībā uz ko viņi varētu izveidot labāku saziņu ar saviem pilsoņiem. Pēdējos gados ar Eiropas Parlamenta palīdzību ir veiktas tik daudzas pozitīvas darbības, ka nebūtu pārāk grūti iepazīstināt pilsoņus ar visām šīm pozitīvajām darbībām.

Paraugoties tikai, piemēram, uz e-integrācijas piemēriem Īrijā, es varu iesniegt to ideju sarakstu, kuras kopīgi ar Īrijas uzņēmumiem, pētniecības centriem un NVO ir praktiski īstenotas Īrijas teritorijā. Būs ļoti interesanti, pat EP deputātiem pašiem sev, izskaidrot, kas, izmantojot Eiropas budžeta līdzekļus, tiek darīts, lai uzlabotu pilsoņu dzīvi.

Otrs jautājums bija par jaunajiem un vecajiem, un to, kā viņi var labāk sazināties. Es varu jums pastāstīt, ka mana māte, kura nekad nebija lietojusi mobilo tālruni, nopirka mobilo tālruni, lai sazinātos ar saviem mazbērniem, jo viņa saprata, ka šis ir vienīgais veids, kā mazbērni var viņai piezvanīt. Tagad viņa jūtas ļoti apbēdināta, ja mazbērni viņai nezvana pietiekami bieži. Taču es esmu sastapusi arī daudz gadus vecu personu, kuras sākušas izmantot internetu programmas *Skype* dēļ, jo viņu bērni vai mazbērni atrodas ārzemēs un viņi vēlas ar tiem runāt.

Tādēļ mēs cenšamies izstrādāt pasākumus reāla iekšējā saziņas tirgus Eiropā izveidei tā, lai šī saziņa būtu ātra un ne pārāk dārga.

Līdz ar to es esmu nonākusi pie trešā jautājuma: kā ir ar sakaru cenu? Darbojas daudz tādu pakalpojumu, kas samazina sakaru cenu. Šobrīd ir tā, ka tie pakalpojumi un tie izstrādājumi, kas ir īpaši pielāgoti vecākajai paaudzei, tiek turēti vietējā tirgū, jo tirgus vēl nav pietiekami spēcīgi attīstīties, un šie pakalpojumi un izstrādājumi joprojām ir pārāk dārgi.

Tam ir tikai viens risinājums, proti, attīstīt tirgu, jo tad, ja tūkstoši un tūkstoši gadus vecu cilvēku sāks lietot šos pakalpojumus, sāks lietot šos instrumentus, to cena kļūs pieejama. Tādējādi mēs esam palielinājuši izpratni, lai veicinātu šo IKT preču un pakalpojumu izmantošanas sākšanu, kas, es uzskatu, būs viens no risinājumiem novecojošas sabiedrības problēmām.

Priekšsēdētājs . – Jautājums Nr. 36, ko uzdeva **Gay Mitchell** (H-0065/09)

Temats: Interneta uzraudzība

Manu uzmanību ir pievēris tas, ka internets ir kļuvis par drošu paradīzi rasistiem un citiem fanātiķiem, lai izklāstītu savus uzskatus.

Vai Komisija ir to pamanījusi un, ja ir, kādu darbību tā veic?

Uz 37. un 40. jautājumu tika saņemta rakstiska atbilde.

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Jautājums, ko godātais deputāts ir uzdevis, nav jauns, kas parāda to, ka tas ir kaut kas tāds, kas EP deputātiem ir ļoti tuvs.

Es atgādinātu atbildes, ko es sniezu uz *Moraes* kunga jautājumu par internetu un noziegumiem uz naida pamata, *Luca Romagnoli* kunga jautājumu par saturu un tīmekļa žurnāliem un *Robert Kilroy-Silk* kunga jautājumu par rasismu un vardarbību sociālās tīmekļa vietnēs. Es varu jums pateikt ne tikai to, ka šie jautājumi ir tikuši uzdoti, bet arī to, ka Komisija ir veikusi darbības šajā jomā.

Runājot tikai par sociālajām tīmekļa vietnēm, pirms dažām nedēļām visi sociālā tīkla tīmekļa vietņu nodrošinātāji apsēdās pie galda un parakstīja rīcības kodeksu, lai palīdzētu bērniem un pusaudžiem cīnīties pret negatīvu saturu šajās tīmekļa vietnēs.

Kā jūs zināt, Komisija stingri noraida visus tos rasistiskos un ksenofobiskos viedokļus, kas pausti internetā, kā arī tās runas uz naida pamata, ko godātais deputāts bija citējis savā jautājumā. Kā tas bieži notiek saistībā ar tīmekli, aina ir absolūti pretrunīga. Tīmeklī vislabākais mijas ar vissliktāko: no vienas puses, ir milzīgas iespējas meklēt un saņemt vērtīgu, mērķtiecīgi vērstu informāciju labākai sociālajai kohēzijai; no otras puses, tas ir ideāls forums stereotipiem, aizspriedumiem, pazemojošiem viedokļiem un pat bīstamam saturam, kā tika minēts jautājumā.

Tas ietver draudus: vai valstij vajadzētu bloķēt piekļuvi tīmekļa vietnēm vai arī filtrēt meklētājprogrammas rezultātus? Autoritāras valstis to jau dara. Demokrātiskās valstīs, tādās kā ES dalībvalstis, vārda brīvības ierobežojumiem ir izņēmuma raksturs, un tos regulē tiesiskums.

Ir vērts atzīmēt, ka Eiropadome ir izstrādājusi virkni starptautisku, juridiski saistošu instrumentu, kas tieši un netieši attiecas uz internetu. Ar šiem instrumentiem tiek atbalstīts uzskats, ka kibertelpa ir nevis vieta, kurā nepastāv likumi, bet gan vieta, kas pakļauta tiesiskumam. Es vēlos atgādināt Konvenciju par kibernetizāciju un tās papildu protokolu.

Arī Komisija ir pieņēmusi politikas, lai samazinātu rasistu saturu tiešsaistē, īpaši jāuzsver ieteikums par nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību un tiesībām atbildēt, kurā ietverts aicinājums uz rīcību pret diskrimināciju visos plašsaziņas līdzekļos.

Es gribētu vērst uzmanību arī uz pamatlēmumu par rasisma un ksenofobijas noteiktu veidu un izpaušmju apkarošanu, kura mērķis ir panākt, ka tāda starptautiska uzvedība kā kurināšana uz vardarbību vai naidu

pret cilvēku grupu vai personu, kas pieder noteiktai grupai, tiek atzīta par krimināli sodāmu rīcību. Šī darbība ir kriminālpārkāpums, ja to veic, publiski izdalot un izplatot rakstus, attēlus un citus materiālus, un tādējādi dalībvalstīm ir pienākums līdz 2010. gada 28. novembrim nodrošināt šajā pamatlēmumā ietvertos nosacījumus ievērošanu.

Es varētu uzsvērt arī to, ka Eiropas tiesību akti jau aizliedz naida kurināšanu dzimuma, rases, reliģijas vai tautības dēļ televīzijas raidījumos un televīzijas tiešraidēs.

Līdz ar mums jau ir pilns mehānismu kopums, pilns tiesību aktu kopums un pilns pasākumus kopums, lai īstenotu šos tiesību aktus. Bet ar negatīvu saturu ir kā vienmēr – neatkarīgi no tā, vai tas ir tradicionālajos plašsaziņas līdzekļos, vai internetā – tas parādās ātrāk, nekā to iespējams apkarot.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Es vēlos pateikties komisāres kundzei par atbildi. Kā jau minēja kāds deputāts, nesen mēs pieredzējām, ka Ziemeļīrijā cilvēki, kas slepenībā piesavinājušies tiesības darīt šādas lietas, kuru pamatā ir fanātisms un ļaunums – jā – rasisms un ksenofobija, nogalina divus karavīrus un policistu. Viņi un viņiem līdzīgie izmanto tādas līdzekļus kā internets, lai piesaistītu un izplatītu savus ļaunos vārdus un darbus.

Man šķiet ļoti skaidrs, ka, piemēram, ja tiktu piemēroti stingrāki noteikumi attiecībā uz piekļuvi tērzētavām, neļaujot izmantot, piemēram, *Hotmail* – atzīstos, ka es ne pārāk daudz par to zinu, bet to ir ļoti viegli lietot – un to vietā tiktu pieprasīts savā veidā izsekojams e-pasts, tad vieglāk varētu fiksēt tos cilvēkus, kas dara šādas lietas, kuras viņi nevarētu darīt atklāti. Es lūdzu komisāres kundzi izmantot visas savas pilnvaras, lai turpinātu strādāt ar šo jautājumu, jo ir nepieņemami, ka internetu izmanto rasisma un ksenofobijas nolūkos.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Noziegums ir noziegums, lai kur tas notiktu, un tādēļ mums ir arī instrumenti, lai izmeklētu noziegumu, kad tas ir izdarīts internetā. Kopā ar manu kolēģi *Jacques Barrot* kungu mēs attīstīsim šos instrumentus tā, lai tie kļūtu stingrāki un lai tos izmantotu efektīvāk. Interneta problēma, protams, ir tas, ka tas sniedzas pāri valsts teritorijai, tādēļ ir jāpastiprina sadarbība starp policiju un tiem spēkiem, kas apkarot terorismu un starptautisko noziedzību. Pēdējos gados mēs esam pieredzējuši, ka šie spēki strādā kopīgi ar ļoti labiem rezultātiem. Es ceru un es domāju, ka šie centieni turpināsies.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 41, ko uzdeva **Bernd Posselt** (H-0061/09)

Temats: Serbijas kandidātvalsts statuss

Turpinās debātes par ES kandidātvalsts statusa piešķiršanu Serbijai. Vai nav riskanti piešķirt Serbijai kandidātvalsts statusu vai pat ļaut tai pievienoties ES ātrāk nekā Kosovai Republikai, ņemot vērā to, ka Beļgrada varētu izmantot šo priekšrocību, lai bloķētu turpmākās pievienošanās sarunas vai, faktiski, jebkādu attiecību izveidi starp Kosovai Republikai un ES?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Serbijas izredzes pievienoties Eiropas Savienībai ir atkarīgas no šīs valsts atbilstības Kopenhāģenas pievienošanās kritērijiem, kā arī tiem nosacījumiem, kas izvirzīti kā daļa no Stabilizācijas un asociācijas procesa, tai skaitā nosacījumam pilnībā sadarboties ar Bijušās Dienvidslāvijas Starptautisko krimināltribunālu.

Tāču Serbija nav kandidātvalsts un līdz šim nav izteikusi lūgumu pievienoties Eiropas Savienībai. Tā rezultātā es nevaru izteikt viedokli par to, kas varētu notikt nākotnē, un par darbībām, ko Serbija varētu vai nevarētu veikt saistībā ar Kosovu.

Ja Serbija būtu izteikusi lūgumu pievienoties, tad Eiropas Komisija, ievērojot Padomes prasību, sagatavotu atzinuma projektu, pamatojoties uz tiem kopīgajiem objektīvajiem kritērijiem, ko piemēro visām valstīm, kuras izsaka lūgumu pievienoties ES. Tādējādi jautājumu par kandidātvalsts statusa piešķiršanu vai nepiešķiršanu izlems Eiropadome.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, man ir liela personīga cieņa pret jums, un tādēļ man žēl, ka šeit nav komisāra *Rehn* kunga, jo mani ne tuvu neapmierina šī atbilde. Es pats būtu varējis to izdrukāt no interneta.

Es pateikšu skaidri, ko es gribēju noskaidrot ar savu jautājumu. Ar Serbiju notiek sarunas par stabilizācijas nolīgumu, kas pašlaik tiek izstrādāts. Es gribu pievērst Komisijas uzmanību draudiem, ka Serbija varētu bloķēt Kosovu šajā jautājumā, kā tas notika ANO un Eiropadomē. Mans jautājums bija šāds: ko mēs darām, lai novērstu kaut ko tādu, kā pašreizējā Horvātijas bloķēšana, ko veic Slovēnija.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Kā es teicu savā atbildē, mēs nekādā veidā nevēlamies apsteigt iespējamus notikumus nākotnē. Šobrīd Serbija vēl nav iesniegusi pieteikumu par pievienošanos Eiropas Savienībai. Skatīsimies, kas notiks nākotnē.

Tādēļ, kā es sacīju, neizteiksim minējumus par hipotētiskām situācijām nākotnē.

Priekšsēdētājs. Jautājums Nr. 42, ko uzdeva **Sarah Ludford** (H-0072/09)

Temats: Serbijas pievienošanās

Vai komisija skaidri un stingri ieteiks, lai netiktu veiktas nekādas turpmākas darbības saistībā ar Serbijas pievienošanos ES, ja *Ratko Mladić* un *Goran Hadžić*, abi atlikušie no ICTY bēgļojošie serbi netiks nogādāti Hāgā?

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Serbijas pievienošanās Eiropas Savienībai ir atkarīga no tā, kā Serbija izpildīs politisko nosacījumu pilnībā sadarboties ar Bijušās Dienvidslāvijas Starptautisko krimināltribunālu, kā arī no visu pārējo to pienākumu izpildes, kuri ir priekšnoteikums, lai integrētos ES.

Šajā saistībā Komisija piekrīt Padomes 2008. gada secinājumiem, ka pilnīga sadarbība ar Bijušās Dienvidslāvijas Starptautisko krimināltribunālu, tai skaitā visu iespējamo pūļu pielikšana, lai arestētu un izdotu tās personas, kuras ir apsūdzētas, ir būtiska Stabilizācijas un asociācijas procesa sastāvdaļa.

Šajā saistībā jo īpaši svarīgs ir novērtējums, ko veicis ICTY galvenais prokurors *Serge Brammertz* kungs. Mēs ar viņu esam izveidojuši pastāvīgu, ciešu kontaktu. Turklāt komisārs *Rehn* kungs ir izmantojis visas iespējas, lai aicinātu Serbijas iestādes pilnībā īstenot tos galvenā prokurora ieteikumus, kas doti viņa ziņojumā, kurš publicēts 2008. gada decembrī un nosūtīts ANO Drošības Padomei.

Šis ir drošākais veids, kā ļaut Serbijai pilnībā sadarboties ar Starptautisko krimināltribunālu un panākt progresu attiecībā uz tās nodomu kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti izpildi.

Sarah Ludford (ALDE). – Kā Eiropas Parlamenta atbilstīgās delegācijas bijusī locekle es ļoti atbalstu to, lai Serbija, tāpat kā visi Rietumbalkāni, panāktu progresu attiecībā uz pievienošanos ES.

Problēma ir šāda: kad mēs sakām, ka Serbijas pievienošanās būs atkarīga no pilnīgas sadarbības ar ICTY, rodas jautājums – kad tieši mēs piemērosim šo kritēriju.

Es patiešām gribu pamēģināt un saņemt komisāra kunga apstiprinājumu, ka tagad, dažās nākamajās nedēļās, netiks veiktas nekādas turpmākas darbības, ja šie bēgļi netiks izdoti.

Vai komisāra kungs var man pateikt arī to, ka nekāds turpmākais progress nav iespējams attiecībā uz Horvātijas pievienošanos, ja ICTY nebūs apmierināts ar pilnīgu sadarbību pierādījumu un liecinieku jomā saistībā uz Horvātijas viesiem?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbalstīt *Ludford* kundzes jautājumu. Komisāra kungs pareizi pateica, ka šis ir Serbijai izvirzīts kritērijs. Tas, ko viņš nepateica, ir – vai Serbija atbilst šim kritērijam vai neatbilst. Es būtu ieinteresēts dzirdēt atbildi. Vai Serbija atbilst pilnas sadarbības kritērijam? Mēs zinām, ka Horvātija atbilst.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – Jūs saprotat, ka Padomē pastāv atšķirīgi viedokļi šajā jautājumā, un jūs zināt, ka nav vienprātības attiecībā uz Padomes nostāju šajā jautājumā. Tādēļ, kā es sacīju savā atbildē, mēs, Komisijas locekļi, pilnīgi piekrītam Padomes atzinumiem, t.i., Padomes 2008. gada aprīļa secinājumiem, ka pilnīga sadarbība ar krimināltribunālu ir būtiska, lai turpinātu pievienošanās procesu.

Priekšsēdētājs. – Uz 43. un 44. jautājumu tiks saņemta rakstiska atbilde.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 45, ko uzdeva **Yiannakis Matsis** (H-0095/09)

Temats: Turcijas finansētā Kipras grieķu īpašumu piesavināšanās okupētajā Kipras teritorijā

Saskaņā ar bijušā Kipras ārlietu ministra *Erato Markoulli* kunga publiski izteiktām aizdomām, ar Turcijas finansējumu notiek Kipras grieķu īpašumu, kas atrodas Karpas pussalā okupētajā Kipras teritorijā, plaša mēroga piesavināšanās.

Šo lietu skaidri pamanīja *Markoulli* kundze sarunu gaitā, lai atrisinātu Kipras jautājumu, kurā viņa ir iesaistīta, kā arī, pamatojoties uz citu informāciju. Turcija, kura ir ES kandidātvalsts, vienlaikus okupējot teritoriju

Kipras Republikā, ES dalībvalstī, organizē Eiropas pilsoņiem piederošu īpašumu piesavināšanos, tādējādi pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus un cilvēktiesības, kā arī ES principus un vērtības.

Kāds ir Komisijas viedoklis par šo Turcijas īstenoto politiku? Vai tā ir pieņemama no tādas valsts puses, kura vēlas kļūt par ES dalībvalsti? Vai Komisija plāno veikt pasākumus pret Turciju, reaģējot uz Kipras grieķu īpašumu piesavināšanos okupētajā Kipras teritorijā, un, ja gatavojas, tad kādus pasākumus?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Komisija ir pamanījusi Kipras grieķiem piederošo īpašumu izmantošanu Kipras ziemeļu daļā. Komisija apzinās šo problēmu, kura saasinājās, kad Kipra 2004. gada 1. maijā pievienojās Eiropas Savienībai, un piekrit Eiropas Parlamenta godātā deputāta bažām.

Attiecībā uz tiem konkrētajiem gadījumiem, kurus min Parlamenta godātais deputāts, Komisijai par tiem nav nekādas informācijas, tādēļ Komisija nevar tos komentēt.

Eiropas Komisija atkārtoti apstiprina savu pilnīgo apņemšanos atbalstīt Kipras grieķu un Kipras turku kopienu vadītāju pūles ANO uzraudzībā atrast visaptverošus risinājumus šai Kipras problēmai. Šāds izlīgums palīdzētu atrisināt tās ar īpašumiem saistītās problēmas salā, uz kurām norāda Eiropas Parlamenta godātais deputāts.

Yiannakis Matsis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es esmu Kipras parlamenta deputāts, es esmu atbalstījis Turcijas integrāciju Eiropā kopš prezidenta *Ozal* kunga laikiem un es to joprojām atbalstu.

Ceturtajā starpvalstu iesniegumā Cilvēktiesību tiesa noteica, ka Turcija ir atbildīga par Kipras grieķu īpašumu piesavināšanos. Kas beidzot ir jādara? Kā mums būtu jāizbeidz šī situācija, kas ilgst gadiem? Vai pastāv pirmās un otrās šķiras cilvēktiesības jeb iesniegums ir atkarīgs no valsts lieluma?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – Komisija vienmēr ir mudinājusi Turciju īstenot visus Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumus. Rīt plenārsēdē notiks debates, un tiks apspriests arī šis jautājums.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 46, ko uzdeva **Vural Öger** (H-0106/09)

Temats: Sadaļas „Energētika” atvēršana pievienošanās sarunās ar Turciju

Nesenā gāzes krīze starp Krieviju un Ukrainu vēlreiz parādīja, cik svarīga ir ES enerģijas avotu un enerģijas piegādes maršrutu dažādošana. Turcija ir stratēģiska tranzītvalsts un arī šajā saistībā tā ir ļoti svarīga ES enerģētikas drošībai. Tādēļ ir jo būtiskāk, lai ES sarunas ar Turciju par sadaļu „Energētika” turpinātos bez sarežģījumiem, un lai dažas dalībvalstis politisku iemeslu dēļ tās nebloķētu.

Vai Komisija veiks pasākumus, lai nodrošinātu, ka šī sarunu sadaļa tiek atvērta? Vai Komisija var norādīt grafiku? Kāds ir visnopietnākais šķērslis sarunu sadaļas „Energētika” atvēršanai?

Uz 47. un 48. jautājumu tika saņemta rakstiska atbilde.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Eiropas Komisija uzskata, ka Turcija ir pietiekami sagatavojusies, lai uzsāktu sarunas par sadaļu „Energētika”, un tādēļ ierosināja, lai šī sadaļa tiktu atvērta 2007. gada aprīlī. Mūsu viedoklis šajā jautājumā nav mainījies.

Taču, lai atvērtu sadaļu, ir vajadzīga visa dalībvalstu vienprātīga piekrišana, kas līdz šim vēl nav noticis. Nesenās enerģētikas krīzes kontekstā mēs jūms pilnīgi piekritam, ka gan ES, gan Turcijas interesēs būtu ciešāka sadarbība un Turcijas tiesību aktu saskaņošana ar Kopienas tiesību aktiem enerģētikas nozarē.

Sarunu uzsākšana enerģētikas nozarē dotu izšķirošu ieguldījumu, lai īstenotu šo mērķi.

Vural Öger (PSE). – (DE) Tātad, vai Komisija veiks pasākumus, lai nodrošinātu, ka šī sadaļa tiek atvērta, vai arī mums vienkārši jāgaida, kamēr visas dalībvalstis piekritīs? Vai Komisija neietekmē dalībvalstis?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – Tādi ir noteikumi. Komisija izteica priekšlikumu, un tagad Padomes ziņā ir pieņemt vienbalsīgu lēmumu par to, vai atvērt sadaļu vai ne.

Tādējādi tas ir procedūras jautājums. Mums ir jāievēro procedūras.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 49, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0041/09)

Temats: Tirgus atbalstīšana

Janvāra sākumā Komisija aicināja ieviest jaunus pasākumus, lai atbalstītu piena nozari un ražotāju ienākumus Eiropā centienos apkarot dažas nelabvēlīgās ietekmes, ko pašreizējā ekonomiskā krīze rada piena nozarē.

Vai Komisijai ir kādi plāni izteikt līdzīgus aicinājumus, lai atbalstītu citas lauksaimniecības nozares un ražotājus, kurus arī pašreizējā ekonomiskā krīze ir nelabvēlīgi ietekmējusi?

Jautājums Nr. 51, ko iesniedza Sejn **Ó Neachtain** (H-0053/09)

Temats: Piena nozare ES

Komisija ir ieviesusi pasākumus, lai palīdzētu piena nozarei. Komisija no jauna ievieš eksporta kompensācijas sviestam, vājpiena pulverim (SMP), pilnpiena pulverim un sieram. Turklāt Komisija iepirks vairāk nekā fiksēto sviesta un SMP daudzumu, ja tirgus situācija to garantēs. Vai Komisija domā, ka šie pasākumi būs pietiekami, lai izbeigtu cenu lejupslīdi ES un jo īpaši Īrijas piena nozarē?

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – *Harkin* kundzes jautājums un *Ó Neachtain* kunga jautājums pamatā attiecas uz vienu un to pašu tematu. Paldies, ka jūs devāt man iespēju atbildēt uz tiem kopā.

Es priecājos pateikt, ka Komisija nesēn ir veikusi virkni pasākumu piena nozarē, mēģinot izbeigt cenu lejupslīdi.

Mēs jau esam ieviesuši privātu uzglabāšanu agrāk nekā mēs parasti darām. Tāpat mēs esam sākuši lietot intervences sistēmu, tādējādi mēs ceram, ka spēsim stabilizēt sviesta un vājpiena pulvera cenas, jo šī intervences sistēma noteikti izņems lielus daudzumus no tirgus.

Sākotnēji mēs ievadījām 30 000 t sviesta un 109 000 t pulvera līmeni, bet nesēn es norādīju, ka mēs varēsīm vai gribēsīm pārsniegt šos rādītājus, izsludinot konkursu.

Nesēn tika atvieglotas eksporta kompensācijas piena nozarei. Mēs varam redzēt, ka piedzīvojam ievērojamu kritumu pasaules tirgus cenās, lai gan Eiropas nav palielinājusi ražošanas apjomu, neraugoties uz piena kvotu palielināšanu par 2 %, par ko notika vienošanās pagājušā gada aprīlī.

Manuprāt, es varu pateikt tiem cilvēkiem, kuri apgalvo, ka cenu kritumu ir izraisījusi kvotu palielināšana, ka tas tā nav, jo mēs varam redzēt, ka, neraugoties uz kvotu palielināšanu par 2 %, ražošanas līmenis ir zemāks, nekā mēs iepriekš esam pieraduši redzēt.

Tomēr, ieviešot eksporta kompensācijas, mums vajadzētu pieredzēt situāciju, kurā mēs mēs varam palielināt Eiropas piena ražotāju iespējas pasaules tirgū. Vienlaikus tas var arī mazināt nelīdzsvarotību piena tirgū.

Atbildot uz konkrēto jautājumu, ko uzdeva *Neachtain* kungs, Īrijas piena nozare, kurā salīdzinoši liela daļa piena tiek pārstrādāta sviestā un vājpiena pulverī un salīdzinoši liela daļa tiek eksportēta ārpus Eiropas Savienības jo īpaši gūs labumu no Komisijas veiktajiem pasākumiem.

Es varu jums apgalvot, ka mēs rūpīgi sekojam situācijai piena tirgū. To liecina fakts, ka pirms divām nedēļām mēs reāli palielinājām eksporta kompensācijas piena nozarē, un mēs būsīm gatavi spert visus vajadzīgos soļus.

Protams, arī pati nozare ir atbildīga par ražošanas pielāgošanu pieprasījumam, lai censtos atjaunot rentabilitāti, un *Harkin* kundze grib zināt, vai Komisijai ir līdzīgi plāni citām nozarēm.

Es domāju, ka šis jautājums varētu būt uzdots attiecībā uz kompensācijām cūkgaļas nozarē. Bet man jāsaka, ka pašlaik es neredzu nekādu pamatojumu, lai ieviestu eksporta kompensācijas cūkgaļas nozarē, jo mēs redzam, ka grūsnu sivēnmāšu skaits un sivēnu skaits samazinās. Līdz ar to cūkgaļas daudzums Eiropas tirgū samazināsies, un tādēļ mēs ceram, ka cūkgaļas cenas palielināsies.

Mums jāņem vērā arī tas, ka cūkgaļas ražošanai ir pilnīgi atšķirīga situācija no tās, kas bija 2007. gada beigās, jo šodien dzīvnieku barības cenas, kā arī enerģijas cenas ir ievērojami zemākas nekā tad, kad mēs ieviesām eksporta kompensācijas cūkgaļas nozarei.

Tādēļ lūdzu ticēt man, ka mēs turpināsim sekot šai situācijai. Es nenovērtēju par zemu grūtības piena nozarē. Es domāju, ka desmitiem gadu mēs neesam pieredzējuši situāciju, kura būtu līdzīgai tai, ko mēs redzam šodien.

Marian Harkin (ALDE). - Paldies par ļoti detalizēto atbildi, komisāres kundze. Jūs runājāt par pasākumiem, ko Komisija ir pieņēmusi, lai apturētu cenu lejupslīdi. Kā jūs labi zināt, pašlaik piena cenas ir zemākas par ražošanas izmaksām. Daudzi piena lauksaimnieki ir par mata tiesu no bankrota.

Es ļoti priecājos dzirdēt, ka jūs esat apliecinājuši vēlmi spert visus vajadzīgos soļus. Vai tas nozīmē, ka jūs esat gatavi vairāk izmantot tos piena nozares pārvaldības instrumentus, kuri ir jūsu rīcībā, tādus kā eksporta kompensācijas, atbalsts privātai uzglabāšanai un intervence?

Es gribētu lūgt, lai jūs to precizējat.

Seán Ó Neachtain (UEN). — (GA) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos pateikties komisāres kundzei par izsmeļošu atbildi. Tomēr, kā viņa saprot, piena produktu ražotājiem ir nopietnas problēmas. Piena pašizmaksa ir lielāka par pārdošanas cenu.

Es pieņemu jūsu viedokli par Īriju, bet, vai nav iespējams piemērot kādu papildu politiku – intervences politiku – lai paaugstinātu piena cenu šobrīd? Lauksaimnieki nevar turpināt ražot pienu šādos apstākļos.

Jim Allister (NI). – Komisāres kundze, cik lielu steidzamību un apņēmību Komisija piešķir tam, lai nodrošinātu piena nozares atdzīvināšanu? Vai nepastāv draudi, ka, piemērojot pakāpeniskus vietējus pasākumus, būs vajadzīgs vēl ilgāks laiks, lai panāktu pārmaiņas tirgū? Taču mums nav laika. Vai nav pienācis laiks drosmīgi rīkoties ar eksporta kompensācijām? Jo mūsu nozare pārstāj funkcionēt, komisāres kundze.

Jim Higgins (PPE-DE). – Es vēlos jums pateikties, komisāres kundze, un es jo īpaši atzinīgi vērtēju jūsu lēmumu saistībā ar intervences kā īstermiņa risinājuma atkalieviešanu tikai tādēļ, ka mums ir krīzes stāvoklis.

Vai komisāres kundze nepiekrīt, ka mums ir četras problēmas: pirmkārt, valūtas maiņas kurss starp eiro un mārciņu; otrkārt, ražošanas samazināšana melamīna skandāla Āzijā un Ķīnā rezultātā; treškārt, ražošanas pieaugums par 3 % ASV un beidzot, kas nav mazāk svarīgi, mūsu vecais ienaidnieks – Brazīlija? Vai mums nav nepieciešams pastāvīgi uzraudzīt pasaules tendences, lai spētu reaģēt uz šāda veida situācijām?

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Pirmkārt, es esmu skaidri norādījusi, ka esmu gatava izmantot tos pārvaldības instrumentus, kas mums ir pieejami. Tomēr mums ir noteikti ierobežojumi, un ir ļoti svarīgi, lai beigās neizrādītos, ka, pieņemot lēmumus, esam paši nodarījuši sev kaitējumu. Mums ir jāņem vērā, ka intervence ir smalks – man bija prieks to dzirdēt – īstermiņa pasākums. Iemesls ir tāds, ka mums vajag, es neteiktu atbrīvoties no tā, taču šis pasākums tirgum ir jāpiemēro vēlāk, kas drīzāk paildzina sāpes, bet mēs nevaram vienkārši realizēt dempingu.

Kā es iepriekš sacīju, mēs parādījām savu apņēmību, pirms desmit dienām palielinot eksporta kompensācijas gan sviestam, gan piena pulverim, un mēs uzraugām tirgu.

Attiecībā uz kompensācijām šķiet, diezgan daudzi piena lauksaimnieki ir aizmirsuši, ka saskaņā ar 2003. gada reformu viņiem faktiski izmaksāja kompensāciju tiešā maksājuma veidā, un tādēļ tagad tiešajā maksājumā iekļautais piena daudzums nav saistīts ar piena govi *per se*, bet gan aprēķināts, pamatojoties uz vēsturiskajiem ražošanas apjomiem no 2000. līdz 2002. gadam.

Arī man dažreiz dažiem lauksaimniekiem ir jāatgādina, ka šī kompensācija jau ir veikta. Es zinu, ka šajā sarežģītajā situācijā šī nav apmierinoša atbilde, bet tas ir jāņem vērā.

Es raidīju ļoti skaidru signālu pasākuma „Zaļā nedēļa” Berlīnē laikā janvāra sākumā, sakot, ka es esmu gatava izlietot daļu no tās naudas, kas nav izmantota saskaņā ar 2009. gada budžetu, un ka Komisija ir izteikusi priekšlikumu 2009. gadā izlietot 1,5 miljardus eiro, lai likvidētu plaису, ko radīja „veselības pārbaužu” ieviešanas atlikšana līdz 2010. gada 1. janvārim, kad spēkā stāsies pasākumu kopums, lai censtos izpildīt jaunus uzdevumus.

Jautājums par to, vai dalībvalstis grib izlietot 1,5 miljardus eiro, nav atkarīgs no manis, bet gan no dalībvalstu valsts vadītājiem un finanšu ministriem, un es ceru, ka risinājumu arī būs iespējams panākt, Eiropas Parlamenta deputātiem veicot sava veida lobēšanu savas valsts valdībā.

Es pilnīgi piekrītu par šīs situācijas trim iemesliem. Īrijai, konkrēti, Īrijas lauksaimniekiem eksportēšana uz AK ar tādu valūtas maiņas kursu, kas visu vēl vairāk sarežģī, protams, ir ārkārtīgi neizdevīga. Es nenovērtēju par zemu sekas, ko radīja skandāls Ķīnā, t.i., to, ka daļa cilvēku varētu daudz uzmanīgāk izturēties pret piena produktiem, ko viņi lieto uzturā.

Produkcijas pieaugumu pasaules tirgū rada ne tikai Amerikas Savienotās Valstis. Mēs esam pieredzējuši ievērojamu ražošanas pieaugumu Jaunzēlandē, un šī produkcija ir laista pasaules tirgū, radot sekas, ko mēs minējām. Es ceru, ka kopumā pasaules tirgū produkcijas apjoms samazināsies, jo šī ir kopēja problēma un tā ietekmē ne tikai Eiropas piena produktu ražotājus. Šobrīd piena nozarē nopelnīt naudu ir ļoti grūti. Tādēļ mēs nevilcināsimies atbilstīgi un līdzsvaroti izmantot pieejamos instrumentus.

Priekšsēdētājs . Jautājums Nr. 50, ko uzdeva **Liam Aylward** (H-0051/09)

Temats: Aitas gaļas produktu marķēšana

Pašlaik nav īpašu ES tiesību aktu attiecībā uz aitas gaļas nozari. Tā rezultātā aitas gaļas produktiem ES darbojas dažādas marķēšanas metodes.

Vai Komisija apsver ES regulas ieviešanu aitas gaļas produktiem, kas ļautu patērētājiem atšķirt ES produktus no trešo valstu produktiem?

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Es noteikti uzskatu, ka Eiropas lauksaimnieki var lepoties ar saviem standartiem, un Komisija atbalsta ikvienu iniciatīvu, kas palīdz lauksaimniekiem ne tikai mājlopu audzēšanas nozarē sazināties ar patērētājiem par produktu izcelsmi.

Kā apgalvo godātais deputāts, pašlaik nav īpašu ES tiesību aktu attiecībā uz aitas gaļas nozari.

Bez šaubām, vispārējie iekšējā tirgus noteikumi par pārtikas produktu marķēšanu un reklamēšanu attiecas arī uz aitas gaļu. Saskaņā ar šiem noteikumiem tiek prasīta obligāta marķēšana tajos gadījumos, kad patērētāji var tikt maldināti attiecībā uz pārtikas produktu patieso izcelsmi.

Komisija neuzskata, kas pastāvētu vispārēja problēma saistībā ar patērētāju maldināšanu par aitas gaļas izcelsmi. Tādēļ nesenojā Komisijas priekšlikumā regulai par patērētājiem sniedzamo informāciju attiecībā uz pārtikas produktiem nav paplašināts to produktu saraksts, kam piemēro obligāto izcelsmes marķēšanu.

Es vēlos uzsvērt, ka izcelsmes marķēšana liellopu gaļai un liellopu gaļas produktiem ir īpašs gadījums, un es domāju, ka mēs visi atceramies, kas to izraisīja, jo tie bija BSE krīzes blakusrezultāti. Tādēļ, lai atjaunotu patērētāju uzticību liellopu gaļai, bija nepieciešams nodrošināt plašāku patērētājiem pieejamo informāciju, skaidri marķējot produktu, tai skaitā norādot tā izcelsmi.

Tāpat ir svarīgi atgādināt, ka jau pastāvošie tiesību akti ļauj brīvprātīgi marķēt aitas gaļu. Ja visa piegādes ķēde varētu vienoties par šādu marķēšanas sistēmu, papildu informācijas sniegšana patērētājiem pievienotu vērtību šiem produktiem.

Lai nodrošinātu netraucētu iekšējā tirgus darbību, Komisijas priekšlikumā regulai par patērētājiem sniedzamo informāciju attiecībā uz pārtikas produktiem ir ieviesta sistēma brīvprātīgai izcelsmes norādīšanai.

Jo īpaši attiecībā uz aitas gaļu, minot izcelsmi, ir jāsniedz informācija par dzīvnieku vecumu, audzēšanu un kaušanu. Ja šīs ražošanas darbības ir veiktas dažādās dalībvalstīs, tad ir jānorāda visas izcelsmes vietas.

Lūkojoties vēl tālāk uz priekšu, Komisija apsver, vai būtu jāmarķē visi dažādie lauksaimniecības produkti, lai norādītu audzēšanas vietu un jo īpaši to, vai ir ievēroti ES lauksaimniecības standarti.

Es zinu, ka sabiedriskajās konsultācijās par Zaļo grāmatu par lauksaimniecības produktu kvalitāti ieinteresētās puses aitas gaļas nozarē ir aizstāvējušas obligāto marķēšanu, norādot izcelsmi. 2009. gada maijā Komisija sniegs paziņojumu, kurā mēs centīsimies panākt pareizo līdzsvaru starp vienkāršošanu, pārredzamību un produktu specifikāciju. Šonedēļ ceturtdien un piektdien notiks Čehijas prezidentūras organizētā konference par šo jautājumu, un es esmu pārliecināta, ka tajā būs dzīvas un interesantas debates par marķēšanu. Tas ir svarīgi. Tas ne vienmēr ir viegli, jo veikalā neviens uz pārtikas produkta negrib lasīt romānu, tādēļ es domāju, ka mums ir jācenšas atrast līdzsvaru un pareizo risinājumu. Es priecājos par visiem komentāriem, ko mēs jau esam saņēmuši par Zaļo grāmatu.

Liam Aylward (UEN). – Paldies, komisāres kundze. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju konferenci, kas notiks šonedēļ, un mēs patiešām Eiropā varam lepoties ar savu produktu standartu – es jums noteikti piekrišu šajā jautājumā.

Tomēr es gribu atsaukties uz ierosināto aitu obligāto elektronisko identifikāciju, kas stājas spēkā 2010. gada janvārī, un ko Komisija ir apņēmusies ieviest, neraugoties uz Lauksaimniecības komitejas un lauksaimniecības organizāciju pretestību. Mēs kā deputāti esam pārbaudījuši obligātās elektroniskās identifikācijas sistēmas darbības un finansiālās izmaksas, kā arī sekas, ko tās izraisīs nozarei, kas jau piedzīvo nopietnu panīkumu. Vai Komisija apsvērs šī priekšlikuma ieviešanas termiņa pagarināšanu vai tā obligātās izpildes atcelšanu? Ja ne, vai Komisija apsver to papildu izmaksu segšanu, ko radīs obligāta elektroniska identifikācija?

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Pirmkārt, man jāsaka, ka, ja jūs gribat padziļinātu diskusiju par aitu elektronisko identifikāciju, tad, kā jūs, iespējams, zināt, jums jāaicina cits komisārs – komisārs, kurš ir atbildīgs par patērētāju aizsardzību, – bet es priecāšos izteikt savas piezīmes par šo jautājumu.

Šķiet, ka tagad Padomē pastāv vienprātība šajā jautājumā. Man ir iespēja diezgan daudz ceļot, un es satieku daudz cilvēkus, kas uzskata, ka savu izmaksu dēļ elektroniskā identifikācijas sistēma iznīcinās daudzus mazākus ražotājus. Es domāju, ka jums ir jāizpēta iespēja izmantot Eiropas Lauksaimniecības fondu reģionālajai attīstībai, lai samazinātu elektroniskās identifikācijas izmaksas. Pastāv budžeta pozīcija „standartu tuvināšana”, ko var izmantot, lai prasītu reģionālās attīstības finansējumu šīm papildu izmaksām, ko noteikti izjutīs daudzi mazākie aitu audzētāji.

Priekšsēdētājs. – Tie jautājumi, kuri laika trūkuma dēļ netika atbildēti, saņems rakstisku atbildi (sk. pielikumu).

Jautājumu laiks ir slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.05 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

17. Bērnu aprūpes pakalpojumi – Barselonas mērķi (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par bērnu aprūpes pakalpojumiem – Barselonas mērķiem.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Komisija atzinīgi vērtē iespēju dažas dienas pēc Starptautiskās sieviešu dienas 8. martā Eiropas Parlamentam iesniegt deklarāciju par bērnu aprūpes pakalpojumiem pirmsskolas vecuma bērniem. Šie pakalpojumi ir būtiski, lai veicinātu dzimumu vienlīdzību un palīdzētu saskaņot profesionālo un ģimenes dzīvi, kā arī nodrošinātu bērnu dzīves kvalitāti. Barselonas Eiropadomes sēdē 2002. gadā dalībvalstis pieņēma vērienīgus mērķus, kas jāizpilda līdz 2010. gadam. Saskaņā ar apņemšanos, ka Komisija Eiropas Parlamenta pieņēma 2007. gadā, 2008. gada oktobrī tika iesniegts ziņojums par Barselonas mērķu īstenošanu. Šajā ziņojumā Komisija runāja par to, kādēļ ir tik svarīgi vairāk ieguldīt bērnu aprūpes pakalpojumos.

Komisija galvenokārt atzīmēja, ka Barselonas mērķi ir vērsti uz to, lai likvidētu šķēršļus piekļuvei darba tirgum, jo īpaši sievietēm. Vairāk nekā 6 miljoni sieviešu ES (vecumā no 25 līdz 49 gadiem) saka, ka ģimenes pienākumu dēļ viņas nevar strādāt vai var strādāt tikai nepilnu laiku. Tādējādi Eiropas ekonomikā tiek atņemts ievērojams ražošanas potenciāls, un šis ir laiks, kad Eiropai ir jāpārvar nopietnas ekonomiskas un demogrāfiskas problēmas, un kad līdz ar to tiek vājināts ģimeņu sociālais stāvoklis. Bērnu aprūpes pakalpojumu attīstība pirmsskolas vecuma bērniem ļaus ģimenēm brīvi izlemt, kā organizēt savu laiku un kā labāk saskaņot profesionālo un ģimenes dzīvi. Mērķis nav „piespiest” vecākus izmantot šos bērnu aprūpes pakalpojumus. Mērķis ir piedāvāt šo iespēju tiem vecākiem, kuri to grib. Bērnu aprūpes pakalpojumu attīstība arī veicinās nabadzības novēršanu, jo īpaši vienvecāka ģimenēm, no kurām trešdaļa saskaras ar nabadzības draudiem.

Visbeidzot, saistībā ar demogrāfiskā pieauguma palēnināšanos, ko piedzīvo Eiropa, pieeja bērnu aprūpes pakalpojumiem būs atbalsts arī ģimeņu projektu īstenošanai. Ir redzams, ka dalībvalstis, kurās dzimstības līmenis pašlaik ir visaugstākais, ir tās, kuras ir ieviesušas augsti attīstītu darba un ģimenes dzīves saskaņošanas politiku un kurās ir augstāks sieviešu nodarbinātības līmenis. Bez šaubām, bērnu aprūpes pakalpojumi veicina arī bērnu attīstību. Daudzi pētījumi, jo īpaši ESAO un UNICEF veiktie pētījumi, ir parādījuši, ka šiem pakalpojumiem ir nozīmīga loma bērnu personiskajā izaugsme, ar nosacījumu, ka šiem pakalpojumiem ir augsta kvalitāte un ka bērni tiem tiek uzticēti atbilstīgu laika periodu. Tāpat bērnu aprūpes pakalpojumiem var būt pozitīva ietekme uz izglītības rezultātiem un turpmāko profesionālo dzīvi.

Savā ziņojumā Komisija apgalvo, ka, neraugoties uz visiem iepriekš minētajiem pamatotajiem iemesliem, vairums dalībvalstu ir tālu no tā, lai īstenotu 2002. gadā izvirzītos mērķus. Vēl ir daudz darāmā, jo īpaši attiecībā uz bērniem vecumā līdz trīs gadiem. Turklāt ir daži pakalpojumi, kas darbojas tikai nepilnu darba laiku, kas ierobežo vecāku piekļuvi darba tirgum. Tomēr Komisija atzīst, ka daudzās dalībvalstīs ir panākts ievērojams progress. Šajā saistībā svarīga loma ir saistībām, ko dalībvalstis pieņēmušas Eiropas līmenī, un lūgumiem, ko izteicis Eiropas Parlaments virknē rezolūciju. Tādēļ ir nepieciešams, lai visi dalībnieki, jo īpaši valsts un reģionālās struktūras, sanāktu kopā un izveidotu progresīvus, finansiāli pieejamus un augstas kvalitātes bērnu aprūpes pakalpojumus pirmsskolas vecuma bērniem.

Plānā dzimumu līdztiesības sasniegšanai Eiropas Komisija apņēmas atbalstīt dalībvalstu centienus šajā jomā. Tas mudina dalībvalstis pilnībā izmantot tās iespējas, ko piedāvā struktūrfondi. Papildus pagājušā gada

informatīvajam bukletam par iespējām ģimenes atbalsta pasākumu finansēšanai Komisija ir pieņēmusi jaunu informatīvo bukletu, lai palīdzētu vietējām organizācijām ieviest pasākumus šajā jomā. Komisija turpinās atbalstīt pārbaudītu pieeju apmaiņu un regulāri uzraudzīs Barselonas mērķus saistībā ar izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas sistēmu. Tāpat tā novērtēs politikas virzienus ģimenes jomā, jo īpaši politiku par darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, kurā tā galvenokārt pamatosies uz sadarbību ar ESAO. Pēdējais, kas nav mazāk svarīgi, Komisija atbalstīs Eiropas bērnu aprūpes mērķu ievērošanu saskaņā ar izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas sistēmu laikiem pēc 2010. gada.

Daži cilvēki var apšaubīt to, vai krīzes laikā ir gudri ieguldīt bērnu aprūpes pakalpojumos. Neraugoties uz to, daudzi pētījumi ir parādījuši, ka visi maksā savu cenu tad, ja šādi pakalpojumi nav pieejami. Tādēļ ir svarīgi rīkoties šodien, lai nodrošinātu pieeju bērnu aprūpes pakalpojumiem un lai atbalstītu nodarbinātību, kā arī veicinātu dzimumu līdztiesību, sociālo integrāciju un aizstāvētu bērnu intereses.

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE grupas vārdā. – Komisāra kungs, paldies par šo ziņojumu. Mani ļoti iedvesmoja jūsu vārdi, bet nemaz neiedvesmoja tas, ka tikai 12 kolēģu bija ieradušies, lai tos dzirdētu. Tagad viņu skaits ir pieaudzis līdz reibinošam augstumam – 18 deputāti, lai dzirdētu svarīgu ziņojumu par svarīgu tematu.

Tomēr mani izbrīnīja, ka nebija nekādas atsauces – ja vien es to nepalaidu garām – uz Padomes prezidentūras apmēram pirms mēneša izteiktajiem komentāriem, jo, manuprāt, šīs piezīmes arī bija ļoti lietderīgas debatēm, un tajās bija ļoti skaidri pateikts, ka, lai gan Barselonas mērķi vēl nav īstenoti – dažos gadījumos atrodoties ļoti tālu no to īstenošanas – ir ļoti skaidrs, ka daudzas valstis nebija izstrādājušas nekādus tuvākus plānus to sasniegšanai un neizmantoja to kā īpašu problēmu. Iemesls tam ir šāds, un es citēju to, ko sacīja ES Padomes Čehijas prezidentūra: „Nevienam nevajadzētu kritizēt to valstu lēmumu, kuras nav īstenojušas Barselonas mērķus un negatavojas palielināt savus centienus tos īstenot. Ir valstis, kuru pilsoņi, pamatojoties uz savu vēsturisko pieredzi, nav ieinteresēti nodot savus bērnus dienas aprūpē.”

Es domāju, ka tā ir patiesība. Protams, tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu pielikt visas iespējamās pūles, lai veicinātu dienas aprūpes pakalpojumus un nodrošinātu kvalitatīvu dienas aprūpes pakalpojumu pieejamību tiem, kuri vēlas tos izmantot.

Es domāju, jūs piekritisiet, komisāra kungs, ka saistībā ar palīdzēšanu vairāk sievietēm piekļūt darba tirgum un saistībā ar palīdzēšanu cilvēkiem svarīgajā bērnu aprūpes jomā patiešām ir daudz iespējamu ceļu – un ne tikai tas viens un vienīgais ceļš, uz kuru mums būtu jākoncentrējas. Lūdzu, izpētīsim visus ceļus, taču paturēsim prātā paradīzi, lai tie mērķi, kas ir kopīgi mums visiem, patiešām var tikt īstenoti.

Zita Gurmai, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, finanšu krīze ir kļuvusi par ekonomisku krīzi, un tagad mēs Eiropā piedzīvojam lejupslīdi, kas ietekmē arī vienkāršos pilsoņus: cenas ceļas, bezdarba līmenis paaugstinās, investīcijas samazinās, aizdevumi ir mazāk pieejami un līdz ar to ekonomika palēninās.

Trompe l'oeil rādītājs liecina, ka faktiski pirmie cieš vīrieši, un, galvenokārt, cieš no bezdarba, jo rūpniecībā, tādā kā automašīnu rūpniecībā, dominē vīriešu darbaspēks. Taču sievietes skars atļaišanu otrais vilnis, un viņas cietīs ilgtermiņā. Sievietes ar pagaidu līgumiem un ārpakalpojumu līgumiem bieži ieņem amatus tajās nozarēs, kurās ir liels pieprasījums pēc darbiniekiem labos ekonomiskos laikos, bet kurās šīs darbavietas bieži ir ļoti trauslas ekonomiskas lejupslīdes laikā. Šī elastība ir laba darba tirgum, bet ne sievietēm, kuras grib un kurām vajag sociālo drošību, nodarbinātības garantijas un iespēju apvienot privāto un profesionālo dzīvi. Tas, ka konservatīvas valdības, tāda kā pašreizējā Čehijas prezidentūra, runā par Barselonas mērķu pārskatīšanu un atgriešanos pie bērnu aprūpes mājās, ir vairāk nekā satraucoši. Barselonas mērķi, kā PES grupas sievietes demonstrēja mūsu kampaņā 2007. gadā, kalpo visas sabiedrības un visu bērnu interesēm. Tie palīdz dot bērniem vienādas iespējas sākt dzīvi, kā arī izskaust nabadzību.

Kā saka *Jacques Delors*: „katrā bērņā glabājas dārgums, un mums ir jādod viņiem iespēja izpētīt un attīstīt šo dārgumu”. Ja es varētu piebilst: katram bērnam vajadzīgas vienādas iespējas attīstīt savus dārgumus. Šādā veidā mēs varam arī nodrošināt labi sagatavotu un kompetentu darbaspēku. Tāpat Barselonas mērķi palīdz sasniegt Lisabonas mērķus, kuri paredz 60 % sieviešu līdzdalību darba tirgū, nodrošinot strādājošām sievietēm iespēju apvienot sabiedrisko un profesionālo dzīvi ar ģimenes dzīvi.

Ir skaidrs, ka valdības nedrīkst ierobežot sabiedriskos pakalpojumus pat krīzes laikā.

(Priekšsēdētāja lūdza runātāju runāt lēnāk.)

Bērnu aprūpe mājās ir svarīga. Katrai sievietei vajadzētu būt iespējai izvēlēties bērnu aprūpi mājās vai sabiedrisko bērnu aprūpi, bet katras valdības atbildība ir nodrošināt šo izvēles brīvību, sniedzot augstas

kvalitātes, pieejamu bērnu aprūpi visiem par pieejamu cenu. Es priecājos, ka mums ir šāds uzticams sabiedrotais Barselonas mērķu īstenošanā.

Karin Resetarits, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, reti, kad pilsoņu un politiku intereses ir tik ļoti atšķirīgas kā jautājumā par bērniem un politiku. Pilsoņiem visā Eiropā bērnu jautājums ir galvenā prioritāte. Politikiem bērnu jautājums ir neveiksminieku jautājums, kā mēs to redzam tagad arī šeit.

Es nezinu nevienu pašu valsti, kurā būtu bērnu jautājumam uzticīga ministrija, tāpat kā Komisijā nav uzticīga pārstāvja mūsu jaunāko pilsoņu interešu aizstāvēšanai. Parlamentā bērnu jautājumi ir sadalīti pa visām komitejām. Tādēļ es šodien vēlos īpaši uzsvērt Komisiju, jo tā šeit risina bērnu aprūpes pakalpojumu un Barselonas mērķu jautājumu. Liels paldies jums.

Parlamentārā darba grupā par bērnbības kvalitāti mēs novērojām, ka mūsu bērni dzīvo ļoti sarežģītā pasaulē. Nākotne tiem, kuri ir bērni tieši šeit, tieši tagad – šodien – ir pilnīgi neskaidra. Šodienas bērns var uzkāpt sociālo kāpņu pašā virsotnē vai nokrist pašā apakšā. Šie bērni var palikt savā kultūrā vai meklēt kādu citu kultūru. Viņi var iet tādu pašu dzīves ceļu kā viņu vecāki vai darīt kaut ko pilnīgi pretēju. Viņi var apprecēties ar pretējā dzimuma pārstāvi vai sava dzimuma pārstāvi. Pirms vairāk nekā 50 gadiem, kad mēs sākām Eiropas apvienošanas projektu, tas viss bija pilnīgi atšķirīgi.

Dažādība, kas raksturo mūs kā eiropiešus, ir kļuvusi par izšķirošu faktoru mūsu bērnu dzīvē. Tādēļ dažādības jēdzienam ir jāiekļaujas tajā, ko māca pedagogi un citas personas, kas iesaistītas mūsu bērnu izglītošanā. Šobrīd tam tiek veltīts pārāk maz uzmanības. Galu galā Eiropas bērnu aprūpes iestādes un skolas plaisā zem integrācijas izaicinājuma sloga. Runājot par integrācijas lietām, mums jānospiež Reset (atīstatīt) poga un jāsāk atkal viss no nulles.

Pieiesim atkal šim jautājumam pilnīgi brīvi no aizspriedumiem saskaņā ar lozungu „apturēsim to ar dažādību”. Turklāt es gribētu lūgt visus deputātus pēc manis ne tikai izteikties un aizstāvēt dzimumu līdztiesību, bet cīnīties arī par bērna līdztiesību, jo īpaši šajā pasaules finanšu krīzes laikā, jo pretējā gadījumā mēs saviem bērniem uzkrausim neizmērojamu parādu nastu.

Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mums būtu jāatceras, ka mēs nevaram atbalstīt sieviešu tiesības nevienā dokumentā, kas attiecas uz nodarbinātību vai vienlīdzīgām iespējām, ja mēs nevaram rēķināties ar apmierinošiem bērnu aprūpes pakalpojumiem, bez kuriem starpniecība ir neiespējama un tiesībām nav nekādas nozīmes.

Tagad, kad mēs saskaramies ar šīs ekonomiskās krīzes radītajām problēmām, šie jautājumi ir vēl svarīgāki kā jebkad iepriekš. Eiropas Savienībā vairāk nekā seši miljoni sieviešu vecumā no 25 līdz 49 gadiem apgalvo, ka savu ģimenes pienākumu dēļ viņas ir spiestas nestrādāt vai strādāt nepilnu laiku. Vairāk nekā ceturtdaļai šo sieviešu šādu situāciju rada bērnu aprūpes pakalpojumu trūkums vai to pārmērīgi augstās izmaksas. Sešus gadus pēc Barselonas mērķu pieņemšanas tādēļ, ka tuvojas to izpildes termiņš – 2010. gads, mēs konstatējam, ka vairums dalībvalstu neizpildīs šos mērķus, kuri nebija pat īpaši vērienīgi: garantēt pieeju bērnu aprūpes pakalpojumiem 30 % bērnu vecumā līdz trīs gadiem. Tādēļ mums ir smagi jāstrādā, lai panāktu apmierinošu bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamības līmeni, sākot ar pakalpojumiem bērniem vecumā līdz trīs gadiem.

Šī iemesla dēļ es esmu laimīga, ka šodienas ECOFIN padome ir apstiprinājusi iespēju visām dalībvalstīm samazināt PVN bērnu pakalpojumiem. Es uzskatu, ka šis ir ievērojams stimuls un veselā saprāta žests, kas varētu palīdzēt no jauna atsākt bērnu aprūpes plānu un plānu pakalpojumiem bērniem un ģimenēm visā Eiropas Savienībā.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mēs uzskatām, ka Čehijas prezidentūras mēģinājumi nogremdēt ES mērķus bērnu aprūpes jomā ir patiesi apkaunojoši, un tādēļ mēs, dabiski, tos pilnībā noraidām. Liela veiksmē arī ir tas, ka Eiropas Parlamenta izdarītā spiediena rezultātā Eiropas Savienības ģimenes ministri neatbalstīja šo bērnu aprūpes mērķu nogremdēšanu.

Tāpat, manuprāt, ļoti nožēlojami ir tas, ka Čehijas prezidentūra šodien ir uzkrītoša ar savu neierašanos un tā nespēj ar mums Parlamentā apspriest savu mēģinājumu nogremdēt Barselonas mērķus, jo šis Čehijas solis ir ļoti skaidra atkāpšanās no ES līdztiesības politikas, un mēs ļoti skaidri noraidām to antīko priekšstatu par sievietēm un ģimeni, kas izteikts Čehijas prezidentūras priekšlikumā.

Tomēr, komisār Špidla kungs, jūs esat teicis, ka pastāv finansēšanas iespējas. Jūs esat konstatējis, ka vairums ES dalībvalstu neizpilda šos mērķus, jo īpaši attiecībā uz bērnu aprūpi vecumā līdz trīs gadiem. Tomēr kādu iniciatīvu Komisija veiks, lai padarītu šīs dalībvalstis aktīvākas? Baidos, ka es šodien neesmu dzirdējusi jūsu atbildi uz šo jautājumu.

Ko vēl Komisija darīs, lai mudinātu šīs dalībvalstis rīkoties? Jūs arī esat devis mājienu, ka pastāv līdzfinansējuma iespējas. Vai attiecīgās dalībvalstis izmanto šīs iespējas? Es vēlos lūgt, lai jūs atbildētu uz šo jautājumu. Ja neizmanto, tad kādēļ šīs iespējas nav izmantotas, un vai arī Komisija palielinās finansējumu bērnu aprūpes paplašināšanai?

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es ļoti novērtēju to, ka dalībvalstis pieņēma mērķus saskaņā ar Barselonas mērķiem attiecībā uz bērnu pieeju bērnu aprūpei. Toreiz es uzskatīju, un es joprojām tā uzskatu, ka izvirzītie mērķi bija diezgan zemi, taču mēs vismaz esam sākuši. Pieeja labai bērnu aprūpei ir galvenais priekšnoteikums, lai sievietēm būtu iespēja strādāt, un tas ir arī galvenais līdztiesības priekšnoteikums.

Taču tagad es esmu nobažījiesies, ka šie mērķi netiks īstenoti, un, protams, es esmu nobažījiesies par Čehijas prezidentūras norādēm attiecībā uz šī bērnu aprūpes pakalpojumu mērķa aizstāšanu ar aprūpi mājās kā pilnībā dzīvotspējīgu alternatīvu un to, ka tādēļ tā vēlas atcelt šo mērķi. Tomēr es gribētu arī pateikties komisāram Špidla kungam, kurš faktiski ir skaidri pateicis, ka Komisija joprojām uzskata, ka mums ir svarīgi sasniegt Barselonas mērķus attiecībā uz bērnu aprūpi. Tāpat es gribētu pateikties Resetarits kundzei par viņas priekšlikumu aizstāvēt bērnu līdztiesību. Es domāju, ka mums visiem kopīgi būtu jāpatur tas prātā.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. – Komisāra kungs, daudzi no maniem vēlētājiem ir zīdaiņi un pavisam mazi bērni, un šovakar es vēlos runāt viņu vārdā, jo īpaši tādēļ, ka šovakar ir daudz ļoti labu runātāju, kuri var pārliecināties runāt strādājošo sieviešu vārdā.

Aprūpe, ko bērns saņem savas dzīves pirmajos gados, viņu ietekmē visu dzīvi. Daudzi bērna attīstības pētnieki, tādi kā *Maria Montessori*, ir atzīmējuši maza bērna vajadzību pēc savas mātes vai mātes aizstājēja klātbūtnes. Tāpat daudzi no viņiem ir atzīmējuši robežšķirtni bērna attīstībā divos gados un deviņos mēnešos, pēc kuras bērnam kļūst droši pavadīt laika posmu šķirti no sava galvenā aprūpētāja.

Pēdējos desmit gados smadzeņu vizualizācijas tehnoloģija ir apstiprinājusi šos novērojumus, parādot, ka bērna smadzenēs ir noteiktas izmaiņas, kas ļauj bērnam internalizēt galveno aprūpētāju, parasti māti tā, ka viņa bērna aktīvajā atmiņā ir pieejama pat tad, kad viņas nav klāt. Šajā laikā bērns spēj saprast, ka māte vai galvenā aprūpētāja aizstājējs nav aizgājis pavisam un atgriezīsies.

Protams, dzīvē notiek ne gluži tā, un mātes bieži strādā ārpus mājām. Viņas var gribēt strādāt vai izvēlēties strādāt, un pat tad, ja viņas negrib, var būt, ka viņām ir jāstrādā, jo ir jāmaksā par dzīvokli un galdā ir jāliek ēdiens. Sievietes ir bijušas brīnišķīgs darbaspēka papildinājums. Viņu iekļaušana un vienāda attieksme pret viņām ir pamattiesību jautājums. Tomēr zīdaiņi nezina, nedz arī viņi spēj saprast, kas viņu mātēm ir jā dara vai ko viņas grib darīt. Zīdaiņiem ir vajadzīgs tas, kas viņiem ir vajadzīgs. Daba ir ļoti varens spēks.

Ja mēs ejam pret dabu, tas vienmēr rada sekas. Mīlošas mātes klātbūtne ir bērna ideāls, ko mums visiem spēkiem jāmēģina izkārtot, ja sieviete grib būt pieejama savam bērnam šajos pirmajos dzīves gados. Jo, ja šis mazajam bērnam ir vajadzīga pastāvīga savas mātes mierinoša klātbūtne, tās trūkums atstās ietekmi uz bērnu par spīti visiem ļoti pamatotajiem mātes prombūtnes iemesliem. Taču, kā es sacīju, sievietes strādā, un mums jā dara viss iespējama, lai nodrošinātu vismaz to, ka tajos gadījumos, kad kāds cits, nevis galvenais aprūpētājs, rūpējas par bērnu vecumā līdz diviem gadiem un deviņiem mēnešiem, šis kāds var dot bērnam cik vien iespējams audzinošu aprūpi.

Dažiem bērniem ir laimējies, ka viņiem šīs rūpes sniedz papildu aprūpētāji, piemēram, tēvi, vecvecāki, citi radnieki, tuvi kaimiņi – cilvēki, kuri ir pastāvīgi nodevušies šiem bērniem un daļai viņu dzīves. Taču vairumam to zīdaiņu un bērnu, kas tikko sāk staigāt, kurus aprūpē, izmantojot bērnu aprūpes pakalpojumus, situācija būtu atšķirīga. Tādēļ mums ir jānodrošina, lai bērnu aprūpes pakalpojumu vietas ir tīras, drošas, attīstību veicinošas un, pats galvenais, audzinošas, un lai tās nav tikai uzturēšanās centri.

Bērni ir mūsu nākotne. Pamati, kas bērnos tiek ielikti, ir ārkārtīgi svarīgi, bet laiks, telpa un audzināšana, kas bērniem nepieciešama, lai augtu un pilnībā attīstītos, kļūst luksusu, ko var atļauties aizvien mazāk cilvēku. Lai notiek kas notikdams, mēs veidojam Eiropas nākotni ar to, kā mēs audzinām savus bērnus. Es vēlos lūgt Komisiju uz brīdi palūkoties uz šo jautājumu no bērna viedokļa. Ja jūs varētu pajautāt zīdaiņim, vai viņš grib savu mammu vai dienas aprūpes centru, viņš vienmēr izvēlētos mammu. Mums jāieklausās šajā bērņā, kā to dara mātes, un jāpalīdz mātēm atrast iespēju, kā savienot mājas un darbu, lai labumu gūtu abas puses.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Visticamāk, ka mēs visi zinām, cik svarīgi ir ikdienas dzīvē īstenot visus Barselonas mērķus. Lai nodarbinātībā piemērotu līdztiesības principu, ir būtiski panākt līdzsvaru starp ģimenes dzīvi un darba dzīvi. Tas arī rada priekšrocības bērniem viņu veselīgas attīstības ziņā.

Atbalsts pakalpojumu paplašināšanai pirmsskolas un ārpuskolas pakalpojumu, vecāku centru pakalpojumu jomā, kā arī atbalsts plaša spektra, daudzfunkcionālu dienas sabiedrisko centru darbībai palielina ģimenēm paredzēto publisko sociālo pakalpojumu sistēmas pieejamību, elastību un vienlīdzību, padarot šos pakalpojumus konkurētspējīgus un uzlabojot to kvalitāti.

Bērnu aprūpes situācija Slovēnijā ir diezgan sarežģīta. Valsts bērnu aprūpes pakalpojumi mazākajiem bērniem vecumā līdz diviem vai trīs gadiem faktiski ir izzuduši, darbojoties tikai izņēmuma kārtā, savukārt privātie pakalpojumi lielākajai daļai ģimeņu finansiāli nav pieejami. Kompetence šajā jomā ir nodota vietējām iestādēm, kuras var izvēlēties - piedalīties šādu pakalpojumu sniegšanā vai nepiedalīties.

Stāvoklis attiecībā uz slēpto iedzīvotāju daļu, t.i., bērniem vecumā no trīs līdz sešiem gadiem, citiem vārdiem, tā dēvētajām mazajām skolīņām, nav daudz labāks. Saskaņā ar ES statistikas aprēķiniem, tikai Grieķijā, Lietuvā, Polijā un Slovēnijā ir reģistrēts zemāks to bērnu, kuri ir vecumā virs trīs gadiem, līdzdalības līmenis.

Tajās valstīs, kuru sociālās un ģimenes politikas pamatā ir dzimumu līdztiesības burts un gars, tādās kā Somija, Zviedrija un Francija, pēdējos gados ir reģistrēts augsts dzimstības līmenis, savukārt valstīs, kuras atbalsta vecāku lomu tradicionālo dalījumu, piemēram, Vācijā, Spānijā un Itālijā, ir zems dzimstības līmenis un aizvien pieaugošs bezbērņības līmenis.

Vienlaikus daudzās valstīs ar augstu sieviešu līdzdalību darba tirgū, tādās kā ziemeļvalstīs, ir augstāki dzimstības rādītāji. Valstij ir jānodrošina atbalsts, lai sievietes var strādāt un vienlaikus piepildīt savas ilgas kļūt par māti. Demogrāfiskais stāvoklis vienkārši ir tās intereses vai intereses trūkuma rezultāts, ko valsts izrāda vai neizrāda par nākamo paaudzi. Atbalstot ģimenes politiku, valsts nodrošinās būtiskus ģimenes pastāvēšanas priekšnoteikumus. Iespējams, ka pašreizējā demogrāfiskā panīkuma iemesls ir aklums pret šīm vērtībām, ko mēs esam redzējuši līdz šim, kopā ar atbalstu patērētāja dzīvesveidam.

Tāpat ir taisnība, ka pirmsskolas aprūpes pakalpojumi ir ārkārtīgi svarīgi arī problemātiskajām grupām, tādām kā bērni no sociāli nelabvēlīgas vides un romu tautības bērni. Šie bērni pirmsskolas aprūpes pakalpojumu vietās apgūst higiēnas galvenos ieradumus un pakāpeniski iemācās uzvedības noteikumus. Piekritīsim, ka Barselonas mērķiem būtu jāveido valsts nacionālās politikas daļa saistībā ar pilsoņu labklājību.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Gandrīz septiņus gadus pēc Barselonas Eiropadomes vairākums dalībvalstu ir tālu no izvirzīto mērķu sasniegšanas. Taču bērnu aprūpes pakalpojumi ir būtiska prasība, lai savienotu profesionālo dzīvi, ģimenes dzīvi un privāto dzīvi, un tas attiecas uz vīriešiem tikpat daudz kā uz sievietēm. Tāpat tie ir svarīga prasība, lai veicinātu līdztiesību.

Es vēlos jums atgādināt, ka ģimenes pienākumi vairāk nekā sešiem miljoniem Eiropas sieviešu neļauj piedalīties darba tirgū. Tomēr ir 15 dalībvalstis, kurās bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamība ir zemāka par šo pakalpojumu vidējo pieejamību Eiropā, kas tālu atpaliek no Barselonas mērķiem. Piemēram, Čehijas Republikā, kas pašlaik ir Eiropas Padomes prezidējošā valsts, bērnu aprūpes pakalpojumi tiek sniegti mazāk nekā 10 % bērnu vecumā līdz trīs gadiem. Tādēļ nav brīnums, ka Čehijas prezidentūras programmā ir paredzēts iekļaut debates par Barselonas mērķu pārskatīšanu. Nopietnāk runājot, Čehijas prezidentūras rīkosies šādi, un es citēju: „koncentrēsies uz jautājumu par bērnu aprūpi mājās un tā saistību ar nodarbinātības politiku, un uzsvers to, ka bērnu aprūpe mājās ir uzskatāma par pilnvērtīgu profesionālās karjeras alternatīvu”. Citāta beigās.

Grūti noticēt, to lasot. Neraugoties uz to, tā ir patiesība: Čehijas prezidentūra grib sūtīt sievietes atpakaļ mājās. Tā grib, lai Eiropa savā attīstībā atgriežas daudzus gadus atpakaļ un lai Eiropas sievietes atsakās no ilgus gadus garās cīņas par līdztiesību rezultātiem. Tas ir tieši tā, jo šī priekšlikuma autori negrasās sūtīt vīriešus sēdēt mājās, jo tad viņi būtu tie, kas rūpējas par bērniem. Taču sievietēm uz profesionālo piepildījumu ir tādas pašas tiesības kā vīriešiem.

Es vēlos pieminēt Portugāles piemēru, kura ir uzsākusi vērīgu bērnu aprūpes pakalpojumu vietu celtniecības programmu. Tas palīdzēs stimulēt ekonomiku un radīt nodarbinātību, kā arī sasniegt Barselonas mērķus.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, dažreiz man rodas iespaids, ka, jo bagātāka ir valsts, jo mazāk naudas tā tērē savu bērnu aprūpei, audzināšanai un izglītošanai. Tomēr mums ir jāatceras, ka Eiropu apdraud demogrāfiska krīze. Mums ir jādara viss, lai mudinātu sievietes un vīriešus veidot ģimenes un radīt iespējami vairāk bērnu.

Daudzās ES valstīs, lai garantētu vietu silitē, pieteikums ir jāiesniedz vēl pirms bērna dzimšanas. Tad kā mēs varam runāt par sieviešu atgriešanās darbā atvieglošanu? Turklāt daudzas sievietes pirmo darbu meklē tikai pēc tam, kad viņām jau ir bērni.

Lai Eiropas pilsoņu attieksme pret ģimeni un bērniem liecina par mūsu kultūras un civilizācijas līmeni.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisijas centieni palīdzēt mātēm aktīvi piedalīties darbu tirgū, veicinot visa, ko nolēma Barselonā 2002. gadā, īstenošanu dzīvē, ir ievērojamas cienīgi.

Tomēr es gribētu atgādināt komisāra kungam, ka izvēles brīvība, jo īpaši ekonomiska spiediena apstākļos, nav vēsturiskas tradīcijas jautājums, tas ir demokrātijas jautājums. Piespiežot mātes sēdēt mājās, mēs nepanāksim labus rezultātus; tieši pretēji, rezultātam ir jābūt tad, ja vecāki ir pārliecināti, ka tas ir ideāls risinājums viņu bērnam un, kā sacīja iepriekšējais runātājs, tas ir panākts, no paša sākuma, kad bērns ir ieņemts, izmantojot atbalsta un konsultāciju pakalpojumus.

Tādējādi vecāki arī atradīs labāko risinājumu un pielāgos aprūpes pakalpojumus laikā – tūlīt pēc dzimšanas un trīs gadus vēlāk. Tomēr mums ir jāskatās uz to, kādi pakalpojumi tiek sniegti, jo kvalitāte maksā naudu. Šodien daudzās valstīs kvalitāte maksā ļoti lielu naudu un tā nozīmē privātos pakalpojumus. Turpretī valsts pakalpojumiem, kas ir lētāki vai dažos gadījumos pat bezmaksas, ir zemāka maksa, taču arī to kvalitāte ir zema.

Tādēļ mums ir jāpievērš uzmanība šādu pakalpojumu vietās strādājošā personāla izglītībai, un mums ir jāpalielina vecāku uzticība tā, lai viņi var piedalīties.

Kad man Parīzē piedzima pirmais no maniem deviņiem bērniem, es biju pārliecināta par šo aprūpes iestāžu sniegto pakalpojumu līmeni, ko es kā māte nevarēju dot.

Tādēļ mums ir jāņem vērā mātes pieredze un jāuzskata tā par svarīgāko pakalpojumu, ja tā tiek sniegta tikai un vienīgi bērniem. Kamēr mātes sniedz savus bērna kopšanas pakalpojumus, viņas ar mūžizglītības un apmācības pasākumu palīdzību var atbalstīt tā, lai viņas pēc tam var praktiski strādāt savā profesijā.

Tāpat mums jāatceras Parlamenta ziņojums par bērnu aprūpes pakalpojumiem studentiem, jo mēs runājam par darbu, bet darbs sākas ar profesionālu kvalifikāciju. Tādēļ, ja mums nav bērnu aprūpes pakalpojumu studiju laikā, lai iegūtu profesionālo kvalifikāciju, kā sievietes vēlāk piedalīsies darba tirgū?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Čehijas prezidentūrai bija taisnība: Barselonas mērķi tika izvirzīti pirms ES pēdējās paplašināšanās. Taču tai absolūti nebija taisnība, apgalvojot, ka īpašā situācija jaunajās dalībvalstīs un šo dalībvalstu iepriekšējā pieredze ir argumenti pret šo mērķu īstenošanu.

Ja kaut kas ir svarīgs, tad tie ir labumi: vecākiem un dzimumu līdztiesībai, ekonomikai un nodarbinātības līmenim, un bērniem un nākotnei. Salīdzinoši zemās algas mūsu valstīs nozīmē to, ka abi vecāki ir spiesti strādāt; tā nav izvēle, bet gan nepieciešamība. Turklāt vienvecāka ģimeņu skaits palielinās. Dažās valstīs gandrīz trešdaļa bērnu nav dzimuši tradicionālajā ģimenes modelī.

Politika, kas veicina darba mobilitāti, kura tiek uzskatīta par efektivitātes faktoru, nevar turpināt ignorēt faktu, ka cilvēkiem ir bērni. Daudzi no šiem bērniem dzīvo nabadzīgās ģimenēs bez pienācīga ēdiena, veselības aprūpes un izglītības nodrošinājuma. Dažkārt ģimenes vide ir vardarbīga. Kad vecāki darba dēļ emigrē, šie bērni tiek arī atstāti vieni. Minētie pakalpojumi var pārraut nabadzības ķēdi un piedāvāt pozitīvu alternatīvu socializācijas ceļu speciālistu vadībā. Tomēr, lai varētu veikt šo lomu, sīlītēm un bērnodarziem ir jābūt:

1. pieejamiem vietās, bet galvenokārt, izmaksu ziņā – vai nu tie būtu bezmaksas, vai par pieejamu cenu, un
2. kvalitatīviem. Tādēļ ir būtiski, lai personālam būtu profesionāla kvalifikācija

Lai cīnītos ar pašreizējo krīzi, mēs atsakāmies no gandrīz jaunām mašīnām, lai nopirktu citas, pilnīgi jaunas mašīnas, šajā procesā izšķērdējot ievērojamus materiālos resursus. Tā vietā mēs labāk varētu ieguldīt līdzekļus sīlīšu un bērnodarzu celtniecībā, un stabilu darbavietu radīšanā tiem, kuri strādā šajā nozarē. Nodarbināto cilvēkresursu kvalitāte ilgu laiku ir bijis tas faktors, kas nosaka atšķirības starp valstīm.

Mēs ierosinām, lai Komisija, novērtējot nodarbinātības programmas katrā valstī, nopietni izsvērtu viena bērna sabiedriskās izmaksas. Taisnība, ka *Jacques Delors* reiz sacīja, ka katrā bērņā glabājas dārgums, un sabiedrības uzdevums ir to atklāt. Tomēr es vēlos to papildināt: pretējā gadījumā sabiedrība apdraud pati savu nākotni.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Līdzsvara panākšanai starp vecāku ģimenes pienākumiem no vienas puses, un viņu profesionālajām ambīcijām no otras puses var būt ļoti pozitīva un tieša ietekme uz visu

sabiedrību kopumā. Es gribētu ierosināt darba definīcijas pārskatīšanu, lai uzvērtu tās priekšrocības, ko dos līdzsvara panākšana starp ģimenes pienākumiem un profesionālajām ambīcijām.

Ģimenes pienākumus nedrīkst automātiski uztvert kā kaitīgus mātes turpmākajām izredzēm tikai tāpēc, ka tie prasa pagaidu izstāšanos no darba tirgus. Līdz pat šim laikam Eiropas politikas jomās pilsoņi ir aplūkoti tikai, pamatojoties uz darba tirgus prasībām. Tomēr reakcija uz demogrāfisko krīzi ietver arī pilsoņu aplūkošanu, pamatojoties uz viņu kā vecāku lomu, citiem vārdiem, kā mātes un tēvus, kuri ir atbildīgi par savām ģimenēm.

Šajā saistībā rodas principiāls jautājums, kurš noteiks turpmāko apsvērumu virzienu. Tas ir jautājums par to, kādu sociālo modeli mēs gribam attīstīt. Vai mēs gribam ģimenes, kas ir pielāgotas tirgum un uzņēmumu vajadzībām, vai tirgu un uzņēmumus, kas ir pielāgoti ģimenēm? Tas absolūti nav bezjēdzīgs jautājums. Gan Eiropas, gan valstu politiku šajā jomā nosaka spriedze starp tirgus loģiku un cilvēka dabas loģiku. Tādēļ sabiedrības uzdevums ir rīkoties tā, lai sievietes un vīrieši var brīvi izvēlēties vienu no šīm abām loģikas iespējām, kurām abām ir iemesls pastāvēt, raugoties no perspektīvas, kas ir plašāka par darba perspektīvu.

Īpaši svarīga ir ES politikas saistībā ar dzīves ciklu loģika, jo tajā īpaša uzmanība tiek pievērsta aktīvajām vīriešu un sieviešu kategorijām vecumā no 15 līdz 49 gadiem, lai tās varētu izpildīt savu īpašo lomu demogrāfiskās krīzes atrisināšanā. Šīs politikas kontekstā atšķirībā no Eiropas Komisijas priekšlikumiem lēmums dot dzīvību bērnam nevar tikt uzskatīts vienkārši par atsevišķa indivīda mērķi, kas ietver ilgu pēc bērniem piepildījumu.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Dāmas un kungi, bērnu aprūpei ir jābūt ES politikas uzmanības centrā. Ne tādēļ, kā mēs dažreiz sakām, ka bērni ir valsts nākotne, bet gan tādēļ, ka pašreizējā realitāte pieprasa, lai mēs domātu par Eiropas nākotni un strādātu pie tā, lai to radītu. Mēs piedzīvojam nopietnu demogrāfisku krīzi, zemu dzimstību, sabiedrības novecošanos, kā arī ekonomiskas un sociālas problēmas sabiedrībā. Mūsu centieniem ir jābūt vērstiem uz to, lai radītu ilgtspējīgus apstākļus bērnu radīšanai, audzināšanai, izglītošanai, materiālās aprūpes nodrošināšanai, kā arī bērnu sociālās attīstības veicināšanai. Mums ir atbilstīgi jāsadala ar bērnu aprūpi saistītās tiesības, pienākumi un atbildība starp valsti, vietējām iestādēm un ģimeni. Tāpat mums ir jāatbalsta bērnu aprūpes iestādes gan valsts, gan privātajā sektorā, jācenšas izveidot valsts un privāto partnerību bērnu aprūpes jomā un iegūt līdzekļus tās attīstībai. Lai mēs varētu sasniegt Barselonas mērķus, mums ir jāpieņem konkrēti pasākumi, jāpalielina nodrošinājums bērniem siltēs un bērnodarzos, kuru būvniecībai ir jābūt prioritātei. Tāpat mums ir jāizveido tīkli, kas sniedz visaptverošus pakalpojumus, konsultācijas un sociālo atbalstu bērniem un vecākiem.

Mana valsts, Bulgārija, nodrošina augstu bērnu aprūpes līmeni. Valsts stratēģijā bērniem un Valsts bērnu aizsardzības programmā, kas ir pieņemta, ne tikai ir precizēti mērķi, bet arī ietverti konkrēti pasākumi, kas valstij jāveic attiecībā uz bērnu aprūpi. Bērnu aprūpes iestādes ir mainījušas savu tēlu, piemēram, ir meklēti risinājumi, lai atgrieztu bērnus viņu ģimenes vidē, ir pieņemti audžuģimeņu principi, izveidotas drošās mājas un uzceltas siltēs un bērnodārzi. Taču mēs par to visu runājam finanšu un ekonomiskās krīzes kontekstā, kad pastāv iespēja, ka mēs zaudēsim to, ko esam sanieguši, un nerasnēsim to, kas ir plānots. Vai tad mēs ieguldīsim Eiropas bērnos?

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Komisāra kungs, dāmas, iespējams, jums nepatiks tas, kas man jāsaka. Barselonas mērķi ir vērsti uz to, lai palielinātu nodarbinātību starp mātēm, bet tajos pilnīgi nekas nav teikts par viņu bērnu dzīves uzlabošanu, tāpat kā tajos nav paredzēts palīdzēt šiem bērniem risināt un pārvarēt dzīves grūtības nākotnē. Kāds izteica viedokli, ka, piemēram, zīdaiņiem un bērniem vecumā līdz diviem gadiem katru dienu ir vajadzīga mātes, tēva vai vecmāmiņas, vai vienkārši aukles klātbūtne, bet tas, kas viņu veselīgai attīstībai noteikti nav vajadzīgs, ir bērnu aprūpes pakalpojumi. Situācija attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērniem, protams, ir pavisam atšķirīga, un šeit Barselonas mērķi ir gluži atbilstīgi. Pat Čehijas Republikai izdodas nodrošināt bērnu aprūpes pakalpojumus 90 % pirmsskolas vecuma bērnu, jo šie bērni mācās kopīgi rotaļāties, un viņiem ir jābūt grupā. Tomēr, dāmas un kung, Barselonas mērķi ir pagājušā gadsimta politika. Mūsdienīgai ģimenes politikai 21. gadsimtam būtu jāveicina arī bērna veselīga attīstība. Tiem mūsu vidū, kas nāk no bijušajām komunistu valstīm, ir plaša pieredze saistībā ar bērnu aprūpes pakalpojumiem, jo mātēm bija jāatgriežas darbā četrus vai piecus mēnešus pēc bērna dzimšanas. Es gribētu lūgt jums arī mazliet palasīt Eiropas vēsturi.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Manai politiskajai partijai ir paraža katru gadu Starptautiskajā sieviešu dienā apciemot bērnodarzus un pateikties tiem cilvēkiem, kas tur strādā. Šogad es esmu apmeklējusi desmit bērnodarzus, un visos es dzirdēju par gariem gaidīšanas sarakstiem. Ir skaidrs, ka Igaunija nevar sasniegt

Barselonas mērķus, vismaz ne tos mērķus, kas attiecas uz bērniem vecumā līdz trīs gadiem, bet šis Komisijas lūgums ir ļoti gaidīts, un tas palīdzēs atrisināt problēmu.

Tomēr es arī vēlos uzsvērt vēl vienu lietu: par dienas aprūpes centriem parasti runā dzimumu līdztiesības un sieviešu nodarbinātības kontekstā, bet es vēlos uzsvērt, ka šis nav tikai aprūpes pakalpojums, bet arī izglītošanas pakalpojums, un šī pamatizglītība rada pamatu panākumiem skolā un vēlāk dzīvē. Šajā kontekstā arī mēs to uzskatām par īpaši svarīgu pakalpojumu, un noteikti ne par pagājušā gadsimta pieeju, kā mēs tikko dzirdējām. Tā ir šī gadsimta pieeja.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Saskaņā ar Eiropas Komisijas 2008. gada oktobra ziņojumu par Barselonas mērķu īstenošanu un aprūpes sistēmu pirmsskolas vecuma bērniem dalībvalstis nav izpildījušas šos mērķus, ko izvirzījuši Eiropas Savienības vadītāji.

Tādēļ es ierosinu šādas darbības:

1. palielināt valstu valdību iesaistīšanu šajā jautājumā,
2. valsts valdības līmenī izveidot speciālistu grupu, kas risina tikai un vienīgi šo jautājumu,
3. nodrošināt, lai ES kontrolē dalībvalstu valdības, izmantojot īpašu instrumentu kopumu.

Visi šie pasākumi palīdzētu nodrošināt vienādas iespējas sievietēm un vīriešiem, uzlabot dzīves kvalitāti, un arī līdzsvarot sabiedrības novecošanās procesu, jo tie paaugstinātu dzimstības līmeni.

Catherine Stihler (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, ir ārkārtīgi sarūgtinoši, ka tik daudzas valstis neizpilda Barselonas mērķus – un, iespējams, ja šīs debātes notiktu plkst. 9.00 nevis 21.00, tad mēs šajā sēžu zālē redzētu vairāk kolēģu.

Daudzi ir runājuši par ekonomisko krīzi. Šis ir laiks, lai nevis pārtrauktu bērnu aprūpi, bet gan uzlabotu tās kvalitāti, nodrošinot pieejamu bērnu aprūpi visiem. Mums ir vairāk kā jebkad agrāk jāiegulda mūsu bērnos. Ieguldījums kvalitatīvā bērnu aprūpē palīdzēs gan ģimenēm, gan bērniem, jo tas, nodrošinot iespēju ģimenēm, galvenokārt, mātēm strādāt, vienlaikus dos iespēju bērniem dzīvot kvalitatīvā, audzinošā vidē tuvu mājām.

Šajā nedēļas nogalē es noklausījos vadoša Skotijas psihiatra lekciju, kā arī kāda Sociālistu grupas pārstāvja runu. Viņi izteica viedokļus par vismazāk aizsargātajiem bērniem, un šokējoši izrādījās tas, ka bez iejaukšanās, lai palīdzētu vismazāk aizsargātajiem bērniem, kaitējums šādiem bērniem līdz trīs gadu vecumam var būt neatgriezenisks. Bērnu aprūpe palīdz ģimenēm un sabiedrībai kopumā, un tā var palīdzēt arī vismazāk aizsargātajiem bērniem. Es mudinātu komisāra kungu turpināt uzdarīt spiedienu.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Valsts, kuru es pārstāvu, ilgu laiku bija minēta to valstu sarakstā, kam nav Eiropas standartiem atbilstošas bērnu aprūpes sociālās politikas. Pieņemot kvalitatīvas metodes, ko speciālistu vadībā ir izstrādājis aprūpes personāls, stāvoklis pakāpeniski ir uzlabojies. Barselonas mērķi ir motivējuši tās iestādes, kuru mērķis ir aizsargāt bērnus, un aprūpes standarti ir devuši rezultātus atbildības un iemaņu ziņā. Bērni reāli saņem cilvēcīgu apiešanos.

Tā kā dzimstības līmenis pašlaik samazinās, mums ir jāsniedz vienādas iespējas tiem, kam ir īpaši sociālie apstākļi. Gan dalībvalstīm, gan Eiropas Komisijai ir jāpieliek pūles, lai atbalstītu viņu izglītošanu un viņu turpmāko integrāciju sabiedrībā. Viņiem ir mazvērtības kompleksi attiecībā ar tiem, kuri ir uzauguši normālā ģimenē. Tādēļ programmas, kas ļauj šiem bērniem saņemt sociālos pakalpojumus, pavadot laiku ģimeniskā vidē un socializējoties, var dot viņiem otru iespēju.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sieviešu līdzdalība profesionālajā dzīvē un politikā, kā arī viņu mudināšana uzņemties vairāk pienākumu ir atkarīga no bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamības.

Ir jāmudina sievietes plānot savu karjeru, bet to nevar darīt bez efektīvas bērnu aprūpes sistēmas. Katrs eiro, kas ieguldīts bērnu aprūpes pakalpojumos, nozīmē sešu līdz deviņu eiro peļņu sabiedrībai, radot darbavietas un labākus apstākļus bērnu audzināšanai.

Fakts, ka daudzās dalībvalstīs, piemēram, vieta siltē ir jāpiesaka vēl pirms bērna dzimšanas vai ka vairākus mēnešus ir jāgaida rindā, lai pieteiktu bērnu bārnudrāzē, uzskatāmi parāda to, ka Eiropā trūkst bērnu aprūpes pakalpojumu. Bērnu aprūpes pakalpojumi ne tikai palīdz sievietēm attīstīt karjeru, bet tie jo īpaši attīsta bērna kā sabiedrības locekļa iemaņas.

Es vēlot arī pateikt, ka pašreizējās krīzes laikā mums ir svarīgi ieguldīt izglītībā un veselībā, kas ir praktisks ieguldījums mūsu nākotnē.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, silītes ir ļaunums. Tās var būt nepieciešams ļaunums, bet tās ir ļaunums. Es nekad neaizmirsīšu, kā man bija jāaizved uz silīti mans trīs mēnešus vecais brālītis, jo mātei bija agri jāiet uz darbu. Viņš nelaida mani vaļā, jo viņš negribēja, ka viņu paņem prom. Es domāju, ja mēs paši sev pajautātu, kas ir svarīgāks: bērna labums vai vecāku karjera, tad bērna labumam vienmēr vajadzētu būt pirmajā vietā.

Bērnodarzi un silītes ir vajadzīgas, bet tikai tad, kad tās patiešām ir nepieciešamas. Bet, galvenokārt, ir nepieciešams būt jutīgiem, dot iespēju, palīdzēt tiem vecākiem, jo īpaši mātēm, kas grib palikt mājās ar saviem mazajiem bērniem, lai varētu par tiem rūpēties. Šiem vecākiem ir vajadzīgs gan finansiāls atbalsts, gan padoms. Mums tas ir jāatceras. Runājot par bērnu aprūpi, mēs runājam par bērniem un to, kas viņiem ir vajadzīgs, un nevis par to, ko mēs gribam paši savām ērtībām.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, es gribu pateikt divas lietas, kā psihologs un kā politiķis. Dzīve mainās mūsu acu priekšā, karjeras sievietes ir jauna parādība, tēvi kļūst aizvien aizņemta, un sievietes cīnās par savām tiesībām. Tas viss izklausās tik loģiski un mūsdienīgi, pat sociālistiski.

Tomēr visā šajā ir kāds nemainīgs lielums, un tās ir bērnu individuālās psiholoģiskās vajadzības. Šajā jomā nav nekāda progresa vai revolucionāru izmaiņu. Lai nodrošinātu to, ka šie bērni izaug par nobriedušiem pilsoņiem, ir vajadzīgas vienkāršu sieviešu un vienkāršu vīriešu pūles, bez ideoloģijas, bez pretenzijām, bez īpašām modernām metodēm, bet vienkārši veltot dabiskas rūpes, laiku un uzmanību, pat ja tas prasa uz kādu laiku atteikties no savām interesēm un ambīcijām. Tas ir bērnu labā, un līdz ar to arī vecāku laimes labā, un tas kalpo normālas Eiropas sabiedrības, kādā es gribētu dzīvot, attīstībai.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es lūdzu vārdu, lai iebilstu *Estrela* kundzei. Faktiski mani pamudināja runāt tas, ka viņa Čehijas prezidentūras nodomus pārvērta par karikatūru. Nevienam negrib sūtīt sievietes atpakaļ mājās. Problēma ir tāda, ka ir sievietes, kuras grib vai gribētu palikt mājās. Ir pat organizācijas, kas cenšas viņas aizstāvēt! Tās ir sievietes, kas tiek ignorētas, neņemtas vērā un diskriminētas, jo viņas grib sevi veltīt ģimenei, un mēs viņas neklausāmies. Turklāt šis ir brīvības jautājums: šis ir izvēles brīvības jautājums, uz ko kreisajiem tik ļoti patīk atsaukties, bet par kuru viņi aizmirst šajā gadījumā. Runa ir par pāru izvēles attiecībā uz savas dzīves organizēšanu ievērošanu vai neievērošanu. Runa ir par to, lai spētu nodrošināt augstāku dzīves kvalitāti un kvalitatīvāku aprūpi, ko sniedz tēvi un mātes, tiem, kas grib to darīt šādā veidā. Tieši tas ir jādara arī mūsu sabiedrībai. Ar aizspriedumiem mēs netiksim uz priekšu un neatrisināsim dzimstības līmeņa un cilvēku laimes problēmas. Šīs problēmas atrisinās politika, kas pielāgota realitātei un cilvēku spontānajām vēlmēm. Mēs nevirzīsimies uz priekšu, ja būsīms apsēsti ar valsti un ar tirgu. Virzīsimies uz priekšu ar patiesām domām par ģimeni!

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. - (CS) Dāmas un kungi, es vēlos jums pateikties par šīm debatēm, kas, manuprāt, bija ārkārtīgi svarīgas un dziļas. Protams, ir skaidrs, ka šajā vēsturiskajā periodā gan ģimeni, gan bērniņu skar virkne izmaiņu. Piemēram, viduslaikos bērniņu neatzina par atsevišķu posmu bērnus uzskatīja par maziem pieaugušajiem, un varētu teikt, ka bērniņas koncepcija būtiski attīstījās apgaismības laikmetā, *Jean Jacques Rousseau* un viņa romāna *Emil* periodā. Raugoties no šīs perspektīvas, vienmēr ir svarīgi ņemt vērā faktu, ka ģimenes ir atkarīgas no sabiedrības un sabiedrība, protams, ir atkarīga no ģimenes. Barselonas mērķi nekādā gadījumā nav pagājušā gadsimta politika, tie ir politika, kas piesaista dzīvas diskusijas un noteikti arī turpmāk piesaistīt dzīvas diskusijas. Neraugoties uz visu šo, gan šajās debatēs, gan arī darba un sociālo lietu ministru neformālajās sarunās ir pausts atbalsts viedoklim, ka Barselonas mērķi ir atbilstīgi pašreizējam periodam un ka ir pareizi turpināt to īstenošanu. Es vēlos arī uzsvērt, ka Barselonas mērķi neparedz viena risinājuma uzspiešanu visiem, bet gan reālas izvēles nodrošināšanu, reālas izvēles vecākiem, jo, dāmas un kungi, šodienas debatēs un, manuprāt, ļoti skaidri pēdējā runā tika pateikts pats galvenais, proti, ka patiesi uzmanīgiem un mīlošiem vecākiem dabiski piemīt spēja atšķirt, kā konkrētā brīdī, konkrētā ģimenes dzīves posmā vai konkrētā situācijā izlemt to, kas būtu vislabākais viņu bērniem. Un tādēļ es uzskatu, ka labi ir arī nodrošināt izvēli, īstenojot Barselonas mērķus.

Attiecībā uz jautājumu, kā Komisija atbalstīs Barselonas mērķu izpildi, to var izdarīt, izmantojot struktūrfondus. Jaunajā finanšu plānā pirmoreiz tas ir nepārprotami iespējams. Iepriekš tas bija tehniski iespējams, bet izpildes veids bija diezgan neskaidrs un sarežģīts, jo tā ir atklāta iespēja. Protams, arī Komisija seko Barselonas mērķu izpildes attīstībai, lai varētu palīdzēt labas prakses un labu pieeju apmaiņā, sekmējot risinājumus atšķirīgām dalībvalstīm. Dāmas un kungi, es esmu stingri pārliecināts, ka Barselonas mērķi nekādā veidā nav pretrunā ar bērnu interesēm, un es vēlos uzsvērt to, ko sacīja daudzi deputāti, proti, ka

Barselonas mērķos ir atspoguļota konkrēta pieeja šim jautājumam no kvantitatīvā aspekta, bet mēs nekādos apstākļos nedrīkstam neievērot kvalitatīvo aspektu. Tāpat ir skaidrs, ka galvenie lēmumi, protams, ir vecāku ziņā, un man jāsaka, ka personīgi es lielos vilcienos un, pamatojoties pašam uz savu vienkāršo ģimenes pieredzi, ticu vecākiem.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Eiropas Savienības Lisabonas samītā 2000. gada martā tika izvirzīti stratēģiskie mērķi turpmākajiem desmit gadiem: panākt ilgtspējīgu ekonomisko attīstību, radīt vairāk un labākas darbavietas, un uzlabot sociālo kohēziju.

Pamatojoties uz tā dēvētajiem Barselonas mērķiem, ko dalībvalstis 2002. gadā pieņēma attiecībā uz bērnu aprūpes pakalpojumiem, dalībvalstīm ir jānodrošina bērnu aprūpe vismaz 90 % bērnu posmā no trīs gadiem līdz obligātajam sākumskolas vecumam un vismaz 33 % bērniem līdz trīs gadiem.

Lai sasniegtu Barselonas mērķus, tika piemērota koordinācijas atklātā metode, bet pasākumi šo mērķu izpildei tika atstāti katras dalībvalsts ziņā. Tādējādi tagad ir jāatzīst, ka vairākas dalībvalstis joprojām ir diezgan tālu no šo mērķu izpildes, kā rezultātā šobrīd ir jāpārskata 2002. gadā apstiprinātie mērķi.

Pašreizējā lejupslīde pierāda, ka traucējumiem finanšu tirgū ir ievērojama negatīva blakusietekme uz reālo ekonomiku. Negatīvā ietekme uz ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību ir pietiekami nopietna, un tagad tā ietekmē Lisabonas mērķu izpildīšanu dalībvalstīs.

Tā kā vairums ES dalībvalstu pašlaik savu uzmanību un arī savus finanšu resursus ir veltījušas cīņai ar ekonomisko krīzi, ir svarīgi, lai šai cīņā netiktu aizmirsti Barselonas mērķi, jo to sasniegšana atbalsta arī Lisabonas mērķu sasniegšanu.

Pašreizējā situācija apstiprina arī faktu, ka mēs nesasniesim šo mērķi dalībvalstīs, tikai nosakot jaunus termiņus Barselonas mērķu izpildei. Šajā jomā vēl viens svarīgs jautājums dalībvalstīm ir ES atbalsta pasākumi, kas palīdzēs sasniegt bērnu aprūpes pakalpojumu mērķus visās dalībvalstīs.

18. Migrantu bērni (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir debates par mutisko jautājumu par migrantu bērniem, ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā Komisijai uzdeva Jan Andersson (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, aizstāj autoru. – (RO) Vispirms es vēlos nodot kolēģiem Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā un PES sekretariātā Komisijas pateicību par šīs migrantu bērnu tēmas, ko mēs apspriedīsim šodienas plenārsēdē, veicināšanu, jo, runādami par bērniem, mēs runājam par savu nākotni, par Eiropas Savienības nākotni.

Darbspēka migrācija turpina pieaugt ne tikai pasaules mērogā, bet arī Eiropas Savienībā. Migrācija dod lielu attīstības potenciālu, bet tā arī rada nopietnas problēmas gan attīstītajās, gan mazāk attīstītajās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Mēs varam runāt par migrācijas pozitīvo ietekmi migrantu strādnieku izcelsmes valstu ekonomikas līmenī, jo tā var samazināt nabadzību un palielināt ieguldījumus cilvēkresursos. No otras puses, pēdējos divos gados dažās dalībvalstīs bažas ir radījis jautājums par to migrantu bērnu stāvokli, kuri tiek pamesti vieni paši izcelsmes valstī, kad vecāki emigrē, lai meklētu darbu citā valstī.

Lai gan pastāv visaptveroša dzīves apstākļu un izglītības uzlabošanas politika migrantu bērniem, kas devušies uz ārzemēm kopā ar vecākiem, mazāka uzmanība ir pievērsta tiem bērniem, kas atstāti mājās. Vecāku migrācija uz ārzemēm strādāt ir sociāla parādība ar kompleksu ietekmi uz ģimenes dinamiku un funkcionalitāti, kā arī uz visu sabiedrību kopumā. Bērni, kuru vecāki ir devušies uz ārzemēm strādāt, ietilpst mazāk aizsargāto grupā, kas pakļauta riskam.

Šī jautājuma, tā cēloņu un seku, tā dinamikas un veida, kā juridiskie nosacījumi efektīvi tiek īstenoti attiecīgajā jomā, sarežģītība, kā arī profesionālās prakses sarežģītība ir radījuši izaicinājumus ne tikai iestādēm, bet arī pilsoniskajai sabiedrībai. Šajā saistībā pilsoniskā sabiedrība un plašsaziņas līdzekļi Rumānijā ir snieguši pētījumus, kuros norādīts, ka Rumānijā ir vairāk nekā 350 000 bērnu, kuru vecāki strādā ārzemēs, tai skaitā 126 000 bērnu, kuriem emigrējuši abi vecāki.

Vecāku prombūtnes negatīvās sekas bērni vispirms izjūt psiholoģiskā līmenī. Depresīvās izjūtas un intereses trūkums skolā un ārpusskolas aktivitātēs var būt netiešas viņu vecāku prombūtnes sekas. Vecāku migrācijas tiešas sekas ir fakts, ka bērns nesaņem vecāku mīlestību un vajadzīgo savas normālas attīstības uzraudzību.

Gadījumos, kad vecāki ir emigrējuši, un bērni ir atstāti tādu cilvēku aprūpē, kas nevar viņiem dot emocionālu un izglītojošu atbalstu, abu minēto veidu sekas savukārt var nelabvēlīgi ietekmēt bērnu veselību un psiholoģisko attīstību, kā arī pamudināt uz tādu uzvedību, kas ir neraksturīga vai neatbilstīga šo bērnu vecumam, un pakļaut viņus ekspluatācijai un ļaunprātīgai izmantošanai.

Kā māte un Eiropas sociāldemokrāte es mudīnu ievērot visu bērnu tiesības uz vienādām iespējām un valsts atbalstu, kā arī veikt vajadzīgos ieguldījumus nākamo paaudžu modelēšanai. Vismazāk aizsargāto, sociāli izslēgto vai atstumto bērnu noteikšanai ir jābūt visu pētniecības centienu uzmanības centrā, tādējādi nodrošinot, ka tiek radītas pietiekamas sviras, lai atbalstītu iestāžu centienus aizsargāt katra bērna tiesības.

Komisār Špidla kungs, es no sirds vēlos jums pateikties par ieguldījumu, ko jūs devāt, pārraidot video ziņu kā daļu no Eiropas konferences, kuru es organizēju Bukarestē pagājušajā novembrī par šo jautājumu – bērniem, kas vieni atstāti mājās.

Ņemot vērā šī jautājuma sarežģītību, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās un sociālās krīzes apstākļos, kas pirmkārt ietekmē vismazāk aizsargātās grupas, kāda ir arī bērni, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā es vēlos jums pajautāt, vai Komisija atbalsta pētījuma veikšanu, lai novērtētu šīs situācijas apjomu, un vai Komisija uzskata, ka migrantu strādnieku bērnu jautājums ir tikai izcelsmes valsts valdības problēma vai arī to uzņēmēju valstu problēma, kuras gūst labumu no migrantu līdzdalības darba tirgū.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, satraucošas zīmes liecina par salīdzinoši jaunu tendenci daudzās dalībvalstīs. Vecāki atstāj savu dzimteni, lai strādātu citā dalībvalstī – tā dēvētie „mobilie strādnieki” – un atstāj savus bērnus mājās radnieku aprūpē. Tiek uzskatīts, ka šie ir pagaidu pasākumi, taču šķiet, ka bieži tie kļūst ilgstoši. Tas, vai mājās atstāto bērnu aprūpes pasākumi ir oficiāli vai neoficiāli, ir atkarīgs no laika, cik ilgi vecāki paredz strādāt ārzemēs. Tomēr pēc kāda laika daudzi no šiem bērniem nonāk iestāžu aprūpē, jo radnieki finansiālu, personīgu un praktisku iemeslu dēļ vairs nespēj tikt galā ar šo situāciju.

Dalībvalstīs ar augstu emigrācijas līmeni šī parādība nekādā ziņā nav neparasta. To sāk dokumentēt, un tā ir piesaistījusi arī plašsaziņas līdzekļu uzmanību. Komisija ir organizējusi daudzus pētījumus, kas palīdzēs savākt pierādījumus un atrast risinājumus, lai gan šādus risinājumus iespējams īstenot tikai attiecīgās valsts līmenī. Pašlaik joprojām nav pietiekami daudz precīzu datu, lai mēs saprastu šīs parādības raksturu, struktūru un galvenos veidus, lai gan pierādījumi, kā es teicu, jau ir pietiekami satraucoši. Saskaņā ar koordinācijas atklāto metodi sociālajā jomā prioritāte ir cīņa pret nabadzību un sociālo atstumtību. Dalībvalstīm ir jāpastiprina profilaktiskie pasākumi un jākoncentrējas uz vismazāk aizsargātajām ģimenēm. Konkrēti, tas nozīmē atbalstīt ģimeņu stiprināšanas un vecāku klātbūtnes atbalsta projektus ģimenēm sarežģītos apstākļos, lai novērstu risku, ka bērni agrā vecumā tiek šķirti no vecākiem.

Nākamais aspekts, kas jārisina, ir fakts, ka šī parādība bieži tiek uztverta kā strādnieku mobilitātes negatīvās sekas. Sadarbībā ar EURES tīklu Komisija ir koncentrējusies uz to, kā labāk palīdzēt tiem, kurus skārusi konkrētā vecāku, kuri ir mobilie strādnieki, mājās atstāto bērnu problēma, un nodrošināt darba meklētājus un viņu ģimenes ar informāciju par dzīves un nodarbinātības apstākļiem ES valstīs. Šāda pieeja var palīdzēt mazināt negatīvās sekas, ko rada šī parādība, kuru mēs šodien pilnīgi pamatoti apspriežam.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, mana politiskā grupa aktīvi piedalījās šī priekšlikuma sagatavošanā un uzlaboja tekstu tā, ka tajā vairs nav slēpta liekulība, kas pastāv, kad jautājums ir par strādnieku no trešām valstīm ekspluatāciju.

Mēs zinām, ka tie bērnu vecāki no dalībvalstīm, kas strādā kādā citā valstī, saņem bērnu pabalstu. Mēs zinām, ka valstīs, kurām ir divpusējas attiecības, ģimene var apvienoties. Tad kādēļ rodas šī parādība, kura, kā komisāra kungs apgalvo, nav izmērāma? Mums ir filmas, mums ir dokumentāli darbi, kas ir rādīti televīzijā visā pasaulē, tai skaitā no Rumānijas un Ukrainas, un citām valstīm. Vienu šādu filmu rādīja Parlamentā, un mēs redzējām šo situāciju.

Tādēļ liekulīgi ir teikt, ka mums nav pierādījumu. Liekulīgi ir teikt, ka nav ģimenes, un tādēļ ir pamesti bērni. Ģimene ir, bet nav pienācīgu divpusēju attiecību un nolīgumu attiecībā uz vecākiem, lai viņi nepamestu savus bērnus, un nav Eiropas Savienības palīdzības šīm valstīm, lai izveidotu infrastruktūru, kas palīdzēs

nodrošināt, ka bērnus, kuri nonākuši šajā stāvoklī, var rehabilitēt, lai viņi visu atlikušo dzīvi nenestu līdz šo traumu.

Es domāju, ka mūsu uzdevums ir arī izpratnes palielināšana to vecāku vidū, kas ierodas strādāt mūsu valstīs. Ja sāp kāda ķermeņa daļa, tad sāp viss ķermenis. Ja daži mūsu līdzcilvēki, jo īpaši bērni, mūsu kaimiņvalstīs cieš, tad vēlāk mēs piedzīvosim to, ka viņi ieradīsies šeit ar citām daudz draudīgām metodēm, un tad mēs viņus ieslodzīsim mūsu cietumos.

Inger Segelström, PSE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisār Špidla kungs, vispirms es vēlos pateikties komisāres kundzei par atbildi un komitejai par tās iniciatīvu. Ir pienācis laiks apspriest šo jautājumu Parlamentā. Līdz ar Lisabonas līgumu jautājumi saistībā ar bērniem kļūs par ES mērķiem un iegūs tiesisku pamatu. Pirms gada, gaidot šo līgumu, Parlaments arī pieņēma stratēģiju bērnu jomā.

Skandalozi ir tas, ka bērni vispār tiek atstāti dzīvot vieni paši. Protams, māte un tēvs var būt spiesti aizbraukt, lai atrastu darbu vai rastu patvērumu, bet mums, EP deputātiem, ir jāuzņemas atbildība, kad mēs pieņemam šādus noteikumus, piemēram, ka patvērumu saņem tikai patvēruma pieteikuma iesniedzējs un nevis viņa ģimene, jo visbiežāk vīrieši ir tie, kas glābjas bēgot, un sievietes un bērni ir tie, kas tiek atstāti mājās. Vai, kad darba devēji importē darbaspēku un nejautā, vai mājās nav palikuši bērni, vai arī ignorē šo faktu. Tādēļ es pilnīgi atbalstu tās prasības, ko šajā jautājumā Eiropas Parlamentā ir izvirzījusi Sociālistu grupa. Ietekmes novērtējums ir steidzama un nepieciešama prasība. Komisijai ir jārikojas, pamatojoties uz tiem pētījumiem, ko komisārs pats ir pasūtījis, un jārikojas ātri.

Ir jāsaņem labāka informācija par bērnu tiesībām un izglītību. Mums ir arī jāsniedz informācija un jānodrošina, lai tie bērni, kuri pašlaik atrodas šajā situācijā, saņemtu palīdzību. Mums ir jāietver iesaistītās puses un NVO, un mums ir jānāk klajā ar priekšlikumiem. Tāpat es uzskatu, ka komisāra aprakstītajā darbā varētu iekļaut arī salīdzinoši jauno grupu, ko veido vientuļie bērni bēgļi. Bērniem ir jāauzgaus ar siltumu un rūpēm, un viņi nav nekas tāds, ko būtu jākontrolē tirgum. Mums, politiķiem, ir pienākums un mums tas ir jāpieņem, tādēļ dodiet mums bērnu līdztiesību un dodiet mums ietekmes novērtējumus attiecībā uz šo milzīgo problēmu. Pretējā gadījumā mums būs jākaunas, satiekoties ar nākamo paaudzi.

Jean Lambert, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisāra kungam par viņa vēlmi uzsākt pētījumus un izplatīt informāciju EURES tīklā, sniegt plašāku informāciju sabiedrībai par ģimeņu tiesībām un ģimeņu atkalapvienošanās tiesībām. Kolēģi ir izvirzījuši jautājumu par to, kādēļ cilvēkiem ir nepieciešams meklēt darbu citā valstī. Vajadzība palielināt nabadzības apkarošanas progresu Eiropas Savienībā noteikti ir ārkārtīgi svarīgs jautājums. Mēs ceram uz strauju progresu šajā jautājumā, tai skaitā iztikas minimuma jautājumā, lai cilvēki varētu dzīvot ar cieņu.

Tomēr mums būtu arī jāapzinās, ka daudzi no vecākiem, kuri dodas uz citu valsti, to dara pārliecībā, ka tas ir viņu bērnu interesēs, lai sniegtu viņiem lielākas iespējas. Viņi patiešām bieži upurē paši savu karjeru, paši savu izvēlēto ceļu, lai mēģinātu uzlabot dzīvi saviem bērniem. Cenšoties atrisināt bērnu problēmas, mums jāizvairās no to vecāku demonizēšanas, kuri dodas strādāt uz citu valsti.

Alessandro Battilocchio (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisijai ir jākoncentrē uzmanība uz šo jautājumu. Kā vairākkārt uzsvēris ANO Bērnu fonds (UNICEF) un citas organizācijas, tas ietekmē milzīgu skaitu bērnu pasaulē un Eiropā.

Šī situācija, kurā sociālos un ekonomiskos riskus vēl pastiprina vecāku prombūtne, jo šie vecāki nespēj apmierināt savu bērnu vajadzības pēc rūpēm, aizsardzības un izglītības, var radīt lielāku neaizsargātību. Galvenā atbildība par bērna attīstību gulstas uz vecākiem; un vecāki, pildot savus pienākumus, ir tiesīgi saņemt nepieciešamo atbalstu no sabiedrības un vietējām iestādēm, kuras, diemžēl, bieži neizpilda savus pienākumus. Tādēļ mēs gaidām konkrētu Komisijas rīcību šajā tik svarīgajā jomā.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Saskaņā ar pētījumu, ko veicis UNICEF un asociācija „Sociālās alternatīvas”, Rumānijā ir aptuveni 350 000 bērnu, kuriem viens no vecākiem strādā ārzemēs, bet 126 000 bērnu abi vecāki strādā ārzemēs. Šie skaitļi ir satraucoši. Es uzskatu, ko šo situāciju varētu uzlabot, pieņemot šādus pasākumus:

1. Migrantu izcelsmes valstu valdībām un to valstu valdībām, kuras uzņem šo darbaspēku, kopā ar Eiropas Komisiju ir jāizstrādā kopīga programma, lai piedāvātu viesstrādniekiem iespēju piekļūt īpašiem bērnu aprūpes pakalpojumiem, skolām un izglītības sistēmai, kā arī valodu apmācības kursiem. Šiem pakalpojumiem ir jābūt pieejamiem visiem viesstrādnieku segmentiem.

2. Eiropas Komisijai kopīgi ar to valstu valdībām, kurās viesstrādnieki ir nodarbināti, ir jāizstrādā stratēģija, kas sniegtu nodarbinātības struktūrām noteiktas iespējas, lai tās varētu piedāvāt viesstrādniekiem īpašu pakalpojumu kopumu, nodrošinot viesstrādniekiem iespēju ņemt līdzi savus bērnus uz to valsti, kurā viņi strādā.

Manuprāt, minētie pasākumi veicinātu šo bērnu harmonisku attīstību un augšanu, jo arī šie bērni ir Eiropas nākotne.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Es vēlos uzsvērt vienu lietu. Tā darbaspēka plūsma, par ko mēs runājam, ir no mazāk attīstītām valstīm uz vairāk attīstītām valstīm Eiropas Savienībā.

Iespēja piekļūt darba tirgum attīstītājās valstīs parasti tiek uzskatīta par priekšrocību, un lielās naudas summas, kas nonāk atpakaļ izcelsmes valstī, diskusijā tiek minētas kā arguments par labu šai piekļuvei. Taču tie fakti, kas minēti šeit, parāda atšķirīgu aspektu: papildus tām priekšrocībām, ko rada zemās darba izmaksas, attīstītās valstis nodod tālāk dažas no attiecīgajām izmaksām. Šīs izmaksas ir ievērojamas, un tās ir jāsedz tām kopienām un valstīm, no kurām nāk viesstrādnieki.

Šajā saistībā kohēzijas un solidaritātes politiku starp dalībvalstīm nedrīkst uzskatīt par zināmu altruisma aktu, ko bagātie veic nabago labā. Šī politika ir absolūts taisnīguma īstenošanas akts, kam jānodrošina, lai Eiropas Savienība pastāvīgi ievērotu savas vērtības un saglabātu savu pilsoņu uzticību šīm vērtībām.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, šo debašu kontekstā es vēlos izmantot iespēju, lai uzsvērtu vēl vienu aspektu saistībā ar jau minētajiem jautājumiem. Nesen es biju PPE-DE grupas „ēnu” referents ziņojumam par viesstrādnieku bērnu izglītošanu. Šī ziņojuma pamatā bija Komsija paziņojums „Migrācija un mobilitāte: ES izglītības sistēmu uzdevumi un iespējas”.

Šajā dokumentā bija ļoti labi strukturētas un apkopotas problēmas saistībā ar migrāciju un izglītību. Tomēr viens aspekts bija izlaists: to tūkstošu Eiropas bērnu stāvoklis, kurus atstājuši vecāki, kas devušies strādāt uz citu Eiropas valsti, bērnu, kurus pieņemts dēvēt par „migrācijas bāreņiem” un no kuriem gandrīz 3 50 000 atrodas manā valstī.

Es jau esmu iesniedzis Komisijai rakstisku jautājumu par šo tematu, bet es vēlos izmantot šo iespēju un vēlreiz uzdot šo jautājumu. Un tā, komisāra kungs, vai jūs, lūdzu, varētu mums pastāstīt, ko domā Komisija: vai šis jautājums ir tikai valstu valdību ziņā, vai arī mums vajadzīga Eiropas rīcība šajā jomā? Ja vajadzīga rīcība, tad kādas darbības Komisija veic vai veiks, lai palīdzētu šiem bērniem viņu skolas vecumā?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mums Rumānijā ir teiciens: labi audzinātam cilvēkam pirmie septiņi dzīve gadi ir jāpavada mājās. Maziem bērniem ir jābūt kopā ar ģimeni, lai saņemtu savu vecāku tiešu uzraudzību un rūpes. Tie vecākie, kuri nolemj uz laiku strādāt citā valstī, ir jāatbalsta viņu centienos pēc iespējas ātrāk atkalapvienoties ar savu ģimeni.

Daudzās dalībvalstīs skolas piedāvā iespējas, lai mācītu mītnes zemes valodu. Dažās valstīs patiesi ģimenes, kas iepriekš bija dzīvojušas nelegāli, ir varējušas legalizēt savu stāvokli, ja tās ir reģistrējušas bērnus skolā, un tās ir pat izmitinātas sociālajos mājokļos.

Bērni ir visvērtīgākais, kas ir sabiedrībai, un mūsu pienākums ir nodrošināt viņiem tādas apstākļus, kas veicina viņu harmonisku attīstību. Oficiāla izglītība, mīlestība, bērnu integrācija sabiedrībā ir būtiski nosacījumi, kas ļauj sociālajai Eiropai piedāvāt visiem tās pilsoņiem vienādas iespējas.

Es apsveicu *Plumb* kundzi par šo iniciatīvu. Tas ir aktuāls temats, kurš ir ārkārtīgi svarīgs nākotnei. Apsveicu.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Kad strādnieki emigrē, bērni bieži kļūst par savu ģimeņu uzlaboto finansiālo apstākļu upuri. Bijusī Čehoslovāķijas Republika periodā starp abiem kariem piedzīvoja lielu emigrācijas vilni, galvenokārt uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Taču tie bija migranti, kas mājās dzīvoja galējas nabadzības apstākļos. Un pat tad, ja bērni uz laiku palika viena vecāka aprūpē, parasti tas bija tikai uz noteiktu laiku.

Šodienas patērētāju sabiedrībā un laikā, kad ģimenes attiecības ir apdraudētas, ir ievērojami vairāk traģisku gadījumu. Bieži vien tā nav galēja nabadzība, kas mudina vecākus strādāt ārzemēs. Bieži viens no vecākiem vai abi vispār neatgriežas, un viņi var būt vienaldzīgi pret savu bērnu likteni, bet par šiem bērniem labākajā gadījumā rūpējas tuvi radnieki.

Mums jāpatur prātā šis aspekts saistībā ar reģionālās attīstības politiku un mums jācenšas likvidēt reģionālās atšķirības, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Dāmas un kungi, es domāju, šīs debates ir skaidri parādījušas, ka šis ir svarīgs temats ar ko mums jāstrādā, neraugoties uz to, vai pašlaik mums ir pieejama pietiekami detalizēta informācija, lai panāktu galīgu atzinumu. Galu galā, zināmie fakti ir pietiekami pārliecinoši, lai būtu skaidrs, ka mums ir jārisina šis jautājums un aktīvi jārikojas. Es esmu norādījis, ka Komisija jau ir sagatavojusi dažus pētījumus, no kuriem viens tiks pabeigts līdz šī gada beigām. Es domāju, tāpat ir skaidrs, ka galvenajai reakcijai un galvenajai darbībai ir jānāk no dalībvalstīm, jo ģimenes politika galvenokārt ir dalībvalstu jautājums. Neapšaubāmi, protams, ir iespējas rīkoties arī pašai Eiropas Savienībai, jo tie jautājumi, kas attiecas uz viesstrādniekiem, attiecas arī uz viņu sociālo drošību, sociālo iemaksu nodošanu un virkni citu jautājumu. Tādēļ mana atbilde uz jūsu jautājumu ir šāda: galvenokārt, tas ir dalībvalstu jautājums, bet sava loma ir arī Eiropas Savienībai, un šī loma nekādā ziņā nav mazsvarīga.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2009. gada 12. martā.

19. Uzņēmuma „Qimonda” slēgšanas draudi Vācijā un Portugālē un tūkstošiem darbavietu zudums Eiropā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par uzņēmuma „Qimonda” slēgšanas draudiem Vācijā un Portugālē un tūkstošiem darbavietu zudumu Eiropā.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, gan uzņēmumi, gan strādnieki sāk izjust finanšu un ekonomiskās krīzes sekas. Lai gan atsevišķās dalībvalstīs ir atšķirīgi apstākļi, stāvoklis nodarbinātības jomā Eiropā kopumā pasliktinās. 2009. gadā kopējais nodarbinātības līmenis var samazināties par 1.6 %, kas nozīmē 3,5 miljonu darbavietu zudumu. 2010. gadā bezdarba līmenis ES varētu sasniegt 10 %. Dienu pēc dienas uzņēmumi paziņo par pārstrukturēšanas pasākumiem vai pārvietošanu, bieži zaudējot daudzas darbavietas. Diemžēl stāvoklis uzņēmumā „Qimonda”, kurš ir paziņojis par rūpnīcu slēgšanu Vācijā un Portugālē, nav unikāls.

Komisija apzinās negatīvās sekas, kādas pārstrukturēšanai var būt attiecībā uz strādniekiem, viņu ģimenēm, kā arī uz attiecīgā reģiona ekonomisko un sociālo struktūru. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka Komisijai nav pilnvaru atcelt vai atlikt atsevišķu uzņēmumu lēmumus, un ka uzņēmumiem nav pienākums informēt Komisiju par saviem lēmumiem. Man jāsaka, ka ne „Qimonda” vadības, ne darba ņēmēju pārstāvji nav vērsušies pie Komisijas.

Komisija gribētu izvirzīt vairākus jautājumus saistībā ar šo situāciju. Pirmkārt, ir būtiski labāk sagatavoties pārstrukturēšanai un vadīt to, veicinot intensīvu dialogu ar darba ņēmēju pārstāvjiem un citām iesaistītajām pusēm. Es domāju, ka nesen pieņemtā vai grozītā direktīva par uzņēmumu padomēm ir viens no lielākajiem ES ieguldījumiem šajā jautājumā. Šajā kontekstā ir aizvien svarīgāk, lai attiecīgie uzņēmumi rūpīgi ievērotu savus pienākumus, kas noteikti ES direktīvās attiecībā uz darba ņēmēju informēšanu un apspriešanos ar viņiem. Tāpat Komisija aicina uzņēmumus ieviest pasākumus, lai saglabātu maksimālo strādnieku līmeni, elastīgi organizējot darbu un ekonomisku iemeslu dēļ izmantojot pagaidu atlaišanas.

Daudzas dalībvalstis ir ieviesušas mērķtiecīgus pasākumus, lai atbalstītu nodarbinātību un ierobežotu šīs krīzes ietekmi uz parastajiem pilsoņiem. Šie pasākumi attiecas uz četrām galvenajām jomām: strādnieku saglabāšana nodarbinātībā, strādnieku strauja integrēšana atpakaļ nodarbinātībā, palīdzība vismazāk aizsargātajām grupām, atbalstot ienākumus, pagarinot bezdarbnieka pabalsta maksāšanas laiku vai palielinot ģimenes pabalstus, kā arī sociālās aizsardzības un ieguldījumu sociālajā un veselības infrastruktūrā palielināšana.

Komisija ir pastiprinājusi finanšu instrumentus Eiropas līmenī, lai palīdzētu dalībvalstīm pārvarēt šo krīzi un tās sociālās sekas. Eiropas Sociālais fonds, kurš katru gadu nodrošina palīdzību 9 miljoniem strādnieku, ir vienkāršots tā, lai varētu veikt projektu avansa maksājumus 1,8 miljardu eiro apjomā. Es ceru, ka Eiropas Parlaments un Padome panāks ātru vienošanos šajā jautājumā. Komisija arī atbalsta tās dalībvalstis, kuras vēlētos pārprogrammēt Eiropas Sociālo fondu. Tāpat dalībvalstis var prasīt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas

(1) Sk. protokolu.

fonda iejaukšanos, lai palīdzētu atlaistajiem strādniekiem. Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā Komisija ir ierosinājusi paplašināt atbilstības kritērijus, lai labāk reaģētu uz pašreizējo krīzi. Es ceru, ka arī šajā jautājumā Parlaments panāks ātru kompromisu ar Padomi. Komisija ir gatava strādāt kopīgi ar Vācijas un Portugāles iestādēm, lai novērtētu visas prasības pēc Eiropas fondu atbalsta. Komisija arī atbalsta sociālo dialogu Eiropas līmenī, jo sociālajiem partneriem ir izšķiroša loma šīs krīzes pārvaldībā. Tāpat Eiropas sociālajiem partneriem trīspusējā sanāksmē 19. martā ir jāiesniedz kopīgs priekšlikums, kā pārvarēt šo krīzi.

Komisijai ir svarīgi, lai darbības tiktu veiktas vienoti, jo šādā veidā būs iespējams cīnīties pret krīzes īstermiņa sekām un strādāt turpmākas ekonomikas atjaunošanas virzienā. Komisija domāja par šo mērķi, kad tā ieviesa Eiropas iniciatīvu, lai atbalstītu nodarbinātību saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. 4. martā Komisija arī saņēma ziņojumu, kas paredzēts Eiropas Padomes sēdei 19. un 20. martā, kurā cita starpā uzmanība ir koncentrēta uz prasībām un metodēm, lai atbalstītu krīzes skartos strādniekus un mazāk aizsargātās personas darba tirgū.

Komisija arī atzinīgi vērtē Čehijas prezidentūras iniciatīvu 2009. gada maijā organizēt samitu, kas veltīts nodarbinātībai un sociālajām lietām. Šīs sanāksmes mērķis būs novērtēt situāciju un izvirzīt konkrētus pasākumus. Tā rezultātā būtu jāpieņem kopīga pieeja krīzes sociālās ietekmes samazināšanai, panākot jaunu vienprātīgu vienošanos ar sociālajiem partneriem un citiem dalībniekiem attiecībā uz sociālās politikas modernizēšanu un konkrētu pasākumu noteikšanu, lai paātrinātu ekonomisko atveseļošanu un pārvarētu krīzi, atrisinot strukturālās nepilnības darba tirgū.

José Albino Silva Peneda, PPE-DE grupas vārdā. – (PT) Iespējamā „Qimonda” slēgšana apdraud gandrīz 2000 darbavietas Portugāles ziemeļu daļā, kas pirms pāris gadiem bija viens no rūpnieciski visvairāk attīstītajiem Eiropas reģioniem, bet tagad ir kļuvusi par vienu no šī kontinenta nabadzīgākajiem reģioniem.

Jāsaprot, ka Portugāles ziemeļos rūpnieciskās ražošanas pamatā bija tradicionālās nozares, kurās liela nozīme ir tekstilizstrādājumiem. Ziņas par slēgšanu parādījās tieši tad, kad šis uzņēmums atradās savas pārveidošanas izšķirošajā posmā, piedzīvojot virkni pārstrukturēšanas procesu, kas vienmēr ir grūti un dārgi. Ja šī slēgšana kļūst par realitāti, tam būs milzīga ietekme ne tikai uz šo reģionu, bet arī uz visu valsti.

Es zinu, ka tas, vai „Qimonda” turpinās darboties vai neturpinās, galvenokārt ir atkarīgs no tirgus spēkiem un akcionāru gribas. Neraugoties uz to, ka nav grūti atzīt, ka uzņēmumu „Qimonda” uzskata par vienu no Portugāles galvenajām eksportētājām, kā arī to, ka tas ir reģiona ekonomiskās struktūras pārveidošanas būtiska sastāvdaļa, mēs nevaram pieļaut, ka vienīgi tirgus spēki noteiktu šī uzņēmuma nākotni. Šis apstāklis izskaidro, kādēļ Portugāles un Vācijas iestādes ir risinājušas šo jautājumu augstākajā līmenī, konkrēti, pavisam nesen vērsoties pie Portugāles Republikas prezidenta un kancleres *Merkel* kundzes. Arī šī iemesla dēļ, *Spídla* kungs, ja Portugāles valdība vēl nav jūs aicinājusi apmeklēt šo reģionu, kurš reāli atrodas sociāli kritiskā stāvoklī, tad es pats aicinu jūs, komisāra kungs, jo es gribu, lai jūs pats redzētu stāvokļa nopietnību, atbalstītu tās pūles, kas tiek pieliktas, un mobilizētu visus tos instrumentus, kuri ir Komisijas rīcībā, lai novērstu uzticības trūkuma, kas valda šajā reģionā, izplatīšanos vēl tālāk.

Edite Estrela, PSE grupas vārdā. – (PT) „Qimonda” ir uzskatāms piemērs pašreizējā globālās finanšu un ekonomiskās krīzes kontekstā. Tas ir uzņēmums, kurā izmanto visjaunākās tehnoloģijas, nodarbina augsti kvalificētus darbiniekus un veicina pētniecību. „Qimonda” izpilda Lisabonas stratēģijas mērķus. Portugāles valdība ir darījusi visu, lai atrastu risinājumu, kas padarītu šo uzņēmumu dzīvospējīgu, bet šis risinājums ir atkarīgs arī no Vācijas federālās valdības un Bavārijas un Saksijas federālo zemju valdību iesaistīšanās. Portugāles valdība jau ir nolēmusi šim mērķim piešķirt 100 miljonus eiro. Kā es teicu, tā dara un turpinās darīt visu, kas ir tās spēkos, un to faktiski atzina „Qimonda” strādājošie Vācijas strādnieki Portugāles Republikas prezidenta nesenās oficiālās vizītes laikā.

Eiropas Komisija un dalībvalstis ir veikušas pasākumus – un pilnīgi pamatoti – lai glābtu daudzas bankas un atbalstītu noteiktas rūpniecības nozares, tādas kā, piemēram, automašīnu rūpniecības nozare. Kādēļ neatbalstīt arī „Qimonda”? „Qimonda” atstāšanai likteņa ziņā būs ārkārtīgi nopietnas sekas. Ne tikai tūkstošiem strādnieku Vācijā un Portugālē zaudēs darbu, bet tiks zaudēti arī nenovērtējams Eiropas intelektuālais potenciāls, kā arī lieli Kopienas līdzekļi, kas ir ieguldīti šajā uzņēmumā. „Qimonda” darbības saglabāšana Vācijā un Portugālē Eiropai ir stratēģiski tik svarīga, ka Eiropas Savienības atbalsts ir pilnīgi pamatots.

Komisāra kungs, mums ir jābūt konsekventiem, un, ja mēs esam konsekventi, tad mums ir jādara viss, lai glābtu uzņēmumu „Qimonda”. „Qimonda” nav vienkārši uzņēmums!

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS*Priekšsēdētāja vietnieks*

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Vācijas „Qimonda” korporācija, viena no lielākajām atmiņas karšu ražotājām, ir paziņojusi par bankrotu. Pagājušajā gadā tā subsīdijās saņēma 325 miljonus eiro, kas izrādījās neatbilstīgi.

2007. gadā šajā uzņēmumā bija nodarbināti 13 500 cilvēku. Pagājušā gada decembrī viņu algas tika samazinātas par 10-15 %, apgalvojot, ka šis samazinājums viņiem tiks izmaksāts līdz šī gada aprīlim. Tā vietā vienā dienā darbu zaudēji 500 strādnieki. Viņi nav saņēmuši ne algu, ne neizmantotā atvaļinājuma kompensāciju, ne arī atlaišanas pabalstu, kas viņiem pienākas. Nākamie 500 strādnieki zaudēs darbu nākamajā mēnesī, un vēl 1 500 strādniekiem draud atlaišana.

Mūsu valstīs ir vēl daudz vairāk šādu uzņēmumu, tai skaitā uzņēmumi Krosno vai Stalova Volā Polijā. Tas, ko mēs gaidām no Komisijas, ir saskaņota programma, lai aizsargātu darbavietas krīzes laikā.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, uzņēmuma „Qimonda” bankrotu radīja milzīgais novecojušo DRAM atmiņas karšu cenu kritums. Patiesībā „Qimonda” par mēnešiem apsteidz konkurentus pētniecībā, kas attiecas uz enerģiju taupošām atmiņas kartēm, un konkrēti šajā jomā – šajā jauninājumu potenciālā – ir jāveic ieguldījumi. Mēs ceram, ka Komisija koncentrēsies uz to.

Neraugoties uz to, tas varētu nozīmēt, ka ne visas darbavietas tiek saglabātas. Komisāra kungam bija taisnība. Šajā gadījumā tiek izmantots Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds. Tomēr „Qimonda” strādā augsti kvalificēti strādnieki, kuri pēc patiešām labi izraudzītas un īpaši pielāgotas pārkvalificēšanās varētu atrast jaunu darbu jaunos, plaukstošos uzņēmumos. To ir parādījuši tie strādnieki, kuri pārgājuši strādāt saules enerģijas ražošanas nozarē. „Qimonda” gadījums parāda arī to, ka Komisijai ir jānodrošina, lai pārkvalifikācija sadrumstalotas pieejas īstenošanas vietā būtu vērsta uz darbu, kam ir nākotne. Tikai mērķtiecīgi ieguldījumi, ekonomikas pārstrukturēšana vides jomā un darbaspēka atbilstīga pārkvalifikācija dos cilvēkiem cerību un reālas nākotnes izredzes.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, jūs noteikti nebūsiat pārsteigti dzirdēt, ka mani neapmierina atbilde, ko jūs mums devāt, jo īpaši tādēļ, ka mēs pirms dažām nedēļām pielikām lielas pūles, lai sazinātos ar plašu Komisijas pārstāvju loku, jo īpaši komisāru Verheugen kungu, un mēs prasījām skaidras atbildes. Šodien bija ļoti liela izdevība sniegt daudz konkrētāku atbildi un pateikt, kā Komisija pati gatavojas uzņemties atbildību.

Kas attiecas uz mani, es šajās debatēs vēlos aplūkot divus aspektus. Pirmkārt, „Qimonda” spēj Eiropas Savienībai nodrošināt izķirošus tehnoloģiskos sasniegumus pusvadītāju tehnoloģiju un nanotehnoloģiju jomā. Otrkārt, „Qimonda” nav konkurentu Eiropā, bet ir daži konkurenti Āzijā, kur tie tiek subsīdēti 70 % apjomā – tā ir izšķirošā atšķirība. Treškārt, ražošanas pārtraukšana „Qimonda” nozīmēs aptuveni 40 000 darbavietu tīkla kooperatīvā centra zudumu veselā reģionā, kurš ir tik liels kā Saksija.

Ko strādnieki, viņu ģimenes un cietušo reģionu iedzīvotāji gaida no Eiropas Savienības? Pirmkārt un galvenokārt, viņi gaida skaidru un tūlītēju solījumu, ka Komisija grib saglabāt pašreizējās Eiropas pusvadītāju rūpniecības un nanotehnoloģiju rūpniecības ražotnes, ka tā neļaus apturēt šo veiksmīgo startu uz nākotni, un ka Komisijas paziņojumi par turpmākajiem izdevumiem pētniecībai, jo īpaši saistībā ar Astoto pamatprogrammu pētniecības jomā, ir patiesi.

Tāpat mēs gaidām, ka Komisija, Vācijas federālā valdība un Saksijas reģionālā valdība atbalstīs nepieciešamo risinājumu, lai novērstu „Qimonda” slēgšanu. Daudz laika nav atlicis, tikai dažas dienas. Augstākā līmeņa vadītāji jau dodas prom. Risinājuma alternatīvas varētu būt tādas, ka ļoti mūsdienīga pētniecības tehnoloģija nonāk Āzijā vai tiek pārdota par zemesriekšiem. Es apgalvotu, ka tas nevar būt Eiropas Savienības interesēs.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, finanšu un ekonomiskā krīze ir vēl vairāk pasliktinājusi „Qimonda” sarežģīto stāvokli. Portugāles valdība ir darījusi visu, ko uzskatījusi par atbilstīgu un lietderīgu, lai palīdzētu atrisināt šo situāciju. Mēs vēlētos, lai arī Bavārijas valdība zinātu, kā uz šo situāciju reaģēt ar lielu atbildības sajūtu. Rūpnīcu glābšanai Minhenē būs izšķiroša ietekme uz to, lai saglabātu rūpnīcas Vila du Kondē un Drēzdenē.

Portugāles Tautsaimniecības lietu un jauninājumu ministrs *Manuel Pinho* personīgi ir apstiprinājis, cik svarīgi ir nodrošināt šī uzņēmuma dzīvotspēju. Uzņēmums „Qimonda” ir ārkārtīgi svarīgs Portugālei, un tā kā tas varētu konkurēt arī pasaules līmenī, tas ir tikpat svarīgs arī Eiropai.

Priekšsēdētāja kungs, Portugāle turpinās strādāt, lai atrastu risinājumu, kas garantēs šī uzņēmuma dzīvotspēju. Mēs ceram, ka Vācijas valdība gan federālā, gan valsts līmenī patiesi centīsies atrast risinājumu šai problēmai.

Kas attiecas uz mani, es vēlos vēlreiz uzsvērt to, cik stratēģiski svarīgi ir saglabāt šāda veida rūpniecību Eiropas teritorijā. Es ceru, ka neviena valsts vai pavalsts valdība neizdarīs kļūdu, ļaujot šim uzņēmumam slēgt rūpnīcas un likvidēt darbavietas Eiropas Savienības teritorijā.

Dāmas un kungi, mēs saprotam vajadzību palīdzēt lielajām autobūves rūpniecības grupām to pārstrukturēšanas procesā, bet šai palīdzībai nedrīkst veltīt visus Eiropas Savienības līdzekļus un Eiropas Komisijas enerģiju.

Komisāra kungs, lai izvairītos no jebkādam iespējamām saziņas problēmām, mēs vērsimies pie *Špidla* kunga, ar kuru mēs saista darba un politiskas solidaritātes saites, un pie Komisijas priekšsēdētāja, kurš nekad neaizmirsīs, ka viņš ir mūsu, kā arī ievērojamas daļas „Qimonda” strādnieku tautietis, lai Komisija atbalstīt „Qimonda”.

Pirms beidzu, mums ir jāuzsver, ka Portugāles prezidents *Cavaco Silva* kungs nesēn Vācijā paziņoja, ka radusies jauna cerība attiecībā uz „Qimonda”. Tāpat ir jāatsaucas, kā mani kolēģi jau to ir darījuši, uz to, cik svarīgs ir šis ekonomiskais sektors, kurā darbojas „Qimonda”. Tādēļ paturēsim prātā, ka Portugāles valdība izrāda savu gatavību atbalstīt „Qimonda” ar visiem vajadzīgajiem līdzekļiem, ņemot vērā šīs valsts ekonomisko apjomu.

Dāmas un kungi, glābsim „Qimonda”. Laika ir maz!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šajās svarīgajās debatēs ir būtiski saprast, kas tiek likts uz spēles, proti: stratēģiskās nanotehnoloģiju rūpniecības nākotne, kā arī pētniecība un attīstība nozarē, kas ir būtiska informācijas sabiedrības nākotnei, un šīs rūpniecības kodols un pētniecības centrs atrodas „Qimonda” kompleksā Vācijā, bet tā pusvadītāju rūpnīca – Portugālē. Eiropas Savienība nevar turpināt ļaut sagraut savu rūpniecību, īpaši stratēģiskā jomā, un kļūt atkarīga no Amerikas Savienotajām Valstīm un tām Āzijas valstīm, kuras atbalsta savu rūpniecību. Tas ir nožēlojami, ka *Špidla* kungs Parlamentā ir parādījis nopietnu nejutīgumu jautājumā par „Qimonda” kā produktīvu uzņēmumu.

Šajā procesā ir iesaistīts daudz darbavietu: gandrīz 2000 Vila du Kondē, 5000 Vācijā, vairāk kā 5000 visā pasaulē, kā arī tūkstošiem darbavietu, kas tiktu netieši ietekmētas piegādātāju uzņēmumos un citu „Qimonda” partneru pētniecības un attīstības centros. Pētniecības apjoms, ko apdraud „Qimonda” slēgšanas risks Vācijā un negatīvā ietekme, kādu šāda situācija radītu Portugālē, ir milzīgs. Nevar būt ne runas par to, ka Eiropas Savienība nepievēršas šī jautājuma risināšanai vismaz uz tādiem pašiem nosacījumiem, kā tā rīkojās attiecībā uz banku nozari. Jāpatur prātā, ka Vila do Conde atrodas Portugāles ziemeļos, kur bezdarba līmenis ir palielinājies visvairāk vai nu tādēļ, ka ir slēgti uzņēmumi tekstilizstrādājumu un apģērbu rūpniecībā, vai arī tādēļ, ka savu ražošanu ir pārvietojuši starptautiskie uzņēmumi, kas cita starpā ražoja apavus un kabelus. Tagad šajā reģionā pastāv augsts sociālais risks, ja netiks veikti pasākumi, lai samazinātu bezdarba pieaugumu un garantētu ražošanu.

Tādēļ ir būtiski, lai tiktu pieliktas visas nepieciešamās pūles visos iespējamajos veidos. Īstermiņā tas ietver valsts palīdzību, Kopienas finansiālu atbalstu un kredīta garantijas, lai saglabātu Eiropas Savienības ekonomikai stratēģiski svarīgu rūpniecību. Vidējā termiņā tas ietver šī rūpnieciskā reģiona attīstīšanu un vairāk tādu darbavietu radīšanu, kurās ievēro darba tiesības. Būtu labi, ja Eiropas Komisija un nūsu valstu valdības to saprastu. Kas attiecas uz mums, mēs turpināsim šo cīņu.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es izsaku atzinību prioritātei, kas piešķirta šīm debatēm. Politikas veidotājiem ir nopietni jāizturas pret tādu uzņēmumu kā „Qimonda” zaudēšanu, ņemot vērā šo uzņēmumu apjomu un ekonomiskā enkura lomu reģionālajā un pat valstu ekonomikā.

Šo uzņēmumu iznomāšana vai to ārzonu izveide bieži notiek globalizācijas spēku ietekmē. Globalizācija – parasti pozitīvs spēks, kas palielina globālo labklājību, diemžēl var nodarīt postījumus reģionālajai ekonomikai, kad tiek pārvietoti lieli uzņēmumi. Tas ir noticis manā reģionā Īrijas dienvidos, kur uzņēmums „Dell” ir paziņojis par 1900 darbinieku atlaišanu rūpnīcā, kas atrodas Limerikā. Tāpat var tikt zaudētas vēl tūkstoš

darbavietas, tai skaitā pakārtotās darbavietas uzņēmumā „Waterford”, jo ne pārāk tālā nākotnē iespējama „Waterford Wedgwood” slēgšana.

Politikas veidotājiem pret to ir jāizturas nopietni. Tādēļ es atzinīgi vērtēju komisāra Špidla kunga apņēmību darīt visu iespējamo, lai piesaistītu tos naudas līdzekļus, kas pieejami Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondā un Eiropas Sociālajā fondā. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda 500 miljoni eiro varētu dot milzīgu labumu, sniedzot atlaistajiem strādniekiem otru iespēju uzlabot prasmes, pārkvalificēties un kļūt par uzņēmējiem, lai ļautu mums izkļūt no šīs lejupslīdes.

Pieteikumu iesniegšana šim finansējumam ir stingri valstu valdību ziņā. Šajā kontekstā varētu būt vērts prasīt 75 % līdzfinansējumu, lai atvieglotu šos pieteikumus, un tādējādi ātri un efektīvi ļaujot atgūties cietušajiem strādniekiem.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs. Komisāra kungs, mēs gadiem esam runājuši par Lisabonas stratēģiju, un šis, iespējams, nav pats piemērotākais laiks tās apspriešanai. Neraugoties uz to, mums neapšaubāmi ir vajadzīga stratēģija: stratēģija, kas reaģē uz tām grūtībām un izaicinājumiem, ko radījusi pašreizējā krīze. Tas ir vēl kaut kas, ko mēs gaidām no Komisijas. Ir būtiski, lai Komisija neizvairītos no šīs tēmas, bet tā vietā atrastu iespējas izstrādāt kopīgas darbības ar Portugāles valdību un Vācijas, kā arī Vācijas pavalstu valdībām. Ir būtiski paturēt prātā, ka šī ir rūpniecība, kā jau tika teikts, kas Eiropai ir svarīga savas kvalitātes un vērtības dēļ, savas veiktās pētniecības dēļ, kā arī ar to saistītās vides kvalitātes dēļ. Ir būtiski, lai Komisija neizvairītos. Es atbalstu aicinājumu, ko izteica mans kolēģis *Peneda* kungs, lai Špidla kungs un Komisija apmeklētu Portugāli.

Ir būtiski, lai Komisija paturētu prātā, ka šobrīd eiropieši raugās uz Eiropu un gaida Eiropas iestāžu reakciju: viņiem ir jājūt, ka Eiropas iestādes atrodas tuvu. Eiropas sabiedrība nesaprot Eiropu, kas noņem no sevis atbildību par problēmām. Tā vietā cilvēki grib Eiropu, kas ir pietiekami drosmīga, lai atrotītu piedurknes un mestos darbā, palīdzot viņiem pārvarēt grūtības.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, šis gadījums, ko mēs apspriežam, ir nozīmīgs, un tas ir daļa no kopējās ekonomiskās situācijas. Jūs noteikti arī labi apzināties, ka tā stratēģija, ko Komisija izstrādā, ir noteikta rūpniecības politika, jo Komisija stingri uzskata, ka rūpniecībai vienmēr ir jāieņem nozīmīga vieta mūsu ekonomikā un ka tā ir progresīvo tehnoloģiju lāpnesis. Ir skaidrs, ka krīze, kurā mēs atrodamies, ir strukturāla, tādēļ Komisija savās stratēģijās un pamatdokumentos no vienas puses izstrādā turpmāko zaļo ekonomiku jeb „zaļās darbavietas”, vienlaikus ļoti stingri prasot jauninājumus un modernizāciju. Skaidrs ir arī tas, kā es teicu sākumā, ka uzņēmējdarbības lēmumu pieņemšana ir uzņēmumu ziņā, un ka Komisija neiejauksies šādās lietās.

Protams, cita lieta ir tad, ja pārstrukturēšana sasniedz zināmu apjomu un tiek pieņemti lēmumi ar sociālām sekām kopienas mērogā; šādā gadījumā ir instrumenti un Eiropas politikas virzieni, kurus mums, protams, vienmēr ir pienākums mobilizēt, un mēs tos mobilizējam. Attiecībā uz to, ka man divreiz zvanīja, lai iepazīstinātu mani ar faktisko situāciju, protams, ka es esmu gatavs to darīt, jo galu galā viens no mūsu galvenajiem pamatpienākumiem ir pieņemt lēmumus, pamatojoties uz to, kas ir iespējams. Tika minētas iespējas izmantot Eiropas fondus un minētas pieejas, ko savā starpā apspriedušas Portugāles un Vācijas valdības. Jebkurā gadījumā es varu skaļi un skaidri apgalvot, ka Komisija vienmēr aktīvi izmanto visas pieejamās iespējas, ka Komisija to dara šajā gadījumā un ka Komisija neapšaubāmi to darīs arī turpmākajos gadījumos.

Priekšsēdētājs. – Ar to mēs beidzam šo darba kārtības punktu.

20. Daudzgaļu plāns zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par priekšlikumu Padomes regulai attiecībā uz daudzgaļu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)).

Philippe Morillon, Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Parlamenta lēmums pieņemt Padomes lūgumu izskatīt šo lietu steidzamā kārtā bija vienbalsīgs gan Zivsaimniecības komitejā pagājušajā nedēļā, gan arī šeit šī rīta plenārsēdē.

Mēs visi, protams, labi apzināmies vajadzību, lai Eiropas Savienība ievērotu tās saistības, ko Marakešā pagājušajā novembrī uzņēmās kompetentā starptautiskā komisija ICCAT (Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija). Īpaši mums jāīsteno tie ieteikumi, ko šī organizācija pieņēma, lai samazinātu pastāvīgo zilo tunzivju pārzveju Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un risinātu nopietno apdraudējumu, ko šī pārzveja rada sugu nākotnei un tādējādi arī zivsaimniecības nozares nākotnei.

Divi no maniem kolēģiem Zivsaimniecības komitejā, *Fraga Estévez* kundze un *Romeva i Rueda* kungs, bija Marakešā, un viņi par to runās šajās debatēs. No savas puses es gribētu jums atgādināt, ka mūsu komiteja piešķir lielu nozīmi šim jautājumam, kas ietver kopējās zivsaimniecības politikas galvenos aspektus: resursu pārvaldību, flotu pārvaldību, starptautisko, reģionālo un divpusējo nolīgumu ievērošanu, tehniskus pasākumus un, visbeidzot, uzraudzību, pie kuras es drīz atgriezīšos. Tādējādi šis noteicošais jautājums, mūsaprāt, ir kopējās zivsaimniecības politikas uzticamības pārbaude.

Šī iemesla dēļ acīmredzami nebija runas par jauna krājumu atjaunošanas plāna ieviešanu bez apspriešanās ar Parlamentu.

Tādēļ es priecājos, ka Komisija beidzot izvēlējās vienīgo juridiski un politiski pieņemamo ceļu, lai īstenotu ICCAT ieteikumus, proti, noteiktā veidā iesniedzot priekšlikumu regulai, pamatojoties uz EK līguma 37. pantu.

Saistību, ko Komisija Eiropas Savienībā vārdā ir uzņēmusies reģionālajās zivsaimniecības organizācijās, transpozīcija Kopienas tiesību aktos galu galā diez vai ir nediskutējama darbība, un mums ir jāuzstāj, lai to vienmēr veiktu šīs iestādes demokrātiskā uzraudzībā.

Es patiešām ļoti priecājos par dažādiem izvirzītajiem pasākumiem, jo, lai gan tie ir diezgan ierobežojoši mūsu operatoriem, tie atbilst šiem uzdevumiem, un es vēlos uzsvērt, ka vissvarīgākie no šiem pasākumiem, bez šaubām, ir tie, kas attiecas uz uzraudzību, jo ir pilnīga taisnība, ka neviens atjaunošanas plāns nevar būt efektīvs bez uzraudzības.

Tādēļ es esmu pateicīgs jums, komisāra kungs, par šo priekšlikumu un es ceru, ka jūs šī plāna reālajā īstenošanā, kad Padome to ratificēs, izrādīsiet tikpat lielu apņēmību, kādu jūs izrādījāt, lai panāktu apmierinošu vienošanos ar ICCAT.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos uzsvērt nozīmi, kādu Komisija piešķir zilās tunzivis krājumu un zvejniecības ilgtspējai, kā arī Eiropas Parlamenta lielo nozīmi šajā procesā.

Saskaņā ar 2006. gada austrumu zilās tunzivis krājumu atjaunošanas plānu un, pamatojoties uz tā īstenošanas 2006., 2007. un 2008. gada zvejniecības sezonā, un, ņemot vērā jaunus zinātniskus ieteikumus, ICCAT nolēma pieņemt jaunu atjaunošanas plānu. ICCAT Zinātniskā komiteja skaidri norādīja savu viedokli, ka 2006. gada atjaunošanas plāns bija nepietiekams, lai atjaunotu krājumus, un atkārtoti izteica bažas attiecībā uz kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) līmeni un pārmērīgo zvejas intensitāti.

Turklāt ICCAT līgumslēdzējas puses norādīja konkrētas kļūmes 2006. gada plāna īstenošanā, un tādēļ nolēma pieņemt jaunu plānu. Šajā plānā ir risinātas Zinātniskās komitejas bažas, īpaši, samazinot KPN līmeni un ieviešot jaunus pasākumus zvejas jaudas un zivjaudzēšanas kapacitātes regulēšanai.

Jāatzīmē arī, ka pēc Eiropas Kopienas iniciatīvas jaunajā atjaunošanas plānā ir ieviesta prasība pēc gada zvejas plāniem ICCAT līmeni. Šis ir efektīvs instruments, lai novērstu pārmērīgo nozveju, nosakot tos kuģus, kuri ir garāki par 24 m un kuri zvejo zilās tunzivis, un nosakot to individuālās kvotas. Es esmu pārliecināts, ka gada zvejas plāna ieviešana ir galvenais instruments, lai nodrošinātu kvotu pilnīgu ievērošanu.

Tāpat jaunajā atjaunošanas plānā ir uzlaboti esošie kontroles pasākumi, kā arī ieviesti jauni pasākumi, lai risinātu tās kļūmes, kuras konstatējušas līgumslēdzējas puses un kuras pieminēja *Philippe Morillon* kungs.

Galvenais pasākums, kas ieviests jaunajā atjaunošanas plānā, ir būtisks KPN samazinājums no 27 500 līdz 22 000 tonnām 2009. gadā, un tālāks samazinājums līdz 19 950 tonnām 2010. gadā, un 18 500 tonnām 2011. gadā. Tādējādi EK kvota 2009. gadam no 15 641 tonnas, kas bija paredzēta 2006. gada plānā, ir samazināta līdz 12 406 tonnām. Visiem gadiem ir samazinātas zvejas sezonas, jo īpaši kuģiem, kas zvejo ar riņķvadiem, kas veic šīs nozvejas lielāko daļu. Pilnīgi jauns un izšķirošs jaunā plāna elements ir pasākumi, lai iesaldētu un samazinātu zvejas jaudu un zivjaudzēšanas kapacitāti. Jau kādu laiku pārlietu lielā kapacitāte ir bijusi pārmērīgas zvejas jaudas galvenais dzinējspēks. Tagad ir pienācis laiks reāli risināt šo jautājumu, un Kopienai šeit ir jāpieliek pūles tāpat kā citām ICCAT locekļēm.

Vēl viens pasākums ir to zvejas plānu ieviešana, ko es jau minēju. Turklāt ir pielāgoti izņēmumi attiecībā uz mazāko pieļaujamo lielumu. Atlantijas okeānā pelagiskiem traleriem vairs nepiemēro izņēmumus, bet

piekrastes amatierzvejai piemērojami izņēmumi ir atcelti, izņemot vienu gadījumu. Faktiski iepriekšējie izņēmumi tagad attiecas tikai uz zvejojušām laivām zvejai ar ēsmu. Tagad izņēmumi attiecas uz amatierzveju Vidusjūras piekrastē. Ir pastiprināti kontroles pasākumi, jo īpaši attiecībā uz kopīgām zvejas darbībām, vispārēja zilo tunzivju pārkraušanas citā kuģī, atrodoties jūrā, atzlieguma pieņemšanu un reģionālās ICCAT novērotāju programmas ieviešanu.

Noslēgumā vēlos pateikt, ka Atlantijas okeāna austrumu daļas zilās tunzivs stāvoklis ir uzskatāms par ļoti nopietnu. Krājumu atjaunošanas procesu apdraud kvotu pārsniegšana, kā arī atbilstības trūkums, īpaši attiecībā uz datu savākšanu un nosūtīšanu. Taču es esmu pārliecināts, ka mūsu vienošanās steidzami pieņemt pasākumus, lai likvidētu pārmērīgu nozveju un nodrošinātu stingru ICCAT noteikto pasākumu ievērošanu, var labot šo stāvokli un atjaunot zilās tunzivs krājumus ilgtspējīgā līmenī.

Mums ir jānodrošina, lai nākotnē vairs neatkārtotos tādas situācijas kā pagājušajā gadā. Labākais līdzeklis, lai to panāktu, būs tas, ja Padome ātri pieņems jauno zilās tunzivs krājumu atjaunošanas plānu. Tādēļ ir jāizvairās no jebkādas kavēšanās šīs regulas pieņemšanā, īpaši, ja mēs gribam nodrošināt Kopienas uzticamību starptautiskā līmenī un veicināt šo krājumu atjaunošanas procesu. Es esmu pārliecināts, ka tad, ja šis plāns tiks pilnībā ievērots, tas nodrošinās reālu iespēju zilās tunzivs krājumu pakāpeniskai atjaunošanai. Tādējādi nekavējoties ir nepieciešama apņēmīga un efektīva rīcība Eiropas Kopienas līmenī.

Pēc šī plāna pieņemšanas Komisija ir nolēmusi cieši sadarboties ar dalībvalstīm un ICCAT līgumslēdzējām pusēm, lai nodrošinātu un rūpīgi uzraudzītu šī atjaunošanas plāna pilnīgu īstenošanu.

Visbeidzot, es vēlos izteikt atzinību par Eiropas Parlamenta konstruktīvo pieeju un sadarbību šī jutīgā jautājuma risināšanā, atspoguļojot mūsu kopīgas intereses un apņemšanos nodrošināt, lai pilnībā tiktu ievērota Kopienas zivsaimniecības politika, kā arī izpildītas mūsu starptautiskās saistības.

Carmen Fraga Estévez, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mana politiskā grupa balsoja par to, lai zilās tunzivs krājumu atjaunošanas plānu izskatītu steidzamā kārtā, jo ir būtiski, lai šie jaunie pasākumi stātos spēkā pirms zvejas sezonas sākuma aprīlī.

Tomēr es vēlos arī visiem atgādināt, ka neviens atjaunošanas plāns neglābs zilās tunzivis, ja netiks samazināta zvejas jauda, sākot ar konkrētām Kopienas zvejas flotēm, kuras ir labi zināmas un šajā saistībā tikušas norādītas jau daudzus gadus. Visos šajos gados attiecīgās dalībvalstis ir ļāvušas savu kuģu skaitam palielināties līdz skandalozam līmenim, savukārt Eiropas Komisija ir pasīvi stāvējusi malā. Tas mūs noveda pie šīs situācijas, no kuras tagad gandrīz nav izejas.

Kad 2007. gadā tika pieņemts pašreizējais atjaunošanas plāns, es iesniedzu grozījumu, kuru Parlaments pieņēma un kuru Komisija iekļāva teksta galīgajā versijā. Šis grozījums dalībvalstīm uzlika pienākumu iesniegt zvejas plānus, kuros tiek parādīts, ka to zvejas jauda ir pielāgota piešķirtajām kvotām.

Neraugoties uz to, 2008. gada sākumā, faktiski agrāk nekā iepriekšējā gadā, zvejošana atkal bija jāaptur, kad tika konstatēts, ka praktiski visas Kopienas kvotas ir izmantotas tikai pāris nedēļās; tas nozīmē, ka mēs stāvokli padarījām vēl ļaunāku.

Jaunā atjaunošanas 5. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ar pārmērīgi lielu zvejas jaudu līdz 2010. gadam tā ir jāsamazina par 25 %. Man ne tikai šķiet, ka šis samazinājums ir neticami maigs, salīdzinot ar veiktajiem pārmērīgās nozvejas apjomiem, bet es arī esmu ārkārtīgi nobažījies, ņemot vērā precedentus, par Komisijas un Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) spēju īstenot šīs saistības, ņemot vērā skaidro politiskas gribas trūkumu, ko iesaistītās dalībvalstis ir vairāk nekā parādījušas.

Tādēļ es lūdzu komisāra kungu šeit un tagad mums garantēt, ka šis politiskais gribas trūkums neatsauksies uz Komisiju, un ka šoreiz Komisija veiks kādu patiesi stingru darbību, kas sniedzas tālāk par zvejas agru apturēšanu atkal šajā pavasarī.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikumā Padomes regulai attiecībā uz daudzgadu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā ir praktiski īstenots tas saistošais lēmums, ko savā gada sanāksmē 2008. gada novembrī vienbalsīgi pieņēma Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT).

Kā tika norādīts, šai regulai būtu jāstājas spēkā līdz zvejas sezonas sākumam aprīlī, kas nozīmē to, ka obligātā apspriešanās ar Eiropas Parlamentu ir jāveic šajā plenārsēdē. Mēs gribētu palīdzēt panākt efektīvu politisku vienošanos ar Padomi šajā jautājumā, kurš, mūsaprāti, ir ārkārtīgi svarīgs un pelna mūsu vislielāko uzmanību. Tādēļ Parlamenta Zivsaimniecības komiteja vienbalsīgi atbalstīja šī jautājuma izskatīšanu steidzamības kārtā.

Gada zvejas plānu, zvejas sezonas samazināšanas, uzraudzības sistēmas pastiprināšanas, nārsta vietu noteikšanas Vidusjūrā un ICCAT novērotāju klātbūtnes uz riņķvadu kuģiem un tunzivju audzētavās, kā arī visu regulā ietverto pasākumu mērķis ir nodrošināt pieņemto vadības pasākumu ievērošanu un nodrošināt izsekojamību visos posmos. Es domāju, ka tas izdosies.

Katrai līgumslēdzējai pusei – es domāju, ka ir svarīgi to norādīt – būs jāiesniedz zvejas plāns zvejas kuģiem un stāvvadiem, kas ņer zilās tunzivis Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, kurā cita starpā ir norādīti apstiprinātie par 24 m garākie zvejas kuģi, kā arī ieviestie pasākumi, lai nodrošinātu, ka netiek pārsniegtas individuālās kvotas.

Vēl viens svarīgs pasākums, kas jāpieņem, ir zvejas sezonas samazināšana un slēgtās sezonas pagarināšana riņķvadu kuģiem, āķu jedu kuģiem, laivām zvejai ar ēsmu un velcēšanas laivām, pelaģiskiem traleriem, kā arī atpūtas zvejai. Tāpat svarīgi ir pielāgošanas plāni valstīm ar pārmērīgi lielu flotes jaudu un zilo tunzivju uzbarošanas zivjaudzētavām.

Dāmas un kungi, es pēdējās dienās esmu ļoti daudz izlasījis par tunzivīm, un īsajā laikā, kas man atlicis, vēlos izvirzīt dažus jautājumus.

Papildus tam, ka nav gandrīz nekādas pārvaldības, lai reaģētu uz sakrītīgajām zivsaimniecības valstu interesēm un lielo tirgus pieprasījumu, pastāv daudzu dažādu veidu faktoru apvienojums, kādēļ zilās tunzivis, mūsdienās ļoti plaši izmantota suga, atrodas tik nedrošā stāvoklī.

Faktiski Eiropas Savienība vai, pareizāk sakot, trīs tās dalībvalstis (Francija, Spānija un Itālija) kopīgi rada presi no visas pasaules zilo tunzivju nozvejas. Tādēļ ir kritiski svarīgi, lai Eiropas Savienība spētu sniegt ICCAT kvalitatīvus statistikas datus par zvejniecību vai izmantoto zvejniecības jaudu ne tikai tādēļ, ka statistika ir būtiska, ja mēs gribam veikt pētniecību saistībā ar tām vajadzībām vai jautājumiem, ko šodien izvirza zilo tunzivju bioloģija un ekoloģija, kas ir reāls izaicinājums zinātniskajai pētniecībai.

Ja mēs gribam saglabāt šo sugu, tad mums par to ir vairāk jāzina. Tādēļ, manuprāt, visam, kas saistīts ar datu vākšanu un statistiku, ir īpaši svarīga nozīme.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ir pienācis laiks runāt skaidri. Es nedomāju, ka tas, kas atrodas mūsu priekšā, ir atjaunošanas plāns; drīzāk to varētu skaidri nosaukt par nāves spriedumu.

Politiskas atbildības trūkums no zināmu valdību un Komisijas puses kopā ar zināmu aklumu pašā nozarē ir novedis mūs pie scenārija, kad mums sev ir jāuzdod jautājums nevis, vai mēs spēsim palīdzēt krājumiem atjaunoties, bet gan – kad mēs vairs neredzēsim un neatradīsim tunzivis savās jūrās un okeānos. Es šeit nerunāju par dekādi, bet, lielākais, pieciem gadiem.

Šajā kontekstā Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija patiesībā būtu jāsauc par Starptautisko visu tunzivju noķeršanas komisiju.

Valdības un Komisija izliekas nedzirdam tos zinātniskos ieteikumus, kuri laiku pa laikam tās ir brīdinājuši par sabrukumu cerībā, ka sekos politiska reakcija, kas nekad nesekoja. Šis attieksmes sekas – mēs nedrīkstam sevi maldināt – ir vēl viens solis tuvāk bezdibēnim.

Tagad, kad mēs tik tālu esam nonākuši, baidos, ka ir palikuši tikai daži risinājumi, lai glābtu tunzivis, lai gan ir viens risinājums, ko mēs joprojām varam izmantot: mums ir jāstrādā, lai panāktu tunzivju iekļaušanu CITES konvencijas sarakstā kā apdraudētu sugu un tādējādi, aizliedzot to izmantošanu komerciālos nolūkos, garantētu šīs sugas nākotni.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju iespēju ar visu vajadzīgo steidzamību ķerties pie diskusijām par pasākumiem, kas jāpieņem, lai aizsargātu zilās tunzivis krājumus, un par kvotu pakāpenisko samazināšanu, ko noteikusi ICCAT.

Eiropas Savienībai ir jāizpilda savas saistības atbalstīt Marakešā pieņemto atjaunošanas plānu, papildus nodrošinot, ka dalībvalstis uzrauga tā īstenošanu, lai novērstu nelegālu tunzivju zvejniecību. Īpaši izplatīta tā ir Vidusjūrā, kā televīzijā un presē to atklājušas žurnālistu nesen veiktas izmeklēšanas. Eiropas Savienībai arī jāizvirza jautājums par negodīgo konkurenci, ko atbilstīgās sezonās rada Vidusjūras dienvidu krastu valstis.

Es jo īpaši atzinīgi vērtēju šādus ierosinātās regulas aspektus: lēmumu saskaņot zvejas jaudu ar piešķirtajām kvotām; apņemšanos noteiktajā laikā sagatavot informāciju par attiecīgo gada zvejas plānu īstenošanu;

savstarpējo starptautisko inspekcijas programmu, lai garantētu šī atjaunošanas plāna efektivitāti; un noteikumus sporta un atpūtas zvejniecībai. Citiem vārdiem, stingrāku un prasīgāks plānu nekā iepriekš, lai vadītu šīs ļoti nozīmīgās zvejas darbības.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, regulas projekts zilās tunzivis krājumu saglabāšanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā, kuru mēs šovakar steidzamības kārtā apspriežam, paredz kvotu līmeņa samazinājumu līdz 2011. gadam, zvejniecības ierobežojumus noteiktās teritorijās un noteiktos periodos, jaunu minimālo izmēru, ierobežojošus pasākumus sporta un atpūtas zvejniecībai, zvejas jaudas samazināšanu un nobarošanas zivjraudzētavu kapacitātes samazināšanu, pastiprinātus kontroles pasākumus un ICCAT starptautiskās kopīgās inspekcijas programmas piemērošanu, lai nodrošinātu šī plāna efektivitāti.

Es piekritu šīs regulas garam, ņemot vērā, ka tunzivju pārmērīgi lielās nozvejas dēļ to krājumi ir samazinājušies līdz ļoti bīstamam līmenim. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka pēdējos divos gados Komisija ir piemērojusi paātrinātu tunzivju zvejniecības aizliegumu pirms zvejniecības sezonas beigām, jo atklājās, ka dažu dalībvalstu praktizētā pārlieku lielā nozveja bija sasniegusi pat 200 %, tādējādi radot jūtamu kaitējumu tām valstīm, kuras nebija pārkāpušas šo likumu, bet kuras arī bija spiestas pārtraukt tunzivju zveju.

Taču šajā regulā ir divi punkti, kas mani satrauc.

Pirmais ir īsais termiņš, kas noteikts dalībvalstīm, lai tās pielāgotu savu zvejas intensitāti. ICCAT ieteikums šī nosacījuma piemērošanai paredzēja noteikt 2010. gadu, turpretī tagad šī regula paredz noteikt 2009. gadu. Šis termiņš ir ļoti īss, un es baidos, ka radīsies problēmas.

Otrais jautājums ir tās palielinātās izmaksas saistībā ar pastiprināto inspekcijas programmu, kuras būs jāsedz dalībvalstīm. Domāju, ka varētu izpētīt Kopienas palīdzības iespējas šajā virzienā.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, kā liecina līdz šim sacītais, ICCAT plāns vēl nav pilnībā īstenots. Tas nozīmē, ka šo plānu, kas reglamentē tunzivju zvejniecības metodes, kuras savā starpā ievērojami atšķiras, sākot no zvejas ar riņķvadiem līdz tradicionālajai zvejai, izmantojot fiksētos tīklus, ir nepieciešams rūpīgi pilnveidot, pirms to var pilnībā piemērot. Mums ir jānošķir patvaļīgā sugu ķeršana, kas notiek zvejas ar riņķvadiem gadījumā – kura kļūst vēl ļaunāka, tai gadījumā kad flotes pārsniedz savas kvotas, kas netiek pietiekami uzraudzīts, kā daži deputāti ir norādījuši, – no tradicionālās zvejas ar fiksētajiem tīkliem. Fiksētie tīkli pēc savas definīcijas dzišanos pēc medījuma padara neiespējamu: izmantojot šo sistēmu, zvejošanas sezona var būt efektīva no 50 līdz 60 dienām.

Izvirzot jaunus noteikumus, ICCAT ir jāņem vērā šīs zvejniecības sistēmu atšķirības. Tai ir arī jādomā par to, ka tunzivju zvejošana ar fiksētajiem tīkliem ir arī kulturāla un vēsturiska darbība, kas nerada kaitējumu videi un sniedz nodarbinātības iespējas tūkstošiem cilvēku. Es arī uzskatu, ka UNESCO būtu jādomā par šīs sistēmas aizsardzību, jo tai ir liela nozīme kultūras ziņā, kā arī ietekme uz ekonomiku un darbavietām. Manuprāt, ICCAT būtu jāizveido savu programmu papildu kontroles sistēmas: nedrīkstētu pieļaut, ka visas tunzivis tiek noķertas, pirms tās sasniedz Vidusjūru; nedrīkstētu pieļaut patvaļīgu zvejniecību Vidusjūrā, ko izraisa zilo tunzivju komerciālā vērtība. Nobeigumā es gribētu pateikt, komisāra kungs, ka ir vērts pielikt diplomātiskas pūles, lai ierobežotu zvejniecību Vidusjūrā, atļaujot zvejošanu tikai tām valstīm, kuras atrodas Vidusjūras krastos, un aizliedzot citām valstīm šeit zvejot tādēļ, ka šīs valstis ir ieinteresētas aizsargāt Vidusjūras zivju sugu krājumus un tādēļ, ka tās ir kopīgi ieinteresētas, lai garantētu savas zvejniecības nākotni.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos pateikties deputātiem par komentāriem un jautājumiem, ko viņi izvirzījuši šajās debatēs, kā arī par lūguma izskatīt šo jautājumu steidzamības kārtā pieņemšanu. Kā es teicu pašā sākumā, pasākumi, par kuriem vienojās Marakešā, ir jātransponē pēc iespējas ātrāk, lai tos piemērotu līdz ar zvejas sezonas sākumu.

Šis gads neapšaubāmi būs pārbaude mūsu spējai parādīt savu apņemšanos attiecībā uz šo apdraudēto krājumu krājumu ilgtspēju. Es nevaru par daudz uzsvērt to, cik izšķiroši svarīgi ir, lai visas līgumslēdzējas puses, ne tikai mūsu pašu zvejnieki, ievērotu no jauna pieņemtos pasākumus. Šis ir vienīgais veids, kā nodrošināt iespēju šo krājumu izdzīvošanai. Jaunā atjaunošanas plāna neievērošanai būs nopietnas sekas un tā mūs novedīs pie šo krājumu iznīcības.

Attiecībā uz *Fraga Estévez* kundzes izvirzīto jautājumu es nevaru pateikt vairāk, kā to, ka atjaunošanas plāna veiksmīgai īstenošanai mums jāievieš jaudas samazinājums, jo īpaši, riņķvadu zvejas flotei, kura rada vislielāko spiedienu uz zilās tunzivis krājumiem. Šajā saistībā es vēlos atsaukties uz faktu, ka pagājušajā gadā mēs vienojāmies par pārstrukturēšanas pasākumu kopumu, kuru pamatā bija degvielas krīze, un mēs mudinām dalībvalstis izmantot šo pārstrukturēšanas pasākumu kopumu, lai praktiski īstenotu flotes samazināšanu,

jo īpaši riņķvaļu zvejas kuģu samazināšanu. Mēs dzirdam dažus uzmundrinošus jaunumus attiecībā uz vienu konkrētu dalībvalsti, Franciju, kura apņemas mudināt konkrētus zvejniekus atteikties no saviem kuģiem, lai īstenotu zvejas jaudas samazinājumu.

Mums ir jāredz, ka tas notiek arī citās dalībvalstīs, jo īpaši tādās kā Itālija, kurās ir ļoti ievērojama pārlietu lielā zvejas jauda. Tādēļ mēs šobrīd iesaistāmies diskusijās ar Itālijas iestādēm, lai noskaidrotu, vai tās var ļoti īsā laikā kaut ko ietekmēt šajā saistībā.

Man jāuzsver fakts, ka pagājušajā gadā mēs agri slēdzām zvejniecības sezonu, lai netiktu pakļauti kādas dalībvalsts vai kādas dalībvalstu grupas spiedienam. Mēs agri slēdzām zvejniecības sezonu: nekavējoties pēc tam, kad saskaņā ar mūsu aprēķiniem tika izmantotas visas Kopienas kvotas. Šogad, arī tādēļ, ka tika īstenoti gada zvejas plāni, par kuriem pēc neatlaidīga Kopienas lūguma vienojās Marakešā, mēs gatavojamies agri slēgt zvejniecības sezonu konkrētām dalībvalstīm. Ja kādas dalībvalsts flote pārsniegs savas kvotas, mēs nekavēsimies slēgt zvejas sezonu šai konkrētajai dalībvalstij. Tādējādi kvotu pārsniegšanas sekas izjutīs tikai šīs dalībvalsts flote, un nevis visas Kopienas flote. Es ceru, ka tas būs pietiekami, lai noregulētu mūsu darbības arī vēlāk zvejniecības sezonas laikā.

Ja mēs neīstenosim šo atjaunošanas plānu, tad turpmākajos gados mums nāksies pieredzēt tādas nopietnas sekas kā zvejniecības sezonas nesākšanos visos turpmākajos gados. Es ceru, ka mēs spēsim īstenot šo plānu.

Tādēļ es, diemžēl, nepiekrītu *Romeva i Rueda* kunga teiktajam, ka šis atjaunošanas plāns ir nāves apliecība. Es domāju, ka šis atjaunošanas plāns, ja tas tiks pienācīgi īstenots, dod mums reālu un pamatotu iespēju pieredzēt, ka krājumi atjaunojas. Fakts, ka mēs 2009. gadā esam samazinājuši kvotas no 15 641 tonnām līdz 12 406 tonnām, fakts, ko apstiprina mūsu šodienas debates un ko, cerams, apstiprinās Komisijas lēmums, kas, cerams, tik pieņemts vēlāk šomēnes, fakts, ka mēs gatavojamies īstenot Marakešas Atjaunošanas plānu, ko pieņēma novembrī, no šīs pašas zvejniecības sezonas sākuma norāda to, ka mēs runājam nopietni. Mēs negrasāmies pieņemt nekādu to zvejniecības iespēju ļaunprātīgu izmantošanu, kuru pamatā ir vienošanās Marakešā.

Mēs neesam gaidījuši, lai dabiski tiktu īstenota Marakešas vienošanās, kas būtu bijusi par vēlu zilo tunzivju zvejniecības sezonā. Mēs esam nolēmuši ieviest visus Marakešas plāna nosacījumus no paša sākuma.

Es ceru, ka tie tiks pienācīgi ievēroti, jo šādā veidā mēs kopīgi spēsim atjaunot šos apdraudētos krājumus. Ja mums tomēr tas neizdosies, tad nākamajā gadā mums nāksies runāt citā valodā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2009. gada 12. martā plkst. 12.00.

21. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi beidza 23.20)